

สรุปผลการดำเนินงาน
ของคณะกรรมการการการอุตสาหกรรม
สภาผู้แทนราษฎร

ระหว่างวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ – ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖

กลุ่มงานคณะกรรมการการการอุตสาหกรรม
สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕ และข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๒ (๓๕) ได้กำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ไว้เพื่อกระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม รวมทั้งศึกษาผลกระทบอันเกิดจากอุตสาหกรรม นั้น

จากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่คณะกรรมการจะต้องปฏิบัติภารกิจ เพื่อส่งเสริมและพัฒนา ซึ่งการทำงานของคณะกรรมการการอุตสาหกรรม จึงมีทั้งการประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การศึกษาดูงานและเยี่ยมให้กำลังใจ การปฏิบัติงานของหน่วยงานด้านอุตสาหกรรมทั้งภาครัฐและภาคเอกชน การจัดสัมมนา รวมทั้งการศึกษาดูงานต่างประเทศ ซึ่งภารกิจทั้งหมดจะมีความสอดคล้องและสนับสนุนซึ่งกันและกัน นับว่าเป็นบทบาทสำคัญของคณะกรรมการในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ และจากการดำเนินการตามภารกิจดังกล่าวของคณะกรรมการที่ผ่านมา นั้นประสบความสำเร็จตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ เพราะได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากฝ่ายบริหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการประจำในระดับหัวหน้าส่วนราชการที่คณะกรรมการเชิญให้มาร่วมประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงด้วยตนเอง และได้เสนอข้อคิดเห็นต่อคณะกรรมการพร้อมทั้งได้นำข้อสังเกตของคณะกรรมการดังกล่าวไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

กลุ่มงานคณะกรรมการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ในฐานะหน่วยงานด้านเลขานุการ ทำหน้าที่ในการสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการอุตสาหกรรม เพื่อเป็นเอกสารอ้างอิงในการศึกษาค้นคว้า และใช้ประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม และบุคคลทั่วไปที่สนใจ เพื่อนำข้อคิดที่ได้รับจากหนังสือเล่มนี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนางานด้านอุตสาหกรรม ให้กับประชาชนทั้งประเทศให้ได้รับประโยชน์สูงสุดต่อไป ทั้งนี้ คณะกรรมการขอขอบคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ที่มีส่วนร่วมตลอดจนข้าราชการของสำนักงานกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านที่ทำให้การปฏิบัติพันธกิจ ของคณะกรรมการในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีทุกประการ

เมษายน ๒๕๕๗

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทสรุปผู้บริหาร

(ก-ข)

ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ / ๑

รายงานคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สมัย นายประเสริฐ บุญชัยสุข ชุดที่ ๑ (๑)

รายงานที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการ

ประจำคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม ชุดที่ ๑ (๓)

รายงานเจ้าหน้าที่ประจำคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม (๕)

แนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม (๗)

สรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม

สมัย นายประเสริฐ บุญชัยสุข ชุดที่ ๒๔/๑

ระหว่างวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ – ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ๑ - ๘๔

ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ / ๒

รายงานคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สมัย นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล ชุดที่ ๒ (๑)

รายงานที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการ

ประจำคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม ชุดที่ ๒ (๓)

สรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม

สมัย นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล ชุดที่ ๒๔/๒

ระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ – ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ๘๕ - ๑๖๘

ส่วนที่ ๓ การศึกษาดูงานและการจัดสัมมนาของคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔

การศึกษาดูงานภายในประเทศของคณะกรรมการ ๑๖๙ - ๒๐๖

การศึกษาดูงานต่างประเทศของคณะกรรมการ ๒๐๗ - ๒๑๗

การสัมมนาของคณะกรรมการ ๒๑๘ - ๒๒๔

ส่วนที่ ๔ การพิจารณาของคณะอนุกรรมการศึกษาแนวทาง

ในการสนับสนุน ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล

ในคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ๒๒๕ - ๒๓๖

บทสรุปผู้บริหาร

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รัฐสภาเป็นสถาบันทางการเมืองที่มีบทบาทสำคัญในฐานะที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วย สมาชิกผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยมีสมาชิกรัฐสภาคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เป็นผู้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ภายใต้ขอบเขตที่รัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภาได้กำหนดไว้ ซึ่งมีหน้าที่สำคัญได้แก่ (๑) อำนาจในการตรากฎหมาย (๒) อำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน (๓) อำนาจในการให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญที่เกี่ยวกับประโยชน์ของแผ่นดิน (๔) อำนาจในการสรรหาและถอดถอนบุคคลในองค์กรต่าง ๆ ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ในการทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติของสภามีขอบเขตของงานกว้างขวางเกินกว่าที่จะปฏิบัติได้เอง และเพื่อให้การดำเนินงานของสภามีประสิทธิภาพ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงกำหนดให้มีการตั้งคณะบุคคลประกอบเป็นคณะกรรมการ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงานของรัฐสภา เพื่อกระทำการ พิจารณา สอบสวน พิจารณากฎหมายหรือกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา

ในส่วนของคณะกรรมการการยุติธรรม ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๒ (๓๕) กำหนดให้มีคณะกรรมการการยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณา สอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งศึกษาผลกระทบอันเกิดจากอุตสาหกรรม จากระยะเวลาที่ผ่านมา คณะกรรมการการยุติธรรมได้ดำเนินงานตามภารกิจที่อยู่ในขอบข่ายอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จตรงตามเจตนารมณ์และแนวทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการการยุติธรรม ซึ่งมีทั้งการประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือรับผลกระทบจากภาคอุตสาหกรรม หรือการประชุมเพื่อขอรับทราบนโยบายโดยรวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาแนวทางสนับสนุนส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม และรับฟังความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการ รวมทั้งกรณีการเดินทางศึกษาดูงานในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อศึกษาภาพรวมการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรม ตลอดจนการจัดสัมมนา ของคณะกรรมการการยุติธรรม เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน และนำข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาใช้เป็นแนวทางประกอบการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมของคณะกรรมการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อไป

เพื่อให้การดำเนินงาน ของคณะกรรมการการยุติธรรมเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด กลุ่มงานคณะกรรมการการยุติธรรม จึงได้รวบรวมและจัดทำสรุปผลการดำเนินงานขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเอกสารที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในการศึกษาหรืออ้างอิงประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับด้านอุตสาหกรรมสำหรับบุคคลในวงงานรัฐสภา หรือบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจและประสงค์ที่จะรับทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่คณะกรรมการการยุติธรรมได้ดำเนินการพิจารณาศึกษา โดยผลการดำเนินงาน นับตั้งแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ของคณะกรรมการการยุติธรรมสามารถสรุปได้ ดังนี้

การประชุมคณะกรรมการการยุติธรรม มีการประชุม เพื่อพิจารณาเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่การพิจารณาของคณะกรรมการ ทั้งสิ้นจำนวน ๖๗ ครั้ง จำแนกเป็นพิจารณาเรื่องร้องเรียน จำนวน ๑๗ ครั้ง การขอรับทราบนโยบายโดยรวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาแนวทางสนับสนุนส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมจำนวน ๓๘ ครั้งและเรื่องอื่น ๆ จำนวน ๑๒ ครั้ง

การประชุมคณะอนุกรรมการ โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุม สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๘ คณะกรรมการมีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาปัญหาอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ แล้วรายงานคณะกรรมการ และในคราวประชุมคณะกรรมการ การอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔๓ วันพุธที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการ การอุตสาหกรรมได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการขึ้น ๑ คณะ คือ คณะอนุกรรมการศึกษาแนวทาง ในการสนับสนุน ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรคและ แสวงหาแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมสินค้าและบริการฮาลาลของประเทศไทย ให้มี การขยายตัวและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ ซึ่งคณะอนุกรรมการได้จัดให้มี การประชุมทั้งสิ้นจำนวน ๑๖ ครั้ง จำแนกการพิจารณาได้ ๔ เรื่อง คือ พิจารณาตั้งตำแหน่งของคณะอนุ กรรมการและกรอบการดำเนินงาน พิจารณาหลักเกณฑ์และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม อุตสาหกรรมฮาลาล พิจารณามาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาล และพิจารณา การจัดทำสรุปผลการศึกษาของคณะอนุกรรมการ หลังจากทีคณะอนุกรรมการได้พิจารณาศึกษา เรื่องที่ได้รับมอบหมายจากกรรมการ ตามกำหนดระยะเวลาเสร็จเรียบร้อยแล้ว คณะอนุกรรมการ ได้จัดทำรายงานผลการพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการการอุตสาหกรรมในคราวประชุมคณะกรรมการ การอุตสาหกรรม ครั้งที่ ๕๘ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖

การเดินทางศึกษาดูงานของคณะกรรมการ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๓ ครั้ง เป็นการศึกษาดูงาน ภายในประเทศจำนวน ๙ ครั้ง และเป็นการศึกษาดูงานต่างประเทศ จำนวน ๔ ครั้ง

การจัดสัมมนาของคณะกรรมการ มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๑ ครั้ง

.....

รายนามคณะกรรมการการอุตสาหกรรม
สมัยนายประเสริฐ บุญชัยสุข ชุดที่ ๑
เริ่มวันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ – ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕

โดยอาศัยอำนาจตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๕
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญและตาม
ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๒ ให้สภาตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นสามสิบห้าคณะ
โดยได้ตั้งคณะกรรมการการอุตสาหกรรมขึ้นเป็นคณะกรรมการสามัญคณะหนึ่งประกอบด้วย
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนทั้งสิ้น ๑๕ คน ดังนี้

นายประเสริฐ บุญชัยสุข
ประธานคณะกรรมการ
จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา

นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์
รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
จังหวัดอุบลราชธานี พรรคเพื่อไทย

นายธารา ปิตุเตชะ
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
เขตที่ ๓ จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์

นายอภิชาติ ทิรสวัสดิชัย
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
เขตที่ ๑ จังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย

นายณัฐพล ทีปสุวรรณ
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
เขตที่ ๒๖ จังหวัดกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์

นายโกศล ปัทมะ
รองประธานคณะกรรมการการ คนที่ห้า
เขตที่ ๕ จังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย

พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ
กรรมการที่ปรึกษา
เขตที่ ๔ จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคประชาธิปัตย์

นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค
กรรมการที่ปรึกษา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พรรคภูมิใจไทย

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์
กรรมการที่ปรึกษา
เขต ๒ จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์

นายวรชัย เหมะ
โฆษกคณะกรรมการ
เขตที่ ๔ จังหวัดสมุทรปราการ พรรคเพื่อไทย

นายทายาท เกียรติชูศักดิ์
กรรมการ
เขตที่ ๕ จังหวัดนครสวรรค์ พรรคเพื่อไทย

นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์
ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ
เขตที่ ๗ จังหวัดชลบุรี พรรคพลังชล

นายประสาธ ตันประเสริฐ
เลขาธิการคณะกรรมการ
เขตที่ ๖ จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา

นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ
ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
เขตที่ ๑๓ จังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย

นายอับดุลการิม เต็งระกินา
ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ คนที่สอง
เขตที่ ๒ จังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์

รายนามที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการ
ประจำคณะกรรมการการอุตสาหกรรม
ชุดที่ ๑
(ระหว่างวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ – ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕)

๑. นายปกครอง ผาสุขยัต	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ
๒. นายสุทธิชัย ธรรมประมวล	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๓. นายสมชาย นันทิเกียรติกุล	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๔. นายครรชิต วรรณะวิเทศ	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๕. นายณพ ณรงค์เดช	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๖. นายชาติชาย พานิชชีวะ	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๗. นางสาวพิมพ์ใจ บุรพชัยศรี	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๘. นายสิน กุมมะ	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๙. นายสงกรานต์ สิงห์อำพล	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๐. นายบุญชิต อรรถโยโค	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๑. นางสาวพัชรี หงขวางค์	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๒. นายศักดิ์ชัย เข้มทอง	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๓. นายนนทรัฐ ขจีกุล	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๔. นายเอกพร สมศรี	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๕. นายจำลอง พรหมสวัสดิ์	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๖. นายณัฐพงศ์ ประศาสน์ศรีสุภาพ	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๗. นางสมจิตร อัครพันธุ์	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๘. นายวรวัฒน์ พุ่มนิมิตรรา	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๙. นายวิบูลย์ ลีรัตนขจร	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๒๐. นายพีระศักดิ์ ศรีรุ่งสุขจินดา	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๒๑. นายพันธพัฒน์ พัฒนะพัฒนา	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๒๒. นายสุรชต์ ธวัชโยธิน	เลขานุการประจำคณะกรรมการ

รายนามที่ปรึกษาทิตติมศักดิ์ (ไม่ได้รับค่าตอบแทน)
ประจำคณะกรรมการการการอุตสาหกรรม
ชุดที่ ๑
(ระหว่างวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ - ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕)

.....

๑. นางสาวอุบลรัตน์ บุญประสาธสุข
๒. นายรักชาติ กิวิวัฒน์ศักดิ์
๓. พันตำรวจเอก นกตล ศรสำราญ
๔. นายประทวน สุทธิอำนาจเดช
๕. นายไพฑูรย์ ใจก้าวหน้า
๖. นายสุรชาติ บุญมามอญ
๗. นายอารัญ สุตวิสัย
๘. นายเรณณรงค์ อีสมาแอล
๙. นายทิตกร ผ่องลักษณ์
๑๐. นายภคิน วรวรรณปรีชา
๑๑. นายทนต์ศักดิ์ วงศ์อุทัย
๑๒. นางสาวจันทนา สุขุมานนท์
๑๓. นายพรชศรณ์ สาครเสถียร
๑๔. นายรัฐพงษ์ แฝงสุภา
๑๕. นางศศิกาญจน์ สนิทวงศ์ชัย
๑๖. นายชัยพนธ์ จำเริญนิติพงศ์
๑๗. นางสาวสายฝน ทองสุก
๑๘. นายพิศิษฐ์ สุขศิริภูรินนท์
๑๙. นายธานินทร์ เกียรติชูศักดิ์

.....

รายนามเจ้าหน้าที่ประจำคณะกรรมการการอุตสาหกรรม

นางสินี สัมมี
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการ
การอุตสาหกรรม

นางสาวสโรชา โพธิวัฒน์
วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นายนิรันดร์ แสนสอน
นิติกรชำนาญการ

นายฉายะพันธุ์ ระวังสำโรง
วิทยากรชำนาญการ

นางสาวอรยานี คุ่มรักษา
วิทยากรชำนาญการ

นางสาวณิชพัฒน์ อาร์โชตินันต์
นิติกรปฏิบัติการ

นายพงศกร สุขขึ้น
นิติกรปฏิบัติการ

นางสาวพัชรา พวงประโคน
นิติกรปฏิบัติการ

นางทรงลักษณ์ วัฒนชัยธีรสกุล
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ว่าที่ร้อยตรีหญิง อรทัย เป่งไชยโม
เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

นางสาวปวันรัตน์ ธนรัฐธราวิทย์
เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

นางสาวอัจจิราย์ สมบุญ
เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

แนวทางการดำเนินงาน
ของ
คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กำหนดให้สภาตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อกระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา โดยให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๒ กำหนดให้สภาตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นสามสิบห้าคณะ แต่ละคณะประกอบด้วยกรรมการมีจำนวนสิบห้าคน

เพื่อให้การดำเนินการของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการมีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาปัญหาอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ แล้วรายงานคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด และยังมีอำนาจในการตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการประจำคณะกรรมการ เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

๑. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการอุตสาหกรรม

ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๒ (๓๕) ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการอุตสาหกรรมว่า “มีอำนาจหน้าที่กระทำการพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งศึกษาผลกระทบอันเกิดจากอุตสาหกรรม”

๒. วิธีการดำเนินงานของคณะกรรมการ

๒.๑ การจัดประชุมเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ รวมทั้งปัญหาความเดือดร้อนด้านการอุตสาหกรรม

๒.๒ การศึกษาดูงาน

- ภายในประเทศ โดยการไปศึกษาสภาพข้อเท็จจริงในพื้นที่เพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริงมาสรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการ

- ต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความรู้และโลกทัศน์ ให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

๒.๓ การจัดการสัมมนา

เผยแพร่ความรู้ด้านการอุตสาหกรรม ปรึกษาหารือปัญหาและอุปสรรคเพื่อหาแนวทางช่วยเหลือและสนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตรที่ทันสมัยเพื่อไปสู่ผู้ประกอบการ รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการ

๓. กรอบการดำเนินงานของคณะกรรมการการอุตสาหกรรม

กรอบการดำเนินงานของคณะกรรมการการอุตสาหกรรม ดังนี้

๓.๑ การดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

๓.๑.๑ หาแนวทางช่วยประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชน ที่ประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุน และส่งเสริมการประกอบการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด อาทิ การลดขั้นตอนที่ทับซ้อนกันระหว่างหน่วยงานราชการ เป็นต้น

๓.๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

๓.๑.๓ พิจารณาศึกษาและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าในภาคอุตสาหกรรม

๓.๑.๔ พิจารณาศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการขนส่งสินค้าของภาคอุตสาหกรรม เพื่อลดต้นทุนการผลิตในส่วนของการขนส่ง และเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งให้รวดเร็วและทันต่อความต้องการของตลาดโลก รวมทั้งการผลิตเพื่อบริโภคในประเทศและการผลิตเพื่อการส่งออก

๓.๑.๕ พิจารณาศึกษาถึงการจัดการด้านการตลาดและหาแนวทางส่งเสริมด้านการตลาดให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

๓.๑.๖ สนับสนุนและส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรที่เป็นวัตถุดิบหรือสามารถนำมาแปรรูปในธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อให้สินค้าเกษตรมีราคาสูงขึ้น

๓.๑.๗ สนับสนุนและผลักดันอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล

๓.๑.๘ ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันกับสินค้าและบริการจากประเทศอาเซียนที่จะเข้ามาทำตลาดในประเทศได้ การสร้างความเข้าใจระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน การสร้างมาตรการที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ประกอบการในประเทศ ในการที่ประเทศไทยจะรวมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

๓.๑.๙ ส่งเสริมการบังคับใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสำหรับสินค้าที่ผลิตภายในประเทศอย่างจริงจัง และส่งเสริมให้เกิดการยอมรับมาตรฐานคุณภาพสินค้าร่วมกันในอาเซียนที่ได้ถือมาตรฐานการผลิตเป็นสิ่งสำคัญสำหรับอุตสาหกรรมทุกประเภท และให้มีการส่งเสริมให้ภาคธุรกิจผลิตสินค้าที่ได้มาตรฐานในระดับสากล

๓.๑.๑๐ สนับสนุนและส่งเสริมการผลิตงานอุตสาหกรรมศิลปหัตถกรรมอันทรงคุณค่า เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันและขยายช่องทางการตลาดของธุรกิจวิสาหกิจชุมชนให้เข้าสู่ระบบการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณค่าและคุณภาพสูง ต่อยอดความรู้สู่การสร้างนวัตกรรมจากงานวิจัย พัฒนา สร้างตราสินค้าใหม่จากภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยเฉพาะงานศิลปหัตถกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชน

๓.๑.๑๑ สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม โดยการยกระดับภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่ใช้ปัญญา ใช้เทคโนโลยี ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทดแทนอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก โดยส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมจากวัฒนธรรมของชาติเพื่อนำรายได้เข้าประเทศ เช่น อุตสาหกรรมภาพยนตร์ อุตสาหกรรมอาหารไทย อุตสาหกรรมการกีฬา อุตสาหกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมการออกแบบ เป็นต้น

๓.๑.๑๒ ส่งเสริมมาตรการรักษาฐานการลงทุนในประเทศและส่งเสริมการลงทุนเข้าสู่ประเทศในสาขาที่เป็นการผลิตสินค้าและบริการที่มีพื้นฐานทางเทคโนโลยีมีมูลค่าสูง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่คนไทย ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนสร้างพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่ในพื้นที่ที่เหมาะสม พร้อมโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะที่จำเป็น รวมทั้งส่งเสริมนักลงทุนไทยในการลงทุนสร้างประโยชน์ให้ประเทศไทยจากต่างประเทศ โดยศึกษาปรับปรุงกฎ ระเบียบ และสภาวะแวดล้อมของการลงทุนให้เอื้ออำนวยต่อนักลงทุน

๓.๑.๑๓ ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประกอบกิจการอย่างถูกต้องตามกฎหมายและรักษาฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓.๑.๑๔ กำหนดเขตประกอบการอุตสาหกรรม และนิคมอุตสาหกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์รวมทั้งทรัพยากรที่เป็นวัตถุดิบ แรงงาน และการกระจายสินค้า โดยให้โรงงานอุตสาหกรรมต้องตั้งในพื้นที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น เพื่อให้การควบคุมตรวจสอบสามารถทำได้โดยง่าย และเป็นการป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับชุมชน

๓.๑.๑๕ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมต้องใส่ใจรักษาสิ่งแวดล้อม ประหยัดพลังงานและลดผลกระทบจากภาคอุตสาหกรรมให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓.๑.๑๖ ส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการควบคุม ตรวจสอบและป้องกันปัญหามลพิษ โดยเริ่มควบคุมตรวจสอบตั้งแต่ขั้นตอนของกระบวนการการผลิต เพื่อเป็นการลดปัญหามลพิษ และลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในภาครัฐโดยการนำเทคโนโลยีมาใช้แทน

๓.๑.๑๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักลงทุนและผู้ประกอบการของไทย สามารถประกอบการในต่างประเทศได้ โดยรัฐเป็นผู้คอยสนับสนุนช่วยเหลือ หาแหล่งประกอบกิจการ และลดขั้นตอน กฎ ระเบียบ ที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน

๓.๒ การดำเนินงานด้านการควบคุม ตรวจสอบและแก้ไขปัญหา

๓.๒.๑ ตรวจสอบและหาแนวทางแก้ไขปัญหามลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการประกอบการภาคอุตสาหกรรม เช่น ปัญหามลภาวะทางเสียง มลภาวะทางน้ำ มลภาวะทางอากาศ เป็นต้น

๓.๒.๒ ตรวจสอบการควบคุมมาตรฐานของสินค้าให้มีมาตรฐานตามที่กำหนด และมีการกำกับดูแลอย่างเคร่งครัด เพื่อให้สินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของไทยมีมาตรฐานเทียบเท่ามาตรฐานสากล

๓.๒.๓ ศึกษาและเสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านอุตสาหกรรม ให้มีความทันสมัยต่อสภาพการณ์ทางอุตสาหกรรมและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

สรุปผลการดำเนินงาน
ของคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม
สภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๔

ระหว่างวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ – ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖

พิจารณาเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม
ตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๘๕

ผลการพิจารณา

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรมขึ้น โดยให้มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวนหรือ ศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งศึกษาผลกระทบอันเกิดจากอุตสาหกรรม

โดยคณะกรรมการได้มีการประชุมเป็นครั้งแรก เมื่อวันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ สมัยของ นายประเสริฐ บุญชัยสุข เริ่มวันพุธที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ – ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเลือก ตำแหน่งประธาน รองประธาน ที่ปรึกษา โฆษก เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ โดยได้มีการกำหนดให้มีการประชุมในวันพุธ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ของทุกสัปดาห์

มติที่ประชุม

๑. ที่ประชุมมีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการ ดังนี้

๑.๑ นายประเสริฐ บุญชัยสุข	เป็นประธานคณะกรรมการ
๑.๒ นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายธรา ปิตุเตชะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๑.๔ นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๑.๕ นายณัฐพล ทีปสุวรรณ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๑.๖ นายโกศล ปัทมะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๑.๗ นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
๑.๘ พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
๑.๙ นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
๑.๑๐ นายวรชัย เหมะ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑.๑๑ นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	เป็นผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ
๑.๑๒ นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	เป็นกรรมการ
๑.๑๓ นายประสาธ ตันประเสริฐ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๑.๑๔ นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑.๑๕ นายอับดุลการิม เต็งระกินา	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๒. ที่ประชุมมีมติให้มีการประชุมคณะกรรมการทุกวันพุธของทุกสัปดาห์
๓. กำหนดกรอบการดำเนินงานคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม เลื่อนประชุมไปในครั้งต่อไป

พิจารณากำหนดกรอบการดำเนินงานคณะกรรมการการการอุตสาหกรรม

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีมติกำหนดกรอบการดำเนินงาน ดังนี้

๑. การดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

๑.๑ หาแนวทางช่วยประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชนที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการประกอบการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๑.๓ พิจารณาศึกษาและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าในภาคอุตสาหกรรม

๑.๔ พิจารณาศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการขนส่งสินค้าของภาคอุตสาหกรรม เพื่อลดต้นทุนการผลิตในส่วนของการขนส่ง และเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งให้รวดเร็วและทันต่อความต้องการของตลาดโลก รวมทั้งการผลิตเพื่อบริโภคในประเทศและการผลิตเพื่อการส่งออก

๑.๕ พิจารณาศึกษาถึงการจัดการด้านการตลาดและหาแนวทางส่งเสริมด้านการตลาดให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

๑.๖ สนับสนุนและส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรที่เป็นวัตถุดิบหรือสามารถนำมาแปรรูปในธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อให้สินค้าเกษตรมีราคาสูงขึ้น

๑.๗ สนับสนุนและผลักดันอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ประหยัดพลังงานตามมาตรฐานสากล

๑.๘ ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันด้านสินค้าและบริการจากประเทศกลุ่มอาเซียนที่จะเข้ามาทำตลาดในประเทศได้

๑.๙ ส่งเสริมการบังคับใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสำหรับสินค้าที่ผลิตภายในประเทศอย่างจริงจัง และให้เกิดการยอมรับมาตรฐานคุณภาพสินค้าร่วมกันในอาเซียน และส่งเสริมให้ภาคธุรกิจผลิตสินค้าที่ได้มาตรฐานในระดับสากล

๑.๑๐ สนับสนุนและส่งเสริมการผลิตงานอุตสาหกรรม ศิลปหัตถกรรมอันทรงคุณค่า เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันและขยายช่องทางการตลาดของธุรกิจวิสาหกิจชุมชนให้เข้าสู่ระบบการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณค่าและคุณภาพสูง ต่อยอดความรู้สู่การสร้างนวัตกรรมจากงานวิจัย พัฒนา สร้างตราสินค้าใหม่จากภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยเฉพาะงานศิลปหัตถกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชน

๑.๑๑ สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม โดยการยกระดับภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่ใช้ปัญญา เทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทดแทนอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก โดยส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมจากวัฒนธรรมของชาติเพื่อนำรายได้เข้าประเทศ

๑.๑๒ ส่งเสริมมาตรการรักษารัฐทุนการลงทุนในประเทศและส่งเสริมการลงทุนเข้าสู่ประเทศในสาขาที่เป็นการผลิตสินค้าและบริการที่มีพื้นฐานทางเทคโนโลยีมีมูลค่าสูง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่คนไทย ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนสร้างพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่ในพื้นที่ที่เหมาะสม พร้อมโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะที่จำเป็น รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนไทยในการลงทุนสร้างประโยชน์ให้ประเทศไทยจากต่างประเทศ โดยศึกษาปรับปรุงกฎ ระเบียบ และสภาวะแวดล้อมของการลงทุนให้เอื้ออำนวยและต่อนักลงทุน

๑.๑๓ ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประกอบกิจการอย่างถูกต้องตามกฎหมายและรักษาพื้นที่อุตสาหกรรมให้เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๑๔ กำหนดเขตประกอบการอุตสาหกรรม และนิคมอุตสาหกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์ รวมทั้งทรัพยากรที่เป็นวัตถุดิบ แรงงาน และการกระจายสินค้า โดยให้โรงงานอุตสาหกรรมต้องตั้งในพื้นที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น เพื่อให้การควบคุมตรวจสอบสามารถทำได้โดยง่าย และเป็น การป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับชุมชน

๑.๑๕ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมต้องใส่ใจรักษาสิ่งแวดล้อมประหยัดพลังงาน และลดผลกระทบจากภาคอุตสาหกรรมให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๑๖ ส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการควบคุม ตรวจสอบและป้องกัน ปัญหามลพิษ โดยเริ่มควบคุมตรวจสอบตั้งแต่ขั้นตอนของกระบวนการการผลิต เพื่อเป็นการลดปัญหามลพิษ และลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในภาครัฐโดยการนำเทคโนโลยีมาใช้แทน

๑.๑๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักลงทุน และผู้ประกอบการของไทย สามารถประกอบการในต่างประเทศได้ โดยรัฐเป็นผู้คอยสนับสนุนช่วยเหลือ หาแหล่งประกอบกิจการ และลดขั้นตอน กฎ ระเบียบ ที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน

๒. การดำเนินงานด้านการควบคุม ตรวจสอบและแก้ไขปัญหา

๒.๑ ตรวจสอบและหาแนวทางแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการประกอบการภาคอุตสาหกรรม เช่น ปัญหามลภาวะทางเสียง มลภาวะทางน้ำ มลภาวะทางอากาศ

๒.๒ ตรวจสอบการควบคุมมาตรฐานของสินค้าให้มีมาตรฐานตามที่กำหนด และมีการกำกับดูแลอย่างเคร่งครัด เพื่อให้สินค้าจากภาคอุตสาหกรรมของไทยมีมาตรฐานเทียบเท่ามาตรฐานสากล

๒.๓ ศึกษาและเสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านอุตสาหกรรม ให้มีความทันสมัยต่อสภาพการณ์ทางอุตสาหกรรมและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

มติที่ประชุม

กำหนดกรอบการดำเนินงานของคณะกรรมการธิการตามที่เสนอไว้เบื้องต้น

พิจารณามาตรการป้องกันปัญหา และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรม

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาผลกระทบที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมส่วนหนึ่ง คือ ประเด็น การลดต้นทุนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม มักพบว่าโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งมีการลักลอบทิ้ง น้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ โดยไม่มีกระบวนการบำบัดที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งก่อให้เกิดน้ำเน่าเสีย ส่งผลให้ ประชาชนในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากแหล่งน้ำไม่สะอาด และการลักลอบปล่อยควันพิษจากโรงงาน อุตสาหกรรม ทำให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงโรงงานอุตสาหกรรมได้รับผลกระทบจากมลภาวะทาง อากาศ สุขอนามัยของประชาชนเสื่อมโทรมจากการเกิดโรคต่าง ๆ ในการพิจารณาแก้ไขปัญหาจึงควร มุ่งเน้นกระบวนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม ให้มีระบบการบำบัดของเสียจากภาคอุตสาหกรรม อย่างมีประสิทธิภาพและเข้มงวดในกฎเกณฑ์ข้อบังคับเรื่องการแก้ไขปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมสร้างผลกระทบต่อชุมชน แต่อุตสาหกรรมยังคงเป็นภาคส่วนที่สำคัญเพราะเป็น แหล่งสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ให้กับประเทศชาติเป็นอย่างมาก รายได้ส่วนใหญ่ของ ประเทศมาจากอุตสาหกรรม ดังนั้น จึงควรกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมอยู่ ร่วมกับชุมชนได้ มีการสร้างสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และเสนอให้มีการระดมความคิดเห็นจากหน่วยงาน ทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น หน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานภาครัฐ และประชาชนในพื้นที่โรงงานอุตสาหกรรม สร้างการมีส่วนร่วมในการหามาตรการและวางแผนป้องกัน ปัญหาที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรม

นอกจากการดำเนินการข้างต้นแล้วยังควรต้องมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เจ้าหน้าที่ของ รัฐต้องทำหน้าที่ตรวจสอบติดตามให้เป็นไปตามกฎหมาย พร้อมทั้งนำเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในการ ควบคุมตรวจสอบเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงและลดปัญหาการขาดบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐ

สำหรับการขยายเขตพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่ ในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุน นอกเหนือจากจังหวัดที่มีนิคมอุตสาหกรรม หรือเขตประกอบอุตสาหกรรมเดิมที่มีอยู่แล้ว เช่น จังหวัด เชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสกลนคร จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดนครพนม เป็นต้น ความเหมาะสมในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมแห่งใหม่ และเพื่อให้การควบคุมดูแลเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ จึงควรกำหนดเขตอุตสาหกรรมให้มีความชัดเจนเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีโรงงานอุตสาหกรรม โดยให้โรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกันอยู่ในเขตอุตสาหกรรมกลุ่มเดียวกัน ส่วนปัญหา สิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่ทุกภาคส่วนต้องช่วยกันสอดส่องดูแล ไม่ใช่แต่ภาครัฐเท่านั้น ประชาชนทั่วไปหรือ แม้แต่สื่อมวลชนควรให้ความร่วมมือ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและป้องกันผลกระทบที่อาจจะ เกิดขึ้นได้ในภายภาคหน้า และควรสนับสนุนโรงงานอุตสาหกรรมที่มีระบบการบริหารจัดการที่ดี เพื่อเป็น แบบอย่างแก่โรงงานแห่งอื่น ๆ โดยมาตรการป้องกันปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ควรตระหนักถึงมีดังนี้

๑. การแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมต้องมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด
๒. ควรมีการกำหนดเขตประกอบการอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมต้องตั้งในเขตที่กำหนดไว้เท่านั้น เพื่อจะสามารถควบคุมตรวจสอบได้โดยง่าย ส่วนโรงงานบางประเภทที่ไม่สามารถตั้งในเขตที่กำหนดเพราะต้องตั้งตามแหล่งทรัพยากรการผลิต เช่น โรงงานน้ำตาล โรงงานแป้งมันสำปะหลัง โรงงานกระดาษ ควรใช้มาตรการที่เป็นมาตรฐานเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม
๓. กำหนดเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมในท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศให้มากขึ้น โดยการหาพื้นที่ใหม่ ๆ ที่มีความเหมาะสมในการตั้งโรงงานให้เป็นเขตส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อเป็นการส่งเสริมพื้นที่อื่น ๆ ให้มีการพัฒนาการประกอบการอุตสาหกรรม โดยใช้กระบวนการผลิตที่ไม่สร้างปัญหามลพิษและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรืออุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) ทั้งนี้จะมีส่วนช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น
๔. เน้นการแก้ไขปัญหาโดยภาคประชาชน ให้ประชาชนในท้องถิ่นที่โรงงานตั้งอยู่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการประกอบการของโรงงานอุตสาหกรรม โดยอาศัยความร่วมมือของประชาชนในท้องถิ่นร่วมกับอุตสาหกรรมจังหวัด มีการสร้างเครือข่ายในการเฝ้าระวังรักษาสีสิ่งแวดล้อมให้โรงงานปฏิบัติตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด ส่งเสริมโครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม เพื่อให้โรงงานและประชาชนอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข
๕. นำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการควบคุม ตรวจสอบป้องกันปัญหามลพิษในทุกขั้นตอนการผลิต พัฒนาเครื่องมือระบบเตือนภัยมลพิษโรงงาน ซึ่งจะสามารถตรวจสอบได้เที่ยงตรงและเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
๖. คณะกรรมการควรเดินทางไปศึกษาดูงานในโรงงานต่าง ๆ ทั้งโรงงานที่ได้มาตรฐานมีระบบป้องกันรักษาสีสิ่งแวดล้อมที่ดี และโรงงานที่สร้างปัญหามลพิษ เพื่อนำระบบของโรงงานที่ได้มาตรฐานมาเผยแพร่ให้เป็นแบบอย่างแก่โรงงานอื่น ส่วนโรงงานที่สร้างปัญหามลพิษต้องแจ้งให้ประชาชนทั่วไปรู้เพื่อร่วมกันตรวจสอบกดดันให้มีมาตรการบังคับใช้กฎหมายให้โรงงานปรับปรุงแก้ไขให้ได้มาตรฐาน ทั้งนี้ต้องให้สื่อมวลชนและประชาชนมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

พิจารณาเรื่อง พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐

ผลการพิจารณา

สืบเนื่องจากคณะกรรมการการการอุตสาหกรรม ได้เดินทางไปยังสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อรับฟังบรรยายสรุปเกี่ยวกับเรื่อง ภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัย และการช่วยเหลือจากภาครัฐ มาตรการฟื้นฟู เยียวยา รวมทั้งข้อเสนอแนะในการป้องกันปัญหาอุทกภัยที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยสภาอุตสาหกรรมได้นำเสนอถึงปัญหา ผลกระทบ และแนวทางการช่วยเหลือต่าง ๆ หลายประการ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคสำคัญของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในประเด็นเรื่อง การขาดเงินอุดหนุนจากภาครัฐ ที่ทำให้สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยขาดการส่งเสริม พัฒนา รวมถึงขาดสภาพคล่องในการดำเนินงาน คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม จึงหยิบยกประเด็นปัญหาดังกล่าวมาพิจารณาในการประชุมครั้งนี้ เพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในการปรับปรุง แก้ไขพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐ ในหมวดเกี่ยวกับรายได้ของสภาอุตสาหกรรม โดยเชิญผู้เข้าร่วมประชุมจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและตัวแทนฝ่ายกฎหมายจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อพิจารณาในประเด็น เจตนารมณ์ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐ และพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มีความแตกต่างกันอย่างไร รวมทั้งความเป็นไปได้หรือไม่ในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐ ในหมวดเกี่ยวกับรายได้ให้สามารถรับเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน และหากได้รับเงินอุดหนุนจะประสบปัญหาอุปสรรคอย่างไรหรือไม่ สรุปได้ดังนี้

ในส่วนของรายได้ของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีรายได้หลักตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐ คือ

๑. ค่าธรรมเนียมและบำรุงสมาชิก จัดเก็บค่าบำรุงได้ปีละประมาณ ๗๐ ล้านบาท

๒. ทรัพย์สินที่มีผู้ยกให้

๓. เงินรายได้อื่น ๆ เช่น ค่าจัดทำใบรับรองหลักสูตรสินค้า ค่าทำใบรับรองหลักสูตร BOI การรับทำวิจัยให้กับภาครัฐ การจัดแข่งขันกีฬา เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีรายได้จากการตั้งสถาบัน โดยแต่ละสถาบันจะมีความเชื่อมโยงกับกิจการของภาครัฐให้สามารถดำเนินโครงการที่มีประโยชน์ต่อภาคเอกชน ขณะนี้มีจำนวน ๑๐ สถาบัน เช่น สถาบันจัดการน้ำ สถาบันสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ในส่วนของการจ่ายหลักของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คือ ค่าใช้จ่ายสำหรับบุคลากรประมาณ ๘๒ ล้านบาท และยังมีค่าใช้จ่ายในส่วนสำนักงานและการจัดกิจกรรม เช่น ค่าเช่าสถานที่ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายประมาณ ๒๐ ล้านบาทต่อปี ในปี ๒๕๕๓ มีรายได้ทั้งสิ้น ๒๔๕ ล้านบาท รายจ่ายทั้งสิ้น ๒๔๔ ล้านบาท

สำหรับการประเด็นการปรับปรุง แก้ไข พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐ ทางหน่วยงานได้ตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขในหมวดเกี่ยวกับรายได้ โดยเฉพาะและหากคณะทำงานได้ข้อสรุปว่าอย่างไร จะนำข้อสรุปดังกล่าวเสนอมายังคณะกรรมการการการอุตสาหกรรมอีกครั้ง แต่จะขอเสนอกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยพบว่าเกิดปัญหาในแนวทางปฏิบัติ ควรได้รับการแก้ไข ดังต่อไปนี้

๑. กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรคสอง

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีความเห็นว่ารัฐบาลควรเร่งดำเนินการให้มีการออกกฎหมายลำดับรองตามมาตรา ๖๗ วรรคสองดังกล่าวให้ครบถ้วน เพื่อให้การดำเนินโครงการหรือกิจกรรม

ที่เข้าข่ายบังคับตามมาตรา ๖๗ วรรคสองดังกล่าว สามารถดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ

๒. พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีความเห็นว่าควรแก้ไขในประเด็นเรื่องบทลงโทษ ควรแยกฐานความผิดที่ไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีอากร ออกจากฐานความผิดฐานเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีอากร ซึ่งมีโทษปรับเป็นเงิน ๔ เท่าของราคาของซึ่งรวมอากรหรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ และอีกประเด็นสำคัญ คือ เรื่องยกเลิกการให้เงินสินบนและรางวัลนำจับ ซึ่งเป็นเรื่องความขัดแย้งและผลประโยชน์หากจำเป็นอาจคงไว้สำหรับกรณีที่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีอากรเท่านั้น

ตัวแทนฝ่ายกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับประเด็นเรื่องการขอเงินอุดหนุนจากภาครัฐ ดังนี้

๑) ที่มาขององค์กรและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พระราชบัญญัติจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐ มีเนื้อหาสาระไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติทุนการวิจัย พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่เทียบเคียงมาจากพระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๖๖

๒) รูปแบบการใช้อำนาจของสภาอุตสาหกรรม เป็นรูปแบบองค์กรที่ใช้อำนาจในลักษณะการรวมตัวของตัวแทนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการค้า ซึ่งมีข้อแตกต่างกับสภานายความที่มีรูปแบบองค์กรที่ใช้อำนาจมหาชนที่ภาครัฐมอบให้ จึงมีอำนาจในการใช้สิทธิเพิกถอนต่าง ๆ ได้

๓) โครงสร้างการรับเงินอุดหนุนจากภาครัฐของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ไม่สอดคล้องกับโครงสร้างขององค์กร เนื่องจากมีรายได้ ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นรายได้หลัก

๔) ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น คือ ถ้าสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยรับเงินอุดหนุนจากภาครัฐเท่ากับยอมรับการเป็นหน่วยรับการตรวจสอบจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทันที

๕) การหารายได้ สามารถปฏิรูประบบการช่วยเหลือสนับสนุนพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อให้มีรายได้โดยไม่ขอรับเงินอุดหนุนจากภาครัฐ นอกจากนี้ยังมีการตั้งกองทุนพัฒนาอุตสาหกรรมอีกช่องทางหนึ่งด้วย

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในประเด็นต่างไว้ ดังนี้

๑. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทอย่างมากในการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ขอให้หน่วยงานเน้นการให้ความรู้ การตลาดและการสร้างรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

๒. การแก้ไขกฎหมายที่มีความล้าหลังและไม่เหมาะสมต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปมีความน่าสนใจและมีใช้เพียงแค่กฎหมายของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเท่านั้น ยังมีกฎหมายอีกหลายฉบับที่ควรเข้าไปมีส่วนร่วมและช่วยดูแล ผลักดันให้เป็นประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรมและประชาชนในฐานะที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ

๓. ควรให้โรงงานขนาดเล็กในพื้นที่ต่างจังหวัดเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้

๔. การประกาศเกี่ยวกับวัตถุดิบอันตราย ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อลดปัญหาการนำเข้าที่ไม่ถูกต้องตามกระบวนการทางกฎหมายของผู้ประกอบการ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมขอให้สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการที่พบว่าเป็นปัญหาอุปสรรคนำเสนอมายังคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม เพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมต่อไป

พิจารณาเรื่อง นโยบายการกระจายเขตนิคมอุตสาหกรรม

ผลการพิจารณา

สืบเนื่องจากประธานคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม ได้ประชุมร่วมกับประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานคณะกรรมการทั้ง ๓๕ คณะ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งในการประชุมได้มีการกล่าวถึงพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่คณะกรรมการจะต้องยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะในประเด็นของการเชิญหน่วยงานมาชี้แจงหรือให้ข้อมูลกับคณะกรรมการจะกระทำได้อาจต้องเป็นมติที่ประชุมคณะกรรมการเสียก่อน

ในการประชุมคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรมในครั้งนี้ จึงได้มีการแสดงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะนำมาพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป โดยที่ประชุมเสนอว่าควรพิจารณาเรื่องมาตรการเยียวยาผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัย ซึ่งคณะกรรมการและที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการหลายท่านได้แสดงความเห็นว่า ในขณะนี้ปัญหาอุทกภัยได้ลดระดับความรุนแรงแล้วอยู่ระหว่างการให้ความช่วยเหลือเยียวยาและฟื้นฟู โดยเฉพาะผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยเป็นจำนวนมาก จึงควรมีการสำรวจภาคอุตสาหกรรมทั้งระบบเพื่อได้ทราบข้อมูลว่า ภาคอุตสาหกรรมมีมูลค่าความเสียหายเท่าใด ผู้ประกอบการต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลืออย่างไรและจะใช้มาตรการใดในการช่วยเหลือและฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน รวมถึงแผนในการป้องกันปัญหาอุทกภัยที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ แนวทางในการให้ความช่วยเหลือดังกล่าว อาจมีส่วนช่วยในการสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนไม่ให้ย้ายฐานการผลิตจากประเทศไทย

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติให้เชิญ นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและผู้แทนสมาคมนิคมอุตสาหกรรมไทยและพันธมิตร เพื่อมาชี้แจงเรื่องมาตรการเยียวยาผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัยในการประชุมครั้งต่อไป

พิจารณาเรื่อง มาตรการเยียวยาผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัย

ผลการพิจารณา

สืบเนื่องจากการที่ภาคอุตสาหกรรมได้รับความเสียหายจากปัญหาอุทกภัยจำนวนมาก คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร จึงได้กำหนดให้มีการพิจารณาเรื่อง มาตรการเยียวยาผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ประสบอุทกภัย เพื่อหาแนวทางในการเยียวยาแก้ไขและหามาตรการเยียวยาให้แก่ผู้ประกอบการ ในการนี้ คณะกรรมการการการการได้เชิญผู้เข้าร่วมชี้แจง ดังนี้ รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และนายกสมาคมนิคมอุตสาหกรรมไทยและพันธมิตร อย่างไรก็ตาม ในการประชุมครั้งนี้ มีผู้ชี้แจงตอบรับเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงเพียงรายเดียว คือ รองนายกรัฐมนตรี โดยมอบหมายให้นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มาชี้แจงแทน โดยอาศัยอำนาจตามที่บัญญัติมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ส่วนหน่วยงานอื่นนั้นได้มีหนังสือขอเลื่อนมายังคณะกรรมการการการการ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการการการการเห็นว่าหน้าที่ของผู้ชี้แจงส่วนใหญ่มีหนังสือขอเลื่อนการเข้าชี้แจงมายัง คณะกรรมการการการการนั้นอาจทำให้การชี้แจงข้อมูลข้อเท็จจริงไม่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นคณะกรรมการการการการจึงมีมติให้เลื่อนการประชุมเพื่อชี้แจงในวาระการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่อง มาตรการเยียวยาผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ประสบอุทกภัย ไปในคราวประชุมของคณะกรรมการการการการการอุตสาหกรรมในวันพุธที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕

มติที่ประชุม

ขอเลื่อนการพิจารณา เนื่องจากผู้มาชี้แจงติดภารกิจไม่สามารถเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการการการการการ

พิจารณาเรื่อง ร้องเรียนปัญหาความเดือดร้อนจากการเข้าตรวจค้นโรงงานต่างตัวของภาครัฐ

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

บริษัทลานนาเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด

๑. นายโชติโรจน์ วงศ์วรรณ	กรรมการผู้จัดการ
๒. นางกรกช วงศ์วรรณ	รองกรรมการผู้จัดการ

สำนักงานจัดหางานเชียงใหม่

๑. นายสมชาย มรกตศรีวรรณ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๒. นางภัณฑิลา แก้วบุญเรือง	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
๓. นางสาวอารยา กลิ่นด่านกลาง	นิติกรปฏิบัติการ
๔. นายวัชรพงษ์ ยศธวงศ์	เจ้าพนักงานแรงงานปฏิบัติการ

แรงงานจังหวัดเชียงใหม่

นายณนทล จงสมชัย	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

ตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๓๓

ร้อยตำรวจโท ฌมาบดี สุริยะอมร	รองผู้บังคับกองร้อยกองร้อยตำรวจ
ตระเวนชายแดน ๓๓ |
|------------------------------|--|

ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่

๑. พันตำรวจเอก สถาพร โพธิ์ศรี	ผู้กำกับงานสอบสวนตำรวจภูธร
จังหวัดเชียงใหม่
๒. ร้อยตำรวจเอก ธนัญชัย อาจไชยชาญ	รองสารวัตรสืบสวนสอบสวน
ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่

กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง

๑. พันตำรวจเอก วิทวัส บุรณสมภพ	รองผู้บังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๕
๒. พันตำรวจโท จักริน เป็นสุข	สารวัตรกองกำกับการบริการคนต่างด้าว

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดเชียงใหม่

พันเอก ศรัณย์ แสนพรม	รองหัวหน้ากลุ่มงานมวลชน

ตำรวจบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๕

๑. พันตำรวจเอก วีรชน บุญทวี	ผู้กำกับการกองกำกับการสืบสวน ๓
๒. ร้อยตำรวจโท วิษณุ บุญมา	

กองร้อยอาสารักษาดินแดน

หมวดโท รักษา วงศ์ฟู	จำกองร้อย

ผลการพิจารณา

ผู้แทนจาก บริษัทลานนาเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า บริษัทได้รับความเดือดร้อนจากชุดปฏิบัติการเข้าตรวจสอบการทำงานของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายในบริเวณโรงงาน ซึ่งสร้างความตกใจให้แก่พนักงาน และลูกค้าต่างประเทศที่เข้ามาติดต่อซื้อสินค้าเจ้าหน้าที่ได้สั่งให้พนักงานของบริษัทประมาณ ๑๐๐ คน หยุดการทำงานและให้ออกจากสายการผลิต เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่าเป็นประชาชนชาวไทยหรือไม่ โดยใช้การกระทำและวาจาออกไปในทางที่ข่มขู่ และให้พนักงานร้องเพลงชาติ การกระทำดังกล่าว บริษัทเห็นว่าเป็นการกระทำที่เกินกว่าเหตุ ทำให้พนักงานรู้สึกอับอายและรู้สึกถูกดูหมิ่น ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ บริษัทในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นคู่ค้ากับบริษัทไม่มั่นใจในการประกอบธุรกิจของบริษัท ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียงในทางธุรกิจ อีกทั้ง การที่ต้องหยุดการผลิตนั้นทำให้สินค้าที่กำลังดำเนินการผลิตอยู่ในช่วงเวลานั้น ได้รับความเสียหายคิดเป็นมูลค่าประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทไม่ได้ติดใจเรียกร้องค่าเสียหายในส่วนดังกล่าว แต่ต้องการให้กรณีดังกล่าวเป็นกรณีศึกษาว่าการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐควรมีแนวปฏิบัติงานในการเข้าตรวจสอบโรงงานที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่โรงงานหรือกิจการที่เข้าตรวจสอบ และต้องการให้มีการทำหนังสือขอโทษจากสำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่

ผู้แทนจากสำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการตรวจสอบได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมาย อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๘ (๒) ได้เข้าตรวจสอบบริษัทในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ซึ่งเป็นการเข้าตรวจสอบได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น ได้มีการตรวจสอบบัตรประชาชน แต่มีการตรวจจำนวนไม่เกิน ๑๐๐ คน และได้สั่งให้พนักงานในโรงงานร้องเพลงชาติไทยตามที่ถูกล่าว่าอ้างเมื่อทำการตรวจสอบเสร็จแล้ว ได้มีการจัดทำบันทึกการตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวไว้เป็นหลักฐาน

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายกับระดับความเหมาะสม ซึ่งหากหน่วยงานของรัฐกระทำเกินกว่าเหตุก็อาจมีความรับผิดชอบเกิดขึ้นได้ ดังนั้น ในการตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าว คณะกรรมการได้เสนอแนะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐวางแผนการปฏิบัติงานให้เป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบ ตามสัดส่วนของความจำเป็นที่ไม่เกินไปกว่าเหตุ คำนึงถึงกรอบอำนาจตามกฎหมาย และตระหนักถึงหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพื่อป้องกันปัญหาความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หรือความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับผู้ประกอบการ

โดยมีข้อเสนอแนะไปยังสำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะหน่วยงานหลักในการเข้าตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวของ บริษัทลานนาเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด อันเป็นที่มาของเรื่องร้องเรียนนี้ ให้มีหนังสือขอภัยไปยัง บริษัทลานนาเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด เพื่อแสดงว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว หากมีความเสียหายเกิดขึ้นสำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ ขอภัยมายังบริษัทด้วย และสำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ควรจัดการประชุมร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างภาครัฐกับสถานประกอบการในข้อกฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ และคอยประสานงานกันเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมการลงทุน โดยให้มีการจัดการประชุมอย่างน้อยปีละ ๔ ครั้ง ทั้งนี้ ภายหลังจากการเข้าตรวจสอบสถานประกอบการแต่ละแห่งแล้ว หน่วยงานราชการควรทำหนังสือแสดงความขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการเข้าตรวจสอบ และบางครั้งอาจก่อให้เกิดความเสียหายจึงควรขอภัยบริษัทด้วย

ที่ประชุมได้สอบถามไปยังผู้ร้องเรียนก็ได้รับการชี้แจงว่า หากสำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงใหม่ ทำหนังสือขอยกมายังบริษัทก็จะไม่ติดใจเรียกร้องค่าเสียหายจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการหยุดกระบวนการผลิตของโรงงาน และจะนำหนังสือดังกล่าวไปชี้แจงต่อคู่ค้าต่างประเทศของบริษัทต่อไป ส่วนผู้แทนจากสำนักงานจัดหางานจังหวัดจะนำข้อเสนอของคณะกรรมการไปเสนอต่อผู้บังคับบัญชา และจัดทำหนังสือขอยกต่อ บริษัทลานนาเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด ซึ่งจะแจ้งให้คณะกรรมการ รับทราบต่อไป

มติที่ประชุม

แจ้งความคิดเห็นของคณะกรรมการต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้จัดการ บริษัทลานนาเกษตร อุตสาหกรรม จำกัด

๑. จัดทำหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด แจ้งความคิดเห็นของคณะกรรมการ การอุตสาหกรรมเรื่อง การตรวจค้นแรงงานต่างด้าวในโรงงานอุตสาหกรรมในการเข้าไปตรวจค้นภายใน โรงงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควรมีการวางแผนและซักซ้อมความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติการ ให้มีการปฏิบัติตามแบบแผนและขั้นตอนของกฎหมายอย่างเคร่งครัด และควรดำเนินการด้วยความสุภาพ เรียบร้อย เคารพในสิทธิผู้ประกอบการไม่กระทำการอันเป็นการละเมิด โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนขั้น พื้นฐานลักษณะของกระบวนการการผลิตของแต่ละโรงงานประกอบ เพื่อจะได้ไม่เกิดความเสียหายให้แก่ โรงงานที่เข้าไปทำการตรวจค้น

๒. แจ้งผลการประชุมต่อกรรมการผู้จัดการ บริษัทลานนาเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด

๓. สำนักงานจัดหางานได้มีหนังสือแจ้งมายังคณะกรรมการการการอุตสาหกรรมว่า ได้ทำ หนังสือขอยก บริษัทลานนาเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด เรียบร้อยแล้ว

พิจารณาเรื่อง มาตรการเยียวยาผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัย

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กระทรวงอุตสาหกรรม

๑. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
๒. นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย	ผู้ตรวจการกระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

๑. นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๒. นายกิตติศักดิ์ ตันตินรเศรษฐ	นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๑. นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ	เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
๒. นายปรเมธี วิมลศิริ	รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๓. นางสาวสุดา เหลืองโจนกุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๔. นางสาวจิตราภรณ์ เอมกระจาง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

นิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายประสพศิลป์ โชติมงคล	รองผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการการนิคม
อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๒. นายวีรพงศ์ ไชยเพิ่ม	รองผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๓. นางสาวศรวิณิก หัสติน	ผู้ช่วยผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

สมาคมนิคมอุตสาหกรรมไทยและพันธมิตร

๑. นางอัญชลี ชวนิชย์	นายกสมาคมนิคมอุตสาหกรรมไทยและพันธมิตร
๒. นายวรณัฐ หวานสนิท	เจ้าหน้าที่สมาคมนิคมอุตสาหกรรมไทยและพันธมิตร

ผลการพิจารณา

ปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๔ ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมได้รับความเสียหายจำนวนมาก โรงงานอุตสาหกรรมต้องหยุดการดำเนินการ และส่งผลต่อการผลิตและการส่งออกสินค้า สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาล คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม สมาชิกเห็นความสำคัญถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้กำหนดให้มีการพิจารณาเรื่อง มาตรการเยียวยาผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ประสบอุทกภัย เพื่อหาแนวทางในการเยียวยาแก้ไขให้แก่ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม โดยเชิญผู้ชี้แจงจากหน่วยงานของรัฐและตัวแทนของผู้ประกอบการ ได้แก่ รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งมอบหมายให้เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเข้าชี้แจงแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

อุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และนายกสมาคม
นิคมอุตสาหกรรมไทยและพันธมิตร ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ความเสียหาย

ปัญหาอุทกภัยที่ผ่านมามีสร้างความเสียหายต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) คิดเป็น
ร้อยละ ๒.๓ ทำให้เศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๕๔ จะขยายตัวประมาณร้อยละ ๑.๕ ลดลงจากเดิมที่คาดว่าจะ
ขยายตัวร้อยละ ๓.๘ สำหรับภาคอุตสาหกรรมพบว่าโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนทั้งสิ้น ๘,๒๕๒ ราย
จากโรงงานอุตสาหกรรมใน ๔๒ จังหวัดที่ได้รับความเสียหาย มูลค่าความเสียหาย รวม ๓๒๘,๒๖๑ ล้านบาท

๒. มาตรการเยียวยาฟื้นฟู

กระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินจัดทำแผนฟื้นฟูนิคมอุตสาหกรรม
เขตประกอบการอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรมที่ประสบภัย ซึ่งภาพรวมของแผนฟื้นฟู ประกอบไปด้วย
การสูบน้ำ การทำความสะอาดพื้นที่นิคมและโรงงาน การซ่อมแซมสาธารณูปโภค การซ่อมแซมอาคาร
สิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักรอุปกรณ์ และการเริ่มประกอบกิจการ ในส่วนของการวางแผนป้องกันอุทกภัย
ในอนาคตมีการออกแบบระบบป้องกันอุทกภัย ให้สินเชื่อเพื่อพัฒนาระบบป้องกันอุทกภัยเพื่อก่อสร้างระบบ
เขื่อนป้องกันอุทกภัย จำนวน ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเริ่มดำเนินการตามแผนตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ นอกจากนั้นกระทรวงการคลังยังสนับสนุนมาตรการด้านภาษี
เช่น การยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ เพื่อทดแทนหรือซ่อมแซมเครื่องจักรเดิมที่ได้รับความ
เสียหายจากอุทกภัย การยกเว้นอากรขาเข้ารถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ ในส่วนของมาตรการด้านสินเชื่อ
ประกอบไปด้วยการออกมาตรการการค้ำประกันสินเชื่อของอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม การให้
สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำสำหรับผู้ประกอบการ ในส่วนของผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จะได้รับ
การอำนวยความสะดวก เช่น การอำนวยความสะดวกด้านวีซ่าและใบอนุญาตทำงานแก่ผู้เชี่ยวชาญ
ต่างประเทศ เพื่อมาฟื้นฟูโรงงาน รวมทั้งให้สิทธิประโยชน์และยกเว้นภาษีเงินได้อีกด้วย

๓. การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน

มาตรการในการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ นักลงทุนประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์
ทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยดำเนินการร่วมกับบริษัทสื่อสารมวลชนมีอาชีพระดับโลก จัดคณะ
ผู้บริหารระดับสูงของประเทศเดินทางไปชี้แจงสถานการณ์และมาตรการต่าง ๆ ของรัฐ การจัดนิทรรศการ
BOI Fair ๒๐๑๒ การจัดกิจกรรมระดับนานาชาติ เพื่อกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเสริมสร้าง
ภาพลักษณ์ที่ดีด้านเศรษฐกิจการลงทุนให้แก่ประเทศไทย

ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตว่า

๑. นิคมอุตสาหกรรมควรดูแลผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมเดิมอย่างทั่วถึง แต่ในกรณี
การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ใหม่ควรคำนึงถึงความเหมาะสม และความปลอดภัยของแต่ละพื้นที่ด้วย

๒. คณะกรรมการการการอุตสาหกรรมได้เดินทางไปศึกษาดูงานในพื้นที่จังหวัดปัตตานี ที่นิคม
อุตสาหกรรมปะนาเระ ที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างงานให้กับ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จุดเด่นใน
พื้นที่ดังกล่าว คือ ทรัพยากรทางทะเลที่สามารถผลิตสินค้าส่งขายไปทั่วโลก แต่นิคมอุตสาหกรรมปะนาเระ
ยังขาดนักลงทุนเข้าไปลงทุนประกอบกิจการ ขณะเดียวกันบริเวณเขตอุตสาหกรรมฮาลาล ซึ่งอยู่ใกล้เคียง
กันก็มีเพียงหน่วยงานภายในท้องถิ่นและผู้ประกอบการในพื้นที่เป็นผู้ดูแลเท่านั้น จึงขอให้หน่วยงานที่
เกี่ยวข้องเข้าให้การสนับสนุนเพื่อให้นิคมอุตสาหกรรมและเขตอุตสาหกรรมฮาลาลแห่งนี้ คงอยู่และดำเนิน
ต่อไปได้ ทั้งนี้ ยังเป็นการส่งเสริมผู้ประกอบการในท้องถิ่นอีกด้วย และขอรายละเอียดงบประมาณที่จัดสรร
เพื่อการพัฒนาสำหรับนิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้ให้กับฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการด้วย

๓. เรื่อง โรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน มักพบปัญหาแรงงานต่างด้าว ซึ่งตามระเบียบของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไม่ให้มีการจ้าง ซึ่งคณะกรรมการธิการมีความเห็นว่าหากมีการผ่อนปรนให้สามารถจ้างแรงงานต่างด้าวได้บ้าง จะช่วยลดปัญหาแรงงานขาดแคลนได้

๔. ควรมีการตรวจสอบเรื่องปริมาณกากอุตสาหกรรมจากทั้งภายในและภายนอกนิคมอุตสาหกรรมว่ามีปริมาณการบำบัดเท่าใด เนื่องจากทราบข้อมูลว่าสัดส่วนกากอุตสาหกรรมที่รับบำบัดกับกากอุตสาหกรรมที่ปล่อยออกมาจากโรงงานมีปริมาณต่างกันมาก

๕. ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมมีการสำรวจ ผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยจำนวนมากถึง ๘,๐๐๐ กว่าราย แต่กลับมีผู้ประกอบการแจ้งขอความช่วยเหลือเพียง ๓,๐๐๐ รายเท่านั้น จึงต้องการให้มีการตรวจสอบด้วยว่าเหตุใดผู้ประกอบการจึงไม่ขอรับความช่วยเหลือดังกล่าว

พิจารณาเรื่อง ร้องทุกข์ของพระอธิการวิรัตน์ อินทปญโญ เจ้าอาวาสวัดถ้ำยอดทอง
จังหวัดราชบุรี กรณีได้รับความเดือดร้อนจากการระเบิดหินของโรงโม่หิน

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

๑. นายสมเกียรติ ภูงชัยฤทธิ์	อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่
๒. นายปณิธาน จินดาภู	รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่
๓. นายสัจจาวัธ นาคนิยม	ผู้อำนวยการสำนักการอนุญาต
๔. นายไพรัตน์ เจริญกิจ	วิศวกรเหมืองแร่ชำนาญการพิเศษ
๕. นายสกล อนันต์วัฒนชัย	วิศวกรเหมืองแร่ชำนาญการ
๖. นายไพชยนต์ เจริญไชยศรี	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
สำนักบริหารสิ่งแวดล้อม

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นายสมชาย ตะสิงห์ชะ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
ผู้อำนวยการกลุ่มเหมืองแร่ |
|--------------------|---|

จังหวัดราชบุรี

นายณรงค์ ครองชนม์	รองผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดราชบุรี

นายสมชัย มาเสถียร	ผู้อำนวยการสำนักงาน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดราชบุรี |
|-------------------|---|

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต ๗

นายสมศักดิ์ หวลกลสิน	ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ |
|----------------------|---|

อุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรี

๑. นายสุรพล ชามาตย์	อุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรี
๒. นายสอาด ปราดเปริยว	หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน
อุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรี
๓. นายเฉลิมพล ดลสุธรรม	นายช่างเหมืองแร่ชำนาญการ
๔. นายพนม ศิลปานนท์	เจ้าหน้าที่ด้านเทคนิค

หน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

๑. นายนครเศรษฐ์ เรืองพุงศักดิ์	นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลทุ่งหลวง
๒. นายสุชิน จักรเพชร	รองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลทุ่งหลวง
๓. นายสุวัฒน์ ชลธารานที	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอ่างหิน

๔. นายวิทยา วงศ์ศรีแก้ว	ปลัดเทศบาลตำบลทุ่งหลวง
๕. นายลือชา วงศ์เปี่ยม	ปลัดอำเภอปากท่อ แทนนายอำเภอปากท่อ
๖. นายประยุทธ์ สุขศิริ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๘

วัดถ้ำยอดทอง

พระอธิการวิรัตน์ อินทปญโญ	เจ้าอาวาสวัดถ้ำยอดทอง
---------------------------	-----------------------

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิลาเขางู

๑. นายยุวพล วุฒานพันธ์	ผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิลาเขางู
๒. นายธนัท สุขเกษม	ที่ปรึกษา
๓. นางสาวปวีณา เวชกิจ	เลขานุการ
๔. นางสาววิภาวดี บุศยรัตน์	เลขานุการ

บริษัท คอนซัลติ้ง เซอร์วิส จำกัด

นายวิเชียร ชื่นจิตร	ผู้อำนวยการสิ่งแวดล้อมที่ปรึกษา บริษัท EIA
---------------------	--

ผลการพิจารณา

เนื่องจากคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม ได้รับหนังสือร้องทุกข์ของพระอธิการวิรัตน์ อินทปญโญ เจ้าอาวาสวัดถ้ำยอดทอง จังหวัดราชบุรี เรื่องการระเบิดหินในบริเวณใกล้วัดถ้ำยอดทอง อาจจะได้รับอันตรายต่อวัดและพระหลายรูปภายในวัด นับจากอดีตที่ผ่านมาปี ๒๕๔๘ วัดและชุมชนที่อยู่โดยรอบวัด ได้รับผลกระทบจากการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองหินที่ใกล้บริเวณวัด ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาจากการระเบิดหินทำให้เกิดฝุ่นละออง เสียง สะเก็ดระเบิด และสะเก็ดหินได้ตกลงมาสู่วัดเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของวัด ต่อมาคณะกรรมการได้มีมติเดินทางไปศึกษาดูงานในพื้นที่ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ได้รับทราบปัญหาและข้อเท็จจริงของความเดือดร้อนที่พระสงฆ์วัดถ้ำยอดทองได้รับผลกระทบจากการระเบิดหินที่อยู่ใกล้บริเวณวัด ในการพิจารณาครั้งนี้คณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการ ในการประชุมครั้งนี้เพื่อหาแนวทางแก้ไขที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

จากการพิจารณาโดยเฉพาะประเด็นเรื่องการยื่นขอประทานบัตร เพื่อประกอบกิจการเหมืองหินบริเวณใกล้เคียงวัด ผู้ประกอบการแจ้งว่าได้ดำเนินการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ พื้นที่มีเนื้อที่ประมาณ ๖๐๐ ไร่ แต่มีการแบ่งพื้นที่เพื่อยื่นขอประทานบัตรจากผู้ประกอบการเหมืองแร่หลายราย คณะกรรมการได้สอบถามรายละเอียดการยื่นขอประทานบัตรว่า ขณะนี้ดำเนินการถึงขั้นตอนใด ขั้นตอนการทำประชาคมว่าทางวัดได้มีส่วนร่วมทำประชาคมหรือไม่ รวมถึงขั้นตอนการทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ได้กระทำตามขั้นตอนหรือไม่ อย่างไร ระยะห่างของพื้นที่ที่จะยื่นขอประทานบัตรและเขตชุมชนมีการกำหนดระยะห่างที่เหมาะสมหรือไม่

จากข้อมูลที่พิจารณาในที่ประชุมทราบว่า ขณะนี้ขั้นตอนอยู่ระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาตรวจสอบเอกสาร เพื่อขอรับอนุญาตโดยผ่านขั้นตอนการทำประชาคมในพื้นที่หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๐ เท่านั้น แต่ทางวัดไม่ได้รับแจ้งให้เข้าร่วมทำประชาคมด้วย ผลการทำประชาคมชาวบ้านในพื้นที่ไม่คัดค้านแต่อย่างใด เนื่องจากอยู่ห่างจากพื้นที่ยื่นขอประทานบัตรถึง ๑,๕๐๐ เมตร ส่วนประเด็นการทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) นั้น บริษัทผู้รับจัดทำรายงานได้ชี้แจงว่า ทำการศึกษาชุมชนโดยรอบ ๔ ชุมชน และสำรวจความเห็นของประชาชนในภาพรวม ส่วนประเด็นเรื่อง

ระยะห่างนั้น อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ชี้แจงว่าในรัศมี ๒ กิโลเมตร ต้องแสดงรายละเอียดของพื้นที่บริเวณดังกล่าว โดยในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ของบริษัทผู้ประกอบการรายนี้ระบุระยะห่างจากวัดถ้ำยอดทอง ๑๕๐ เมตร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้กำหนดเงื่อนไขของการระเบิดหินไว้ด้วยเพื่อป้องกันแรงสั่นสะเทือนที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่พื้นที่ใกล้เคียง

ที่ประชุมคณะกรรมการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงร่วมเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังนี้

การประกอบกิจการทำเหมืองหินอุตสาหกรรม ทางคณะกรรมการมีความเห็นว่าในกระบวนการปฏิบัติควรทำให้ถูกต้อง เปิดเผย โปร่งใสในทุกขั้นตอน เพื่อไม่ให้ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๗ วรรคสอง โดยเฉพาะการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ที่ยังไม่ครอบคลุมเพราะควรรับฟังความเห็นจากกลุ่มชาวบ้านและวัดที่อยู่ใกล้เคียง ซึ่งมีแนวโน้มจะได้รับผลกระทบโดยตรงด้วย นอกจากนี้ ควรกำหนดระยะห่างของพื้นที่ประกอบกิจการและชุมชนตามที่กฎหมายกำหนดไว้เพื่อเป็นหลักประกันความปลอดภัยให้กับประชาชน ทั้งนี้ ควรนำคำสั่งของจังหวัดราชบุรีในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้เว้นระยะการทำเหมืองให้ห่างจากวัดถ้ำยอดทองไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร มาประกอบในการพิจารณาขออนุญาตประทานบัตรทำเหมืองบริเวณวัดถ้ำยอดทองที่ได้มีการขออนุญาตขึ้นใหม่ ซึ่งจากผลการประชุมของคณะกรรมการดังกล่าว ทางจังหวัดราชบุรีขอรับไปทบทวน เพื่อจัดทำประชาคมอีกครั้ง โดยจะพิจารณาภาพรวมทุกจุดทั้งพื้นที่กำหนดเป็นแหล่งหิน และพื้นที่ที่กันเป็นเขตเฉพาะไว้ด้วย

มติที่ประชุม

๑. แจ้งความเห็นของคณะกรรมการการการอุตสาหกรรมไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัด
๒. หนังสือถึงเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบระยะห่างจากเขตประทานบัตรถึงวัดถ้ำยอดทอง
๓. หนังสือถึงอธิบดีอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พร้อมทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดสอบถามความคืบหน้าการขอสัมปทานเหมืองแร่
๔. จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลการดำเนินการ

๑. รองผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีขอเชิญประธานคณะกรรมการหรือผู้แทนเข้าร่วมสังเกตการณ์การดำเนินการจัดทำประชาพิจารณ์การขอประทานบัตรเหมืองแร่ในพื้นที่ตำบลอ่างหิน ตำบลทุ่งหลวง จังหวัดราชบุรี หนังสือศาลากลางจังหวัดราชบุรี ที่ รบ ๐๐๑๘/๘๑๕๐ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ หลังจากนั้นได้แจ้งผลการจัดทำประชาพิจารณ์ต่อคณะกรรมการ ที่ รบ ๐๐๑๘/๑๒๖๐๔ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕

๒. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรีแจ้งรายงานผลการดำเนินงานตามความเห็นของคณะกรรมการการการอุตสาหกรรมโดยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการขอประทานบัตรเหมืองแร่ในพื้นที่ตำบลอ่างหิน ตำบลทุ่งหลวง อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี

๓. จังหวัดราชบุรีที่ รบ ๐๐๒๘(๒)/๐๐๔๒๔ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๕ และแจ้งผลการดำเนินการ ที่ รบ ๐๐๒๘(๒)/๐๑๖๗๖ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

๔. ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีได้มีหนังสือแจ้งผลการดำเนินการกรณีเจ้าอาวาสวัดถ้ำยอดทอง
คัดค้านคำขอประทานบัตรที่อยู่ใกล้กับวัดถ้ำยอดทอง ต่อประธานคณะกรรมการ ี่ รบ ๐๐๓๓(๒)/
๐๐๔๖๗๙ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖

๕. อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แจ้งรายงานการตรวจสอบระยะห่างจากเขต
การขอประทานบัตร ที่ อก ๐๕๑๔/๗๐๒๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ และการดำเนินการคำขอประทาน
บัตรของบริษัทศิลาเขางู จำกัด ที่ อก ๐๕๑๔/๑๐๑๕ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

๖. คณะกรรมการแจ้งความคืบหน้าหลังการจัดทำประชาพิจารณ์การขอประทานบัตรเหมืองแร่
ต่อพระอธิการวิรัตน์ฯ ที่ ๒๘๖๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖

พิจารณาเรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาขาดแคลนแรงงาน
สำหรับโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

๑. นางอรรชกา สีบุญเรือง	เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
๒. นายยุทธศักดิ์ คุ้มาวัชร์	ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์
และนโยบายการลงทุน
๓. นายเจษฎา ศรีศึก	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาปัจจัย
สนับสนุนการลงทุน
๔. นางชุติมา พุ่มศรีสวัสดิ์	ผู้อำนวยการศูนย์เศรษฐกิจการ
ลงทุนภาคที่ ๒
๕. นายกฤตวิทย์ มัธยมมางกูร	นักวิชาการส่งเสริมการลงทุนชำนาญการ

กรมการจัดหางาน

๑. นายประวิทย์ เคียงผล	อธิบดีกรมการจัดหางาน
๒. นายโชคชัย ศรีทอง	นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ
๓. นายธวัชชัย เลขสัมฤทธิ์	นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ
๔. นายจ่านอง ทรงเคารพ	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

สภาอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา

๑. นายสมศักดิ์ ศรีบัวรอด	ประธานสภาอุตสาหกรรม
จังหวัดนครราชสีมา
๒. นายอภิสิทธิ์ อินทรกำแหง	รองประธานสภาอุตสาหกรรม
จังหวัดนครราชสีมา
๓. นางสาวอุบลรัตน์ บุญประสาทสุข	เลขาธิการสภาอุตสาหกรรม
จังหวัดนครราชสีมา
๔. นางยุคลทิพย์ โคตรรักษา	เจ้าหน้าที่สภาอุตสาหกรรม

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการการการอุตสาหกรรมได้รับหนังสือจากสภาอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง ภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา กำลังประสบปัญหาขาดแคลนแรงงาน ซึ่งผู้ประกอบการที่ประสบ ปัญหาขาดแคลนแรงงาน ได้ทำหนังสือขอให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผ่อนปรนให้สถาน ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนสามารถจ้างแรงงานต่างด้าวเข้าทำงานได้ ซึ่งยังไม่ทราบผลการ พิจารณาของ BOI จึงขอให้คณะกรรมการการการอุตสาหกรรมช่วยติดตามตรวจสอบเรื่องดังกล่าว ดังนั้น คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม จึงได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมประชุมพิจารณา เพื่อรับทราบ ข้อเท็จจริงและหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น

กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ชี้แจงว่า ปัจจุบันพบว่า แรงงานไทยไม่ทำงานที่มีลักษณะงานหนัก งานสกปรก หรือประเภทแรงงานไร้ฝีมือ ประกอบกับภาคการศึกษาของไทยก็ผลักดันให้จบปริญญาตรีซึ่งไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงานที่ต้องการแรงงานไร้ฝีมือจึงเป็นปัญหาทำให้เกิดผลกระทบต่อกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว คือ ถ้าหากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนได้ กรมการจัดหางานก็สามารถจัดหาแรงงานต่างด้าวมาชดเชยการขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรม โดยมีคณะกรรมการจ้างแรงงานต่างด้าวดำเนินการพิจารณา หากนายจ้างมีความต้องการแรงงานต่างด้าว และแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย จะได้รับสิทธิความคุ้มครองเท่าเทียมกับคนไทยทุกประการ อย่างไรก็ตาม ได้มีการผ่อนผันการต่ออายุอีก ๖ เดือนในช่วงวิกฤติน้ำท่วมตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้แจ้งมายังกรมการจัดหางาน

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว คือ กฎหมายส่งเสริมการลงทุนสนับสนุนการจ้างแรงงานคนไทยทำงาน อย่างไรก็ตาม ได้มีผู้ประกอบการร้องเรียนขอให้ผ่อนผันใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมลงทุนเนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เติบโตก่อให้เกิดการขาดแคลนแรงงานอย่างรุนแรง จึงมีประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ป.๔/๒๕๕๓ มีมาตรการชั่วคราวแนะนำให้กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาบัตรสิทธิทางภาษีเงินได้นิติบุคคลหมดอายุหรือไม่ หากหมดอายุสิทธิแล้วให้ทำการยกเลิกบัตรส่งเสริมทางภาษีเงินได้นิติบุคคลเพื่อขอใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือได้ อย่างไรก็ตาม มีกิจการบางรายไม่สามารถยกเลิกได้เพราะมีความจำเป็นต้องถือครองที่ดิน พร้อมกันนี้ได้ทำการศึกษาข้อมูลแรงงานไทยที่คาดว่าจะว่างงานหลังน้ำท่วมเพื่อนำเสนอพิจารณาต่อไป นอกจากนั้นได้มีมาตรการควบคุม คือ ส่งเสริมการลงทุนต่างประเทศ และการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรให้เป็นระบบอัตโนมัติ

ที่ประชุมได้แสดงความเห็นโดยขอให้สภาอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมารวบรวมข้อมูลด้านแรงงานเสนอมายังคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อพิจารณาทบทวนการผ่อนผันหลักเกณฑ์การใช้แรงงานต่างด้าวในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้ให้กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานทำการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจในกระบวนการจ้างแรงงานต่างด้าวให้ถูกต้องตามกฎหมายเพื่อลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานและปัญหาอื่น ๆ ในสังคม

มติที่ประชุม

หนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่

๑. คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เรื่อง ขอให้แก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงาน
๒. สภาอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง แจ้งความคืบหน้าการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรม

พิจารณาเรื่อง ปัญหาเหล็กเส้นที่ไม่ได้มาตรฐาน

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมสอบสวนคดีพิเศษ

๑. พันตำรวจตรี นิमित พรหมมา	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ
๒. ร้อยเอก กันนพวงศ์ ทองมัน	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

๑. นายชัยยง กฤตผลชัย	เลขาธิการสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
๒. นางเบญจมาพร เอกฉัตร	ผู้อำนวยการสำนักบริหารมาตรฐาน
๓. นางสาวสิริลักษณ์ ชูโชติ	นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

นายนิโรธ เจริญประกอบ	เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

สมาคมอุตสาหกรรมไทยและพันธมิตร

๑. นายนักพัฒน์ ยิ้มเศรษฐี	นายกสมาคมอุตสาหกรรมเหล็กไทย
๒. นายโชติ เชาว์นิธิ	ที่ปรึกษาสมาคมอุตสาหกรรมเหล็กไทย
๓. นายทวีศักดิ์ ตั้งเด่นไชย	อุปนายกสมาคมอุตสาหกรรมเหล็กไทย

ผลการพิจารณา

เนื่องจากปัญหาการผลิตและจำหน่ายเหล็กเส้นที่ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งเป็นการเอารัดเอาเปรียบผู้บริโภค และมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน ดังนั้น คณะกรรมการจึงได้เชิญผู้แทนจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และสมาคมอุตสาหกรรมเหล็กไทย มาให้ข้อมูลและร่วมแก้ไขปัญหาเหล็กเส้นที่ไม่ได้มาตรฐาน

ผู้แทนจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้ชี้แจงว่า มีการจับกุมผู้กระทำความผิดหลายครั้งตั้งแต่ปีที่ผ่านมา เนื่องจาก สมอ. มีนโยบายเข้มงวดในการติดตามตรวจสอบเหล็กเส้นที่ไม่ได้มาตรฐาน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยมีโรงงานผลิตเหล็กเส้นจำนวน ๖๘ โรง และมีโรงงานที่ผลิตเหล็กเส้นไม่ได้มาตรฐานมีจำนวน ๗ - ๘ โรง ซึ่ง สมอ. ได้เฝ้าจับตาโรงงานเหล่านี้อยู่ แต่เนื่องจากภาระหน้าที่ของสำนักงานในตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่ต้องตรวจสอบผลิตภัณฑ์หลายประเภท รวมทั้งกำลังเจ้าหน้าที่ที่มีจำนวนน้อย จึงไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบได้อย่างทั่วถึง

ผู้แทนจากสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ได้ชี้แจงว่า สคบ. ไม่ได้รับเรื่องร้องเรียนเรื่องเหล็กเส้นที่ไม่ได้มาตรฐานโดยตรง แต่จะได้รับการร้องเรียนเรื่องบ้านจัดสรรอาคารชุด ที่มีการท่รดตัวและปรากฏรอยร้าว ซึ่ง สคบ. มีความเห็นว่า ควรมีการแก้ไขกฎหมายให้มีการลงโทษแก่ผู้กระทำผิดให้หนักขึ้น รวมถึงควรมีการปรับปรุงกฎหมายซึ่งเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร และการจัดสรรที่ดินให้ทันกับสภาวะเหตุการณ์ในปัจจุบัน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายต่อประชาชนผู้อยู่อาศัย

สมาคมอุตสาหกรรมเหล็กไทยได้แสดงความเห็นว่า ผู้ประกอบการโรงงานขนาดเล็กยังประสบปัญหาด้านเทคโนโลยี และด้านการเงิน ซึ่งทำให้โรงงานผลิตเหล็กขนาดเล็กแข่งขันทางธุรกิจด้วย

ความยากลำบาก และผู้แทนของสมาคมอุตสาหกรรมเหล็กไทยเสนอให้ สมอ. ปรับปรุงมาตรฐานเหล็กเส้นให้มีจำนวนขนาดมาตรฐานมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้งานซึ่งมีความหลากหลายของผู้บริโภค ซึ่งผู้แทนจาก สมอ. จะรับเรื่องดังกล่าววนำกลับไปพิจารณา

นอกจากนี้ ในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ทางสมาคมอุตสาหกรรมเหล็กไทย สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะร่วมกันหารือถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาเรื่องเหล็กเส้นที่ไม่ได้มาตรฐานอย่างยั่งยืน

คณะกรรมการธิการได้มีความเห็นว่าเรื่องหลักไม่ได้มาตรฐาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ผลิตจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐาน สมอ. อย่างเคร่งครัด เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน และ สมอ. ควรจะขอกำลังบุคลากรและงบประมาณเพิ่ม ให้มีความเหมาะสมกับการกิจที่หน่วยงานได้รับ ส่วนการป้องกันไม่ให้ผู้บริโภคถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้จำหน่ายนั้น ควรมีการประชาสัมพันธ์แก่ประชาชน โดยเฉพาะประชาชนในชนบท ให้มีความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างของเหล็กที่ได้มาตรฐานและเหล็กที่ไม่ได้มาตรฐาน โดยจะช่วยให้ประชาชนไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้จำหน่ายเหล็กที่ไม่ได้มาตรฐาน

การประชุมคณะกรรมการการการอุตสาหกรรม
ครั้งที่ ๑๑ วันพุธที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

พิจารณาเรื่อง การปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมศักยภาพ
และขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงธุรกิจการค้า และการลงทุน

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นายปกรณ์ นิลประพันธ์	กรรมการร่างกฎหมายประจำ
๒. นายโกมล จิรัชัยสุทธิกุล	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายปกครอง
๓. นายกิตติศักดิ์ จุลสำรวล	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายการเงิน
๔. นางสาวอรรณพลักษณ์ ลาพินี	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายทรัพยากร
๕. นายธิตติ สายเชื้อ	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ
๖. นางสาวนัฐกานต์ ชำยยัง	นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายกิตติ ตั้งจิตภณศิริศักดิ์	รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๒. นายอมรศักดิ์ พงศ์พศุทธิ์	กรรมการประชาสัมพันธ์
๓. นายชัชวาล จันทร์แสงสุก	กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการประชาสัมพันธ์
๔. นายรัฐไกร ลิ้มศิริตระกูล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
	คณะกรรมการกฎหมาย
๕. นางสาวจงรัก ไชยศรี	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย
๖. นางสาวจรรุวรรณ คุณูปการพันธ์	เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมาย
๗. นางสาวกาญจนา พันธุ์ศรีทุม	เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมาย
๘. ว่าที่ร้อยตรี เกรียงไกร ลาวพวน	เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมาย

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม ได้มีการพิจารณาเรื่อง การปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงธุรกิจการค้าและการลงทุน โดยเชิญผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามาให้ข้อมูลซึ่งสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้นำเสนอกฎหมาย ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. และพระราชบัญญัติองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ พ.ศ. ซึ่งได้มีการนำเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร สมัยที่ผ่านมาแล้ว แต่เมื่อมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรแล้วคณะรัฐมนตรีไม่ได้หยิบยกขึ้นรับรองเพื่อพิจารณาใหม่ จึงทำให้ร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวตกไป ดังนั้น สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงเห็นควรให้มีการดำเนินการต่อไป ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. มีความสำคัญต่อธุรกิจคือ จะทำให้ผู้ประกอบการสามารถนำหลักทรัพย์รวมทั้งมูลค่าของธุรกิจไปเป็นหลักประกันในการกู้เงินได้โดยไม่ต้องมีการส่งมอบเหมือนการจำนำที่ต้องส่งมอบทรัพย์สินที่จำนำ ทำให้

ธุรกิจสามารถดำเนินไปได้ และควรให้มีการบังคับตามหลักประกันได้ง่ายกว่าการบังคับตามการค้าประกัน
จำนำ จำนอง ส่วนพระราชบัญญัติต้องการอิสระด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ พ.ศ.
ควรเร่งให้มีการแก้ไขโดยด่วน เพื่อความแน่นอนในการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ วรรค ๒ เนื่องจากยังไม่มีการออกกฎหมายที่จะให้ความเห็นประกอบสำหรับ
โครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ

ส่วนพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ และกฎหมายภาษีสรรพากร นั้นต้องปรับปรุง
ให้ทันสมัยตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่แปรเปลี่ยนไป โดยเฉพาะกฎหมายศุลกากรในเรื่องค่าปรับและ
สินบนนำจับ ซึ่งมีมูลค่ามากทำให้เกิดปัญหาได้ และกฎหมายภาษีสรรพากรต้องแก้ไข ปรับปรุงใหม่ทั้งระบบ
ยกเว้นภาษีการค้าซึ่งเห็นว่าเหมาะสมแล้ว

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นว่า พระราชบัญญัติต้องการอิสระด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ พ.ศ. ควรจะดำเนินการต่อไปโดยปรับปรุงสิ่งที่เห็นว่าไม่เหมาะสมให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น
ส่วนพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ และกฎหมายภาษีสรรพากร จะเสนอให้สถาบันพระปกเกล้า
นำไปศึกษาก่อนดำเนินการต่อไป

มติที่ประชุม

จัดทำหนังสือยืนยันมติของที่ประชุมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผลการดำเนินการ

คณะกรรมการได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการผลักดันเสนอกฎหมาย ๒ ฉบับ คือ
๑. ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒. ร่างพระราชบัญญัติต้องการอิสระด้านสิ่งแวดล้อม
ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ พ.ศ.

๑. นายกรัฐมนตรี ซึ่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม
สภาผู้แทนราษฎร กราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาเรื่องการปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายที่เป็น
อุปสรรคต่อการส่งเสริมศักยภาพ และขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงธุรกิจการค้าและการลงทุนและ
ขอให้พิจารณาผลักดันร่างกฎหมาย ๒ ฉบับ ซึ่งเสนอโดยสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย คือ (๑)
ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. และ (๒) ร่างพระราชบัญญัติต้องการอิสระ
ด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ พ.ศ. ไปให้กระทรวงการคลัง และกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณา ซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รายงาน
ผลในเรื่องดังกล่าวมา เพื่อทราบ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑.๑ คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕ ลงมติว่าร่างพระราชบัญญัติ
ที่ต้องตราตามรัฐธรรมนูญที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบมิได้ยืนยันให้ดำเนินการต่อไป จึงมีมติมอบหมายให้
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รับไปพิจารณายกร่างพระราชบัญญัติต้องการอิสระ
ด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ พ.ศ. ร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยให้รับ
ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ไปประกอบการดำเนินการต่อไป และกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มอบกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม รับไปดำเนินการ

๑.๒ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ พ.ศ. จำนวน ๒ ครั้ง (เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔) และได้มีการประชุมคณะทำงานยกร่าง พระราชบัญญัติฯ จำนวน ๓ ครั้ง (ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕) ซึ่งในขั้นการพิจารณาของคณะทำงานฯ ได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระฯ จำนวนทั้งหมด ๔๐ มาตรา ส่วนใหญ่ที่ประชุมให้คงร่างเดิมไว้ และได้มีการแก้ไขรวม ๙ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๓ นิยามโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง มาตรา ๘ องค์ประกอบคณะกรรมการจัดการการคัดเลือก มาตรา ๙ (๓) ระยะเวลาการยื่นคำร้องคัดค้านและระยะเวลาพิจารณาคำร้องคัดค้านคุณสมบัติของคณะกรรมการองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ มาตรา ๑๐ วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมฯ มาตรา ๑๓ อำนาจหน้าที่คณะกรรมการองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมฯ มาตรา ๑๘ อำนาจในการเชิญหน่วยงานหรือบุคคล มาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นหรือจัดส่งเอกสาร ข้อมูลหลักฐาน เพื่อประกอบการพิจารณาให้ความเห็นประกอบของคณะกรรมการองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมฯ หรือคณะอนุกรรมการ มาตรา ๒๐ ระยะเวลาให้ความเห็นประกอบการดำเนินโครงการของคณะกรรมการองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมฯ มาตรา ๒๑ การให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมฯ มาตรา ๒๔ สถานะของสำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ

๒. พรรคเพื่อไทย และพรรคประชาธิปัตย์

๓. สถาบันพระปกเกล้า เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ทำการพิจารณาศึกษาและวิจัย เพื่อปรับปรุงกฎหมาย ๒ ฉบับ คือ ๑. พระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. ๒๔๖๙ ๒. กฎหมายภาษีสรรพากร ทั้งนี้ สถาบันพระปกเกล้า ได้มีหนังสือแจ้งว่าทางสถาบันได้ขอความร่วมมือไปยัง นางสาวสุมาลี สถิตชัยเจริญ ตำแหน่งเศรษฐกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง เพื่อดำเนินการศึกษาแนวทางและข้อเสนอในการปรับปรุงแก้ไข พระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. ๒๔๖๙ และ กฎหมายภาษีสรรพากร หากผลศึกษาเสร็จสมบูรณ์จะแจ้งให้คณะกรรมการธิการทราบอีกครั้ง

๔. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แจ้งความคืบหน้าในการผลักดันเสนอกฎหมาย

พิจารณาเรื่อง การติดตามแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของประชาชนและการลดและขจัดมลพิษ
ในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายพงษ์เทพ จารุอำพรพรรณ	รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
๒. นายมงคล พฤษชัยวัฒนา	ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยี
และสิ่งแวดล้อมโรงงาน
๓. นายเดชา พิมพ์พิสุทธิ	ผู้อำนวยการส่วนมลพิษอากาศ

กรมควบคุมมลพิษ

๑. นายวิจารณ์ สิมานายา	อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๒. นางกัญชลี นาวิกภูมิ	ผู้อำนวยการกองแผนงานและประเมินผล
๓. นางนุชนารถ สีสาคะกิจ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑. นายสมชาย ศักดาเวคีศรี	ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน
๒. นางสาวสุนิสา บุญโยภาส	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. นางปิยนันท์ ไชยอนคณาภรณ์	ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์ผลกระทบ
สิ่งแวดล้อม
๒. นายอิสรพันธ์ กาญจนเรชา	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
๓. นายรัตน เลี้ยงสกุล	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

จังหวัดระยอง

๑. นายบัณฑิต ธงศรีเจริญ	อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
๒. นายพงษ์ธร ถาวรวงศ์	รองปลัดเทศบาลเมืองมาบตาพุด
๓. นางสาวเอกรัตน์ นาคาคง	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดระยอง
๔. นายอาทิตย์ ละเอียดยดี	ผู้อำนวยการสำนักงาน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
จังหวัดระยอง
๕. นายประทีน เองฉ้วน	สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
๖. นายสุภชัย เอี่ยมกุลวรพงษ์	นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ

ผลการพิจารณา

ด้วยคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา
เรื่องการติดตามการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของประชาชนและการลดและขจัดมลพิษในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณ
ใกล้เคียง เนื่องจากตามที่ได้มีการประกาศให้พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดและพื้นที่บริเวณใกล้เคียงเป็น
เขตควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการควบคุมมลพิษ

ในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งต่อมาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖ ทั้งนี้ เพื่อให้แผนปฏิบัติการดังกล่าวเป็นไปตามเป้าหมาย และทำให้ประชาชนในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง มีความเชื่อมั่นในแนวทางการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล คณะกรรมการจัดการการอุตสาหกรรมจึงเห็นสมควรติดตามความคืบหน้าของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการดังกล่าว จึงได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และจังหวัดระยอง เข้าชี้แจง ดังนี้

หน่วยงานต่าง ๆ ได้มีการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๖ โดยได้ใช้งบประมาณตามที่รัฐบาลได้อนุมัติให้ ซึ่งที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตว่าการตั้งงบประมาณส่วนใหญ่เป็นงบประมาณการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น มากกว่าการป้องกัน ดังนั้น จึงควรหาแนวทางป้องกันปัญหาอย่างยั่งยืน นอกจากนี้นายกเทศมนตรีเมืองมาบตาพุดได้เสนอให้มาบตาพุดควรมีการปกครองแบบท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เนื่องจากมีการเก็บภาษีจากท้องถิ่นเข้าส่วนกลางมากโดยที่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบกลับได้รับงบประมาณเพียงเล็กน้อย อีกทั้งมีจำนวนประชากรแฝง คือ คนที่ไม่มีทะเบียนบ้านในเขตมาบตาพุดเช่นเดียวกัน ส่วนประเด็นปัญหาอื่น ๆ เช่น ปัญหาการติดตั้งเครื่องมือหรือเครื่องอุปกรณ์พิเศษในการตรวจวัดน้ำเสีย ปัญหาการใช้ถ่านหินโดยเฉพาะถ่านโค้ก ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในประเทศก็ต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาต่อไป โดยต้องให้โรงงานที่อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องติดตั้งเครื่องมือหรือเครื่องอุปกรณ์พิเศษ ต้องติดตั้งให้ครบ และควรให้มีการระงับการใช้ถ่านโค้กในโรงงานอุตสาหกรรมไว้ก่อนเพราะยังไม่มีใบอนุญาตให้ใช้

มติที่ประชุม

พิจารณาต่อเนื่องในสัปดาห์ต่อไป

.....

พิจารณาเรื่อง การติดตามการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของประชาชนและการลด
และขจัดมลพิษในพื้นที่ มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง (ต่อเนื่อง)

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายประสพศิลป์ โชติมงคล	รองผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย
๒. นายจักรรัฐ เลิศโอภาส	รองผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๓. นายพีระวัฒน์ รุ่งเรืองศรี	ผู้ช่วยผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๔. นายมานิต อินเมฆ	ผู้อำนวยการฝ่ายอำนวยการสำนักงาน
นิคมอุตสาหกรรม และท่าเรืออุตสาหกรรม
๕. นายประทีป เอ่งฉ้วน	ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด
๖. นางสาวณลินี กาญจนามัย	วิศวกร ๘ รักษาการผู้อำนวยการกอง
ปฏิบัติการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย
๗. นางสาวณิชนัน อิวสกุล	นักวิทยาศาสตร์ ๕

ผลการพิจารณา

ตามที่คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่อง การติดตามการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของประชาชนและการลดและขจัดมลพิษในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดระยอง รวมทั้งการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เข้าชี้แจง แต่เนื่องจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยติดภารกิจจำเป็นเร่งด่วน จึงได้ขอชี้แจงในการประชุมครั้งนี้แทน สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

ตามที่ ได้มีการประกาศให้พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดและพื้นที่บริเวณใกล้เคียงเป็นเขตควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการควบคุมมลพิษในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งต่อมาจังหวัดระยองร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้มีการดำเนินการในการแก้ไขปัญหาตามแผนปฏิบัติการดังกล่าว โดยมีแผนการแก้ไขปัญหามาบตาพุดแบบครบวงจร ได้แก่ การปรับลดมลพิษ การบริหารจัดการมลพิษและติดตาม รวมทั้งการมีส่วนร่วม นอกจากนี้ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีแนวทางในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียงโดยมีแนวทาง มาตรการ และผลการดำเนินการ ดังนี้

๑. โครงการ EIA MONITORING
๒. โครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม (ธงขาวดาวเขียว)
๓. การพัฒนาศักยภาพศูนย์เฝ้าระวังและควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (EMCC)
๔. การบริหารจัดการสารอินทรีย์ระเหยง่าย
๕. การจัดทำแนวป้องกัน

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้มีการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖ แล้ว แต่ด้วยอำนาจหน้าที่ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีจำกัดเฉพาะในเขตนิคมอุตสาหกรรมเท่านั้น จึงไม่สามารถควบคุมดูแลปัญหามลพิษที่เกิดขึ้นนอกนิคมอุตสาหกรรมได้ แต่ก็ได้ให้การดูแลชุมชนที่อยู่รอบ ๆ นิคมอุตสาหกรรมโดยให้การสนับสนุนด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่รัฐจัดให้ไม่ถึงถึง ส่วนประเด็นปัญหาต่าง ๆ เช่น การใช้ถ่านหินโดยเฉพาะถ่านโค้กซึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในประเทศก็จะควบคุมโรงงานที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมไม่ให้นำเข้า และปัญหาน้ำเสียที่ปากคลองชากหมากนั้น หากได้ดำเนินการถมทะเลเพื่อทำท่าเรือแล้วเสร็จก็จะสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้เนื่องจากจะมีระบบการระบายน้ำที่ดี ส่วนปัญหาการนำขยะอุตสาหกรรมไปเผาทำลายที่โรงงานนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นผู้อนุญาตแต่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ก็ได้ขอความร่วมมือจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมแจ้งให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยว่า ได้มีการอนุญาตผู้ประกอบการรายใดบ้าง เพื่อจะได้กำกับดูแลให้เกิดความเรียบร้อยไม่สร้างปัญหามลพิษได้

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นว่า การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีการดำเนินงานที่ครอบคลุม รอบคอบและเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน แต่อย่างไรก็ดีปัญหาเรื่องร้องเรียนที่ปรากฏขึ้นเนื่องจากยังไม่สามารถทำความเข้าใจและเข้าถึงชุมชนอย่างเต็มที่ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยควรเน้นการดำเนินงานด้านมวลชนสัมพันธ์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมและชุมชนใกล้เคียง และควรนำข้อเท็จจริงไปรายงานและเผยแพร่ต่อชุมชนอย่างสม่ำเสมอ จัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ตลอดจนตระหนักถึงการประกอบกิจการตามหลักธรรมาภิบาลในขณะเดียวกันคณะกรรมการในฐานะที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ จะช่วยผลักดันกฎหมายเกี่ยวกับองค์การอิสระตามบทบัญญัติมาตรา ๖๗ วรรค ๒ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพื่อให้หลักการตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ที่มุ่งคุ้มครองสิทธิของบุคคลในการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ บำรุงรักษาและได้รับประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมก็สามารถดำเนินธุรกิจของตนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

มติที่ประชุม

คณะกรรมการได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคเพื่อไทย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ขอให้ผลักดันเสนอกฎหมายดังกล่าวต่อไป

พิจารณาเรื่อง ขอให้ติดตามการดำเนินงานเสริมสร้าง “การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย”
ในการพัฒนาอุตสาหกรรมแร่ไทย เพื่อเสริมสร้างความเชื่อถือในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

๑. นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์	อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่
๒. นายชาติ หงส์เทียมจันทร์	ผู้อำนวยการสำนักบริหารสิ่งแวดล้อม

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นายสมชาย ตะสิงห์ชะ	ผู้อำนวยการกลุ่มเหมืองแร่

สภาการเหมืองแร่

๑. นายวิเชียร ปลอดประดิษฐ์	เลขาธิการสภาการเหมืองแร่
๒. นายวรรณพ สิทธิธำกูร	ผู้ช่วยเลขาธิการสภาการเหมืองแร่
๓. นางสาวปราณี เพชรศิริ	หัวหน้าฝ่ายธุรการ

สถาบันพัฒนาความยั่งยืนท้องถิ่นไทย

นายจิรัชย เชาวลิต	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาความยั่งยืนท้องถิ่นไทย

ผลการพิจารณา

หลังจากคดีมาบตาพุด ในปี ๒๕๔๒ เป็นจุดเปลี่ยนของการบริหารจัดการของอุตสาหกรรม ที่ต้อง
รับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย โดยการเปิดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนา
อุตสาหกรรมที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรง ตามสิทธิและหน้าที่ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ทั้งนี้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) มีนโยบาย
เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในทุกขั้นตอนของการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ เช่น มาตรา ๔๙
แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้กำหนดไว้ว่า การขอประทานบัตรเหมืองแร่ จะต้องปิดประกาศให้
สาธารณชนทราบ โดยปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ ที่ว่าการอำเภอ
หรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ และที่ทำการกำนัน เมื่อไม่มีผู้โต้แย้งภายใน ๒๐ วัน นับแต่วันปิดประกาศ
เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ จะได้ดำเนินการสำหรับคำขอประทานบัตรนั้นต่อไป อีกทั้ง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม มีนโยบายให้ประชาชนในท้องที่ได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคำขอ
อนุญาตประทานบัตร โดยขอให้สภาตำบลให้ความเห็นประกอบการอนุญาต และตามประกาศกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้การทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ดังนั้น คำขอประทานบัตรทุกประเภทต้องมีการ
ทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยจะมีขั้นตอนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
จำนวน ๒ ครั้ง ซึ่งความเห็นของประชาชนดังกล่าวจะต้องนำมาผนวกไว้เป็นส่วนหนึ่งของรายงาน สำหรับ

โครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง จะต้องจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และผู้มีส่วนได้เสีย และจัดเวทีสาธารณะ เพื่อรับฟังความเห็นจากประชาชน (Public Hearing) ทบทวนผลการศึกษารายงานดังกล่าวอีกครั้ง

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นว่า ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องควรปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด และมีการลงพื้นที่ เพื่อชี้แจงให้ประชาชนในท้องถิ่นที่มีการประกอบการเหมืองแร่ ได้มีความเข้าใจอย่างถูกต้อง และให้เข้ามามีส่วนร่วม หากมีการร้องเรียนควรที่จะรับฟังและดำเนินการแก้ไข และผู้ประกอบการควรคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทำความเข้าใจกับประชาชนด้วย เพื่อที่จะให้การประกอบการเหมืองแร่เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนต่อไป และที่ประชุมได้มีข้อเสนอแนะให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องควรปฏิบัติตามกฎหมายกำหนด และลงพื้นที่เพื่อชี้แจงให้ประชาชนท้องถิ่นที่มีการประกอบการเหมืองแร่ได้มีความเข้าใจอย่างถูกต้อง รวมทั้งให้ประชาชนมีส่วนร่วมด้วย

พิจารณาเรื่อง การนำกากของเสียที่เป็นพิษไปเผายังโรงงานปูนซีเมนต์ไทย

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายไสว โลจนะศุภฤกษ์	ผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม
๒. นายนราธิป เลหาติรานนท์	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
๓. นายนิพล แจ่มเหมือน	นิติกรชำนาญการ
๔. นางสาวจุฬารัตน์ เรียงสา	วิศวกรปฏิบัติการ
๕. นางสาวสิปปภา โอฬารรัตน์มณี	วิศวกรปฏิบัติการ

กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ

๑. นางสาววรรณภรณ์ สวัสดิ์มงคล	รองอธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
๒. นายขวลิต พิชาลัย	รองอธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
๓. นายศุภฤกษ์ สิตะพิริชญ์	ผู้อำนวยการสำนักจัดการเชื้อเพลิงธรรมชาติ
๔. นายวิระศักดิ์ พัทธศรี	เจ้าหน้าที่สำนักเทคโนโลยีการประกอบกร
ปิโตรเลียม

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. นางปิยนันท์ ไศภณภณภรณ์	ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
๒. นายสมชาย ตะสิงห์ชะ	ผู้อำนวยการกลุ่มเหมืองแร่
๓. นายอิสรพันธ์ กาญจนเลขา	ผู้อำนวยการกลุ่มอุตสาหกรรม

บริษัทมิตราเอ็นเนอร์ยี ลิมิเต็ด จำกัด

๑. Mr. John Bujnoch	ผู้จัดการโครงการขุดเจาะแหล่ง
ปิโตรเลียมของบริษัทฯ
๒. นายสมบุญ กิติญาณทรัพย์	ที่ปรึกษากฎหมายของบริษัทฯ

บริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล เอ็นไวรอนเมนต์ จำกัด (IEM)

๑. Mr. Ronald David Livingston	ประธานกรรมการบริษัทฯ
๒. นายสมศักดิ์ ธีระชัยชยติ	ผู้เชี่ยวชาญการประเมินด้านสิ่งแวดล้อม

บริษัท BYL Environmental Services จำกัด

๑. นายยารอน โยเอล	กรรมการผู้จัดการฯ
๒. นางสาวชฎาณิศ ทีเหล็ก	ผู้จัดการทั่วไป

บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)

๑. นายชนะ ภูมิ	กรรมการผู้จัดการ บริษัทเอส ซีไอ อีโค่
เซอร์วิส จำกัด
๒. นายรัชตะ พันธุ์เพ็ง	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บริษัทเอสซีจี
ซีเมนต์ จำกัด

๓. นายชาญวุฒิ ลิ้มพิชัย	ผู้จัดการส่วนการพลังงาน บริษัทเอสซีจี ซิเมนต์ จำกัด
๔. นายสุทธิเลิศ วีระไพบุลย์	ผู้จัดการนวัตกรรมสังคมและซีเอสอาร์ บริษัทเอสซีจี ซิเมนต์ จำกัด
๕. นายเจตพล เอมมณี	ผู้จัดการประจำรัฐกิจสัมพันธ์ บริษัทเอสซีจี ซิเมนต์ จำกัด
๖. นายธีระพล ตีรวสิน	ผู้จัดการตลาดและการขาย บริษัทเอส ซีไอ อีโค เซอร์วิสเชส จำกัด
๗. นางสาวเพชริน กลีบลำเจียก	ที่ปรึกษาส่งแวดล้อม บริษัทเอสซีจี ซิเมนต์ จำกัด
๘. นางสาวพิมพ์พรณ วิชาเขง	เจ้าหน้าที่ บริษัทเอส ซีไอ อีโค เซอร์วิสเชส จำกัด

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ได้รับเรื่องร้องเรียนจากนายรัฐนรินทร์ นรเขตอุดมศักดิ์ ที่ปรึกษาประธานคณะกรรมการ เกี่ยวกับการนำกากของเสียที่เป็นพิษไปเผายังโรงงานปูนซีเมนต์ไทย จังหวัดสระบุรี โดยเชิญผู้ชี้แจงดังนี้ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บริษัทมิตราเอ็นเนอร์ยี่ ลิมิเต็ด จำกัด บริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล เอ็นไวรอนเม้นท์ จำกัด บริษัท BYL Environmental Services จำกัด และบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

บริษัทมิตราเอ็นเนอร์ยี่ ลิมิเต็ด จำกัด ได้รับสัมปทานจากกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ในการสำรวจแหล่งน้ำมันบริเวณพื้นที่เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยได้ว่าจ้างบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล เอ็นไวรอนเม้นท์ จำกัด ให้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว โดยบริษัทมิตรา เอ็นเนอร์ยี่ ลิมิเต็ด จำกัด เริ่มทำการขุดเจาะเพื่อสำรวจตั้งแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๕ และมีการนำกากของเสียจากการขุดไปเผายังบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) จังหวัดสระบุรี โดยว่าจ้างบริษัท BYL Environmental Services จำกัดเป็นผู้ดำเนินการขนส่งกากของเสียดังกล่าว ประเด็นสำคัญที่ผู้ร้องเรียนต้องการให้คณะกรรมการตรวจสอบ คือ บริษัทมิตราเอ็นเนอร์ยี่ ลิมิเต็ด จำกัดในฐานะเป็นผู้ผลิตกากของเสียนั้นจะต้องได้รับใบอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมหรือไม่ และกากของเสียที่ขุดเจาะขึ้นมาเป็นกากของเสียอันตรายหรือไม่ ทั้งสองประเด็นดังกล่าวได้รับการชี้แจงดังนี้ ประเด็นแรกนั้น แทนขุดเจาะของ บริษัทมิตรา เอ็นเนอร์ยี่ ลิมิเต็ด จำกัด ไม่ได้อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ กรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงไม่สามารถไปกำกับดูแลได้ โดยเห็นว่าเป็นอำนาจกำกับดูแลของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ส่วนในประเด็นที่สอง กากของเสียนั้นจะต้องดำเนินการตรวจสอบว่า กากของเสียที่ขุดมาซึ่งเป็นน้ำผสมน้ำมันนั้นเป็นของเสียอันตรายในบัญชีวัตถุอันตรายหรือไม่ ถ้าการตรวจสอบพบว่า เป็นของเสียอันตรายก็ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยกฎหมายวัตถุอันตราย

คณะกรรมการการการตั้งข้อสังเกตว่า กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงว่าควรเข้าไปกำกับดูแลการขุดเจาะของ บริษัทมิตราเอ็นเนอร์ยี่ ลิมิเต็ด จำกัด ให้ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อลดกระแสต่อต้านจากประชาชนโดยรอบพื้นที่และสังคมโดยรวม

ผลการดำเนินการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีหนังสือแจ้งเพิ่มเติม ตามหนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ อก ๐๓๐๙/(ส.๕) ๑๘๐๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ดังนี้

ข้อที่ ๑ ปริมาณกากที่เป็นของเสียอันตรายและที่ไม่เป็นอันตรายที่มีการจัดการและบำบัด/กำจัด อย่างถูกต้องมีปริมาณเท่าใด

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ประเมินปริมาณกากที่เป็นของเสียอันตรายและที่ไม่เป็นอันตรายที่มีการจัดการและบำบัด/กำจัด ประกอบด้วย กากของเสียอันตราย ๔.๐๑ ล้านตัน และกากของเสียที่ไม่เป็นอันตราย ๒๗.๑๘ ล้านตัน

ข้อที่ ๒ ในระหว่างการขนส่งมีการตกหล่นหรือหกรั่วไหลบ้างหรือไม่

กระทรวงอุตสาหกรรม ขอเรียนว่า กระทรวงอุตสาหกรรมไม่เคยได้รับรายงานว่ามีการตกหล่นหรือหกรั่วไหลของกากอุตสาหกรรมระหว่างการขนส่งเกิดขึ้นแต่อย่างใดในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ อย่างไรก็ตาม กรณีที่มีอุบัติเหตุดังกล่าวเกิดขึ้น ผู้ก่อกำเนิดกากของเสียจะเป็นผู้รับผิดชอบต่ออุบัติเหตุนั้น รวมถึงกรณีสูญหายทั้งผิดที่ หรือการลักลอบทิ้ง และการรับคืนเนื่องจากข้อขัดแย้งที่ไม่เป็นไปตามสัญญาของการให้บริการระหว่างผู้ก่อกำเนิดและผู้บำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว นอกจากนี้ บริษัทผู้ขนส่งกากของเสียอันตรายยังต้องการทำประกันภัยความเสียหายจากการขนส่งของเสียวัตถุดิบอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย

ข้อที่ ๓ กระทรวงอุตสาหกรรมมีการควบคุมอย่างไรในการส่งกากของเสียที่เป็นอันตราย ไปเผายังเตาเผาปูนซีเมนต์

กระทรวงอุตสาหกรรมขอเรียนว่า โรงงานผลิตปูนซีเมนต์ที่ได้รับอนุญาตโรงงานประเภท ที่ ๑๐๑ สามารถรับกำจัดกากของเสียอันตรายได้ ซึ่งในการตั้งโรงงานปูนซีเมนต์นั้นจะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ซึ่งในการให้ความเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ดังกล่าว ได้กำหนดให้เตาเผาปูนซีเมนต์เผาของเสีย เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนและใช้เพื่อเป็นวัตถุดิบทดแทนได้ แต่จะต้องควบคุมมลสารที่เกิดขึ้นให้อยู่ในมาตรฐานที่กำหนดไว้และใบอนุญาตโรงงานกำจัดกากอุตสาหกรรมของเตาเผาปูนซีเมนต์ กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดของเสียที่ห้ามเผาในเตาเผาปูนซีเมนต์ ๒๐ ประเภทตามประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรมเรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดของเสียอันตรายที่ต้องกำจัดโดยวิธีการเผาทำลาย ในเตาเผาอุตสาหกรรมเฉพาะสำหรับของเสียอันตราย และในการขนส่งผู้ก่อกำเนิดและผู้รับบำบัด/กำจัดจะต้องจัดทำใบกำกับการขนส่ง (Manifest) ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย พ.ศ. ๒๕๔๗ ด้วยการกำกับดูแลการนำกากของเสียอันตรายไปเผาในเตาเผาปูนซีเมนต์ จึงมีการกำกับดูแลควบคุมตั้งแต่ชนิดของกากของเสียที่อนุญาตให้นำไปเผากการขนส่ง และการติดตามตรวจวัดมลพิษจากเตาเผา

พิจารณาเรื่อง การส่งเสริมอุตสาหกรรมอัญมณีไทย

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

๑. นายสมพล รัตนภิบาล	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา
๒. นางสาวพรรณรัตน์ ศรีประทุม	ผู้อำนวยการส่วนอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

๑. นายสุพัต อ่องแสงคุณ	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมสินค้าส่งออก
๒. นางสาวนพพร อินทร์แก้ว	นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการปิโตรเลียม

กรมศิลปากร กระทรวงการคลัง

๑. นายธนัท สุวัจนเมธากุล	รองอธิบดีกรมศิลปากร
๒. นางสาวภาพรณี แสงมุกดา	นักวิชาการศิลปากรชำนาญการ
๓. นายอภิชาติ ใจคม	นักวิชาการศิลปากรชำนาญการ

สมาคมผู้ผลิตอัญมณีและเครื่องประดับไทย

นายจิรกิตติ ตั้งคัช	นายกสมาคมผู้ผลิตอัญมณีและเครื่องประดับไทย

นิคมอุตสาหกรรมอัญมณี

๑. นายสุทธิพงษ์ ดำรงกุล	กรรมการผู้จัดการบริษัท
๒. นายณภดล หนูปั้น	ผู้จัดการฝ่ายการตลาด

ผู้ประกอบการค้าอัญมณี

นายนิพนธ์ ปิตตะรงค์	ผู้ประกอบการค้าอัญมณี

สมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ

๑. นายสมชาย พรจินดารักษ์	สมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ
๒. นายสมเจตน์ อาชีวิบูลโยบล	ผู้จัดการฝ่ายวิชาการสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ

สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ

๑. นางวิลาวัลย์ อดิชาติ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยฯ
๒. นายจุมพล เต็มเมฆา	รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยฯ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จักรพันธ์ สุทธิรัตน์	อาจารย์ที่ปรึกษาสถาบัน
๔. นางสาวจันทิมา ฉัตรไชยสิทธิกุล	หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน
๕. นางสาววันดี มานศรีสุข	หัวหน้าฝ่ายข้อมูล
๖. นางธิตินทรีย์ ลีลาวฒนสุข	หัวหน้าฝ่ายอบรม
๗. นายทะนง ลีลาวฒนสุข	หัวหน้าตรวจสอบอัญมณี

๘. นายทองเพทาย ทองดี

เจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการ

๙. นางนธิมา จันกลิ่น

เจ้าหน้าที่นโยบายและแผน

ผลการพิจารณา

เนื่องด้วยคณะกรรมการการการอุตสาหกรรมได้รับเรื่องร้องเรียน เกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม อัญมณีไทย ที่ปัจจุบันประสบปัญหาและขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ จึงทำให้ความสามารถในการแข่งขัน ทางการผลิตลดลงรวมถึงภาระภาษีศุลกากร ดังนั้น เพื่อเป็นการรับทราบข้อมูล ข้อเท็จจริงคณะกรรมการ การจึงได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมการส่งออก กรมศุลกากร สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ สมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ สมาคม ผู้ผลิตอัญมณีและเครื่องประดับไทย นิคมอุตสาหกรรมอัญธานี และผู้ประกอบการค้าอัญมณี เข้าร่วม ประชุมในครั้งนี้เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกให้มากยิ่งขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการผลิตและส่งออกอัญมณีเป็นอันดับสามของโลก รวมทั้งเป็น อุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพ และมีชื่อเสียงที่ทั่วโลกยอมรับในเรื่องฝีมือ และคุณภาพด้านการเจียระไน พลอยและจัดซื้อวัตถุดิบเพื่อผลิตพลอยมาเป็นเวลานาน แต่เนื่องจากปัจจุบันอุตสาหกรรมอัญมณีและ เครื่องประดับไทยไม่สามารถเติบโตได้และขาดสภาพคล่องในการประกอบกิจการ เนื่องด้วยสาเหตุดังต่อไปนี้

๑) วัตถุดิบภายในประเทศไม่เพียงพอจึงต้องนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศซึ่งต้องประสบ ปัญหาเพราะหลายประเทศต่างกักเก็บวัตถุดิบไว้สำหรับแรงงานภายในประเทศของตนเอง

๒) ในหลายประเทศ เช่น จีน อินเดีย สิงคโปร์ ต่างลดมาตรการภาษีอัญมณีและเปิดการค้าเสรี (FREE TRADE) มากขึ้น ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรเร่งรัดให้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อก้าวจากการผลิตไปสู่ การค้าเสรีให้มากยิ่งขึ้นเช่นกัน ด้วยการปรับโครงสร้างภาษีให้เอื้อต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับไทยเพื่อให้มีการขยายตัวอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีในหลายด้าน เช่น ด้านการขนส่ง ด้านโลจิสติกส์ ด้านการโรงแรม ด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น

๓) ปัญหาการขาดแคลนแรงงานเป็นอีกปัญหาสำคัญเนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่ไปประกอบ อาชีพอื่นแทน ทำให้ปริมาณแรงงานลดลงซึ่งคู่แข่งทางการค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ ดังนั้น จึงควรอนุรักษ์ อาชีพนี้ไว้ให้อยู่คู่กับคนไทย

๔) ปัญหาการขาดแคลนเงินทุน ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถจัดเก็บสินค้าไว้ เพื่อจำหน่าย ในเวลาที่เหมาะสมได้จึงทำให้ขาดกำไร

๕) ประเทศไทยมีฐานการผลิตที่แข็งแกร่งแต่ขาดการพัฒนาฐานการค้าให้เทียบเท่าประเทศ คู่แข่ง

๖) ปัญหาข้อจำกัดเกี่ยวกับกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ยังมีความขัดแย้งกันก่อให้เกิดผลกระทบ ในทางปฏิบัติ เช่น การครอบครองที่ดินเพื่อสร้างอาคารโรงงานหรือการเข้าใช้กรรมสิทธิ์ของผู้ประกอบ กิจการ เป็นต้น

๗) ภาครัฐควรให้การสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร แรงงานให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

แนวทางสำคัญซึ่งหน่วยงานที่มาชี้แจงนำเสนอ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณี และ เครื่องประดับไทย มีดังนี้

๑) จะพัฒนาอุตสาหกรรม (Gem & Jewelry Industry) ให้ประเทศไทยเป็น Hub การค้า (Free Trading Country) และการผลิตอัญมณีและเครื่องประดับของโลกอย่างแท้จริง โดยภาครัฐจะต้องให้ความช่วยเหลือภาคเอกชนทั้งด้านกฎ ระเบียบและภาษี และอยากให้การส่งออกอัญมณี และเครื่องประดับไทยมีตัวเลข ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในระยะเวลา ๕ – ๑๐ ปีข้างหน้า

๒) ประเทศไทยควรกำหนด Land Mark ในย่านการค้าอัญมณีและเครื่องประดับ เช่น ย่านการค้า มหะสิทธิ์ หรือ สีลม เพื่อพัฒนาให้เป็น Free Trade Zone เพราะย่านเหล่านี้มีอาคารที่มีผู้ประกอบการอยู่จำนวนมากและเป็นแหล่งศูนย์การค้าและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พร้อมอยู่แล้ว

๓) จะต้องดำเนินการอย่างไร เพื่อยกระดับให้งาน Bangkok Gem & Jewelry Fair สามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่ง อาทิเช่น ฮองกง สิงคโปร์ อินเดียและจีน ซึ่งภาครัฐควรสนับสนุนให้มี Grace Period ระหว่างช่วงมีงานฯ ซึ่งทางสมาคมจัดงานนี้ต่อเนื่องมาเป็นเวลา ๓๐ ปี ๆ ละ ๒ ครั้ง โดยงาน Bangkok Gem & Jewelry Fair จะช่วยสร้างมูลค่าการค้าจากงาน ๒ ครั้ง/ปี เป็นมูลค่าอย่างมากต่อการส่งออก

๔) ควรตรวจสอบกระบวนการจับกุมของเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร ตำรวจและหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ ที่เข้าจับกุมผู้ประกอบการอัญมณีและเครื่องประดับเป็นจำนวนมาก

หลังจากที่คณะกรรมการธิการได้ทราบสถานการณ์ปัจจุบันและสาเหตุของปัญหาในการส่งเสริมอัญมณีไทยแล้วได้แสดงความเห็นว่า หน่วยงานราชการที่มีส่วนร่วม คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมการส่งออกและกรมศุลกากร ควรให้การสนับสนุนและส่งเสริม สำหรับประเด็นด้านภาษีจะมีการสรุปข้อมูลเพื่อทำหนังสือสอบถามไปยังสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแล และคณะกรรมการธิการจะสรุปปัญหาที่หน่วยงานต่าง ๆ มาชี้แจงและสรุปผลส่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาดต่อไป

พิจารณาเรื่อง ร้องเรียนของชาวบ้าน บ้านโชคชัยขอคัดค้านการสร้างโรงโม่หิน
ตำบลดงมะไฟ อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

๑. นายสมเกียรติ ภู่งชัยฤทธิ์	อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่
๒. นายปณิธาน จินดาภู	รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่
๓. นายจารุกิตติ์ เกษแก้ว	ผู้อำนวยการสำนักอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่เขต ๒ จังหวัดอุดรธานี
๔. นายสัจจาจุธ นาคนิยม	ผู้อำนวยการสำนักการอนุญาต
๕. นายสกล อนันต์วณิชยชา	วิศวกรเหมืองแร่ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. นายสมชาย ตะสิงห์ชะ	ผู้อำนวยการกลุ่มเหมืองแร่
๒. นางปิยนันท์ ไศภณคณาภรณ์	ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

จังหวัดหนองบัวลำภู

๑. นายสมาน วงศ์วายุทธ	รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู
๒. นายคำภู่ เมืองฮามพันธ์	ปลัดอำเภอหนองบัวลำภู
๓. นายทองคำ บุตรโคตร	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

๑. นายรังสรรค์ บุญสะอาด	อุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู
๒. นายคำรณ ฤทธิกรณ	นักวิชาการทรัพยากรธรณีชำนาญการ

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดหนองบัวลำภู

๑. นายวิวัฒน์ ต้นเสรี	ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม จังหวัดหนองบัวลำภู
๒. นายเฉลิมศรี ราชจันทร์	เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงาน

บริษัทศิลาโชคชัยภัทร จำกัด

นายตฤณ ดวงเงิน	ที่ปรึกษา บริษัทศิลาโชคชัยภัทร จำกัด

ชาวบ้านผู้ร้องเรียน

๑. นายสมควร เรียงโหน่ง
๒. นายเอกชัย ศรีพุทธา
๓. นายบรรพต เตชะศรี
๔. นายจำลอง ศรีอ่อน
๕. นายสายทอง ยอดคี

ผลการพิจารณา

ตามที่บริษัทศิลาโชคชัยภัทร จำกัด ได้รับการอนุญาตประทานบัตรเหมืองแร่ในพื้นที่ ตำบลดงมะไฟ อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู ตามขั้นตอนการขออนุญาตประทานบัตร จากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม ลงในวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓ เดิมได้กำหนดอายุอนุญาตประทานบัตรเป็นระยะเวลา ๒๕ ปี และต่อมากำหนดเวลาใหม่เป็นคราวละ ๑๐ ปี ให้มีการต่อใบอนุญาตประทานบัตร ขณะนั้นชาวบ้านดงมะไฟได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดให้เพิกถอนคำสั่งอนุญาตประทานบัตรของ บริษัทศิลาโชคชัยภัทร จำกัด เนื่องจากเกรงว่าการระเบิดและย่อยหินจะสร้างความเดือนร้อนให้กับชาวบ้านและขอให้ระงับการดำเนินการชั่วคราว โดยศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้ยกฟ้อง แต่ไม่ตัดสินคดีที่ฟ้องคดีที่จะนำคดีมาฟ้องศาลใหม่ได้หากบริษัทฯ ไม่ดำเนินการทำเหมืองในแนวเขตที่กำหนดไว้ ต่อมาบริษัทฯ ได้ดำเนินการต่อใบอนุญาตประทานบัตรเนื่องจากครบกำหนดเวลา ๑๐ ปี ในวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ในขั้นตอนการต่อใบอนุญาตประทานบัตรซึ่งเป็นพื้นที่ป่าไม้ต้องทำประชาพิจารณ์จากประชาชนในพื้นที่ในการทำเหมือง แม้ บริษัทศิลาโชคชัยภัทร จำกัด จะได้มีเอกสารการลงลายมือชื่อจริงของชาวบ้านดงมะไฟแนบเรื่องการขอต่อใบอนุญาตประทานบัตรก็ตาม แต่ชาวบ้านดงมะไฟได้ปฏิเสธ โดยกล่าวว่า ลายมือชื่อที่ลงเนื่องจากลายมือชื่อดังกล่าว เป็นการเข้าร่วมประชุมเรื่องอื่น ๆ ไม่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตใช้พื้นที่ป่าไม้ทำเหมือง จึงทำให้เกิดข้อสงสัยว่า จะเป็นการดัดแปลงเอกสาร เพื่อมาขอต่อใบอนุญาตประทานบัตร

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนถูกต้อง เกิดความเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายและลดการขัดแย้งภายในพื้นที่ ที่ประชุมได้พิจารณาให้ทางจังหวัดหนองบัวลำภู ควรเป็นหน่วยงานหลักในการไกล่เกลี่ยและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ควรตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีชาวบ้านอ้างว่ามีการดัดแปลงเอกสารในการขอต่อใบอนุญาต เนื่องจากมีลายมือชื่อของชาวบ้านดงมะไฟจริง แต่เป็นการเข้าร่วมประชุมในเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การทำประชาพิจารณ์ในการทำเหมืองในพื้นที่ป่าไม้ และควรจัดตั้งคณะกรรมการในรูปแบบของไตรภาคี ประกอบด้วยภาคราชการ ภาคประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ และภาคเอกชนคือ บริษัทศิลาโชคชัยภัทร จำกัด เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน และเพื่อให้ผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่อยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน

มติที่ประชุม

หนังสือแจ้งความเห็นของคณะกรรมการต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู กรณีการคัดค้านโรงโม่หินตำบลดงมะไฟ อำเภอสุวรรณคูหา

พิจารณาเรื่อง การบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้จากการประกอบการอุตสาหกรรม

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายวีรพงศ์ ไชยเพิ่ม	ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๒. นายประสพศิลป์ โชติมงคล	รองผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

กรมควบคุมมลพิษ

๑. นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๒. นายสุรินทร์ อารีย์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ

๑. นางสาววรรณภรณ์ สวัสดิ์มงคล	รองอธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
๒. นายวีระศักดิ์ พึ่งรัมย์	ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีการประกอบกิจการปิโตรเลียม
๓. นายศุภฤกษ์ สัตะหิรัญ	ผู้อำนวยการสำนักจัดการเชื้อเพลิงธรรมชาติ
๔. นายวรกร พรหมโอบ	วิศวกรปิโตรเลียมชำนาญการพิเศษ

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายพงษ์เทพ จารุอำพรพรณ	รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
๒. นายไสว โลจนะศุภฤกษ์	ผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม
๓. นายเอกบุตร อุตมพงษ์	ผู้อำนวยการส่วนกำกับและตรวจสอบโครงการ
๔. นางสาวจุฬารัตน์ เรียงสา	วิศวกรปฏิบัติการ
๕. นางสาวสิปปภา โอบารัตน์มณี	วิศวกรปฏิบัติการ

ผลการพิจารณา

สืบเนื่องมาจากการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม ได้เชิญ บริษัทมิตราเอ็นเนอร์ยี ลิมิเต็ด ซึ่งเป็นบริษัทที่ดำเนินการขุดเจาะน้ำมัน ที่เขตทิววัฒนา ซึ่งก่อให้เกิดกากของเสียเป็นจำนวนมาก ภายหลังจากการขุดเจาะบริษัทได้นำเอากากของเสียที่อาจมีสารเคมีปนเปื้อนไปกำจัดที่โรงปูนซีเมนต์ไทย จังหวัดสระบุรี ต่อมาเมื่อข่าวเกี่ยวกับกากของเสียเผยแพร่ออกไป ทำให้โรงปูนซีเมนต์ไทย ขอชะลอการนำไปเผา ดังนั้น จึงมีกากอุตสาหกรรมยังคงค้างอยู่เป็นจำนวนหลายร้อยตัน คณะกรรมาธิการมีความเป็นห่วงประชาชนที่อยู่ในบริเวณที่ทำการขุดเจาะน้ำมัน จึงได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมประชุม ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษ กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อให้ข้อมูลในเรื่องดังกล่าว

รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ชี้แจงว่า ในการจัดการควบคุมของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม จะมีการตรวจสอบตั้งแต่การนำของเสียออกนอกบริเวณโรงงาน โดยจะต้องได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม และต้องมีการจัดทำใบกำกับการขนส่ง (Manifest) รวมทั้งขอความร่วมมือจาก

ผู้ประกอบการในการขนส่งของเสียอันตรายจะต้องมีการติดตั้งระบบ GPS เพื่อให้สามารถตรวจสอบเส้นทางในการขนส่งของเสียอันตรายได้

รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ได้ชี้แจงเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษเกี่ยวกับการจัดการของเสียจากการประกอบการอุตสาหกรรมว่า กรมควบคุมมลพิษจะมีการติดตามดูแลให้โรงงานอุตสาหกรรมได้มีการจัดการของเสียให้เป็นไปตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) หากมีการร้องเรียนจากประชาชน กรมควบคุมมลพิษก็จะส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบ นอกจากนี้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังได้ร่วมมือกับกระทรวงอุตสาหกรรมในการดูแลเรื่องของเสียจากภาคอุตสาหกรรมด้วย

ในส่วนของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้ชี้แจงว่า กนอ. ได้มีการดูแลสนับสนุนให้มีการจัดการของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ให้เป็นไปตามกฎระเบียบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมด้วย

ส่วนของเสียที่เกิดจากการขุดเจาะปิโตรเลียมบริเวณเขตหวัดนา ซึ่งเป็นที่สนใจของประชาชนว่าจะเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รองอธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ได้ชี้แจงว่า การสำรวจดังกล่าวไม่พบน้ำมัน และได้มีการหยุดการขุดเจาะสำรวจแล้ว ส่วนของเสียที่เกิดจากการขุดเจาะสำรวจ ได้มีการส่งตรวจสอบแล้วไม่พบว่าเป็นของเสียอันตราย และจะส่งให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมตรวจสอบอีกครั้งเพื่อยืนยันว่าไม่เป็นของเสียอันตราย ซึ่งจะได้ส่งของเสียให้โรงงานซีเมนต์ไทยในจังหวัดสระบุรีดำเนินการกำจัดต่อไป

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการกดดันให้โรงงานอุตสาหกรรมดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการของเสียให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และต้องให้ความรู้กับประชาชน พร้อมทั้งให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบด้วย

พิจารณาเรื่อง อนาคตอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยกับพลังงานทดแทน

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน

๑. นายประพนธ์ วงษ์ท่าเรือ	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพ
๒. นายเดช จันทรหอม	วิศวกรชำนาญการพิเศษ
๓. นายมงคล โป่งจันทิก	วิศวกรปฏิบัติการ
๔. นายสิโรจน์ คูหาวิจิตร	

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

๑. นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย	รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม
๒. นายดุสิต อนันตรักษ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สถาบันยานยนต์

นางทัศนีย์ พิริยพฤทธิ	รองผู้อำนวยการสถาบันยานยนต์
-----------------------	-----------------------------

ผลการพิจารณา

แผนพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานทางเลือก ๒๕% ใน ๑๐ ปี มีเป้าหมายการใช้พลังงานทดแทน ๒๕% ของการใช้พลังงานทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งตามมติคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้มีการส่งเสริมการใช้น้ำมัน E๘๕ และให้กระทรวงการคลังออกประกาศเกี่ยวกับการเก็บภาษีสรรพสามิตรถยนต์ E๘๕ ลดลงร้อยละ ๓ จากโครงสร้างภาษีรถยนต์ E๒๐ ลดอากรนำเข้ารถยนต์และเว้นอากรนำเข้าชิ้นส่วน โดยชิ้นส่วนที่ได้รับการยกเว้นต้องเป็นชิ้นส่วนที่สามารถใช้ได้กับรถยนต์ E๘๕ และเป็นชิ้นส่วนที่ยังไม่มีการผลิตภายในประเทศและมีราคาเทียบเท่า หรือถูกกว่าราคาชิ้นส่วนนำเข้าในส่วนของการผลิตเอทานอลวัตถุดิบมี ๓ ชนิด คือ กากน้ำตาล มันสำปะหลัง อ้อย ปัจจุบันมีโรงงานผลิต ๒๐ โรง กำลังผลิต ๓.๒๗ ล้านลิตรต่อวัน นอกจากนี้การใช้แก๊สโซฮอล์ ปริมาณจำหน่ายแก๊สโซฮอล์ ๙๕ แก๊สโซฮอล์ ๙๑ E๒๐ E๘๕ รวมทุกชนิดเฉลี่ย ๑๑.๐๓ ล้านลิตรต่อวัน ปัจจุบันมีรถยนต์ E๘๕ อยู่ประมาณ ๑๑,๐๐๐ คัน

มติที่ประชุม

พิจารณาต่อเนื่องในการประชุมคราวต่อไป

พิจารณาเรื่อง อนาคตอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยกับพลังงานทดแทน (ต่อเนื่อง)

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๑. นางสาวพนอศรี ถาวรเศรษฐ์	รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการคลัง
๒. นายศุภสิทธิ์ เกตุทัต	เศรษฐกิจกรชำนาญการ
๓. นางสาวศิริพร สุขุมศิริมงคล	เศรษฐกิจกรชำนาญการ

สมาคมการค้าผู้ผลิตเอทานอลไทย

๑. นายสิริวัตร เสียมภักดี	นายกสมาคมการค้าผู้ผลิตเอทานอลไทย
๒. นายนิสิต ปาลีโพธิ์	ผู้จัดการสมาคมการค้าผู้ผลิตเอทานอล
๓. นายพิพัฒน์ สุทธิวิเศษศักดิ์	สมาชิก สมาคมเอทานอล บจก.เอกรัฐพัฒนา

สมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย

๑. นางเพ็ญใจ แก้วสุวรรณ	นายกสมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย
๒. นายตระกูล จินดาวิจักษณ์	
๓. นายไกรวัฏ ภาพิจิตร	
๔. นายจารุกรณ์ เรืองสุวรรณ	

บริษัทโตโยต้า มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด

๑. นายประเสริฐ อังควินิจวงศ์	ผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและรับรองผลิตภัณฑ์
๒. นายมานิต เกียรติสุขอุดม	ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารผลิตภัณฑ์
๓. นายวรเทพ เจริญจิตรธรรม	ผู้จัดการฝ่ายบริหารผลิตภัณฑ์

ผลการพิจารณา

เนื่องจากปัจจุบันการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรมและการขนส่งมีปริมาณที่สูงมาก มีความสิ้นเปลืองและอาจหมดไปได้ การใช้พลังงานทดแทนจึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่มีความสำคัญโดยเฉพาะการนำเอทานอลมาใช้ เพื่อเป็นพลังงานทางเลือก ซึ่งมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้มีการใช้มากขึ้น ปัจจุบันมีการนำเอทานอลไปผสมกับน้ำมันเบนซิน เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงในรถยนต์ ชนิดต่าง ๆ ซึ่งมีปริมาณส่วนผสมของเอทานอลที่แตกต่างกันไป เช่น แก๊สโซฮอล์ น้ำมัน E๒๐ E๘๕ โดยน้ำมันประเภท E๒๐ จะมีปริมาณเอทานอลผสมร้อยละ ๒๐ ส่วนน้ำมันประเภท E๘๕ จะมีปริมาณเอทานอลผสมร้อยละ ๘๕ เป็นต้น แต่ปริมาณการผลิตหรือใช้เอทานอลยังมีสัดส่วนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับการใช้ และการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิง โดยมีสถานีบริการเพียง ๘๖๖ สถานีเท่านั้น ซึ่งสาเหตุที่ปริมาณการใช้เอทานอลยังน้อยอยู่นั้น เนื่องจากความเข้าใจไม่ตรงระหว่างผู้ผลิตน้ำมัน E๒๐ E๘๕ และบริษัทที่ผลิตรถยนต์ โดยผู้ผลิตน้ำมันอ้างว่าปริมาณรถยนต์ที่ใช้น้ำมันชนิดนี้มีจำนวนน้อย ส่วนผู้ผลิตรถยนต์กลับอ้างว่า จำนวนสถานีบริการน้ำมันชนิดนี้มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงไม่ได้ผลิตรถยนต์ประเภทนี้

สมาคมการค้าผู้ผลิตเอทานอลไทยยืนยันว่า ปริมาณการผลิตเอทานอลนั้น เพียงพอต่อความต้องการใช้และไม่กระทบต่อปริมาณอาหารที่ใช้บริโภค แต่ปัจจุบันประสบปัญหาความแตกต่างด้านต้นทุนการผลิตระหว่างการใช้น้ำมันสำปะหลังและการใช้กากน้ำตาลในการผลิตเอทานอล ซึ่งการใช้น้ำมันสำปะหลังเป็นสารตั้งต้นในการผลิตเอทานอล จะใช้ต้นทุนสูงกว่า อีกทั้งการจำหน่ายเอทานอลนั้น ไม่สามารถจำหน่ายได้อย่างเสรี เนื่องจากตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้ต้องจำหน่ายให้กับโรงกลั่นน้ำมันเท่านั้น ดังนั้นจึงต้องจำกัดกำลังการผลิต

สมาคมอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย และบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ในประเทศไทยเห็นความสำคัญของพลังงานทดแทนและกำลังอยู่ในขั้นตอนการวิจัย และทดสอบเพื่อปรับปรุงพัฒนาให้มีการผลิตรถยนต์ที่ใช้พลังงานทดแทน โดย บริษัทฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด ได้ผลิตรถยนต์ HONDA CIVIC เพื่อใช้น้ำมัน E๘๕ แล้ว และบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ได้ตั้งข้อสังเกตว่า เหตุใดรัฐจึงมีนโยบายชดเชยด้านภาษีให้เฉพาะรถยนต์ที่มีขนาดใหญ่ หรือขนาด ๑,๗๐๐ ซีซี ขึ้นไปเท่านั้น ซึ่งสำนักเศรษฐกิจการคลังรับว่าจะกลับไปทบทวนเรื่องดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

ปัจจุบันได้มีประชาชนนำรถยนต์ไปดัดแปลงเพื่อให้สามารถใช้น้ำมัน E๘๕ มากขึ้น ซึ่งต้องคำนึงถึงความปลอดภัยด้วย เพราะรถยนต์ถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้กับน้ำมันเชื้อเพลิงเท่านั้น ซึ่งเอทานอลจะมีการกัดกร่อนมากกว่าน้ำมันเชื้อเพลิง แต่การเผาไหม้จะสมบูรณ์กว่าและไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านมลพิษ

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตว่า

๑. ในเรื่องราคาของพลังงานควรที่เทียบเคียงกับราคาขึ้นลงของน้ำมันดิบมากกว่าราคาวัตถุดิบ ซึ่งราคาตามวัตถุดิบ เช่น น้ำมันสำปะหลัง หรืออ้อย จะขึ้นลงตามฤดูกาล
๒. ควรสร้างแรงจูงใจเพื่อเพิ่มความต้องการใช้เอทานอล
๓. ควรมีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การปรับเปลี่ยนเครื่องยนต์ให้มีความสามารถในการใช้พลังงานที่สูงขึ้น
๔. ควรมีการกำหนดให้การซื้อรถยนต์ราชการเป็นรถยนต์ E๘๕
๕. ขอให้สนับสนุนงบประมาณการวิจัย ทดสอบ ในการใช้พลังงานทดแทนกับรถยนต์

มติที่ประชุม

ที่ประชุมจะได้มีการพิจารณาเพื่อสรุปผลในครั้งต่อไป

พิจารณาเรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม กรณีเกิดเหตุระเบิดขึ้น
ที่โรงงานในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง และการลักลอบนำน้ำเสีย
ที่ปนเปื้อนสารเคมีไปทิ้งในที่สาธารณะ จังหวัดสมุทรปราการ

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กระทรวงอุตสาหกรรม

๑. นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๒. นายพงษ์เทพ จารุอำพรพรรณ	รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
๓. นายไสว โลจนะศุภฤกษ์	ผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการกาก
อุตสาหกรรม

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายวีระพงศ์ ไชยเพิ่ม	ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๒. นายสมคิด แทนวัฒนกุล	รองผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๓. นางสาวนลินี กาญจนามัย	รักษาการผู้อำนวยการกองปฏิบัติการ
สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย
๔. นายภักคพงษ์ ธเนศพิพัฒ	วิศวกร ๗
๕. นายณัฐวุฒิ หัตถกรรม	วิศวกร ๖

อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ

๑. นายประทวน สุทธิอำนาจเดช	อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ
๒. นายดำรง โอภาส	หัวหน้าฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

นายพุทธิกรณ์ วิชัยดิษฐ์	หัวหน้าฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นายประยูร ดิ่งทอง	อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี

นายเรืองศักดิ์ โฆษะครรชิต	อุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี

บริษัทอัครีปการ จำกัด (มหาชน)

๑. นายวันชัย เหลืองวิริยะ	กรรมการผู้จัดการฯ
๒. นายประภาส อัมพรรัตน์	ที่ปรึกษาบริษัทฯ
๓. นายธีระพล สังสฤกษ์	ที่ปรึกษาบริษัทฯ
๔. นายพล สาเกทอง	ผู้จัดการฝ่ายปฏิบัติการฯ
๕. นางสาวนิตา วรพิทยาฤกษ์	ผู้ติดตาม
๖. นายเริงชัย เรืองพยุงค์ศักดิ์	ผู้ติดตาม

บริษัทบางปูเอนไวรอนเมนทอล คอมเพล็กซ์ จำกัด

๑. นายพูนศักดิ์ จันทร์จำปี	ผู้อำนวยการอาวุโสด้านสิ่งแวดล้อม
และ EHS
๒. นางสาวสุทธิดา ฝากคำ	ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายสื่อสารองค์กร
สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยชีวอนามัย
๓. นางสาวประภัสสร ยันตะบุศย์	ผู้ประสานงานใบอนุญาต

บริษัทเวสต์ รีโคเวอรี่ เมเนจเม้นท์ จำกัด

๑. นายเลิศพงศ์ อภิเปมาเมธกุล	กรรมการผู้จัดการ
๒. นายประภาส วันทอง	ที่ปรึกษาฝ่าย LAB
๓. นายประสิทธิ์ รัตพันธ์	หุ้นส่วนผู้จัดการ
๔. ว่าที่ร้อยตรี อมร พิกุลงามโชติ	ทนายความ

ผลการพิจารณา

เนื่องจากเหตุการณ์ระเบิดของ บริษัทพีเอสที อีลาสโตเมอร์ส จำกัด ซึ่งตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ชี้แจงว่า เกิดระเบิดเพราะสาร Toluene ที่ตกค้างอยู่ในถังที่ต้องซ่อมแซม ซึ่งในถังมีสาร Toluene ตกค้างประมาณ ๕ ตัน และสารดังกล่าว มีคุณสมบัติที่สามารถติดไฟได้ง่าย บริษัทพีเอสที อีลาสโตเมอร์ส จำกัด เป็นบริษัทที่มีมาตรฐานสูง และไม่เคยเกิดเหตุการณ์ระเบิดขึ้นมาก่อน แม้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จะมีการจัดเก็บฐานข้อมูลของสารเคมีของแต่ละโรงงานไว้ แต่ก็ไม่สามารถควบคุมเหตุการณ์ได้ทันทั่วทั้งที่ เนื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรุนแรงมาก กว่าที่จะสามารถตรวจสอบได้ว่าเกิดเหตุตรงส่วนไหนก็ใช้เวลาพอสมควร

ที่ประชุมได้แสดงความเห็นว่า ปัญหาเรื่องของมาบตาพุด เกิดจากการจัดการที่ยังไม่เป็นเอกภาพ ขาดศูนย์ข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ได้ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น ยังส่งผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยว ทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดได้รับความเสียหาย จึงอยากเห็นการแก้ไขปัญหาย่างถาวร เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นอีก โดยเห็นว่าโรงงานควรมีการอบรมเจ้าหน้าที่ ชักซ้อมจำลองเหตุการณ์อุบัติภัย เพราะเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นจริงจะได้รับมือปัญหาได้อย่างทันทั่วทั้งที่ รวมทั้งควรบำรุงรักษาเครื่องจักรในกระบวนการผลิตให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน ตลอดจนประชาสัมพันธ์หรือให้ข้อมูลแก่ประชาชนถึงอันตรายของสารเคมีต่าง ๆ และควรตั้งกองทุนสิ่งแวดล้อมและชุมชนสัมพันธ์ เพื่อเข้ามาดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนในมาบตาพุด เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างปกติสุข

ส่วนกรณีการลักลอบนำน้ำเสียที่ปนเปื้อนสารเคมีไปทิ้งในที่สาธารณะ จังหวัดสมุทรปราการนั้น กนอ. กล่าวว่า นิคมอุตสาหกรรมบางปูมีระบบน้ำทิ้งส่วนกลาง น้ำเสียที่เกิดจากโรงงานต้องเข้าสู่ระบบบำบัดทั้งสิ้น ดังนั้น กนอ. ยืนยันว่าไม่มีโรงงานใดที่สามารถระบายน้ำเสียทิ้ง โดยที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยไม่ทราบ นอกจากนี้ยังมีบริษัทที่ให้บริการรับบำบัดน้ำเสีย จำนวน ๓ โรงงาน หนึ่งในนั้นพบว่า มีระบบที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน จึงสั่งให้ปรับปรุงการประกอบกิจการ ส่วนกรณีการจับกุมรถบรรทุกที่ลักลอบปล่อยระบายน้ำเสียที่มีสารเคมีปนเปื้อนลงในท่อระบายน้ำสาธารณะนั้น ผู้ถูกจับกุมแจ้งว่า รับน้ำ

เสียมาจาก บริษัทเวสต์ รีโคเวอร์ี เมเนจเม้นท์ จำกัด (WRM) ซึ่งตั้งอยู่ภายในนิคมอุตสาหกรรมบางปู ภายหลังมีข่าวการลักลอบทิ้งน้ำเสียผ่านทางท่อมวลชน กระทั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษได้รับเป็นคดีพิเศษ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีหนังสือสั่งการให้บริษัท WRM หยุดประกอบกิจการโรงงาน

บริษัทเวสต์ รีโคเวอร์ี เมเนจเม้นท์ จำกัด (WRM) ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า WRM ได้รับอนุญาตให้ ประกอบการเป็นโรงงานประเภทรีไซเคิล มีบุคลากรที่ชำนาญการในด้านนี้โดยตรง และยืนยันว่าไม่มีส่วน เกี่ยวข้องกับเรื่องการลักลอบทิ้งน้ำเสียดังกล่าว

ที่ประชุมมีความเห็นว่า ระบบภายในนิคมอุตสาหกรรมแต่ละแห่งดีอยู่แล้ว แต่การควบคุมยังขาด ประสิทธิภาพ ต้องบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด บทลงโทษต้องหนักเพื่อให้เกิดความเข็ดหลาบ เพราะ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของภาคอุตสาหกรรม พลอยทำให้โรงงานที่มีการประกอบ ที่ดีต้องได้รับผลกระทบด้วย

มติที่ประชุม

๑. สอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การออกใบอนุญาตได้ออก ใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการโรงงานได้ยึดถือคำวินิจฉัยเดิมตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ และคณะกรรมการขอทราบว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนการออกใบอนุญาตหรือไม่ อย่างไร

๒. ขอทราบความคืบหน้ากรณีการดำเนินการกับโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมบางปู ได้ลักลอบทิ้ง น้ำเสียในที่สาธารณะ รวมทั้งมาตรการป้องกันและแก้ไขในอนาคต ต่อปลัดอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรม จังหวัดสมุทรปราการ

ผลการดำเนินการ

๑. เรื่องการแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของกระทรวงอุตสาหกรรม

ตามที่คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรมได้มีหนังสือสอบถามไปยังกระทรวงอุตสาหกรรม ให้แจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการออกคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรมและขั้นตอนการออก ใบอนุญาตใหม่หลังจากที่มีการอุทธรณ์และรัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราช บัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า พระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดเป็นนัยว่าในการขอรับใบอนุญาตประกอบการโรงงานตามมาตรา ๑๒ ผู้มี อำนาจอนุญาตต้องพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาข้อกฎหมายตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ รวมทั้งประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตาม กฎกระทรวงดังกล่าวและประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๒ ทุกครั้งที่มีการขอรับใบอนุญาต ซึ่งใน ความเป็นจริงเป็นไปได้ว่าแม้การขออนุญาตโรงงานประเภทเดียวกัน ทำเล ที่ตั้งเดียวกัน แต่ขออนุญาต ต่างเวลากันข้อกฎหมายที่พิจารณาในแต่ละครั้งของการยื่นคำขออาจมีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นผลให้ ผู้รับใบอนุญาตโต้แย้งคัดค้านภายหลังออกคำสั่งได้ แต่อย่างไรก็ตามผลการพิจารณาจะต้องเป็นไปตาม บทบัญญัติข้อกฎหมายที่พิจารณาได้ในปัจจุบัน จากเหตุดังกล่าวจึงอาจสรุปได้ว่า การขอรับใบอนุญาต

ประกอบกิจการโรงงานประเภทเดียวกัน ท่าเล ที่ตั้งเดียวกัน ผลการพิจารณาของผู้มีอำนาจอนุญาตในครั้งก่อน และครั้งหลังอาจแตกต่างกันได้ แม้ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตในแต่ละครั้ง จะนำผลการอุทธรณ์ที่เป็นที่สุดของรัฐมนตรียามาพิจารณาร่วมด้วยหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ว่าผู้พิจารณาอนุญาตไม่ทราบข้อเท็จจริงว่าเรื่องที่พิจารณานี้เคยมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรียว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมาก่อน

กรณีดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการได้แสดงความเห็นว่า จากเอกสารข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของกระทรวงอุตสาหกรรมแสดงให้เห็นว่า ทางหน่วยงานยืนยันว่าที่ผ่านมาดำเนินการถูกต้องและยอมรับข้อผิดพลาดในการออกใบอนุญาตหลังจากรัฐมนตรีมีคำสั่งยกอุทธรณ์ ซึ่งประเด็นนี้ถ้าไม่มีการแก้ไขให้ถูกต้องและหากเกิดกรณียกอุทธรณ์เช่นเดียวกันนี้อีก จะเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามมาตรา ๑๖ และขาดบรรทัดฐานในการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น กรณีใดที่เกิดขึ้นแล้วควรพิจารณาเหตุการณ์เพื่อความชัดเจน และควรหาวิธีการป้องกันมิให้เกิดขึ้นอีก เพื่อเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

๒. นายประทวน สุทธิอำนาจเดช อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ ได้มีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการตามหนังสือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป๐๐๒๘(๓)/๑๓๙๔ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เกี่ยวกับเรื่อง ข้อเท็จจริงการทิ้งน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรมตอบกลับมายังคณะกรรมการ โดยแจ้งว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการได้ดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ ลงบันทึกประจำวัน ณ สถานีตำรวจภูธรบางปู เพื่อเป็นหลักฐานในการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งทั้ง ๓ บ่อ ในพื้นที่ที่มีการทิ้งน้ำบริเวณบ่อดินเก่า ชายทะเลบางปู หลังสถานีตำรวจภูธรบางปู จังหวัดสมุทรปราการ ส่งตรวจวัดวิเคราะห์คุณภาพและพัฒนาสีแวลล้อมโรงงานส่วนกลาง กรมโรงงานอุตสาหกรรม ในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕

๒.๒ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้ตรวจสอบโรงงานที่มีการรับกำจัดของเสียในนิคมอุตสาหกรรมบางปู จำนวน ๓ ราย ร่วมกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรมบางปู

๒.๓ ได้มีการติดตามและรายงานผลการตรวจสอบโรงงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ผลเป็นประการใดจะรายงานให้ทราบต่อไป

พิจารณาเรื่อง อนาคตอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยกับพลังงานทดแทน

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

บริษัทการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย จำกัด (มหาชน)

๑. นายชลิต พันธุ์ทอง	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ตลาดขายปลีก
๒. นายชัยวัฒน์ สกาวจิต	ผู้จัดการฝ่ายกลยุทธ์ตลาดขายปลีก

บริษัทบางจากปิโตรเลียม จำกัด

๑. นายยอดพนธ์ วงศ์รักมิตร	รองกรรมการผู้จัดการใหญ่สายงานด้าน
ธุรกิจการตลาด
๒. นางจิรวรรณ พุทธธรรมวงศ์	ผู้จัดการส่วนวางแผนและกลยุทธ์การตลาด

บริษัทไทยยามาฮา มอเตอร์ จำกัด

๑. นายพงศธร เอื้อมงคลชัย	ผู้จัดการใหญ่ด้านการเงินวางแผนและบริหาร
๒. นายธีรพันธ์ พนมวัน ณ อยุธยา	
๓. นางสาวศิริพร สุขเสริม	

บริษัทไทยฮอนด้า แมนู แฟคเจอร์ จำกัด

๑. นายเอกพร คล้ายสุบรรณ์	กรรมการบริหารส่วนบริหารจัดการ
๒. นายสุคติ สรรพวัฒน์	ผู้จัดการฝ่ายวางแผนผลิตภัณฑ์
๓. นางสาวกนกวรรณ ศิริโคตรทรัพย์กุล	พนักงานฝ่ายองค์กรสัมพันธ์
๔. นายพงศ์ศักดิ์ มาลารัตน์	พนักงานฝ่ายวางแผนคุณภาพ

บริษัทไทยซูซูกิ มอเตอร์ จำกัด

นายอดิพันธุ์ แก้วประเสริฐศิลป์	ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกประกันคุณภาพ

บริษัทควาซากิ มอเตอร์ เอ็นเตอร์ไพรส์ (ประเทศไทย) จำกัด

๑. นายสุภัทร พลังนฤพัตติ	ผู้จัดการทั่วไป
๒. นายสุวิทย์ นามเข้ม	ผู้จัดการอาวุโสแผนกวิจัยและพัฒนา
๓. นายคมสัน ชูขาว	ผู้ช่วยผู้จัดการงานด้านกฎหมาย

ผลการพิจารณา

การประชุมของคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณา เรื่อง อนาคตอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยกับพลังงานทดแทน เป็นการประชุมต่อเนื่องจากการประชุมของคณะกรรมการธิการครั้งที่ ๒๐ และครั้งที่ ๒๑ ซึ่งเป็นการประชุมเพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนเพื่อแก้ปัญหาราคาพลังงานที่สูงขึ้น และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน ตลอดจนลดการนำเข้าน้ำมันจากต่างประเทศ โดยการใช้พลังงานทดแทนประเภทเอทานอล อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมราคาผลผลิตทางเกษตรที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเอทานอล เช่น อ้อยและมันสำปะหลัง โดยคณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานภาครัฐและผู้ผลิตรถยนต์มาชี้แจงเพื่อรับทราบข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนโยบายในการสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนและความสามารถในการผลิตรถยนต์ที่ใช้พลังงานทดแทนของผู้ผลิตรถยนต์ การประชุม

ครั้งนี้คณะกรรมการการการได้เชิญบริษัท ผู้จำหน่ายน้ำมันและผู้ผลิตรถจักรยานยนต์ชั้นนำของประเทศ เพื่อมาชี้แจงให้ข้อมูลข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการการการ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

บริษัทผู้จำหน่ายน้ำมันได้ชี้แจงว่า บริษัทมีนโยบายในการเพิ่มปริมาณการจำหน่ายน้ำมัน E๒๐ และ E๘๕ ตามนโยบายของภาครัฐ โดยบริษัทปตท. จำกัด (มหาชน) มีนโยบายในการเพิ่มปริมาณสถานีบริการในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ สำหรับน้ำมันประเภท E๘๕ ให้ได้จำนวน ๕๐ แห่ง จากจำนวน ๑๕ แห่ง ที่มีในปัจจุบัน ส่วนประเภท E๒๐ ให้ได้จำนวน ๖๕๐ แห่ง จากจำนวน ๕๐๐ แห่ง ที่มีในปัจจุบัน ส่วน บริษัทบางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) ชี้แจงว่าบริษัทมีนโยบายในการเพิ่มปริมาณสถานีจำหน่ายน้ำมัน E๘๕ จากจำนวน ๓๐ แห่ง ในปัจจุบันให้มีจำนวนมากขึ้น และเพิ่มยอดการขายโดยอาศัยการส่งเสริมการขายโดยให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การสะสมส่วนลด เพื่อจูงใจผู้บริโภคหันมาใช้พลังงานทดแทนมากขึ้น อย่างไรก็ตามบริษัทผู้จำหน่ายน้ำมันชี้แจงในประเด็นปัญหาและอุปสรรค ในการจำหน่ายพลังงานทดแทนว่าเกิดขึ้นจากปัญหาความไม่เชื่อมั่นของผู้บริโภคต่อการใช้น้ำมัน E๒๐ หรือ E๘๕ โดยผู้บริโภคไม่ใช้น้ำมันตามประเภทของเชื้อเพลิงที่รองรับ ความคุ้มทุนของผู้ประกอบการสถานีบริการที่จำหน่ายพลังงานทดแทน โครงสร้างของราคาน้ำมันทำให้ส่วนต่างของราคาขายปลีกน้ำมัน E๒๐ และ E๘๕ และกลุ่มน้ำมันเบนซินชนิดอื่นมีจำนวนน้อย ตลอดจนขาดการส่งเสริมให้ผู้บริโภคมีความรู้ความเข้าใจ และให้ความสำคัญกับการดูแลสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ส่วนผู้ผลิตรถจักรยานยนต์ชั้นนำของประเทศ ได้แก่ บริษัทไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด บริษัทไทยฮอนด้า แมนูแฟคเจอร์ จำกัด บริษัทไทยซูซูกิ มอเตอร์ จำกัด และ บริษัทคาวาซากิ มอเตอร์ เอ็นเตอร์ไพรส์ (ประเทศไทย) จำกัด ชี้แจงต่อคณะกรรมการการการว่า บริษัทผู้ผลิตรถจักรยานยนต์ได้ผลิตรถจักรยานยนต์ที่รองรับการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงประเภท E๑๐ และ E๒๐ ออกจำหน่าย แต่รถจักรยานยนต์ที่รองรับการใช้น้ำมัน E๘๕ ยังไม่มีการพัฒนาหรือวิจัยการผลิตรถจักรยานยนต์ เพื่อรองรับการใช้น้ำมัน E๘๕ ทั้งนี้ เพราะเห็นว่าเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องใหม่ การผลิตรถจักรยานยนต์ชนิดนี้ออกมาจะต้องคำนึงถึงความต้องการของตลาด สมรรถนะของเครื่องยนต์ และความปลอดภัยของผู้บริโภคเป็นสำคัญ แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทผู้ผลิตรถจักรยานยนต์ตระหนักถึงความสำคัญ ของการใช้พลังงานทดแทนซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ ส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงเป็นการส่งเสริมให้สินค้าเกษตรจำพวกอ้อยและมันสำปะหลังมีราคาสูงขึ้น ทั้งนี้ จะนำเรื่องการผลิตรถจักรยานยนต์ที่สามารถใช้พลังงานทดแทนไปศึกษา วิจัย และพัฒนา รวมถึงหารือร่วมกันระหว่างผู้ผลิตรถจักรยานยนต์และผู้ประกอบการจำหน่ายน้ำมันต่อไป

ที่ประชุมได้มีข้อเสนอแนะว่า หากภาครัฐและผู้จำหน่ายน้ำมันรวมทั้งผู้ผลิตรถจักรยานยนต์ช่วยกันสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนจะช่วยสร้างความมั่นคง ทางด้านพลังงานให้กับประเทศและยังช่วยส่งเสริมให้สินค้าเกษตรที่สามารถใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเอทานอลได้มีราคาสูงขึ้น เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านพลังงานให้กับประเทศ คณะกรรมการการการจะเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนนโยบายเรื่องพลังงานทดแทนและจะนำปัญหา อาทิ การปรับโครงสร้างภาษีน้ำมัน เสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

เรื่องพิจารณา ๑. ติดตามความคืบหน้าการลักลอบนำน้ำเสียที่ปนเปื้อนสารเคมีไปทิ้งใน
ที่สาธารณะ จังหวัดสมุทรปราการ

๒. รายงานการเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ณ สมาพันธรัฐสวิส และ
สาธารณรัฐฝรั่งเศส

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาตามระเบียบ
วาระการประชุม อาจกล่าวโดยสรุป ดังนี้

๑) ติดตามความคืบหน้าการลักลอบนำน้ำเสียที่ปนเปื้อนสารเคมีไปทิ้งในที่สาธารณะ
จังหวัดสมุทรปราการ ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เรื่องการลักลอบนำน้ำเสียที่ปนเปื้อนสารเคมี
ไปทิ้งในที่สาธารณะจังหวัดสมุทรปราการ เป็นเรื่องที่ต้องรีบรับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริงจากหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาอย่างรอบคอบ ดังนั้น ที่ประชุมจึงมีมติให้มีการพิจารณาเรื่องดังกล่าว
อีกครั้งในการประชุมครั้งต่อไปในวันพุธที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยเชิญผู้ชี้แจง คือ อุตสาหกรรม
จังหวัดสมุทรปราการ อุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา และอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเข้าร่วมประชุม
เพื่อพิจารณาแนวทางหรือมาตรการให้ผู้ประกอบการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและควรมีบทลงโทษ
สำหรับผู้กระทำความผิดอย่างเข้มงวด รวมถึงให้ประชาชนรับทราบข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบ
และอันตรายที่เกิดจากการประกอบการภาคอุตสาหกรรม หากสามารถวางแผนและดำเนินการได้จะมีส่วน
ช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาว

๒) รายงานการเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ณ สมาพันธรัฐสวิสและสาธารณรัฐฝรั่งเศส

ตามที่คณะกรรมการการการอุตสาหกรรมได้มีมติกำหนด ให้มีการเดินทางไปศึกษาดูงาน
เพื่อศึกษากระบวนการผลิตและการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ณ สมาพันธรัฐสวิส และสาธารณรัฐฝรั่งเศส
ระหว่างวันที่ ๒๙ มิถุนายน ถึง ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ นั้น คณะกรรมการการได้เดินทางไปศึกษาดูงาน
ณ บริษัท FRAGONARD PARFUMEUR ซึ่งเป็นบริษัทผลิตน้ำหอมและจำหน่ายน้ำหอมที่เป็นที่ยอมรับของ
ประชาชนทั่วโลก ทำให้คณะกรรมการได้ศึกษาประวัติศาสตร์อันยาวนานในการผลิต และขั้นตอน
ในการผลิตน้ำหอม ในการนี้ คณะกรรมการได้แสดงความเห็นว่าหากประเทศไทยได้มีการส่งเสริม
คุณภาพสินค้าหรือสร้างสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย จะเป็นการสร้างรายได้ให้กับประเทศเช่นกัน
นอกจากนี้ ประเด็นเรื่องการท่องเที่ยวและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทย
เป็นประเด็นสำคัญที่ควรคำนึงถึงด้วย และจากการเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศครั้งนี้ ทำให้
คณะกรรมการสามารถนำหลักการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม และระบบควบคุมการผลิต ตลอดจน
แก้ไขปัญหในการดำเนินธุรกิจภาคอุตสาหกรรมมาปรับใช้ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในประเทศ
ได้และยังก่อให้เกิดความสัมพันธ์ ความร่วมมือที่ระหว่างประเทศไทย กับสมาพันธรัฐสวิสและสาธารณรัฐ
ฝรั่งเศสอีกด้วย

การประชุมคณะกรรมการการการอุตสาหกรรม
ครั้งที่ ๒๔ วันพุธที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

พิจารณาเรื่อง การลักลอบนำน้ำเสียที่ปนเปื้อนสารเคมี
และการนำกากอุตสาหกรรมไปทิ้งในที่สาธารณะ

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายพงษ์เทพ จารุอำพรพรรณ	อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
๒. นายไสว โลจนะศุภฤกษ์	ผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ

นายประทวน สุทธิอำนวยเดช	อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ

อุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา

นายสุรพล สุทธิจินดา	อุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

นายประสพศิลป์ โชติมงคล	รองผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย |
|------------------------|--|

ผลการพิจารณา

จังหวัดสมุทรปราการ

โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระบบกำจัดกากอุตสาหกรรมมีทั้งสิ้น ๑๔ โรงงาน กระบวนการในการกำจัดกากอุตสาหกรรมและสารเคมีอันตราย ส่วนใหญ่จะเป็นการรับของเสียจากโรงงานอื่น ๆ มาทำการปรับปรุงคุณภาพแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ สำหรับบริษัทเวสต์ รีโคเวอรี เมเนจเม้นท์ จำกัด ประกอบกิจการผลิตตัวทำลายจากเคมีภัณฑ์ที่ใช้แล้วบำบัด และนำกลับมาใช้ใหม่ของสารตัวทำลายที่ใช้แล้ว น้ำมันที่ใช้แล้ว ฯลฯ โดยรับวัตถุดิบเข้ามามากกว่ากำลังผลิต และนำไปทิ้งที่ต่าง ๆ ถือว่าเป็นความผิดกฎหมาย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ได้ดำเนินการติดตามผลการดำเนินคดีต่อผู้ลักลอบนำกากอุตสาหกรรมและสารเคมีไปทิ้ง โดยผลวิเคราะห์การนำน้ำมาทิ้ง ๒ กรณีที่เป็นข่าว เข้าข่ายเป็นวัตถุอันตรายเนื่องจากพบว่ามีสารฟีนอล มีความเข้มข้นสูง และบริษัทเวสต์ฯ เป็นผู้รับมาบำบัด คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนหาผู้กระทำความผิด สำหรับพยานหลักฐานห้ามเคลื่อนย้ายเพื่อเป็นของกลางในคดี นอกจากนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ได้มีโครงการรณรงค์รณรงค์สิ่งแวดล้อม และโครงการตาสับปะรด เป็นการสร้างเครือข่ายจากบุคคลภายนอกเพื่อช่วยเป็นหูเป็นตาแทนเจ้าหน้าที่

จังหวัดฉะเชิงเทรา

กรณีชาวบ้านได้รับความเดือดร้อน จากการที่มีรถบรรทุกนำน้ำทิ้งจากกากอุตสาหกรรมมาทิ้งในพื้นที่ตำบลหนองแหวน อำเภอนวมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนในบริเวณใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อน จากกลิ่นเหม็นของน้ำทิ้งจากกากอุตสาหกรรมจำนวนมาก จากตรวจสอบพบว่า บริษัทอาเจไทย จำกัด ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนครเป็นผู้นำมาทิ้ง สำนักงาน

อุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา จึงได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ร่วมกับศูนย์วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมโรงงานภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี เก็บตัวอย่างน้ำ เพื่อตรวจสอบวัดคุณลักษณะน้ำทิ้ง ซึ่งผลปรากฏว่า มีคุณลักษณะเข้าข่ายเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ จึงขอให้ผู้ที่มีไว้ครอบครองวัตถุอันตรายขนย้าย เพื่อส่งคืนให้แก่ผู้จัดส่งหรือนำไปทำลายให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป แต่ถ้าฝ่าฝืนต้องได้รับโทษตามกฎหมายกำหนด

๒. แจ้งความต่อพนักงานสอบสวน เพื่อดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

๓. แจ้งผู้จัดการนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร ตรวจสอบโรงงานในพื้นที่ว่าปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ประเด็นของรถที่ทำการขนส่งน้ำได้อยู่นอกระบบ เมื่อจะทำการตรวจสอบต้องตรวจแท็งก์น้ำ ซึ่งค่าตรวจมีราคาแพงมาก และควรเพิ่มสิทธิ์ให้เห็นเด่นชัดมากขึ้น และควรแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับกองทุนฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาหลักตำบลหนองแวน อำเภอนวมสารคามนั้น ถ้าไม่มีโลหะหนักควรใส่สารเคมีกับจุลินทรีย์ลงไปจะทำให้ไม่มีกลิ่นเหม็นได้

นอกจากนี้ ตัวแทนจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้แสดงความคิดเห็นว่า รัฐควรจัดเป็นโซนนิ่ง โซนไหนควรที่พัฒนา โซนไหนเป็นเมืองอุตสาหกรรม ซึ่งรัฐบาลควรเร่งดำเนินการให้อุตสาหกรรมเป็นแรงขับเคลื่อนอย่างแท้จริง

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นและข้อสังเกต ดังนี้

๑. ควรเพิ่มบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ ให้มากขึ้นกว่าเดิมเพราะจะช่วยกันสอดส่องดูแลได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากปัจจุบันบุคลากรยังมีน้อย

๒. ควรมีการทบทวนมาตรการต่าง ๆ รวมทั้งกฎหมายของกระทรวงอุตสาหกรรมแก้ไขให้ทันสมัย

พิจารณาเรื่อง ลักลอบทิ้งน้ำเสียที่ปนเปื้อนสารเคมี และการนำกากอุตสาหกรรม
ไปทิ้งในที่สาธารณะในจังหวัดระยองและจังหวัดชลบุรี

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมควบคุมมลพิษ

๑. นายวรศาสน์ อภัยพงษ์	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๒. นางจันทนา ภาคทองสุข	ผู้อำนวยการฝ่ายตรวจและบังคับการ
๓. นางสาวชมพูนุช ดลสุขเลิศ	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
๔. นางสาวนันทพร คงสำรวย	

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี

๑. นายอรรณพ ปิ่นทอง	อุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี
๒. นายสมศักดิ์ กริ่งไกร	วิศวกรชำนาญการ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

นายพุทธิกรณ์ วิชัยดิษฐ์	หัวหน้าฝ่ายโรงงาน

สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

๑. นายประทีป เอ่งฉ้วน	ผู้อำนวยการสำนักงาน
นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
๒. นายคงวุฒิ ยอดพยุ่ง	วิศวกร ๗

สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร

๑. นายรณชัย ขำภิบาล	ผู้อำนวยการสำนักงาน
นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร
๒. นายอัฐพล จิรพัฒน์จรรยา	ผู้ช่วยผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย
๓. นายกิตติ เหลืออรุณินท์	วิศวกร ๘

ผลการพิจารณา

สืบเนื่องจากการที่คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม ได้รับทราบและติดตามข้อมูลข่าวสารจาก
สื่อมวลชน กรณีการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมและสารเคมีอันตรายในพื้นที่สาธารณะ ซึ่งก่อให้เกิดความ
เดือดร้อนแก่พี่น้องประชาชน ทั้งในจังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดสมุทรปราการ ในการประชุมครั้งนี้จึงเป็น
การประชุมต่อเนื่องจากการประชุมครั้งที่ผ่านมา โดยเป็นการรับฟังข้อมูลข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหา
การลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมและสารเคมีอันตรายในพื้นที่สาธารณะ ในจังหวัดระยองและจังหวัดชลบุรี
เพื่อคณะกรรมการจะได้หาแนวทางแก้ปัญหาให้กับประชาชนต่อไป ที่ประชุมจึงได้เชิญผู้แทนจาก
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และกรมควบคุมมลพิษ สรุปผลได้ดังนี้

ปัญหาการลักลอบทิ้งน้ำเสียที่ปนเปื้อนสารเคมีและการนำกากอุตสาหกรรมไปทิ้งในที่สาธารณะ ในจังหวัดชลบุรีในพื้นที่หมู่ ๑๐ ตำบลหนองรี อำเภอมะเมือง จังหวัดชลบุรี ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวน เป็นอันตรายต่อสุขภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี ได้เข้าตรวจสอบเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ พบว่ามีการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมประเภทน้ำมันและไขมันผสมน้ำ สารหล่อเย็นผสมน้ำ ไฮโดรคาร์บอน ในบ่อดินลูกรังร้างขนาดพื้นที่ ๑๐ ไร่เศษ และไม่พบเครื่องจักรที่ใช้ประกอบการ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี ได้ร่วมกับอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ รองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม และศูนย์วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมภาคตะวันออก เข้าตรวจสอบสถานที่ดังกล่าว เพื่อหาหลักฐานจับกุมผู้กระทำความผิด โดยได้ดำเนินการร้องทุกข์ ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี เพื่อดำเนินคดีเจ้าของที่ดินในข้อหาครอบครอง วัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว

การลักลอบทิ้งน้ำเสียที่ปนเปื้อนสารเคมีและการนำกากอุตสาหกรรมไปทิ้งในที่สาธารณะ ในจังหวัดระยอง ในระยะ ๒ ปีที่ผ่านมา สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ไม่พบปัญหาการลักลอบ นำกากอุตสาหกรรมไปทิ้งในที่สาธารณะ เนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง จะนำกาก อุตสาหกรรมไปกำจัดที่อื่น ซึ่งทางสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยองก็มีความเข้มงวดในการเข้า ตรวจสอบ และผู้ประกอบการก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ปัญหาการกำจัดกากอุตสาหกรรมใน จังหวัดระยอง ซึ่งไม่มีแหล่งกำจัดกากอุตสาหกรรมของจังหวัดระยองเอง แต่นำไปกำจัดที่อื่นทำให้เสีย ค่าใช้จ่ายมาก จังหวัดระยองจึงควรหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร่งด่วนอย่างเร่งด่วน เพื่อหาแนวทางจัดการ ให้มีแหล่งกำจัดกากอุตสาหกรรมที่เพียงพอและประหยัดค่าใช้จ่าย

นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดชี้แจงกรณีการร้องเรียนปัญหาการลักลอบนำกากอุตสาหกรรมและ สารเคมีอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดไปทิ้งในที่สาธารณะในพื้นที่ ของเอกชน มีการลักลอบทิ้งตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนวัดโขด เจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบพบ ว่า เป็นตะกอนดินจากโรงงานภายในนิคมอุตสาหกรรม และได้ดำเนินการสั่งให้โรงงานระงับการเดินเครื่องจักร เป็นเวลา ๗ วัน และให้นำกากของเสียส่งกำจัดตามที่ได้รับอนุญาต รวมถึงการดำเนินการเก็บกู้พื้นที่พื้นที่ บริเวณดังกล่าว นิคมอุตสาหกรรมได้กำกับให้โรงงานต้องดำเนินการขออนุญาตตามกฎหมายกับกรมโรงงาน อุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรมต้องควบคุมให้มีการนำของเสียส่งถึงผู้รับกำจัด และให้โรงงานสำเนาแจ้ง รายงานตามระบบเอกสารกำกับการขนส่งของเสียอันตราย จัดส่งรายงานการจัดของเสียทุกประเภทเป็น รายเดือนต่อนิคมอุตสาหกรรม และติดตั้งกล้องวงจรปิด พร้อมอุปกรณ์บันทึกเข้าออกของยานพาหนะ ทั้งหมดครอบคลุมทั้ง ๖ จุด ที่ผ่านเข้าออก

ผู้แทนจากนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร ชี้แจงข้อมูลข้อเท็จจริง กรณีการลักลอบทิ้งกาก อุตสาหกรรม ในอำเภอนวมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ของบริษัทอาเจไทย จำกัด ซึ่งได้นำน้ำเสียส่งไป

กำจัดนอกโรงงานชั่วคราว เนื่องจากมีปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นเกินความสามารถของระบบบำบัดน้ำเสียเบื้องต้นโรงงานได้จ้าง บริษัทเค.เอส.ดี รีไซเคิล จำกัด เป็นผู้บำบัดน้ำทิ้ง ส่วนมาตรการในการควบคุมและแก้ไขปัญหาการลักลอบนำกากอุตสาหกรรมไปทิ้งในพื้นที่สาธารณะ โรงงานจะต้องขออนุญาตนำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วออกนอกโรงงาน โดยขออนุญาตกับทางกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งต้องส่งให้ผู้รับกำจัดที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมเท่านั้น ส่วนในกรณีขยะมูลฝอย โรงงานจะต้องขออนุญาตกับหน่วยงานท้องถิ่น ส่วนบริษัทที่ดำเนินการนำกากอุตสาหกรรมจากโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครไปกำจัดนั้น บริษัทที่ดำเนินการนำกากอุตสาหกรรมออกจากโรงงาน จะต้องได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม และต้องเป็นโรงงานในลำดับประเภท ๑๐๑ ๑๐๕ และ ๑๐๖ ตามบัญชีประเภทโรงงานอุตสาหกรรม

กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษในทุก ๆ ปี มีของเสียอันตรายทั้งสิ้น ๓.๑๙ ล้านตัน โดยมาจากกากอุตสาหกรรมและประมาณ ๒.๔๔ ล้านตัน จากชุมชน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า แบตเตอรี่ ภาชนะสารเคมีประมาณ ๐.๗๒ ล้านตัน และมูลฝอยติดเชื้อประมาณ ๐.๐๔ ล้านตัน โดยได้เสนอมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม เช่น ดำเนินการให้โรงงานอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบการจัดการกากของเสียอันตรายจากอุตสาหกรรม เพื่อเป็นข้อมูลในการติดตามตรวจสอบและบังคับให้ผู้ประกอบการเหล่านี้ให้ปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขยายการเชื่อมโยงข้อมูลการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมระหว่างหน่วยงานส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น โดยให้ท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นผู้ช่วยการเฝ้าระวังการขนส่งกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย การมอบอำนาจจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมในการอนุญาตหรือสั่งปิดโรงงานชั่วคราวให้แก่อุตสาหกรรมจังหวัด ให้มีการติดตั้งและใช้งานระบบการติดตามตำแหน่งรถขนส่งกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย (GPS)

สำหรับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการการอุตสาหกรรม ที่ได้เสนอแนวทางมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกำจัดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายนั้น เป็นมาตรการที่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งเห็นชอบตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา การลักลอบทิ้งและบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย

ที่ประชุมได้เสนอแนะให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังการลักลอบนำกากอุตสาหกรรมมาทิ้งในที่สาธารณะ หรือที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์เจ้าของจะมีความผิดหากยินยอมหรือละเลยให้มีการนำกากอุตสาหกรรมมาทิ้งในที่ดินของตน ส่วนปัญหาการให้ผู้อื่นเช่าที่ดินเพื่อทิ้งกากอุตสาหกรรมนั้น ยังเป็นปัญหาว่าจะอ้างสัญญาเช่าเพื่อให้พ้นความรับผิดชอบหรือไม่

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังตั้งข้อสังเกตว่า ปัญหาสุขภาพของประชาชน ที่ตรวจพบสารโลหะหนักในกระแสดื่มนั้นมาจากสาเหตุใด เพราะจากการพิสูจน์พบว่าประชาชนที่อยู่ใกล้เขตอุตสาหกรรมกลับมีสารโลหะหนักน้อยกว่าประชาชนที่อยู่ไกลออกไปในระยะรัศมี ๕ กิโลเมตร จึงควรพิจารณาถึงสาเหตุอื่น ๆ ประกอบด้วย

มติที่ประชุม

หนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการถึงการถึงปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. อำนาจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๙ โดยให้มีอำนาจในการสั่งให้โรงงานระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติโรงงาน หรือแก้ไขหรือปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด (มาตรา ๓๗) และมอบอำนาจให้อุตสาหกรรมจังหวัดมีอำนาจในการสั่งให้โรงงานใดที่การประกอบกิจการอาจจะก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน หยุดประกอบกิจการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว และปรับปรุงแก้ไขโรงงานนั้นเสียใหม่หรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด (มาตรา ๓๙)

๒. อำนาจในการออกใบกำกับการขนส่งกากอุตสาหกรรม หรือของเสียในการขนย้ายกากอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและมีการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด

พิจารณาเรื่อง ความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการขนไก่ปน

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

ผู้ร้องเรียน

นายอำนาจ คลังผา

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี

จังหวัดลพบุรี

๑. นายวัชร ทิพย์พิลา

รองผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี

๒. นายธาดา เสือพันธุ์เจริญ

หัวหน้ากลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล

สำนักงานจังหวัดลพบุรี

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรี

นายอภิชัย อมรพิสุทธิ

อุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรี

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลพบุรี

๑. นายภุชญา สิริวิบูลย์กิติ

รักษาราชการแทนนายแพทย์สาธารณสุข
จังหวัดลพบุรี

๒. นายชนบท บัวหลวง

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ

๓. นางสาวจิราภร จันทร์กลสิน

นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

องค์การบริหารส่วนตำบลวังเพลิง

นายศราวุธ อ่อนเบา

หัวหน้าสำนักงานปลัดองค์การ

บริหารส่วนตำบลวังเพลิง

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

๑. นายสมหมาย อินทร์เฉลี่ย

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

๒. นางชญาสินธ์ สุวรรณธนะกรณ์

เลขานุการองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

๓. นายชาญณรงค์ ศรีบริสุทธิ์

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง

บริษัทผลิตขนไก่ปนไทย จำกัด

๑. นายสยาม อินทรฉัตรจามร

ผู้จัดการโรงงาน

๒. นางสรินญา บุญพวงค์

ผู้จัดการทั่วไป

บริษัทโกลเด้นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด

๑. นายณรงค์ สนามทอง

ประธานกรรมการบริษัท

๒. นายสเตฟาน ไต้ปี

กรรมการผู้จัดการ

๓. นายวัชรศักดิ์ เตียประเสริฐ

กรรมการผู้จัดการ

ตัวแทนประชาชนตำบลโคกสูง

๑. นางสาวสินวล แม่นชัยภูมิ

๒. นายสละ ลาตสูง

๓. นางปองทิพย์ อนันต์สูง

๔. นางช่วย ชำสลุง
๕. นางเล่า สาตร
๖. นางนันทวัน ดาวสีแก้ว
๗. นายสุทัศน์ เวียงสลุง
๘. นางสาว ปะสลุง
๙. นายเลย สุขอยู่

ตัวแทนประชาชนตำบลวังเพลิง

๑. นายปรีชา เกตุพัฒน์
๒. พันตำรวจโท สำราญ วงศ์จันทร์
๓. นางสาวธีรพร อเนกศิลป์
๔. นายประวิทย์ เรียนพันธ์
๕. นายวัชร ภูศรีพงษ์
๖. นายสุนทร วรรณกลาง
๗. นายชูชีพ เนาวรรณ

ผลการพิจารณา

นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี ได้ทำหนังสือแจ้งมายังคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชน ตำบลวังเพลิง อำเภอโคกสำโรง และตำบลโคกสลุง อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี เนื่องจาก บริษัทโกลเด้นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด และ บริษัทผลิตขนไก่ป่นไทย จำกัด โรงงานได้ส่งกลิ่นเหม็นทางอากาศ และบริเวณใกล้เคียงเป็นเวลานาน ทำให้ประชาชนเจ็บป่วย สุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง คณะกรรมการจึงเชิญผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเข้าชี้แจงข้อมูลข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ ได้แก่ นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี รองผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี อุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรี สาธารณสุขจังหวัดลพบุรี หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังเพลิง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสลุง ประธานกรรมการบริษัทโกลเด้นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ผู้จัดการโรงงาน บริษัทผลิตขนไก่ป่นไทย จำกัด และตัวแทนของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากตำบลวังเพลิงและตำบลโคกสลุง สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ความเดือดร้อนของประชาชนในตำบลวังเพลิง และตำบลโคกสลุง คือ การประสบปัญหามลภาวะทางกลิ่นจากการประกอบกิจการของ บริษัทโกลเด้นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด และ บริษัทผลิตขนไก่ป่นไทย จำกัด ซึ่งเกิดขึ้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ และประชาชนที่เดือดร้อนได้เคยร้องเรียนมายัง คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม ชุดที่ผ่านมาแล้วครั้งหนึ่ง ซึ่งความเดือดร้อนยังไม่ได้รับการแก้ไขให้หมดสิ้นไปและยังคงเป็นปัญหาซ้ำซากจนถึงปัจจุบัน ความเดือดร้อนที่ประชาชนได้รับจากการต้องสูดดมกลิ่นสะสมเป็นเวลานานทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยทางระบบหายใจ แสบจมูก เกิดภาวะเครียด และนอนไม่หลับ ในระยะที่ผ่านมาการแก้ปัญหาของเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ได้ดำเนินการตั้งคณะกรรมการไตรภาคี ซึ่งประกอบด้วยส่วนราชการที่มีอำนาจรับผิดชอบ ผู้ประกอบการ และตัวแทนของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนและอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรี ได้สั่งให้โรงงานหยุดกิจการชั่วคราว โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๙

แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้โรงงานดำเนินการแก้ไขและกำจัดกลิ่นที่เกิดขึ้น โดยตั้งแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ บริษัทผลิตขนไก่ปนไทย จำกัด ซึ่งอยู่ในพื้นที่ตำบลโคกสูงได้หยุดการผลิตเพื่อปรับปรุงระบบกำจัดกลิ่น จึงทำให้ในปัจจุบันไม่เกิดปัญหามลภาวะทางกลิ่น ส่วนในพื้นที่ตำบลวังเพลิง นั้นประชาชนยืนยันว่ายังคงประสบปัญหามลภาวะทางกลิ่นจากโรงงานของ บริษัทโกลเด้นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด

ในการนี้ คณะกรรมการการจึงมีมติให้ บริษัทโกลเด้นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ดำเนินการแก้ไข ปัญหา เพื่อกำจัดกลิ่นจากการประกอบการโดยเร็วที่สุด โดยในระหว่างรอผลการตรวจสอบกลิ่นจาก กรมควบคุมมลพิษและกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งได้ลงพื้นที่เข้าตรวจสอบโรงงานของ บริษัทโกลเด้นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ในวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ให้บริษัทหยุดดำเนินการชั่วคราว และเมื่อได้รับผลการตรวจสอบดังกล่าวแล้วให้นำผลการพิจารณามาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการไตรภาคี เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตามถ้าบริษัทโกลเด้นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ไม่สามารถแก้ไขปัญหามลภาวะทางกลิ่นได้อุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรีสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งการให้โรงงานหยุดประกอบกิจการได้

มติที่ประชุม

ให้จัดทำหนังสือยืนยันมติถึงอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ และอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรี เรื่อง ส่งรายงานผลการตรวจสอบปัญหากลิ่นเหม็นรบกวนจากบริษัทดังกล่าว

ผลการดำเนินการ

กรมควบคุมมลพิษได้มีหนังสือแจ้งมายังประธานคณะกรรมการ ที่ ทส ๐๓๐๗/๑๒๑๔๓ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ เรื่อง ผลการตรวจสอบความเข้มกลิ่นจากโรงงานผลิตขนไก่ปนของ บริษัทโกลเด้นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด

กรมควบคุมมลพิษ ขอแจ้งผลการดำเนินการกรณีข้างต้น ดังต่อไปนี้

๑. กรมควบคุมมลพิษ ได้เก็บตัวอย่างอากาศเสีย (กลิ่น) จากบริเวณรั้วหรือขอบเขตของโรงงาน และที่ปล่อยระบายอากาศเสียของโรงงานผลิตขนไก่ปนของ บริษัทโกลเด้นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด รวมจำนวน ๒ ตัวอย่าง โดยมีสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรี และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรีประสานให้เข้าร่วมสังเกตการณ์ ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างอากาศเสีย (กลิ่น) ดังกล่าวด้วยการดม (Sensory test) โดยผู้ทดสอบกลิ่นที่ได้ขึ้นบัญชีไว้กับกรมควบคุมมลพิษ ปรากฏว่า

๑.๑ ตัวอย่างอากาศเสียบริเวณรั้วหรือขอบเขตของโรงงาน มีค่าความเข้มข้นเท่ากับ ๑๗๓.๗๘ หน่วย ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

๑.๒ ตัวอย่างอากาศเสียที่ปล่อยระบายอากาศเสียของโรงงาน มีค่าความเข้มข้นเท่ากับ ๓,๐๙๐.๓๐ หน่วย ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

ทั้งนี้ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ประกอบกับ

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมบางประเภท และบางขนาดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งออกสู่บรรยากาศ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ลำดับที่ ๑๕ (๒) กำหนดค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งตั้งอยู่นอกเขตอุตสาหกรรม ที่บริเวณรั้วหรือขอบเขตของแหล่งกำเนิดมลพิษไว้ไม่เกิน ๑๕ หน่วย และที่ปล่อยระบายอากาศเสียของโรงงานไว้ ไม่เกิน ๓๐๐ หน่วย

๒. แม้ว่าโรงงานผลิตชนไก่ป่นของบริษัทโกเลเด็นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด จะเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมค่าความเข้มข้นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งออกสู่บรรยากาศ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และปรากฏว่ามีการปล่อยทิ้งอากาศเสียที่มีค่าความเข้มข้นเกินมาตรฐานก็ตาม แต่กรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ก็ไม่อาจสั่งการให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานดังกล่าวจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานได้ทันที เนื่องจากโรงงานผลิตชนไก่ป่นของ บริษัทโกเลเด็นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด เป็นโรงงานอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น กรมควบคุมมลพิษ จึงต้องแจ้งผลการดำเนินการไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน (ผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี) ให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตนเสียก่อน หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ จึงจะมีอำนาจบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

นอกจากนี้ กรมควบคุมมลพิษ ได้แจ้งผลดำเนินการไปยังนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังเพลิง ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เพื่อให้พิจารณาบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เนื่องจากการที่โรงงานผลิตชนไก่ป่นของ บริษัทโกเลเด็นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ปล่อยทิ้งอากาศเสียที่มีค่าความเข้มข้นไม่เป็นไปตามมาตรฐาน อาจถือเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และแจ้งกรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดลพบุรี และสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗ สระบุรี เพื่อทราบตามลำดับ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรีได้มีหนังสือแจ้งมายังคณะกรรมการจัดการการอุตสาหกรรม ที่ ลบ ๐๐๒๘(๓)/๐๗๘๖ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่อง รายงานความคืบหน้าในการดำเนินการ ดังนี้

๑. กรณี บริษัทโกเลเด็นฟีด เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด เมื่อครบกำหนดเวลาที่สั่งการตาม มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรีร่วมกับกรมควบคุมมลพิษ ได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบโรงงาน เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ พบว่าระบบขจัดกลิ่นของโรงงานยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะขจัดกลิ่น มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในบริเวณโรงงานหรือใกล้เคียงกับโรงงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรี จึงเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ สั่งการให้โรงงาน

หยุดประกอบกิจการโรงงานในส่วนการผลิต และให้ปรับปรุงระบบบำบัดกลิ่น ระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดกลิ่น มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงาน หรือใกล้เคียงกับโรงงานตลอดระยะเวลาทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๖

๒. กรณี บริษัทผลิตขนไก่ป่น จำกัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรี ได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบโรงงานร่วมกับเจ้าหน้าที่จากกรมโรงงานอุตสาหกรรม และเจ้าหน้าที่จากองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสูง เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ พบว่าโรงงานได้หยุดการผลิต เพื่อปรับปรุงระบบบำบัดกลิ่น และระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อเป็นการเร่งรัดการปรับปรุงแก้ไขโรงงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรี จึงได้มีหนังสือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๐๐๒๘(๓)/๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ เร่งรัดให้โรงงานปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดกลิ่นและระบบบำบัดน้ำเสีย

อนึ่ง คณะกรรมการได้มีหนังสือ ที่ ๑๐๐๙๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ ขอทราบความคืบหน้ากรณีความเดือดร้อน ของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการขนไก่ป่นต่ออุตสาหกรรมจังหวัดลพบุรี

พิจารณาเรื่อง ปัญหาการนำเข้าจากต่างประเทศ

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมศุลกากร

๑. นายยุทธนา หิมาการุณ	รองอธิบดีกรมศุลกากร
๒. นายวิจักขณ์ อภิรักษ์นันท์ชัย	ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ
๓. นายสมยศ ไหมหลากสี	ผู้อำนวยการส่วนบริการศุลกากร ๑

กรมการขนส่งทางบก

๑. นายอัมษไธค์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต	รองอธิบดีกรมการขนส่งทางบก
๒. นายกนิษฐ์ เจียมรุจิกุล	ฝ่ายปฏิบัติการ
๓. นายเสกสม อัครพันธุ์	ผู้อำนวยการส่วนทะเบียนรถยนต์
๔. นางกัญญา จันทรรักษ์	หัวหน้าส่วนควบคุมบัญชีรถและเครื่องยนต์
๕. นายสุวิทย์ โตนวม	หัวหน้าหมวดรถยนต์นั่งไม่เกิน ๗ คน
๖. นางสาวทวีพร เพิ่มทวี	นายช่างตรวจสอบรถชำนาญการ
๗. นางสาวศิริพร เขียวพันธุ์	นักวิชาการขนส่งชำนาญการ
	เจ้าพนักงานขนส่งชำนาญงาน

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

๑. นายณัฐพล ญัฐสมบุญ	เลขาธิการสำนักงานมาตรฐาน
๒. นายสมเจตน์ สีนสถาพรพงศ์	ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
๓. นายธัชพงศ์ ตันณทสุทธิ์	ผู้อำนวยการสำนักบริหารมาตรฐาน ๔
	นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ

บริษัทเมอร์เซเดส-เบนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด

๑. นางสาวยุพิน บุญศิริจันทร์	ผู้จัดการทั่วไปฝ่ายประสานงานภายนอก
๒. นายประกิต สุทธินิรันดร์กุล	และธุรกิจองค์กร
	ผู้จัดการทั่วไปฝ่ายวางแผน

บริษัทยนตรกิจอุตสาหกรรม จำกัด

นายประภาส เหลืองรุ่งรัส	นิติกร บริษัทยนตรกิจอุตสาหกรรม จำกัด

บริษัท BMW (ประเทศไทย) จำกัด

นางชบาพร เว็นเซล	ผู้จัดการทั่วไป บริษัท BMW (ประเทศไทย) จำกัด

บริษัทเอเอสเอสโอโต้เซอร์วิส จำกัด

๑. นายวินธร บุญนาค	กรรมการผู้จัดการ บริษัทเอเอสเอสโอโต้
๒. นายอริรัชย์ เณลิมพงษ์	เซอร์วิส จำกัด
	ผู้จัดการแผนกขาย

บริษัท Carcenter Network

- นางสาวสุภากร ภูษธร
- นายกฤษภาส งามเกิดศิริ

ประธานบริหารบริษัท Carcenter Network
เลขาประธานบริหารบริษัท Carcenter Network

บริษัทคาร์แม็กซ์ ที พระราม ๙ จำกัด

นางสาวธันชชา เนาวคุณ

เลขานุการประธานบริหารบริษัท
คาร์แม็กซ์ที พระราม ๙ จำกัด

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการธิการได้พิจารณาเรื่อง “ปัญหาการนำเข้าจากต่างประเทศ” โดยได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมศุลกากร กรมการขนส่งทางบก สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม บริษัทเมอร์เซเดส-เบนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท BMW (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทเอเอส โอโต้ เซอร์วิส จำกัด มาชี้แจง สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

ปัจจุบันการนำเข้ารถยนต์จากต่างประเทศ มีผู้นำเข้าสองประเภท ได้แก่ ผู้นำเข้าอย่างเป็นทางการ และผู้นำเข้าอิสระ ซึ่งปัญหาที่สำคัญ คือ รถยนต์ที่นำเข้าจากต่างประเทศไม่ได้ผ่านการตรวจสอบมาตรฐานของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม อันอาจส่งผลกระทบต่อทั้งด้านความปลอดภัยของผู้บริโภค ด้านเศรษฐกิจที่รัฐต้องสูญเสียรายได้จากการหลีกเลี่ยงภาษี และยังเกิดความไม่เป็นธรรมกับผู้ดำเนินการธุรกิจอย่างถูกต้อง

ผู้แทนจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้ชี้แจงว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นเกิดจากความเข้าใจไม่ตรงระหว่าง สมอ. กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำคัญผิดว่าการออกใบอนุญาต ให้ตรวจสอบจากตัวรถและรุ่นที่นำเข้าเป็นหลัก เพราะเข้าใจว่าเป็นรถที่เคยนำเข้าจากบริษัทรถยนต์ที่ สมอ. รับรองคุณภาพอยู่แล้ว ซึ่งความเป็นจริงการให้ใบอนุญาตของ สมอ. จะอนุญาตให้เฉพาะผู้นำเข้าที่ได้ขออนุญาตเป็นราย ๆ ไป และปัญหาอีกประการคือ ปัญหาหลักเกณฑ์ของ สมอ. ที่ผู้นำเข้ารถยนต์จะต้องประสานให้เจ้าหน้าที่ สมอ. ไปตรวจสอบโรงงานผู้ผลิตรถยนต์ในต่างประเทศ แต่หลักเกณฑ์นี้เป็นอุปสรรคกับผู้นำเข้าอิสระ เพราะผู้นำเข้าอิสระไม่สามารถประสานให้เจ้าหน้าที่ สมอ. ไปตรวจสอบโรงงานผู้ผลิตรถยนต์ในต่างประเทศได้ ซึ่งปัญหาดังที่ได้กล่าวมา สมอ. กำลังดำเนินการหาแนวทางแก้ไขหลักเกณฑ์ เพื่อให้ผู้นำเข้าอิสระสามารถเข้าสู่ระบบตรวจสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้

ผู้แทนจากกรมศุลกากร ได้ชี้แจงแนวทางแก้ไขปัญหาการหลีกเลี่ยงภาษี การนำเข้ารถยนต์จากต่างประเทศว่า กรมศุลกากรได้ร่วมมือกับสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ในการตรวจสอบกรณีการสำแดงราคารถยนต์ต่ำกว่าความเป็นจริง และการใช้ใบอินวอยซ์ปลอม โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบเอกสารกลุ่มเกรย์มาร์เก็ต หรือผู้นำเข้ารถยนต์อิสระ หากพบว่าเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรมีส่วนเกี่ยวข้อง ก็จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ดำเนินการต่อไป ส่วนการนำรถเก่ามานำเข้าเป็นรถใหม่ก็สามารถตรวจสอบได้ในปัจจุบัน

ที่ประชุมได้สอบถามเกี่ยวกับการนำรถที่ซื้อจากผู้นำเข้าอิสระที่สามารถนำไปซ่อมบำรุงในอุโมงค์ของบริษัทที่นำเข้าอย่างเป็นทางการได้หรือไม่ ซึ่งผู้แทนบริษัทที่นำเข้าอย่างเป็นทางการได้ชี้แจงว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป จะหยุดรับซ่อมรถใหม่ที่ไม่ได้ซื้อจากผู้นำเข้าอย่างเป็นทางการ เนื่องจากเป็นข้อตกลงกับทางบริษัทแม่หรือโรงงานผู้ผลิตในต่างประเทศ และรถที่นำเข้าจากผู้นำเข้าอิสระอาจมีความแตกต่างในรายละเอียดกับรถที่นำเข้าอย่างเป็นทางการ ดังนั้น อุ้ให้บริการจึงไม่พร้อมที่จะให้บริการรถประเภทนี้

ที่ประชุมได้แสดงความเห็นว่ารถที่กรมศุลกากรยึด เนื่องจากการหลีกเลี่ยงภาษีไม่ควรจะนำมาประมูลแต่ควรทำลายทิ้ง เพราะถ้าผู้นำเข้าโดยไม่ถูกต้องอาจจะนำชิ้นส่วนสำคัญ เช่น สมอกล ออกไปจากตัวรถก่อนจะถูกยึด หากเป็นเช่นนั้นจะไม่มีใครสามารถประมูลแล้วนำรถออกมาใช้ได้ นอกจากผู้ที่ครอบครองชิ้นส่วนสำคัญนั้น และกรมศุลกากรควรปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศ และให้ความเป็นธรรมแก่ผู้นำเข้าที่ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย ส่วน สมอ. จะต้องดำเนินการให้รถยนต์ที่นำเข้าจากต่างประเทศเข้าสู่มาตรฐานของ สมอ. ทั้งหมด เพื่อรักษาผลประโยชน์และความปลอดภัยของผู้บริโภคด้วย

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติเชิญหน่วยงานอื่น ๆ มาเพิ่มเติมในการประชุมครั้งต่อไป

พิจารณาเรื่อง ปัญหาการนำเข้ารถยนต์จากต่างประเทศ (ต่อเนื่อง)

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

นายสมเจตน์ สีนสถาพรพงศ์

ผู้อำนวยการสำนักบริหารมาตรฐาน ๔

สมาคมผู้นำเข้าและจำหน่ายรถยนต์ใหม่

๑. นายอภิชาติ สมรพิทักษกุล

นายกสมาคมผู้นำเข้าและจำหน่ายรถยนต์ใหม่

๒. นายอมร โครานา

กรรมการ

๓. นายพัฒนกิจ มีสา

กรรมการ

๔. นายชาญชัย พิลาวรรณ

เลขาธิการ

๕. นายสุรสิทธิ์ อุดมผลวนิช

ที่ปรึกษา

๖. นายประชา รุ่งเพชรวิภาวดี

ที่ปรึกษา

๗. นางสาวรัตนวรรณ บริบูรณ์

ตัวแทนที่ปรึกษา

๘. นายนवल ญาณวินะโย

อุปนายก

๙. นายพิรศุขม์ ตันตียนกุล

เหรัญญิก

บริษัท Eton Import Co.,Ltd.

นายพิรศุขม์ ตันตียนกุล

กรรมการผู้จัดการบริษัท

บริษัททีเอสแอล ออโต้ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

นายสุรสิทธิ์ อุดมผลวนิช

ประธานบริษัท

บริษัท DSG AUTO Sales And Services Co.,Ltd.

นายอุดม องค์ทองคำ

ผู้ช่วยกรรมการบริษัท

ผลการพิจารณา

ผู้แทนจากสมาคมผู้นำเข้าและจำหน่ายรถยนต์ใหม่ ชี้แจงข้อมูลข้อเท็จจริงว่า ปัจจุบันมีบริษัทนำเข้ารถยนต์อิสระที่เป็นสมาชิกของสมาคมประมาณ ๓๕ บริษัท แต่ละบริษัทนำรถยนต์เข้ามาโดยผ่านพิธีการนำเข้า และเสียภาษีถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดมาตรฐานของรถยนต์แต่ละคัน มีมาตรฐานสูงเทียบเท่ามาตรฐานทางยุโรป ส่วนมาตรฐานของรถยนต์ที่ผู้นำเข้าอิสระนำเข้ามา นั้น ไม่ด้อยกว่ามาตรฐานของผู้นำเข้าอย่างเป็นทางการ สำหรับปัญหาเรื่องการหลีกเลี่ยงภาษี หรือการสำแดงราคาเป็นเท็จนั้น สมาคมยอมรับว่า อาจมีส่วนน้อยที่ผู้ประกอบการไม่ถูกต้อง ซึ่งสมาคมไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบได้หมด เนื่องจากบริษัทเหล่านั้นไม่ได้เป็นสมาชิกของสมาคม แต่ยืนยันว่าบริษัทส่วนใหญ่ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ

การตรวจสอบมาตรฐานรถยนต์ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) สมาคมเห็นว่า หากการตรวจสอบไม่ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการดำเนินกิจการและ สมอ. มีความพร้อมทั้งด้าน

บุคลากรและเครื่องมือต่าง ๆ สมาคมยินดีให้ความร่วมมือในการตรวจสอบ เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับบริการและสินค้าที่ปลอดภัยและมีมาตรฐาน

การบริการหลังการขาย (After Service) สมาคมมีบริการสำหรับรถยนต์ทุกรุ่น โดยมีการเตรียมความพร้อมทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยพร้อมสำหรับการให้บริการ มีการจ้างช่างผู้มีความเชี่ยวชาญจากต่างประเทศเข้ามาอบรมให้ความรู้ด้านเทคนิคต่าง ๆ เพื่อพัฒนาฝีมือตลอดเวลา พร้อมทั้งดูแลบริการลูกค้าเป็นอย่างดี

ที่ประชุมได้เสนอแนวความคิดเห็นว่า แม้รถยนต์ที่นำเข้ามาจะมีมาตรฐานสูงอย่างยุโรป แต่อาจไม่มีความเหมาะสมกับประเทศไทย อย่างเช่น เรื่องน้ำมัน เป็นต้น ทั้งนี้ สมอ. มีประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบเพื่ออนุญาต โดยกำหนดไว้ว่า รถยนต์ที่นำเข้าจากต่างประเทศต้องผ่านการตรวจสอบรับรองคุณภาพจาก สมอ. ก่อน เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคสินค้าที่มีคุณภาพ และเป็นการสร้างกฎเกณฑ์ให้บริษัทผู้นำเข้ารถยนต์อิสระ และผู้นำเข้าอย่างเป็นทางการมีการแข่งขันที่เป็นเสรีอย่างแท้จริง การดำเนินการต่าง ๆ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ผู้นำเข้าอิสระต้องนำรถยนต์ใหม่เข้ามาจริง มิใช่นำรถยนต์เก่าเข้ามาแล้วแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ภาครัฐว่าเป็นรถยนต์ใหม่ เชื่อว่ายังมีบริษัทที่ฉวยโอกาส ซึ่งอาจทำให้บริษัทที่ประกอบกิจการอย่างถูกต้องได้รับผลกระทบไปด้วย ดังนั้น ควรเชิญชวนให้บริษัทผู้นำเข้าอิสระอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกในสมาคม ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก เพื่อเป็นการจัดระเบียบ วางกฎ กติกาสำหรับบริษัทผู้นำเข้าอิสระ อันจะเกิดประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจและเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคด้วย

สำหรับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ สมอ. ควรตรวจสอบรถยนต์ทุกคันว่ามีมาตรฐานหรือไม่ โดยเน้นในเรื่องของความปลอดภัยและมลพิษสิ่งแวดล้อม สำหรับกรมการขนส่งทางบก ก่อนจะรับจดทะเบียนให้รถยนต์คันดังกล่าว ควรผ่านการรับรองมาตรฐานจาก สมอ. เสียก่อน และกรมศุลกากร ควรมีการกำหนดราคามาตรฐาน ทั้งนี้ ในตอนท้ายที่ประชุมได้กล่าวว่าผู้ประกอบการไม่ว่าจะเป็นผู้นำเข้าอย่างเป็นทางการหรือผู้นำเข้าอิสระ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ควรปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และหามาตรการในการป้องกันเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้บริโภค เกิดความเป็นธรรมในการแข่งขันการค้าอย่างเสรี เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติต่อไป

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีมติ เห็นว่าการนำเขารถยนต์ทุกประเภท ทั้งจากตัวแทนจำหน่าย และจากผู้นำเขารถยนต์อิสระตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด โดยรถยนต์ที่นำเข้าจากต่างประเทศทุกคันต้องตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพ ด้านความปลอดภัยและด้านสิ่งแวดล้อมจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์เบนซินต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๔๗ พระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซลต้องเป็นไปตามมาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบ เพื่อการอนุญาตก่อนการ

จดทะเบียนนำออกไปใช้ โดยให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) และอธิบดีกรมการขนส่งทางบก รับทราบ เพื่อดำเนินการให้ถูกต้องต่อไป

ผลการดำเนินการ

ให้จัดทำหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) และอธิบดีกรมการขนส่งทางบก

พิจารณาเรื่อง ร้องเรียนของนายไอรส จัตตานนท์และพวก กรณีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย
อันเกิดจากการประกอบกิจการของบริษัทพินนาเคิล แอตเวอร์ไทซิง จำกัด

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายเสรี อติภักดิ์	ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศ
โรงงานอุตสาหกรรม
๒. นายบุญโชค คงสุริยะภิญโญ	ผู้อำนวยการสำนักโรงงานอุตสาหกรรม
รายสาขา ๕
๓. นายวิรัช พิพัทธกุลกุล	วิศวกรชำนาญการพิเศษ
๔. นางสาวอังศุมาลิน ฉัตรสุวรรณวารี	วิศวกรชำนาญการ

สถานีตำรวจนครบาลตลิ่งชัน

๑. พันตำรวจเอก ธนวัฒน์ ตั้งวงศ์เจริญ	ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลตลิ่งชัน
๒. พันตำรวจโท วิโรจน์ จันทร์หอม	รองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน
สถานีตำรวจนครบาลตลิ่งชัน
๓. พันตำรวจโทหญิง บำรุงรัตน์ สีตลาภัย	พนักงานสอบสวน สบ.๒
สถานีตำรวจนครบาลตลิ่งชัน

สำนักงานเขตตลิ่งชัน

๑. นายพานุรักษ์ กลั่นนุรักษ์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตตลิ่งชัน
๒. นางสาวนิภา โพธิ์โต	หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล
๓. นางสาวสุรีย์ พฤกษาประดับกุล	นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ
๔. นายพิมล เนตรนิยม	นายช่างโยธาชำนาญงาน

บริษัทพินนาเคิล แอตเวอร์ไทซิง จำกัด

๑. นายวิวัฒน์ชัย กุลมัตย์	ที่ปรึกษาบริษัท
๒. นายภัสธรพงษ์ เกษมวรรณ	ที่ปรึกษาบริษัท
๓. นายเจษฎา ไชยพรหม	ผู้จัดการบริษัท
๔. นายทนต์ บุญจันทร์	ทนายความบริษัท

ผู้ร้องเรียน

นายไอรส จัตตานนท์	ผู้ร้องเรียน

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ได้รับการร้องเรียนจากนายไอรส จัตตานนท์และพวก ได้รับความเดือดร้อนเสียหายอันเกิดจากการประกอบกิจการของ บริษัทพินนาเคิล แอตเวอร์ไทซิง จำกัด จึงมีมติเชิญผู้ร้องเรียนและผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ กรมโรงงาน อุตสาหกรรม สถานีตำรวจนครบาลตลิ่งชัน สำนักงานเขตตลิ่งชัน และ บริษัทพินนาเคิล แอตเวอร์ไทซิง จำกัด เข้าร่วมประชุมชี้แจงประเด็นปัญหาดังกล่าว โดยสรุปได้ ดังนี้

นายโอรส จัตตานนท์ ผู้ร้องเรียน ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมว่า ปัจจุบันบริษัทยังคงประกอบกิจการตามปกติ คือ มีการเดินเครื่องจักร เพื่อการผลิตส่งเสียงดังรบกวนในทุกวันตลอดเวลาทั้งกลางวันและกลางคืน มีการตั้งเครื่องพิมพ์อยู่ติดผนังด้านข้างอาคารของบริษัท ซึ่งใกล้ชิดบ้านพักอาศัยของผู้ร้องเรียน และด้วยเครื่องพิมพ์ที่มีจำนวนมากทำให้มีการใช้ไฟฟ้าเพื่อการผลิตมากเกินไป ส่งผลให้บ้านผู้ร้องเรียนเกิดปัญหาไฟฟ้าดับอยู่บ่อยครั้ง นอกจากนี้ ยังมีปัญหากลิ่นเหม็นฉุนของหมึกพิมพ์ปนอยู่ในอากาศ จากปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน และประชาชนในชุมชนใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อนรำคาญ ในการประกอบกิจการของบริษัทดังกล่าว ดังนั้นผู้ร้องเรียนจึงได้ยื่นเรื่องร้องเรียนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว กรมโรงงานอุตสาหกรรมและสำนักงานเขตตลิ่งชัน โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการเข้าตรวจสอบและแจ้งไปยังบริษัทให้หยุดประกอบกิจการ รวมทั้งแจ้งให้มาเปรียบเทียบปรับ กรณีตรวจพบว่าบริษัทประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ นอกจากนี้ ได้แจ้งไปยังผู้ร้องเรียนเพื่อสอบถามความเห็นในการเปรียบเทียบปรับ แต่ผู้ร้องเรียนและพวกไม่ยินยอม โดยให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม ดำเนินคดีอาญาตามกฎหมาย จึงมีการแจ้งความที่สถานีตำรวจนครบาลตลิ่งชันให้ดำเนินคดีอาญากับบริษัทดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ สถานีตำรวจนครบาลตลิ่งชัน จะได้ออกหมายเรียกพยานเพื่อสอบปากคำพยาน และออกหมายเรียกบริษัทมารับทราบข้อกล่าวหาต่อไป ในส่วนสำนักงานเขตตลิ่งชันได้รับเรื่องร้องเรียนและดำเนินการตรวจสอบบริษัทพบว่าใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ สิ้นสุดวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และพบว่าบริษัทอาจก่อให้เกิดเหตุตามที่ได้มีการร้องเรียนจริง จึงมีข้อเสนอแนะตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้มีการปรับปรุงแก้ไขเสียงและกลิ่น ทั้งนี้ ได้มีการติดตามผลการปรับปรุงของบริษัทและผู้ร้องเรียนได้รับทราบถึงการปรับปรุงของบริษัทแล้ว เช่น การบุนนวนโพลียูรีเทนรอบอาคารและเปลี่ยนหมึกพิมพ์ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานความปลอดภัย เป็นต้น

บริษัทพินาเคิล แอดเวอร์ไทซิง จำกัด ชี้แจงข้อเท็จจริงว่า บริษัทได้ประกอบกิจการอย่างถูกต้องตามระเบียบของสำนักงานเขตตลิ่งชัน และมีใบอนุญาตใช้เครื่องจักรตามที่กฎหมายได้กำหนด ส่วนกรณีกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้เปรียบเทียบปรับ เพราะเครื่องจักรมีปริมาณเกินกว่าที่กำหนดได้ดำเนินการย้ายเครื่องจักรออกจากผนังด้านที่ติดกับบ้านพักอาศัยของผู้ร้องเรียน และได้บุนนวนโพลียูรีเทนรอบอาคารแล้ว แต่อย่างไรก็ตามผู้ร้องเรียนได้นำเรื่องดังกล่าวดำเนินการฟ้องศาลปกครอง ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างพิจารณาของศาล

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ร้องเรียนได้นำเรื่องพิจารณาดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมของศาลแล้ว ดังนั้นที่ประชุมจึงยุติการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว เพื่อมิให้เป็นการก้าวก้าวการพิจารณาในกระบวนการยุติธรรม อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการธิการมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม ควบคู่กับการรักษาดูแลผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากภาคอุตสาหกรรม จึงให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องบังคับใช้กฎหมายอย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน และเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

พิจารณาเรื่อง กรณีได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบกิจการน้ำมันหล่อลื่นที่ใช้แล้ว
ของบริษัทเอส เจ ออยล์ จำกัด

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายเสรี อติภักตะ	ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม
รักษาการแทน รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
๒. นายทาวัน ทวีถาวรสวัสดิ์	ผู้อำนวยการส่วนกำกับและประกอบการและการขนส่ง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร

๑. นายชัยสิทธิ์ วรคำแหง	อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร
๒. นายสังวร สะอาด	หัวหน้าฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรม
๓. นายปฎิญา อูยะพัฒน์	เจ้าพนักงานตรวจโรงงานชำนาญงาน

บริษัทเอส เจ ออยล์ จำกัด

๑. นายเจียนโฮ เซง	กรรมการผู้จัดการ บริษัทเอส เจ ออยล์ จำกัด
๒. นายณรงค์ชัย แจ่มจรัส	วิศวกรที่ปรึกษา

ผู้ร้องเรียน

นายอนุศักดิ์ ทั้งสุข

ผลการพิจารณา

เนื่องด้วยคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรมได้รับเรื่องร้องเรียนของนายอนุศักดิ์ ทั้งสุข กรณีได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบกิจการน้ำมันหล่อลื่นที่ใช้แล้วของ บริษัทเอส เจ ออยล์ จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ ๑๒๒/๒ หมู่ ๑ ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร เป็นบริษัทประกอบกิจการนำน้ำมันหล่อลื่นที่ใช้แล้วมาผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรม เพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิงทดแทนและทำน้ำมันหยอดทิ้ง น้ำมันทาแบบ น้ำมันผสมสีทาบ้าน แต่เนื่องจากกระบวนการผลิตของโรงงานต้องมีการต้มกรดและกรองฟอกสี จึงทำให้เกิดกลิ่นสารเคมีอย่างรุนแรงตลอดทั้งกลางวันและกลางคืน ส่งผลกระทบต่อผู้ร้องเรียนและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรมจึงมีมติที่ประชุมเชิญผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร บริษัทเอส เจ ออยล์ จำกัด และผู้ร้องเรียน พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาาร่วมกันเพื่อให้โรงงานกับชุมชนอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน

จากการประชุม ได้ทราบข้อเท็จจริงว่า โรงงานมีใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการขออนุญาตก่อนที่ผังเมืองรวมจังหวัดสมุทรสาครประกาศใช้ โรงงานจึงสามารถประกอบกิจการในพื้นที่ดังกล่าวได้ สำหรับประเด็นปัญหา กรมโรงงานอุตสาหกรรมและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาครได้เข้าตรวจสอบโรงงาน ข้อเท็จจริงปรากฏผล ดังนี้

- ๑) โรงงานมีการเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้ในกระบวนการให้ความร้อนไอน้ำในน้ำมันหล่อลื่น
ใช้แล้ว โดยไม่ได้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
- ๒) กระบวนการผลิตของโรงงานมีการต้มกรดและกรองฟอกสีโดยไม่ได้รับอนุญาต
- ๓) ภายในและนอกบริเวณด้านหลังของโรงงาน มีการกักเก็บกากตะกอนน้ำมันและน้ำมันเปื้อน
น้ำมันที่เหลือจากกระบวนการผลิตขั้นสุดท้ายในบ่อดินไม่มีหลังคาคลุม
- ๔) โรงงานไม่มีมาตรการป้องกัน หรือระบบขจัดกลิ่นไอสารเคมีที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการ
โรงงานที่มีขนาดประสิทธิภาพเหมาะสมเพียงพอ

กรมโรงงานอุตสาหกรรมจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน
พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำสั่งให้โรงงานปรับปรุงแก้ไข ระวังการต้มกรดและกรองฟอกสีน้ำมันหล่อลื่นที่ใช้แล้ว
และให้โรงงานกำจัดกากตะกอนน้ำมันทั้งภายใน และนอกด้านหลังโรงงานให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ
นอกจากนี้ ต้องมีมาตรการป้องกันกลิ่นสารเคมีที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน โดยไม่ก่อเหตุ
เดือดร้อนหรืออันตรายต่อผู้อยู่อาศัย ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรมได้แสดงความเห็นว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างที่โรงงานดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
เมื่อครบตามเวลาที่กำหนดแล้วเจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร พร้อม
ด้วยผู้ร้องเรียน ควรเข้าตรวจสอบระบบขจัดกลิ่นว่ามีมาตรฐานแล้วหรือไม่ และแจ้งผลการตรวจสอบมายัง
คณะกรรมการธิการเพื่อทราบด้วย

พิจารณาเรื่อง ความเดือดร้อนของพระสงฆ์และแม่ชีในวัดโศการาม จังหวัดสมุทรปราการ
จากการลักลอบทิ้งน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรม

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

จังหวัดสมุทรปราการ

๑. นายปวิณ ขำนิประศาสน์	รองผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ
๒. นายสมศักดิ์ พัวพันธ์	นายอำเภอเมืองสมุทรปราการ
๓. นายเกรียงไกร บุญเลื่อน	ผู้แทนจากสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดสมุทรปราการ
๔. นายอนันต์ พันธุ์เอก	แทนนายแพทย์สาธารณสุข
จังหวัดสมุทรปราการ
๕. นางสาวจุฬามาศ บุญมา	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
๖. นางสาววสิรัตน์ ใจสูงเนิน	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ

๑. นายประทวน สุทธิอำนวยเดช	อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ
๒. นายสมชาย หาญหิรัญ	ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม
๓. นายพณวงศ์ คัมภีร์รักษ์	ผู้ช่วยผู้ประสานงาน ครม. และรัฐสภา
กระทรวงอุตสาหกรรม
๔. นายโชคชัย น้อยกลับ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

สำนักงานเทศบาลตำบลบางปู

นายวันดี จุลเจือ	ผู้อำนวยการกองช่างสุขาภิบาล

ผลการพิจารณา

ด้วยมีการนำเสนอข่าวในรายการ เรื่องเล่าเช้านี้ ซึ่งออกอากาศทางไทยทีวีสีช่อง ๓ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ พระลูกวัดโศการามร้องเรียนต่ออุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการว่า มีโรงงานลักลอบปล่อยน้ำเสียลงคลองระบายน้ำด้านหลังวัด ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นส่งผลให้พระและแม่ชีป่วยด้วยโรคผิวหนัง และภูมิแพ้เกือบทั้งวัดนั้น คณะกรรมาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งหาแนวทางแก้ไขปัญหามิให้เหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นอีก จึงมีมติเชิญตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ ผู้อำนวยการกองช่างสุขาภิบาลสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ และสำนักงานเทศบาลตำบลบางปู

วัดโศการาม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ มีโรงงานที่ดำเนินกิจการหลายประเภทที่อยู่ใกล้วัดและชุมชน อาทิเช่น โรงงานฟอกย้อมสีด้ายและผ้าพิมพ์ โรงงานทำขนมไก่ปั้น โรงงานปนกระดุกสัตว์ เป็นต้น จากการที่พระลูกวัดได้ไปร้องเรียนนั้น ตัวแทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยผลปรากฏว่า พระภิกษุมีอาการแสบจมูก

น้ำมูกไหล และผื่นคันตามร่างกาย ซึ่งส่วนใหญ่จำพรรษาในกุฏิบริเวณป่าชายเลนใกล้กับทะเล และเห็นว่า
กลิ่นที่ได้รับเป็นกลิ่นเหม็น ขณะที่มีฝนตก ซึ่งมาจากโรงงานฟอกหนังตั้งอยู่ในรัศมีห่างจากวัด ๒ กิโลเมตร
แต่จากการสำรวจพื้นที่พบว่า ลักษณะของน้ำมีสีปกติ ไม่พบกลิ่นซากสัตว์หรือกลิ่นสารเคมีใด ๆ

จังหวัดสมุทรปราการได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนี้

๑. ขุดร่องระบายน้ำในพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อระบายน้ำตามธรรมชาติ
๒. ดำเนินงานกิจกรรม ๕ ส สู้ครัวเรือนภายใต้โครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม
๓. การพัฒนาอุตสาหกรรมให้อยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน โดยโรงงานมีความโปร่งใส มีความยุติธรรม
ตามหลักนิติธรรม และชุมชนต้องมีการเข้าถึงข้อมูลและการมีส่วนร่วมของประชาชน
๔. โครงการตาสับปะรดสิ่งแวดล้อม
ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตว่า
 ๑. ปัญหาของจังหวัดสมุทรปราการเกี่ยวกับโรงงานมีมานานโดยเฉพาะเรื่องมลพิษสิ่งแวดล้อม
ในการลงพื้นที่ขอให้ตรวจสอบจากชาวบ้านที่อยู่ใกล้เคียงซึ่งจะทำให้ได้รับทราบข่าวและข้อมูลที่ชัดเจน
 ๒. โครงการ Eco Industrial Town ขอให้ดำเนินการอย่างจริงจังเพราะพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ
เป็นพื้นที่ที่มีผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมาก
 ๓. ควรเร่งดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการลักลอบนำน้ำปนเปื้อนไปทิ้งที่สาธารณะโดยด่วน

พิจารณาเรื่อง ความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบการ
ของโรงงานยางพาราในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

จังหวัดนครศรีธรรมราช

มอบหมายให้อุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราชเข้าร่วมประชุมแทน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช

๑. นายประยูร จิระเชษฐาพร	อุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช
๒. นายมานิตย์ สิทธิดำรงค์	หัวหน้าฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรม

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช

นายณรงค์ศักดิ์ วชิรานุวัฒน์	นายแพทย์เชี่ยวชาญ

สำนักงานเทศบาลตำบลฉ่ำใหญ่

นายอนุวัตร นาคฤทธิ์	นายกเทศมนตรีตำบลฉ่ำใหญ่

ผู้ร้องเรียน

๑. นายนรา อัจฉิมากุล
๒. นายปรีชา ศรีรินทร์

บริษัทศรีตรังแอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน) สาขาทุ่งสง

๑. นายเฉลิมชัย หน่อสกุล	ผู้จัดการโรงงาน
๒. นายธวัช เชาววังเหล็ก	ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์

ผลการพิจารณา

เนื่องจากคณะกรรมการได้รับทราบข้อมูลจากสื่อมวลชนและได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ที่ได้รับผลกระทบ โดยชาวบ้านริมถนนสายเอเชีย สายหาดใหญ่-ทุ่งสง หมู่ที่ ๒ ตำบลฉ่ำใหญ่ ได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นเหม็นของโรงงานยางพารา

ผู้ร้องเรียนชี้แจงว่าตำบลฉ่ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นพื้นที่ที่มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก มีโรงงานที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ยางพาราหลายโรง รวมทั้งโรงไม้หิน ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหาหมอกควันมาก แต่ก็ได้มีการปรับปรุงแก้ไขโดยตลอดจนปัจจุบันมีสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้นมาก แต่ยังคงประสบปัญหาจากกลิ่นเหม็นจากการผลิตยางแท่งของ บริษัทศรีตรัง แอโกรินดัสทรี จำกัด (มหาชน) โดยส่งกลิ่นไปไกลในรัศมี ๒ กิโลเมตร ซึ่งจะมีกลิ่นแรงมากช่วงมีฝนตก

ตัวแทนสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช ให้ข้อมูลว่าการตรวจสอบจำนวนผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจนั้น พบว่ามีปริมาณที่สูงแต่อาจจะเกิดจากหลายสาเหตุไม่สามารถเจาะจงได้ว่า เกิดจากการประกอบกิจการของโรงงานยางพาราหรือไม่ และการตรวจสอบโรคที่เกิดจากน้ำสาธารณสุขจังหวัดสามารถ

ตรวจสอบได้เฉพาะโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหารเท่านั้น การตรวจสอบอย่างอื่นต้องใช้ระยะเวลาและเครื่องมือที่ทันสมัย

โรงงานยางพาราของ บริษัทศรีตรังแอโกรอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) สาขาทุ่งสง ได้มีการดำเนินการในการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานยางพาราถูกต้องตามกฎหมาย และการประกอบกิจการของโรงงานยางพารา ได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยเป็นบริษัทที่ส่งออกยางพาราเป็นอันดับ ๑ ของประเทศไทย จากการตรวจสอบของอุตสาหกรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยหัวหน้าฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรมพบว่าการประกอบกิจการโรงงานของ บริษัทศรีตรังแอโกรอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) จะมีกลิ่นเหม็นในกระบวนการผลิตยางแท่ง แต่ในรัศมีที่ห่างออกมากกลิ่นจะค่อย ๆ เจือจางและไม่มีการปนเปื้อนซึ่งที่ผ่านมาได้ให้โรงงานปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่เป็นผลกระทบแล้ว ซึ่งก็ได้รับการปรับปรุงแก้ไขมาโดยตลอด

ทั้งนี้ ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นว่า ขอให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมกันแก้ไขปัญหาให้สำเร็จลุล่วงโดยเร็วที่สุด และขอให้โรงงานเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งจะทำให้โรงงานและชุมชนสามารถอยู่ร่วมกันได้ เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างยั่งยืน

บริษัทศรีตรังแอโกรอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) รับว่าจะทำการปรับปรุงแก้ไขระบบกลิ่นให้ดีขึ้น โดยจะนำระบบพลาสมา มาใช้ในการดับกลิ่น ซึ่งที่ผ่านมาบริษัทฯ มีความจริงจังในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยจะเข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว และได้เข้าร่วมโครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะร่วมกับชุมชนแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

พิจารณาเรื่อง ผลกระทบจากสารตะกั่วในผลิตภัณฑ์สีและของเล่น

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมควบคุมมลพิษ

๑. นายรังสรรค์ ปิ่นทอง	ผู้อำนวยการจัดการกากของเสียและอันตราย
๒. นายสุเมธา วิเชียรเพชร	ผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการฉุกเฉินและฟื้นฟู
๓. นายเชิดชัย วรแก่นทราย	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

๑. นายสัมพันธ์ ผกาพรรณ	รักษาการผู้อำนวยการ สำนักบริหารมาตรฐาน ๓
๒. นายนิมิต พิมพ์เสน	ผู้อำนวยการกลุ่มที่ ๕ สำนักบริหารมาตรฐาน ๓
๓. นางสาวสุภาพร เรืองมณีไพฑูรย์	รักษาการผู้อำนวยการกลุ่มที่ ๓
	สำนักบริหารมาตรฐาน ๓

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

นางชื่นสุข เมธากุลวัฒน์	ผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลาก

ศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก

ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี

๑. รองศาสตราจารย์อดิศักดิ์ ผลิตผลการพิมพ์	ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยฯ
๒. นางสาวเพ็ญพิศ ชัยเจริญ	นักศึกษาฝึกงาน

สมาคมผู้ผลิตสีไทย

๑. นายสุชาติ เตียนโพธิ์ทอง	นายกสมาคมผู้ผลิตสีไทย
๒. นางสาวเพชรรัตน์ เอกแสงกุล	อุปนายกสมาคม ฝ่ายภาครัฐ
๓. นายวรวัฒน์ ชัยยศบุรณะ	อุปนายกสมาคม สมาชิกสัมพันธ์
๔. นายวิเชียร เจิดรังษี	กรรมการ
๕. นายอนุชิต สมบุญพล	กรรมการ
๖. นายณัฐพล สังขะภักดี	กรรมการ
๗. นายพิเชษฐ บุญญฤทธิ์	กรรมการ

สมาคมอุตสาหกรรมของเล่นไทย

๑. นายอมรชัย นาคศุภมิตร	นายกสมาคมอุตสาหกรรมของเล่นไทย
๒. นางพรพนา ลิรัฐพงศ์	กรรมการสมาคม

ผลการพิจารณา

ตามที่สื่อมวลชนได้เสนอข่าวเกี่ยวกับ เด็กนักเรียนในโรงเรียนวัดปทุมมาวาส อำเภอบ้านค่าย และโรงเรียนวัดบ้านฉาง อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง พบว่าเด็กส่วนหนึ่งมีสารตะกั่วปนเปื้อนในเลือดสูงเกินมาตรฐาน ซึ่งจากการตรวจสอบของกรมควบคุมมลพิษและสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยองพบว่าเกิดจากสีที่ใช้ทาเครื่องเล่น และโต๊ะ ซึ่งมีการตรวจพบสารตะกั่วเกินค่ามาตรฐาน หลังจากนั้นได้มีการเสนอข่าวเกี่ยวกับการพบสารตะกั่วเกินมาตรฐาน ในอาคารของศูนย์เด็กเล็กในกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัญหา

ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนโดยเฉพาะในเด็กจะกระทบต่อการพัฒนาทางสมอง ดังนั้น คณะกรรมการจึงขอเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลในเรื่องดังกล่าว ได้แก่ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค กรมควบคุมมลพิษ ศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี สมาคมผู้ผลิตสีไทย และสมาคมอุตสาหกรรมของเล่นไทย โดยผู้ชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามของคณะกรรมการ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในเด็ก ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ชี้แจงว่าการตรวจผลกระทบจากสารตะกั่วในผลิตภัณฑ์สีนั้น ได้ดำเนินการสุ่มตรวจตัวอย่างจากศูนย์เด็กเล็ก ในกรุงเทพมหานคร โรงเรียนที่ตั้งอยู่ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง พบค่าสารตะกั่วปนเปื้อนสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนด โดยตรวจพบจากสีที่ใช้ทาภายในอาคาร ของเล่น เครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น นอกจากนี้ยังพบข้อมูลว่า คณะจากโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบว่าบริเวณใกล้เคียงกับเขตอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง พบว่ามีเด็กจำนวน ๓๔ คน จากทั้งหมด ๓๗ คนมีสารตะกั่วในเลือด

ผู้แทนจากกรมควบคุมมลพิษชี้แจงว่า การนำผลิตภัณฑ์สีและของเล่นที่สารตะกั่วปนเปื้อนเกินค่ามาตรฐานมาใช้ จะทำให้ผู้บริโภคโดยเฉพาะเด็ก ซึ่งมีโอกาสสัมผัสและรับสารตะกั่วเข้าสู่ร่างกายได้ง่าย และเกิดการสะสมในเลือด และหากมีการสัมผัสอย่างต่อเนื่องจะส่งผลกระทบแบบเรื้อรัง เป็นโรคโลหิตจาง พัฒนาการทางสมองล่าช้า และการพัฒนาทางร่างกายไม่สมวัย

ในการกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์สีและของเล่นนั้น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์สีและของเล่นไว้ โดยผลิตภัณฑ์สีที่ใช้ ทาอาคาร ไม้ และเหล็ก จำนวน ๓๐ เรื่อง มาตรฐานในกลุ่มนี้ทั้งหมดกำหนดปริมาณสารตะกั่วที่ปนเปื้อนไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม โดยน้ำหนักของสารที่ไม่ระเหย ส่วนผลิตภัณฑ์ของเล่นนั้น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กำหนดปริมาณสารตะกั่วที่ปนเปื้อนไม่เกินกว่า ๙๐ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม อย่างไรก็ตาม ในกลุ่มของผลิตภัณฑ์สี ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน จึงยังคงจัดเป็นผลิตภัณฑ์ทั่วไปเท่านั้น ซึ่งเป็นเพียงมาตรฐานแบบสมัครใจ โดยที่ประชุมเสนอแนะสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม นำเรื่องการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผลิตภัณฑ์ในกลุ่มสีทุกชนิดต้องเป็นไปตามมาตรฐาน ไปเข้าที่ประชุมของคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เพื่อทบทวนการจัดทำมาตรฐาน และรับฟังความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ประกอบการ เพื่อกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ต้องเป็นไปตามมาตรฐานต่อไป

นายกสมาคมผู้ผลิตสีไทยชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตสีว่า การผลิตสีจะต้องประกอบด้วย ส่วนประกอบ ๔ ชนิด คือ สารยึดเกาะ แม่สี สารปรุงแต่ง และทินเนอร์ โดยสารตะกั่วในสีนั้นจะพบในแม่สี ซึ่งการเติมสารตะกั่วจะช่วยให้การทาสีทับพื้นผิวเดิมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และส่งผลให้ราคาของผลิตภัณฑ์สีที่เติมสารตะกั่ว และไม่เติมสารตะกั่วแตกต่างกัน นายกสมาคมผู้ผลิตสีไทย ให้ความเห็นว่า ปัญหาผลกระทบสารตะกั่วในผลิตภัณฑ์สีนั้น สาเหตุหนึ่งน่าจะเกิดจากการผู้บริโภคใช้สีไม่ถูกต้องตามประเภทหรือลักษณะการใช้งาน หน่วยงานภาครัฐควรที่จะประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ผู้บริโภคให้ใช้สี

ถูกต้องตามประเภทการใช้งาน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยมากกว่าความประหยัด อนึ่ง สมาคมผู้ผลิตสีไทยขอให้คณะกรรมการช่วยประสานงานเกี่ยวกับการยกเลิกการควบคุมราคาผลิตภัณฑ์สี โดยกรมการค้าภายใน ตลอดจนอัตราค่าธรรมเนียม เช่น ค่าธรรมเนียมการออกฉลากเขียว ค่าธรรมเนียมการทดสอบในการขอเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นต้น

ในการนี้ ที่ประชุมจะดำเนินการแจ้งมติของที่ประชุมไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสารตะกั่วในผลิตภัณฑ์สีและของเล่น อาทิ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในการออกกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์สีให้เป็นไปตามมาตรฐาน สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค กระทรวงศึกษาธิการที่กำกับดูแล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระทรวงมหาดไทยที่กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดซื้อจัดจ้าง การรับบริจาควัสดุอุปกรณ์ หรือเครื่องเล่นต่าง ๆ ที่มีอาจมีสารตะกั่วปนเปื้อน ตลอดจนการเน้นย้ำเรื่องการประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สีที่ถูกต้องตามประเภทและลักษณะการใช้งาน และตระหนักถึงพิษภัยของสารตะกั่ว

มติที่ประชุม

ที่ประชุมได้มีหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการต่อนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ผลการดำเนินการ

๑. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๐๓/๑๕๑๘๔ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ได้มีหนังสือแจ้งต่อประธานคณะกรรมการเกี่ยวกับมติของคณะกรรมการเกี่ยวกับผลกระทบจากสารตะกั่วในผลิตภัณฑ์สีและของเล่น ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลังพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง และเรียนรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งกำกับการบริหารราชการ และสั่งและปฏิบัติราชการส่วนราชการดังกล่าวแทนนายกรัฐมนตรีได้รับทราบแล้ว

๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประแสง มงคลศิริ เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้มีหนังสือ ที่ ศร ๐๑๐๐.๑/๓๔๗๕ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ แจ้งต่อประธานคณะกรรมการเรื่องผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุมคณะกรรมการ ความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีบัญชามอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาแจ้งให้โรงเรียนในสังกัดคัดเลือกผลิตภัณฑ์สี เครื่องเล่น และของเล่นที่ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มาใช้ในโรงเรียน เพื่อความปลอดภัยจากสารตะกั่วและสารพิษอื่น ๆ

พิจารณาเรื่อง อุปสรรคในการลงทุนประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กระทรวงอุตสาหกรรม

๑. นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๒. นายวันชัย มณีโชติ	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายเสรี อติภักตะ	ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศโรงงาน
อุตสาหกรรมรักษาราชการแทนรองอธิบดี
๒. นายบุญโชค คงสุริยะภิญโญ	ผู้อำนวยการสำนักโรงงานอุตสาหกรรมรายสาขา ๕
๓. นายวีรพงษ์ เอี่ยมเจริญชัย	ผู้อำนวยการส่วนรายสาขา ๕

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายพิชัย ถิ่นสั่นดีสุข	กรรมการสภาอุตสาหกรรมฯ
และประธานกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน
๒. นายสุวัฒน์ กมลพนัส	รองประธานกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน
๓. นางสาวสุจินตนา วีระรัตน์	เลขาธิการกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงาน
๔. นายอเนก สิริวิรัช	ที่ปรึกษาสภาอุตสาหกรรม
๕. นายเกรียงไกร ลาวพวน	เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมาย
๖. นายสมรัก แสงสุกใส	เจ้าหน้าที่ฝ่ายส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรม
๗. นายสมชาย นิติกาญจนา	เจ้าหน้าที่กลุ่มพลังงานทดแทน

กลุ่ม บริษัทเค.เอส.แอล จำกัด (มหาชน)

๑. นายจำรูญ ชินธรรมมิตร	ประธานเจ้าหน้าที่บริหารและกรรมการผู้จัดการใหญ่
๒. นายถาวร ปภาดา	รองผู้จัดการฝ่าย
๓. นายจิตติวรธน ยิบยิธรรม	รองผู้จัดการฝ่าย
๔. นายสาริต น้ำใจเย็นน้ำ	เจ้าหน้าที่ประสานงาน

ผลการพิจารณา

ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีคำสั่งที่ ๖๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาอนุญาตโรงงานบางประเภทที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยมีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการนั้น หลายฝ่ายมีความเห็นว่าการตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ทำให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือขยายโรงงาน คณะกรรมการธิการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวส่งผลให้เกิดภาวะชะลอการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งนับว่าเป็นอุปสรรคต่อนโยบายในการส่งเสริมการลงทุน จึงได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมชี้แจงให้ข้อมูลข้อเท็จจริงต่อที่ประชุม เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ชี้แจงว่า ความเป็นมาของการตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองฯ เนื่องจากที่ผ่านมาประชาชนได้คัดค้านการตั้งหรือประกอบกิจการโรงงานต่าง ๆ บ่อยครั้ง ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า หากยังปล่อยให้เกิดปัญหาดังกล่าวต่อไป จะทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ขยายวงกว้างมากขึ้น ซึ่งทำให้ในอนาคตจะไม่สามารถตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และขนาดกลางได้อีก เนื่องจากการคัดค้านของประชาชน ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองฯ จะช่วยให้เรียกความเชื่อมั่นของประชาชนกลับคืนมา และทำให้ขั้นตอนการขออนุญาตประกอบกิจการเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยใช้กรอบระยะเวลา ๙๐ วัน เท่าเดิม

นายพิชัย ถิ่นนันทิสุข กรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติโรงงานและกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีขั้นตอนเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพียงพอในการป้องกัน และแก้ไขผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมแล้ว

๒. ปัญหาเรื่องความขัดแย้ง และผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมมิได้เกิดจากขั้นตอนการอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงาน แต่เกิดจากผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลความเข้มงวดกวดขันในการบังคับใช้กฎหมาย

๓. การดำเนินการของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ไม่ควรจะกระทบหรือเพิ่มเติมหลักการ และขั้นตอนต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติโรงงาน และควรคำนึงถึงผลกระทบและการจำกัดอำนาจของหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติการประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๔. หากภาครัฐยังเห็นว่าการตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองฯ มีความจำเป็นก็ควรกำหนดประเภทของโรงงานที่เข้าข่ายต้องผ่านการกลั่นกรอง รวมถึงกำหนดระยะเวลา กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ให้ชัดเจน

คณะกรรมการได้แสดงความเห็นว่า หลักเกณฑ์การขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานในปัจจุบันมีความรัดกุมเพียงพอแล้ว เพราะก่อนที่มีการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานกับกระทรวงอุตสาหกรรม จะต้องผ่านขั้นตอน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) การประเมินผลกระทบสุขภาพ (HIA) และมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน การตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองฯ มาตรวจสอบอีกอาจจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนได้ ส่วนการดำเนินการให้มาตรฐานการออกใบอนุญาตให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน กระทรวงอุตสาหกรรมควรจะแก้ไขในส่วน of เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต นอกจากนั้นในการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมควรเพิ่มการมอบอำนาจในการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้แก่อุตสาหกรรมจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

มติที่ประชุม

หนังสือแจ้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เกี่ยวกับมติที่ประชุมในการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ควรให้มีการยกเลิกคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรมที่ ๖๙/๒๕๕๕ เนื่องจากโรงงานที่อยู่ในข่ายการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ล้วนเป็นโรงงานขนาดใหญ่ การขอตั้งโรงงานดังกล่าวล้วนต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีการทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ซึ่งต้องผ่านกระบวนการประชาพิจารณ์ที่ถูกต้องและครอบคลุมทุกฝ่าย ดังนั้น หากมีการเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ อีกอาจเป็นการซ้ำซ้อน ทำให้เกิดความล่าช้าต่อภาคอุตสาหกรรมอาจเสียโอกาสทางการค้าและส่งผลกระทบต่อสถานะการมีงานทำของประชาชน

ผลการดำเนินการ

กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ อก๐๒๐๕(๑)/๕๓๐๓ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ ได้มีหนังสือถึงประธานคณะกรรมการตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการธิการ ความว่า กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการปรับปรุงเงื่อนไขในการอนุญาตหลายประการ และดำเนินการพิจารณาเป็นองค์คณะ เพื่อให้การพิจารณามีความสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน นอกจากนี้ การดำเนินงานที่ผ่านมาของคณะกรรมการยังพบการกระทำที่ผิดกฎหมายจำนวนมาก โดยเฉพาะกรณีการก่อสร้างโรงงานก่อนได้รับอนุญาต ซึ่งได้ส่งเปรียบเทียบปรับหรือดำเนินคดีทุกราย การพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ จึงเป็นการพิจารณา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้กำหนดนโยบายที่สร้างความเป็นธรรมแก่สังคมด้วยการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง โดยให้เข้มงวดในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การอนุญาต ระหว่างประกอบกิจการ และกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การประกอบการอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกลั่นกรองฯ จะพิจารณาดำเนินการด้วยความระมัดระวังต่อไป

.....

รายนามคณะกรรมการการอุตสาหกรรม

สมัณนายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล เป็นประธานในคณะกรรมการการอุตสาหกรรม ชุดที่ ๒
แทนนายประเสริฐ บุญชัยสุข (ที่ลาออก) เริ่มต้นวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ - ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖

นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล
ประธานคณะกรรมการ
จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา

นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์
รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
จังหวัดอุบลราชธานี พรรคเพื่อไทย

นายธารา ปิตุเตชะ
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
เขตที่ ๓ จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์

นายอภิชาติ ธีรสวัสดิชัย
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
เขตที่ ๑ จังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย

นายณัฐพล ทีปสุวรรณ
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
เขตที่ ๒๖ จังหวัดกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์

นายโกศล ปัทมะ
รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
เขตที่ ๕ จังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย

พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ
กรรมการที่ปรึกษา
เขตที่ ๔ จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคประชาธิปัตย์

นายเรืองศักดิ์ จามสมภาค
กรรมการที่ปรึกษา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พรรคภูมิใจไทย

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์
กรรมการที่ปรึกษา
เขต ๒ จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์

นายวรชัย เหมะ
โฆษกคณะกรรมการ
เขตที่ ๔ จังหวัดสมุทรปราการ พรรคเพื่อไทย

นายทथाท เกียรติชูศักดิ์
กรรมการ
เขตที่ ๕ จังหวัดนครสวรรค์ พรรคเพื่อไทย

นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์
ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ
เขตที่ ๗ จังหวัดชลบุรี พรรคพลังชล

นายประสาธ ตันประเสริฐ
เลขานุการคณะกรรมการ
เขตที่ ๖ จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา

นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
เขตที่ ๑๓ จังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย

นายอับดุลการิม เติ้งระกีนา
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
เขตที่ ๒ จังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์

รายนามที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการ
ประจำคณะกรรมการการอุตสาหกรรม

ชุดที่ ๒

(ระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ – ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖)

๑. นายชาติชาย พานิชชีวะ	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ
๒. นายนิรุติ จิตชัย	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๓. นายณพ ณรงค์เดช	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๔. นางสาวพิมพ์ใจ บุรพชัยศรี	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๕. นางสาวเยาวภา บุรพลชัย	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๖. นายครรชิต ทรศนะวิเทศ	นักวิชาการประจำคณะกรรมการ
๗. นายกิตติพงศ์ พงศ์สุรวาท	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๘. นายศักดิ์ชัย เข้มทอง	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๙. นางสาวภัทรินทร์ ลือกาญจนวนิช	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๐. นายมีชัย ภัทรเปรมเจริญ	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๑. นายเอกพร สมศรี	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๒. นายพรพรศรณ์ สาครเสถียร	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๓. นายณัฐพงศ์ ประศาสน์ศรีสุภาพ	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๔. นายบุญชิต อรรถโยโค	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๕. นางสาวโสรัชดา แสงสว่าง	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๖. นายธวัชชัย ดุลย์ประภา	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๗. นายอนันต์ โอภาสสกุลชัย	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๘. นายพีระศักดิ์ ศรีรุ่งสุขจินดา	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๙. นายพันธพัฒน์ พัฒนะพัฒนา	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๒๐. นายสุรชต์ ธวัชโยธิน	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๒๑. นางสาวอัยยาพร เกียรติชูศักดิ์	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๒๒. นายอารักษ์ ศิโรรัตน์วนิช	เลขานุการประจำคณะกรรมการ

รายชื่อที่ปรึกษาทบทวนคดี (ไม่ได้รับค่าตอบแทน)
ประจำคณะกรรมการการอุตสาหกรรม
ชุดที่ ๒
(ระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ – ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖)

๑. นายทิมกร ผ่องลักขณา
 ๒. นายอารัญ สุตวิสัย
 ๓. นายสุรชาติ บุญมามอญ
 ๔. นายไพฑูรย์ ใจก้าวหน้า
 ๕. นายสงกรานต์ สิงห์อำพล
 ๖. นางสาวอุบลรัตน์ บุญประสาทสุข
 ๗. นายธีระ อัครมาส
 ๘. นางสาวจันทนา สุขุมานนท์
 ๙. นายสุเมธ ตั้งประเสริฐ
 ๑๐. นายนัฐพงษ์ แพ่งสุภา
 ๑๑. นายเนติ เศรษฐเกียรติ
 ๑๒. นายชัยพจน์ จำเริญนิติพงศ์
 ๑๓. นางสาวสายฝน ทองสุก
 ๑๔. นายพิเชษฐ์ สุขศิริภูรินนท์
 ๑๕. นายประทวน สุทธิอำนวยเดช
 ๑๖. พันตำรวจเอก นพดล ศรสำราญ
 ๑๗. นายวิชัย วัฒนประกายรัตน์
 ๑๘. นางสาวฤทัย พรหมสูงยาง
 ๑๙. พันตรี สอนินาท เอ็มพันธุ์
-

เรื่องพิจารณา ๑. เลือกตั้งตำแหน่งประธานคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรมแทนตำแหน่งที่ว่าง
๒. การเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ

ผลการพิจารณา

(๑) เลือกตั้งตำแหน่งประธานคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรมแทนตำแหน่งที่ว่าง
(๒) ที่ประชุมได้กำหนดการเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ เพื่อศึกษาดูงานด้านอุตสาหกรรม และเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม ณ สหราชอาณาจักร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ราชอาณาจักรเดนมาร์ก และราชอาณาจักรสวีเดน ระหว่างวันที่ ๙ – ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งคณะกรรมการธิการ จะเดินทางไปศึกษาดูงาน เกี่ยวกับการบริหารจัดการโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคมหรืออุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) และศึกษาดูงานกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการร่วมมือกัน ในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการประกอบธุรกิจ โดยคำนึงถึงการจัดการ ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า หรืออุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco – Industry) รวมทั้งศึกษาดูงานด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีที่ทันสมัยในรูปแบบใหม่

ในการนี้ ที่ประชุมได้ให้ตัวแทนของบริษัทบริหารจัดการการเดินทางจำนวน ๒ บริษัท คือ บริษัท All In Travel และ บริษัท Royal Luxury Travel Co., Ltd เสนอการเดินทางไปศึกษาดูงาน ต่างประเทศในการให้บริการ จากนั้นที่ประชุมได้มีข้อซักถามในรายละเอียดของแต่ละประเทศในการเดินทาง ศึกษาดูงาน และความพร้อมในการให้บริการของทั้ง ๒ บริษัท เพื่อสร้างความเข้าใจ และเป็นข้อมูล ในการคัดเลือก

มติที่ประชุม

(๑) ที่ประชุมมีมติเลือกตั้งให้ นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล เป็นประธานคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม
(๒) ที่ประชุมมีมติเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ เพื่อศึกษาดูงานด้านอุตสาหกรรม และเจรจา ธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม ณ สหราชอาณาจักร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ราชอาณาจักร เดนมาร์ก และราชอาณาจักรสวีเดน ระหว่าง วันที่ ๙ – ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕

พิจารณาเรื่อง การเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้มีมติเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศเพื่อศึกษาดูงานด้านอุตสาหกรรมและเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม ระหว่างวันที่ ๙ – ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ณ สหราชอาณาจักร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ราชอาณาจักรเดนมาร์ก และราชอาณาจักรสวีเดน ซึ่งเป็นประเทศที่มีความเจริญเติบโตทั้งภาคเศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรม โดยเดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการโรงงานอุตสาหกรรม ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคมหรืออุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) และศึกษาดูงานกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการร่วมมือกันในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการประกอบธุรกิจ โดยคำนึงถึงการจัดการทรัพยากรอย่างคุ้มค่าหรืออุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco – Industry) รวมถึงการบริหารจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยในรูปแบบใหม่ ทั้งนี้ เพื่อนำความรู้วิทยาการสมัยใหม่ และวิธีการแก้ปัญหาในการดำเนินการมาเป็นแนวทางการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป

ในการนี้ ตัวแทนของบริษัทบริหารจัดการการเดินทางจำนวน ๒ บริษัท คือ บริษัท All In Travel และ บริษัท Royal Luxury Travel Co., Ltd ได้นำเสนอรายละเอียดการให้บริการ เพื่อเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ซึ่งที่ประชุมได้มีข้อซักถามในรายละเอียดของการเดินทางไปศึกษาดูงานและความพร้อมในการให้บริการของทั้ง ๒ บริษัท เพื่อสร้างความเข้าใจ และเป็นข้อมูลในการคัดเลือกผู้ดำเนินการนำคณะกรรมการธิการเดินทางไปศึกษาดูงานครั้งนี้

มติที่ประชุม

ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติเลือกใช้บริการของ บริษัท Royal Luxury Travel Co., Ltd เป็นผู้ดำเนินการนำคณะกรรมการธิการเดินทางไปศึกษาดูงานครั้งนี้เพราะเสนอราคาบริการ ค่าพาหนะ สถานที่พักในราคาที่เหมาะสม

พิจารณาเรื่อง ปัญหาทุกข์ร้อนของกลุ่มผู้ผลิตผ้าย้อมครามธรรมชาติ

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

๑. นายสุรพงษ์ เชียงทอง	เลขาธิการสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
๒. นายพิสิฐ รัชสกุลวุฒิกุล	ผู้อำนวยการสำนักบริหารมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์ชุมชน
๓. นางมะลิ รักเปี่ยม	ผู้อำนวยการกลุ่มกำหนดมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์ชุมชน
๔. นางสาวกนกวรรณ พรหมนเรศ	ผู้อำนวยการกลุ่มประสานความร่วมมือ
และพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน
๕. นายนิมิต พิมพิเสน	สำนักบริหารมาตรฐาน ๓

สถาบันภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนันต์ สายทอง	ผู้อำนวยการสถาบันภาษา ศิลปะ
และวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร |
|---------------------------------|--|

ผู้ร้องเรียน

นางประไพพันธ์ แดงใจ

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ได้รับเรื่องร้องเรียนจาก นางประไพพันธ์ แดงใจ ประธานเครือข่ายผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องนุ่งห่ม เรื่อง ปัญหาทุกข์ร้อนของกลุ่มผู้ผลิตผ้าย้อมครามธรรมชาติ กรณีที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้มีประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๕๗๐ (พ.ศ.๒๕๕๓) เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าหม้อห้อมหรือผ้าคราม คณะกรรมการจึงได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าว โดยเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

ผู้ร้องเรียน ตัวแทนกลุ่มทอผ้าหม้อห้อมย้อมครามธรรมชาติ ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่าตามประกาศมาตรฐาน มพช.ดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อกลุ่มผู้ผลิตผ้าย้อมครามธรรมชาติ เนื่องจากกระบวนการย้อมผ้าตามมาตรฐานของ มพช. มีกระบวนการไม่สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์ในเรื่องของกลิ่นหอมที่เป็นธรรมชาติของผ้าย้อมคราม ทำให้ลูกค้าส่วนใหญ่ซึ่งเป็นชาวต่างชาติที่ชื่นชอบความเป็นธรรมชาติของผ้าย้อมครามมีจำนวนลดลง ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จึงไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน มพช. เป็นผลให้ผ้าย้อมครามไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานดังกล่าว

นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า จากการวิจัยและศึกษา

ภูมิปัญญาท้องถิ่นของผ้าย้อมครามพบว่า กระบวนการย้อมผ้าครามตามภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นกรรมวิธีแบบ การย้อมเย็น อาศัยกระบวนการหมักที่ต้องอาศัยน้ำย้อมที่มีความเป็นกรด-ด่างหรือค่า pH ประมาณ ๑๑.๒ - ๑๑.๔ (ค่อนข้างด่าง) จึงจะย้อมติดสี แต่ค่า pH ที่ สมอ. ได้ออกข้อกำหนดนั้นอยู่ระหว่าง ๕.๐ - ๗.๕ (ค่อนข้างกรด) ซึ่งส่งผลต่อการย้อมผ้าของผู้ประกอบการ เนื่องจากสภาวะดังกล่าวอาจทำให้ผ้าย้อมสี ไม่ติด แต่สามารถแก้ไขได้ด้วยการนำผ้าที่ย้อมได้แช่ในกรดอะซิติก (การสะเทินด้วยกรด) แต่ผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นชาวบ้านที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรดอะซิติก (กรดน้ำส้มหรือน้ำส้มสายชู) อย่างแท้จริง จึงคิดว่าเป็นสารเคมีอันตราย ดังนั้น ผู้ประกอบการหลายรายจึงเลือกที่จะผลิตผ้าย้อมคราม ตามภูมิปัญญาท้องถิ่นเดิมของตนเอง จึงเป็นเหตุให้ผ้าย้อมครามไม่ผ่านมาตรฐาน มผช. ที่ประกาศไว้ข้างต้น

ผู้แทนจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า การออก ประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผ้าหม้อห้อมหรือผ้าคราม มผช.ที่ ๕๐/๒๕๕๓ เป็นผลจาก การดำเนินการทบทวนมาตรฐานฉบับเดิม โดยมีเจตนารมณ์เพื่อให้การกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ใช้แนวทางเดียวกับการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) เหตุที่ สมอ. กำหนดให้มีค่า pH อยู่ระหว่าง ๕.๐ - ๗.๕ นั้น ก็เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค เพราะหากผ้ามีความ pH สูงหรือต่ำกว่านี้อาจเกิด การระคายเคืองต่อผิวหนังได้ ทั้งนี้ สมอ. จะกลับไปทบทวนการกำหนดค่า pH อีกครั้ง โดยจะลงพื้นที่ เพื่อตรวจสอบกระบวนการผลิต และหากมีผลการวิจัยหรือหลักฐานทางวิชาการมาสนับสนุนก็อาจมี การปรับเปลี่ยนมาตรฐานใหม่โดยเฉพาะในส่วนของคุณค่า pH ให้เกิดความเหมาะสมต่อไป

ที่ประชุมได้แสดงความเห็นว่า ขณะนี้ยังไม่มีผลการวิจัยที่แน่ชัดว่า ผู้บริโภคที่สวมใส่ผ้าย้อมคราม มีอาการระคายเคืองต่อผิวหนังหรือไม่ สมอ. จึงควรทำการศึกษาข้อมูลด้านนี้ให้ชัดเจน รอบคอบ และควร ศึกษาตัวอย่างผ้าย้อมครามจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ประเทศลาว เพื่อประกอบการพิจารณา การกำหนดค่า pH ให้มีความเหมาะสม และแม้มาตรฐาน มผช. ไม่ได้เป็นมาตรฐานแบบบังคับ แต่ก็ เปรียบเสมือนเครื่องหมายรับประกันคุณภาพ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่ไม่มีใบรับรอง มผช. เพราะอาจทำให้ผู้บริโภคไม่มีความมั่นใจด้านคุณภาพและความปลอดภัยของผ้าย้อมคราม ทั้งนี้ สมอ. ควรพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์ในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนผ้าย้อมครามใหม่ โดยคำนึงถึง แนวทางที่ผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติได้จริงและมีความสอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังควร ให้การสนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยอาจตั้งพิกิภัณฑ์ผ้าย้อมครามขึ้น เพื่อให้มีส่วนช่วยในการอนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเป็นช่องทางการพัฒนาเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ของชุมชน อีกทั้งเป็นการสร้างรายได้ ให้แก่ชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป ซึ่งตัวแทนจาก สมอ. ได้รับข้อเสนอของคณะกรรมการไปดำเนินการ และจะแจ้งให้คณะกรรมการทราบต่อไป

พิจารณาเรื่อง การเตรียมความพร้อมในการเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมมีมติเดินทางไปศึกษาดูงานด้านอุตสาหกรรมและเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม ณ สหราชอาณาจักร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ราชอาณาจักรเดนมาร์ก และราชอาณาจักรสวีเดน โดยไปศึกษาดูงานในแต่ละประเทศ ดังนี้

- ๑) วันจันทร์ที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ Dagengam Dock Sustainable Industries Park สหราชอาณาจักร
- ๒) วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ ดูงานที่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
- ๓) วันศุกร์ที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ Kalundborg ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
- ๔) วันเสาร์ที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ Malmo ราชอาณาจักรสวีเดน

ซึ่งการศึกษาดูงานครั้งนี้คณะเดินทางจะออกเดินทางในวันจันทร์ที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG ๙๑๐ เวลา ๐๐.๑๕ นาฬิกา และเดินทางกลับวันอาทิตย์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG ๙๕๑ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา เดินทางถึงประเทศไทยในวันจันทร์ที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๖.๓๐ นาฬิกา

พิจารณาเรื่อง ร้องเรียนกรณีความเดือดร้อนจากโรงงานแปรรูปซากสัตว์ (ปนกระดูกสัตว์)
จังหวัดสระบุรี

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

ผู้ร้องเรียน

๑. นายชนเดช แสงวัฒนกุล	ผู้ร้องเรียน
๒. นายสุพจน์ เนตรหาญ	ชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อน
๓. นายสมเจษฎ์ โกวณิช	ชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อน
๔. นายสอาด อากาศโสภา	ชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อน

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม ได้รับหนังสือร้องเรียนจาก นายชนเดช แสงวัฒนกุล ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบ้านเลขที่ ๖๖ หมู่ ๔ ตำบลธารเกษม อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เกี่ยวกับปัญหากลิ่นเหม็นจากโรงงานปนกระดูกสัตว์ และคณะกรรมการได้เชิญ นายชนเดช แสงวัฒนกุล ผู้ร้องเรียนมาให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

นายชนเดช แสงวัฒนกุล ผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด อุดมชัยฟาร์ม พระพุทธบาทสระบุรี พร้อมด้วยประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน ได้ร้องเรียนต่อที่ประชุมว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญ เนื่องจากได้รับกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการของโรงงานแปรรูปซากสัตว์ (ปนกระดูกสัตว์) ซึ่งตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๓๕ / ๕ หมู่ ๔ ตำบลธารเกษม อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยการนำกระดูกไก่จากจังหวัดลพบุรีมาป่นและส่งกลิ่นเหม็นรบกวนรัศมีถึง ๑ กิโลเมตร และได้ดำเนินการร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่าง ๆ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลธารเกษม ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดสระบุรี และกระทรวงสาธารณสุข แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไขปัญหามาแต่อย่างใด ซึ่งมีเพียงกระทรวงสาธารณสุขที่มีหนังสือตอบกลับมาว่า กำลังดำเนินการแก้ไข

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปัญหาตามขั้นตอน ซึ่งจะเห็นได้ว่าได้มีความพยายามในการแก้ไขปัญหา โดยได้มีการสั่งปิดโรงงานแล้วโดยองค์การบริหารส่วนตำบลธารเกษม และขณะนี้อยู่ระหว่างการอุทธรณ์คำสั่ง แต่โรงงานยังลักลอบดำเนินการอยู่ ซึ่งคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรมจะได้ดำเนินการติดตามผลการดำเนินงานต่อไป

มติที่ประชุม

ที่ประชุมเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่อไป ดังนี้

๑. อธิบดีกรมอนามัย
๒. อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

๓. อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๔. ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี
๕. อุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี
๖. ทรียาภรณ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสระบุรี
๗. ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรพระพุทธบาท
๘. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลธารเกษม

พิจารณาเรื่อง ร้องเรียนกรณีความเดือดร้อนจากโรงงานแปรรูปซากสัตว์ (ปนกระดุกสัตว์)
จังหวัดสระบุรี (ต่อเนื่อง)

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายศักดิ์ดา พันธุ์กล้า	ผู้อำนวยการสำนักโรงงานอุตสาหกรรมรายสาขา ๑
๒. นายนิพนธ์ บุญเพ็ง	วิศวกรชำนาญการพิเศษ

กรมอนามัย

๑. นายณรงค์ สายวงศ์	รองอธิบดีกรมอนามัย
๒. นายสมชาย ตู้แก้ว	ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข
๓. นายผไท จุลสุข	สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
๔. นางสาวลัดดา อุดมผล	กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ
๕. นางสาวพิมพ์พร พุฒิสกุลวงศ์	ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

กรมควบคุมมลพิษ

๑. นายวรศาสน์ อภัยพงษ์	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๒. นางจันทนา ภาคย์ทองสุข	ผู้อำนวยการฝ่ายตรวจและบังคับการ
๓. นายธานี จารุณัฐ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
๔. นางสาวชมพูนุช ดลสุขเลิศ	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ

จังหวัดสระบุรี

๑. นายชลอธร ผาโคตร	รองผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี
๒. นายสวาง สดประเสริฐ	ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสระบุรี
๓. นายวิทยา ศุภรพันธ์	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสระบุรี
๔. นายยุทธนา ศรีกุล	ปลัดอำเภอพระพุทธบาท
๕. นายสิทธิธา ภูเอี่ยม	เจ้าพนักงานปกครอง
๖. นายวีระศักดิ์ ศรีโสภะ	ท้องถิ่นจังหวัดสระบุรี
๗. นายวิชา คชวิเชียร	หัวหน้ากลุ่มงานมาตรฐานฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี

๑. นายอภิชาติ สิทธิสงคราม	อุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี
๒. นายชาญณรงค์ จินดา	วิศวกรชำนาญการ

สถานีตำรวจภูธรพระพุทธบาท

พันตำรวจเอก อาคม พิพัฒน์เดชพงษ์	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรพระพุทธบาท

สำนักงานเทศบาลตำบลธารเกษม

๑. นางผกาพรรณ อินทวงศา

ปลัดเทศบาลตำบลธารเกษม

๒. นายโกศล พุ่มพินิจ

รองปลัดเทศบาลตำบลธารเกษม

ผลการพิจารณา

ตามที่คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม ได้รับหนังสือร้องเรียนจาก นายธนเดช แสงวัฒนกุล ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบ้านเลขที่ ๖๖ หมู่ ๔ ตำบลธารเกษม อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี เกี่ยวกับปัญหาที่ดินเหม็นจากโรงงานปนกระดุกสัตว์ ที่ตั้งอยู่เลขที่ ๓๕ / ๕ หมู่ ๔ ตำบลธารเกษม อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี คณะกรรมการได้มีการประชุมพิจารณาในเรื่องดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยเชิญนายธนเดช แสงวัฒนกุล ผู้ร้องเรียน มาให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน ดังนั้น เพื่อให้ได้รับทราบข้อมูลเพิ่มเติม และหาแนวทางแก้ไขปัญหในเรื่องดังกล่าว จึงเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมอนามัย กรมควบคุมมลพิษ จังหวัดสระบุรี สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสระบุรี สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสระบุรี สถานีตำรวจภูธรพระพุทธรบาท และสำนักงานเทศบาลตำบลธารเกษม(เดิมมีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลธารเกษม) มาให้ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

เทศบาลตำบลธารเกษมในฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่ได้รับการร้องเรียนจาก นายธนเดช แสงวัฒนกุล และชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการของบ้านเลขที่ ๓๕ / ๕ หมู่ ๔ ตำบลธารเกษม อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ซึ่งประกอบกิจการแปรรูปกระดุกสัตว์ ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นสร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง โดยผู้ประกอบการได้ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการต่อเทศบาลตำบลธารเกษม แต่เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่าสถานประกอบการมีข้อบกพร่องทางด้านสุขลักษณะที่ไม่เป็นไปตามข้อบังคับของตำบลธารเกษม เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ผู้ประกอบการจึงได้อุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งขณะนี้ กรมอนามัยได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว โดยมีความเห็นยืนตามคำสั่งของเทศบาลตำบลธารเกษม ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการทำความเข้าใจ เพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข พิจารณาต่อไป ทั้งนี้ ผู้ชี้แจงจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมชี้แจงว่า สถานประกอบการที่ถูกร้องเรียนนั้น ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากมีคนงานไม่ถึง ๗ คน และเครื่องจักรมีกำลังรวมไม่ถึง ๕ แรงม้า สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี จึงไม่มีอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาตามเรื่องร้องเรียน

อนึ่ง ผู้ประกอบการได้ฝ่าฝืนคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ ของเทศบาลตำบลธารเกษม โดยได้ประกอบกิจการเรื่อยมาตั้งแต่ช่วงต้นปีพ.ศ. ๒๕๕๕ สร้างปัญหากลิ่นเหม็นรบกวนอันเป็นเหตุรำคาญ เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หลังจากที่ผู้ร้องเรียนและประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน

ได้ร้องเรียนปัญหาความเดือดร้อนจากกลิ่นเหม็น เทศบาลตำบลธารเกษมได้เชิญประชาชนที่ได้รับ
ความเดือดร้อนเข้าร่วมประชุม เพื่อรับฟังข้อเท็จจริงของปัญหาความเดือดร้อน และได้ดำเนินการแจ้งความ
ลงบันทึกประจำวัน ณ สถานีตำรวจภูธรพระพุทธรบาท เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินการกับผู้ประกอบ
กิจการ แต่เมื่อการแจ้งความไม่มีลักษณะเป็นคำร้องทุกข์กล่าวโทษตามกฎหมาย พนักงานสอบสวนจึงไม่อาจ
ดำเนินการทางกฎหมายต่อผู้ประกอบการได้

จากการรับฟังข้อมูลข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการเห็นว่า ผู้ประกอบการ
สร้างความเดือดร้อนโดยก่อให้เกิดปัญหากลิ่นเหม็นรบกวนประชาชน ที่อาศัยอยู่โดยรอบสถานประกอบการ
อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลธารเกษมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ควรดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเคร่งครัด

มติที่ประชุม

ให้มีหนังสือแจ้ง นายธนเดช แสงวัฒนกุล ผู้ร้องเรียน เกี่ยวกับการยกอุทธรณ์ของนายณพรัตน์ ทองทีก
และการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องร่วมกันแก้ไข
ปัญหาดังกล่าว เทศบาลตำบลธารเกษมควรดำเนินคดีตามกฎหมายกับผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนประกอบ
กิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยเคร่งครัด และขอให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม และจังหวัดสระบุรี ติดตาม
ตรวจสอบโรงงานที่เป็นแหล่งกำเนิดวัตถุพิษ ให้มีการดำเนินการกำจัดของเสียให้ถูกต้องตามกฎหมาย
ซึ่งคณะกรรมการจะติดตามตรวจสอบการดำเนินการแก้ไขปัญหาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ผลการดำเนินการ

คณะกรรมการการออกสหกรรมได้มีหนังสือถึง

๑. นายกเทศมนตรีตำบลธารเกษม เรื่องขอทราบผลการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน

๒. นายธนเดช แสงวัฒนกุล เรื่อง แจ้งผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
(เพิ่มเติม) และแจ้งผลการดำเนินการของคณะกรรมการ

พิจารณาเรื่อง หลักเกณฑ์และกระบวนการในการจัดทำและประกาศใช้ผังเมืองฉบับใหม่

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นางสาวกฤตยาพร ทัพพะทัต	ผู้ช่วยผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย
๒. นายกิตติวัฒน์ ตรีเจริญสมบูรณ์	ผู้อำนวยการฝ่ายบริการเบ็ดเสร็จครบวงจร
๓. นางนิภา รุกขมธูร์	นักวิทยาศาสตร์ ๘
๔. นางสาวทิพย์จินดา ชัยฤกษ์	นักวิทยาศาสตร์ ๗

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายศักดิ์ดา พันธกล้า	ผู้อำนวยการสำนักโรงงานอุตสาหกรรมรายสาขา ๑
๒. นายพงษ์ศักดิ์ สันทราพรพล	ผู้อำนวยการส่วนที่ ๖ สำนักโรงงาน
อุตสาหกรรมรายสาขา ๑
๓. นางอรยา กวางทอง	วิศวกรชำนาญการพิเศษ
๔. นายชัยอนันต์ อรุณฤกษ์ดีกุล	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
๕. นางสาวภัสราพร พลับเจริญสุข	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ

กรมโยธาธิการและผังเมือง

๑. นางสาวสิริรักษ์ ไสยวรรณ	ผู้เชี่ยวชาญด้านการผังเมือง
๒. นางสาวกรกมล ภาคพิจารณ์	นักผังเมืองชำนาญการพิเศษ
๓. นายบรรณรักษ์ สุวันณประ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๔. นางสาววิชัยญา บำรุงชล	นักผังเมืองชำนาญการ
๕. นางณัฐนันท์ โตธรรม	นักผังเมืองชำนาญการ

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายรังษี เหลืองวารินกุล	ประธานคณะกรรมการผังเมืองและ
การนิคมอุตสาหกรรม
๒. นายทรงวุฒิ ไกลภัสสรพงษ์	รองประธานคณะกรรมการผังเมืองและ
การนิคมอุตสาหกรรม
๓. นายอนุสรณ์ สุขศิริพงษ์	เจ้าหน้าที่สายงานอุตสาหกรรม

ผลการพิจารณา

ตามที่ปรากฏต่อสาธารณชน ให้ได้ทราบว่ามีการร้องเรียนไปยังภาคส่วนต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการประกาศใช้ผังเมืองฉบับใหม่ ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถขยายการลงทุนเพิ่มเติมได้อันจะเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ คณะกรรมการจึงได้เชิญหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมชี้แจงให้ข้อมูลข้อเท็จจริงต่อที่ประชุม เพื่อร่วมหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้ชี้แจงว่า ปัญหาที่เกิดจากการวางและจัดทำผังเมืองนั้น โดยเฉพาะผังเมืองรวมจังหวัด สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เห็นว่า ยังไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน ว่าได้กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างเหมาะสมแล้วหรือไม่ เพียงพอต่อการรองรับการเจริญเติบโตด้านอุตสาหกรรมในจังหวัดนั้นหรือไม่ อย่างไรก็ตาม รวมทั้งปัญหาเรื่องโครงข่ายคมนาคมจะมีการขยายไปในทิศทางใด ประกอบกับได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ประกอบการจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีความกังวลใจว่าอาจได้รับผลกระทบจากการประกาศใช้ผังเมือง เนื่องจากพื้นที่เดิมมีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ ต่อมาภายหลังมีการประกาศเป็นพื้นที่สีเขียว ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จึงเกิดความไม่มั่นใจว่าตนอาจถูกจำกัดสิทธิในการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ และไม่สามารถขยายกำลังการผลิตหรือพัฒนาโรงงานต่อไปได้ ซึ่งหากเกิดขึ้นจริงย่อมส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงได้หารือร่วมกับกรมโยธาธิการและผังเมือง เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ผู้แทนจากกรมโยธาธิการและผังเมือง ได้ชี้แจงว่า การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) มีบทบาทในการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรม โดยการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และรองรับการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นระบบ เพื่อสนับสนุนความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ควบคู่กับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับการดำเนินงานของ กนอ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผังเมืองนั้น เนื่องจากเงื่อนไขในการพิจารณาผังเมืองเป็นหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม แต่กระบวนการหรือขั้นตอนดังกล่าวอาจไม่สอดคล้องกันในเรื่องของเวลา กนอ. จึงได้มีการประกาศขอบังคับคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการขอจัดตั้งหรือขยายโครงการนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ กรณีที่การพิจารณาจัดทำร่างผังเมืองได้ผ่านขั้นตอนความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และพื้นที่ดังกล่าวถูกกำหนดให้เป็นเขตสีที่ไม่อาจจัดตั้งเป็นนิคมอุตสาหกรรมได้ กนอ. จะไม่รับพิจารณาการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม แต่ถ้าพื้นที่โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ไม่เคยมีการวางและจัดทำผังเมืองมาก่อน หรืออยู่ระหว่างการจัดทำร่างผังเมืองซึ่งยังไม่มีผลบังคับใช้ กนอ. จะรับพิจารณาผลกระทบต่อนิคมอุตสาหกรรมจากการวางและจัดทำผังเมืองซึ่งเกิดขึ้นทั้งส่วนที่ได้ดำเนินการอยู่และส่วนที่กำลังจะขยายการดำเนินงาน

ผู้แทนจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ชี้แจงว่า พื้นที่โรงงานอุตสาหกรรมใหม่อาจไม่ได้รับผลกระทบจากการวางและจัดทำผังเมืองมากนัก ส่วนใหญ่จะเกิดผลกระทบกับโรงงานอุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิม เนื่องจากไม่สามารถพัฒนาหรือขยายกำลังการผลิตได้ หากเป็นเช่นนี้ต่อไปอาจทำให้ผู้ประกอบการเกิดความไม่มั่นใจต่อนโยบายด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

ผู้แทนจากกรมโยธาธิการและผังเมือง ได้ชี้แจงว่า ผังเมืองแบ่งเป็น ผังเมืองรวมเมืองหรือชุมชนกับผังเมืองรวมจังหวัด ซึ่งการจัดทำผังเมืองทั้งสองมีขั้นตอนคล้ายคลึงกัน ต่างกันที่คณะกรรมการหรือ

คณะกรรมการที่ทำหน้าที่พิจารณาผังเมือง ปัญหาที่เกิดจากการวางและจัดทำผังเมืองในปัจจุบันนี้ ส่วนใหญ่เกิดจากผังเมืองรวมจังหวัด เนื่องจากเพิ่งเริ่มดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับพื้นที่ในแต่ละจังหวัดมีความซับซ้อนจึงอาจเกิดอุปสรรคของการดำเนินการ อย่างไรก็ตาม ภายใต้อาณัติและผังเมือง ได้มีนโยบายในการทบทวนผังเมืองต่าง ๆ โดยแจ้งให้ทุกจังหวัดได้รับทราบ ซึ่งกระบวนการในการปรับปรุงแก้ไขผังเมืองมี ๒ ลักษณะ ได้แก่

๑. ขั้นตอนแก้ไขก่อนมีการใช้ผังเมือง
๒. ขั้นตอนปรับปรุงผังเมืองหลังมีการประกาศใช้แล้ว

ในการพิจารณาการวางและจัดทำผังเมืองแต่ละครั้งนั้น มีการศึกษาวิเคราะห์อย่างละเอียด ทั้งในด้านข้อจำกัดหรือศักยภาพของพื้นที่ ด้านนโยบายในการบริหารประเทศ รวมทั้งการออกสำรวจพื้นที่ ประกอบกับผังเมืองที่จัดทำได้มีการคาดการณ์ล่วงหน้าไป ๒๐ ปี เพื่อรองรับต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป สำหรับการประกาศใช้ผังเมืองแต่ละครั้ง แต่เดิมมีอายุ ๕ ปี ต่ออายุได้ ๒ ครั้ง ๆ ละ ๑ ปี รวม ๗ ปี แต่ปัจจุบันได้เพิ่มอายุผังเมืองเป็น ๑๐ ปี ต่ออายุได้ ๒ ครั้ง ๆ ละ ๒ ปี รวม ๑๔ ปี แต่เนื่องจากการถ่ายโอนภารกิจให้ท้องถิ่นจึงทำให้ผังเมืองหมดอายุ ทำให้เกิดช่องว่างในการบังคับใช้ผังเมือง ทั้งนี้ กรมโยธาธิการและผังเมืองได้เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยประสานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) จัดทำเทศบัญญัติควบคุมการใช้ประโยชน์ในพื้นที่

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นว่า

๑. กรณีที่จังหวัดต่าง ๆ ขอแก้ไขผังเมืองก่อนประกาศใช้ หรือปรับปรุงผังเมืองเฉพาะส่วนที่มีปัญหาหลังประกาศใช้นั้น กระบวนการจัดทำประชาพิจารณ์ควรให้ทุกภาคส่วนรวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดกว้าง เพื่อให้ผังเมืองที่ได้มีความสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละพื้นที่ ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการขอแก้ไขหรือปรับปรุงผังเมืองในลักษณะดังกล่าว กรมโยธาธิการและผังเมือง ควรประกาศและประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจน ครอบคลุมทุกฝ่าย เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างแท้จริง

๒. ผลกระทบจากความล่าช้าของการพิจารณาการขออนุญาต ประกอบกิจการสำหรับโรงงาน บางประเภทที่ต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม นั้นเห็นว่าควรยกเลิกคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรมที่ ๖๙ / ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาอนุญาตโรงงานบางประเภท ที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการอนุญาตประกอบกิจการ อันเป็นการส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศต่อไป

๓. การวางและจัดทำผังเมืองแต่ละครั้ง ควรคำนึงถึงความพร้อมและความต้องการในแต่ละพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นความพร้อมทางด้านภูมิศาสตร์ หรือความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือชุมชนในท้องถิ่น และควรสร้างจิตสำนึกให้ผู้ประกอบการคำนึงถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน ในชุมชนบริเวณใกล้เคียงโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

มติที่ประชุม

๑. แจ้งผลการประชุมต่อกรมโยธาธิการได้รับทราบ รวมทั้งพิจารณาทบทวนกระบวนการในการวางผังเมือง และจัดทำผังเมืองด้วยความรอบคอบ เหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายในการบริหารประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมเกิดการพัฒนาย่างยั่งยืน และสมดุลทุกด้านไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชนสืบไป
๒. แจ้งผลการประชุมของคณะกรรมการต่อผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี จังหวัดตาก จังหวัดปัตตานี จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดชัยนาท จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดกาฬสินธุ์

พิจารณาเรื่อง แนวทางการส่งเสริมสินค้าอุตสาหกรรมฮาลาล เพื่อการรับรองเครื่องหมายฮาลาล

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

๑. นายดำรงค์ สุมาลยศักดิ์	รองประธานกรรมการกลางอิสลาม
แห่งประเทศไทย
๒. นายสมาน อาดัม	รองเลขาธิการคณะกรรมการกลางอิสลาม
แห่งประเทศไทย

ศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. รองศาสตราจารย์วินัย ดะห์ลัน	ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล
๒. ผศ. วนิดา นพพรพันธุ์	รองผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล
๓. นายมนัส สืบสันติกุล	ที่ปรึกษาผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล
๔. นางสาวนิโรพาร์ วรากุลสาลาม	เจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

๑. นายวิฑูรย์ สารสาสน์	ผู้อำนวยการกองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตร
และอาหาร (กนม.)
๒. นายประยูร ลีลางามวงศ์	นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการพิเศษ
๓. นายสุเมธี สิ้นหยกแดง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

ผลการพิจารณา

ตามที่คณะกรรมการการอุดหนุน สภาผู้แทนราษฎร ได้รับทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่อสินค้าฮาลาล ซึ่งอุตสาหกรรมฮาลาลมีทั้งที่เป็นอาหารและไม่ใช่อาหาร โดยมีผลิตภัณฑ์สินค้าฮาลาลหลายชนิดเป็นจำนวนมากในตลาด จากแนวโน้มของตลาดสินค้าฮาลาลมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง อุตสาหกรรมฮาลาลจึงควรได้รับการสนับสนุนและส่งเสริม เพื่อขยายตลาดการส่งออกสู่ต่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น หากสามารถดำเนินการสนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล ให้มีความเข้มแข็งจะส่งผลให้เกิดการสร้างงานและสร้างรายได้ต่อประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ที่ผ่านมาอาหารฮาลาลประเทศไทยได้รับการรับรองเครื่องหมายอย่างถูกต้องตามมาตรฐานของฮาลาล และได้มีการจำหน่ายทั้งภายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศ อย่างไรก็ตามผลิตภัณฑ์สินค้าฮาลาล ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาลบางชนิดอาจยังไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด คณะกรรมการจึงได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ และศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มาให้ข้อมูล โดยสรุปได้ดังนี้

ผู้แทนจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ได้ให้ข้อมูลว่า หน่วยงานได้ร่วมมือกับคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย จัดทำมาตรฐานทั่วไปเพื่อใช้ในการส่งเสริม

สนับสนุนสินค้าฮาลาล ทั้งในประเทศและการส่งออก มาตรฐานดังกล่าวได้ใช้ประกอบในการดำเนินการของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย นอกจากนี้ หน่วยงานได้มีการเจรจาระหว่างประเทศเพื่อการนำเข้าและส่งออกและช่วยส่งเสริมสนับสนุน การค้าระหว่างประเทศให้มีการนำไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้อย่างมีมาตรฐานสากล

ผู้แทนจากศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ให้ข้อมูลว่าประเทศไทยเป็นประเทศผู้ผลิตอาหารฮาลาล เพื่อการส่งออกใหญ่ที่สุดเป็นอันดับห้าในโลก แต่โดยรวมผลิตภัณฑ์อาหารและการเกษตรส่งออกจากประเทศไทยสู่ประเทศมุสลิมไม่ผ่านการรับรองฮาลาล จึงส่งผลต่อการเติบโตด้านการส่งออกของประเทศ ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรมุ่งเน้นและให้ความสำคัญต่อการรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลให้มากยิ่งขึ้นควบคู่กับการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ฮาลาลต่อผู้บริโภคทุกกลุ่ม ในส่วนของการตรามาตรฐานฮาลาล ได้มีการกำหนดให้มีมาตรฐานสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมแห่งชาติหมายเลข ๘๔๐๐ - ๒๕๕๐ ว่าด้วยอาหารฮาลาลขึ้น ด้วยความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย และสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ สำหรับศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้นได้รับยกย่องให้เป็นสถาบันวิทยาศาสตร์ฮาลาลแห่งแรกของโลก ทำหน้าที่ให้การสนับสนุนต่อการตรวจประเมินฮาลาลของสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด และสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย โดยประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการตรวจวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์สามารถลดความเสี่ยงของการปนเปื้อนที่มีสาเหตุจากการขาดกลไกควบคุมสิ่งอันตราย และต้องห้ามในกระบวนการผลิตได้เป็นอย่างดี จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรศาสนาอิสลามหลายประเทศ ให้ความเชื่อมั่นต่อการรับรองเครื่องหมายฮาลาลของประเทศไทยในระดับสูง เนื่องจากการรับรองฮาลาลในประเทศไทยอยู่ภายใต้กฎหมายพระราชบัญญัติบริหารองค์กรศาสนาอิสลามพ.ศ. ๒๕๔๐ ดูแลรับผิดชอบ โดยสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดและสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยที่ดำเนินงานไปตามระเบียบคณะกรรมการอิสลามแห่งประเทศไทยพ.ศ. ๒๕๕๔ ประเด็นที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐ คือ ภาครัฐควรมีมาตรการลดภาระค่าธรรมเนียมในการขอเครื่องหมายรับรองฮาลาลของผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ประกอบการที่มีความพร้อมต่อการยื่นขอรับรองเครื่องหมายฮาลาลให้มากขึ้น

ผู้แทนจากสำนักจุฬาราชมนตรี (ในฐานะสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย) ให้ข้อมูลว่า ผลิตภัณฑ์ฮาลาลของไทยได้รับการพัฒนาเป็นที่น่าเชื่อถือทั้งในประเทศ และต่างประเทศ รวมถึงมีการลงนาม MOU ร่วมกับประเทศต่าง ๆ มาตรฐานฮาลาลของไทยจึงไม่เป็นรองประเทศอื่นใด โดยกระบวนการตรวจสอบฮาลาลจะใช้บทบัญญัติทางศาสนาอิสลามเป็นหลักอย่างเคร่งครัด ปัจจุบันได้พัฒนาระบบตรวจสอบโดยวิเคราะห์ตั้งแต่ที่มาของวัตถุดิบ ส่วนผสม ระบบการผลิตที่เป็นสัดส่วน บรรจุภัณฑ์ และการขนส่งต้องถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม ไม่มีการปะปนกับผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น ๆ ในบางกรณีต้องให้ ศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนำหลักวิทยาศาสตร์มาใช้ตรวจสอบวิเคราะห์ส่วนผสมของผลิตภัณฑ์แต่มิใช่เป็นการรับรองฮาลาล ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยจากสิ่งเจือปน

ที่ต้องห้ามตามหลักศาสนาอิสลาม ในอนาคตมีการวางแผนร่วมกันกับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เพื่อพัฒนาระบบฮาลาลต่อไป สำหรับประเด็นที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐ คือ ภาครัฐควรให้ความสำคัญและช่วยผลักดันงบประมาณให้กับองค์กรทางศาสนา เนื่องจากปัจจุบันมีรายได้จากค่าธรรมเนียมในการขอรับรองเครื่องหมายฮาลาลจากผู้ประกอบการเท่านั้น ซึ่งไม่เพียงพอต่อการบริหาร หากภาครัฐสามารถสนับสนุนงบประมาณได้ทางองค์กรจะสามารถลดหย่อนค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ประกอบการซึ่งจะมีส่วนช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการขอใช้เครื่องหมายฮาลาลมากขึ้น อีกทั้งควรเพิ่มงบประมาณเพื่อการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับความสำคัญและการสร้างความเชื่อมั่นต่อผลิตภัณฑ์ฮาลาล และภาครัฐควรแสวงหาช่องทางการตลาดด้วยกลไกพาณิชย์ผ่านหน่วยงานหรือสถานทูตในต่างประเทศด้วย

หลังจากที่คณะกรรมการได้รับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ฮาลาลแล้วเห็นควรนำข้อเสนอ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เสนอต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์ฮาลาลทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลต่อไป

มติที่ประชุม

ตั้งคณะอนุกรรมการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการรับรองมาตรฐานสินค้าฮาลาล

พิจารณาเรื่อง แนวโน้มและทิศทางการลงทุนในปัจจุบันและอนาคต

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

๑. นายยุทธศักดิ์ คุ้มาวัชร์	ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และนโยบายการลงทุน
๒. นายกฤตวิทย์ มัชฌิมากร	นักวิชาการส่งเสริมการลงทุนชำนาญการ
๓. นางสาววรกานต์ แซ่ลิ้ม	นักวิชาการส่งเสริมการลงทุนปฏิบัติการ

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ได้ประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องแนวโน้มและทิศทางการลงทุนในปัจจุบันและอนาคต โดยเชิญสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเข้าชี้แจงข้อมูลข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้ชี้แจงถึงแนวทางการส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยในปัจจุบันและอนาคต เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economics Community : AEC) โดยสรุปได้ ๔ ด้าน ดังนี้

๑) แนวโน้มและทิศทางการลงทุนในปัจจุบันและอนาคต โดยภาพรวมการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยจัดอยู่ในลำดับที่สองของกลุ่มประเทศอาเซียน โดยมีการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มขึ้น แม้ว่าประเทศไทยจะประสบปัญหาทางธรรมชาติจากอุทกภัยในปีที่ผ่านมา ซึ่งอาจเป็นผลให้นักลงทุนต่างประเทศอาจถอนการลงทุนจากประเทศไทย แต่กลับพบว่ามีการลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นในภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ โครงสร้างพื้นฐาน และพลังงาน โดยประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศอันดับหนึ่งที่เข้ามาลงทุนจำนวนมากและมีความต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยได้มีการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศเพิ่มขึ้นในปีพ.ศ. ๒๕๕๔ และปีพ.ศ. ๒๕๕๕ ทั้งนี้ จากข้อมูลการลงทุนพบว่าประเทศไทยมีปัจจัยบวก เช่น การเป็นประเทศในกลุ่มอุตสาหกรรมที่สำคัญ เช่น อาหาร ยานยนต์ ปิโตรเคมี ฯลฯ ประกอบกับค่าเงินเยนที่แข็งขึ้น และปัญหาแผ่นดินไหวในต่างประเทศทำให้มีโอกาสการย้ายฐานการผลิตมายังประเทศไทย ความมั่นใจของภาคธุรกิจและผู้บริโภคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ภายในประเทศจากการเพิ่มค่าจ้าง เงินเดือน ราคาผลผลิตทางเกษตรเพิ่มขึ้น และการลดลงของภาษีเงินได้นิติบุคคลระดับต่ำเป็นร้อยละ ๒๐ สามารถแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ และมีปัจจัยลบ เช่น นักลงทุนต้องการลดความเสี่ยงโดยกระจายฐานการผลิตไปยังต่างประเทศ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง ความกังวลในการให้สิทธิประโยชน์ของไทย ปัญหาชายแดนภาคใต้ ปัญหาภาษีอากรกับหน่วยงานรัฐ ปัญหาการขาดแคลนแรงงานทั้งฝีมือและไร้ฝีมือ การเพิ่มอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

๒) ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนในปัจจุบัน ซึ่งมีวิสัยทัศน์ คือ มิตรแท้ เพื่อการลงทุนที่ยั่งยืน โดยมุ่งเน้นสร้างสมดุลทั้งสามด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การพัฒนาไปพร้อมกัน โดยมีกลไก ๕ ด้าน เช่น การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่สำคัญ ตามนโยบายรัฐบาล การตลาดเชิงรุกเพื่อชักจูงการลงทุน การเจรจาและทำข้อตกลงด้านการลงทุนในเวทีระหว่างประเทศเพื่อขยายโอกาสการลงทุน การเสริมสร้างโอกาสการลงทุนไทยในต่างประเทศและการพัฒนาศักยภาพและแก้ไขปัญหาคอขวดอุตสาหกรรม ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการอนุมัติโครงการเพื่อการส่งเสริมการลงทุน และรับสิทธิประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุน คือ สิทธิประโยชน์พื้นฐานด้านภาษี สิทธิประโยชน์ไม่เกี่ยวกับภาษี สิทธิประโยชน์โดยทั่วไปตามเขตที่ตั้ง ทั้งนี้ได้มีการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้สร้างมูลค่าเพิ่ม การเสริมสร้างความแข็งแกร่งอุตสาหกรรมที่ไทยได้เปรียบในการแข่งขัน และการส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาทักษะ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

๓) ร่างยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนพ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐ ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการ โดยปรับเปลี่ยนทิศทางการส่งเสริมการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทย มุ่งเน้นการส่งเสริมแบบมีเป้าหมายชัดเจน ส่งเสริมตามประเภทกิจการโดยเน้นการส่งเสริมให้ทำกิจการที่เป็นประโยชน์กับประเทศ ส่งเสริมให้เกิดกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ในภูมิภาค และปรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้เหมาะสมและเน้นการอำนวยความสะดวกให้เกิดการลงทุน ส่งเสริมการลงทุนในประเทศเป็นหลักและเพิ่มบทบาทในการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ และวัดผลจากคุณค่าของโครงการลงทุน ซึ่งการกำหนดประเภทกิจการและสิทธิประโยชน์ โดยจัดเป็นกลุ่มบัญชีกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ประมาณ ๑๐๐ กิจการ กลุ่มบัญชีกิจการที่จะได้รับการอำนวยความสะดวกผ่านสิทธิประโยชน์ด้านเครื่องจักร วัตถุดิบ และ Non-tax ประมาณ ๓๐ กิจการ กลุ่มที่จะยกเลิกให้การส่งเสริมประมาณ ๘๐ กิจการ โดยแบ่งระดับสิทธิประโยชน์เป็นกลุ่มเพื่อยกเว้นภาษีเงิน และนำหลักสิทธิประโยชน์ตามคุณค่า (Merit) มาร่วมเพื่อพิจารณาในการส่งเสริมการลงทุน เช่น การวิจัยและพัฒนา มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม การตั้งสถานประกอบการ เพื่อจูงใจให้นักลงทุนพัฒนาความสามารถและยกระดับภาคอุตสาหกรรมให้สูงขึ้น

๔) อุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่จะส่งเสริมในอนาคตมีจำนวน ๑๐ กลุ่ม คือ ประเภทโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม (Industrial Foundation) มี ๕ กลุ่ม ประเภทเทคโนโลยีพื้นฐานขั้นสูงที่จะช่วยยกระดับอุตสาหกรรมไทย (Advanced Core Technologies) มี ๑ กลุ่ม ประเภทอุตสาหกรรมที่พัฒนาจากทรัพยากรในประเทศและความเป็นไทย (Thainess) มี ๒ กลุ่ม และประเภทอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีความสามารถเป็นฐานการผลิตหลักของโลก (Global Supply Chain) มี ๒ กลุ่ม ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. การกำหนดสิทธิประโยชน์ตามคุณค่า (Merit) เพื่อรับการยกเว้น CIT เพิ่มขึ้น ควรมีการเพิ่มด้านเทคโนโลยีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณา เพื่อรับสิทธิประโยชน์ และควรหาวิธีการวัดผล เพื่อให้เกิดการพัฒนาและเพิ่มความสามารถทางเทคโนโลยีให้สูงขึ้น

๒. การพิจารณาการส่งเสริมการลงทุน ควรบูรณาการเพื่อตรวจสอบการมีใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.๔) ก่อนการพิจารณาให้การส่งเสริมการลงทุนในประเทศ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างกัน ซึ่งทำให้การส่งเสริมการลงทุนเกิดความยั่งยืนและสมดุลทั้งด้านสิทธิประโยชน์กับด้านสิ่งแวดล้อม

๓. การยกเลิกการส่งเสริมการลงทุน ควรมีการพิจารณา gewissen บางประเภทกิจการ เนื่องจากในอนาคตอาจมีการขยายนิคมอุตสาหกรรม หรือเขตอุตสาหกรรมไปในพื้นที่ชายแดนไทย

พิจารณาเรื่อง ผลการเปลี่ยนแปลงภายหลังการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็น ๓๐๐ บาทต่อวัน

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

๑. นายโชคชัย ศรีทอง	รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
๒. นายมนโชนย์ แสงแก้ว	ผู้อำนวยการกลุ่มงานป้องกันและแก้ไขปัญห
การคุ้มครองแรงงาน

กรมการจัดหางาน

๑. นายธนิช นุ่มน้อย	ผู้อำนวยการกองพัฒนาระบบบริการจัดหางาน
๒. นางจรรวรณ์ บุญเกิดรัมย์	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๑. นายนคร ศิลปอาชา	อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
๒. นางสาวประภาพร ชูลีลัง	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญพิเศษ
๓. นายถาวร หมู่ผึ้ง	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการ

กรมสรรพากร

๑. นางหัสกาญจน์ ภิงคารวัฒน์	นักวิชาการภาษีชำนาญการพิเศษ
๒. นายนเรศ บุรณากาญจน์	นักวิชาการภาษีชำนาญการ
๓. นางสาวภัทรี ฉัตรเฉลิมเกียรติ	นิติกรชำนาญการ
๔. นางสาวปราณี พันธุ์ฤกษ์	นิติกรชำนาญการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

๑. นายปรีดา อติวิจิตรการ	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค
๒. นายพงษ์ศักดิ์ เลาสวัสดิชัยกุล	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายเจน นำชัยศิริ	รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๒. นายมานะผล ภู่มบุญ	รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ผลการพิจารณา

ตามที่รัฐบาลได้มีนโยบายพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงาน ด้วยการประกาศเรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งแรงงานทั่วประเทศจะได้รับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นวันละ ๓๐๐ บาท คณะกรรมการการ
ต้องการรับทราบข้อมูล หรือผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งภาคแรงงานและภาคผู้ประกอบการหลังการปรับอัตรา
ค่าจ้างขั้นต่ำมีผลบังคับใช้ จึงเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมการจัดหางาน

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสรรพากร สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เข้าร่วมประชุม

ผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้ให้ข้อมูลว่า ผู้ได้รับผลกระทบส่วนใหญ่ที่ได้รับการร้องเรียนเป็น ผู้ประกอบการรายเล็ก ซึ่งหลังจากรัฐบาลประกาศอัตราค่าจ้างขั้นต่ำแล้ว เกิดผลกระทบทำให้ผู้ประกอบการใน ๒๙ จังหวัด ต้องรับภาระต้นทุนการผลิตสูงขึ้นถึงร้อยละ ๘๐ ซึ่งสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ให้ความช่วยเหลือโดยมีมาตรการลดต้นทุน เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนโดยพิจารณาจากสัดส่วนผลกระทบที่ผู้ประกอบการแต่ละรายได้รับ โดยต้องเป็นผู้ประกอบการที่อยู่ในระบบภาษีและระบบประกันสังคม นอกจากนี้ ควรให้ผู้ประกอบการลงทะเบียนเพื่อตรวจสอบข้อมูลรายได้กับต้นทุนค่าแรง เพื่อให้การช่วยเหลือตรงกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น และควรคำนึงถึงค่าแรงงานตั้งต้นของแต่ละภูมิภาคและปรับขึ้นในอัตราที่ผู้ประกอบการมีระยะเวลาเพียงพอต่อการปรับตัว

ผู้แทนจากกรมสรรพากร ได้ให้ข้อมูลว่า มาตรการของหน่วยงานที่ช่วยเหลือผู้ประกอบการ ดังนี้

- ๑) ให้บุคคลธรรมดา และนิติบุคคลหักรายจ่ายส่วนต่างค่าแรงที่เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐๐ บาท ได้ ๑.๕ เท่า
- ๒) ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่ได้รับการขายเครื่องจักรเก่า เพื่อซื้อเครื่องจักรใหม่

ที่เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

๓) ให้หักค่าเสื่อมเครื่องจักรใหม่ได้เต็มจำนวนในปีแรก

๔) การปรับปรุงการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล SMEs

ผู้แทนจากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้ให้ข้อมูลว่า สัดส่วนต้นทุนแรงงานต่อต้นทุนรวมเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๑.๘๕ เป็นร้อยละ ๑๖.๑๑ จังหวัดที่ได้รับผลกระทบ คือ จังหวัดที่ปรับอัตราค่าจ้างระยะที่ ๒ อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมากจะมีต้นทุนรวมเพิ่มสูง เช่น อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งทางหน่วยงานได้มีมาตรการช่วยเหลือ คือ

- ๑) คลินิกอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาแรงงานและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตควบคู่กัน
- ๒) สนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนผ่านธนาคาร SME
- ๓) กระหวางอุตสาหกรรมร่วมลงทุนโดยธนาคาร SME ในลักษณะ Joint Venture
- ๔) การยกเว้นค่าธรรมเนียมบริการรายปี

ในด้านแรงงาน ผู้แทนกรมสวัสดิการคุ้มครองแรงงานให้ข้อมูลว่า ผลจากการปรับอัตราค่าจ้าง ๓๐๐ บาท เกิดผลกระทบต่อสถานประกอบการที่เลิกจ้างลูกจ้าง ๓๕ แห่ง กระทบต่อลูกจ้าง ๑,๘๘๑ คน ซึ่งสาเหตุแห่งการเลิกจ้างมีทั้งได้รับผลกระทบจาก การปรับอัตราค่าจ้างโดยตรงและสาเหตุอื่น ๆ จังหวัดที่มีผลกระทบจะอยู่แถบภาคเหนือซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก และขนาดกลาง หน่วยงานมีมาตรการช่วยเหลือเรื่องสวัสดิการให้แก่ลูกจ้าง โดยเน้นที่การเข้าตรวจสถานประกอบการ เพื่อตรวจสอบสภาพการจ้าง กรณีพบนายจ้างไม่ปฏิบัติตามจะชี้แจงข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้นายจ้างได้ทราบ สำหรับกรณีลูกจ้างที่ถูกให้ออกจากงานนั้น ผู้แทนกรมการจัดหางานได้ให้ข้อมูลว่าทางหน่วยงานรับหน้าที่ในการจัดหางานและตำแหน่งที่ว่างเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ผู้ได้รับผลกระทบทราบ แต่ระหว่างที่ยังไม่ได้

รับงานจะมีการฝึกฝีมือแรงงานซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมีมาตรการช่วยเหลือ คือ

- ๑) สามารถนำค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมฝีมือแรงงานมาหักลดหย่อนภาษีได้ ๓ เท่า
- ๒) การให้กู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อใช้ในการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- ๓) จัดคลินิกพัฒนาฝีมือแรงงานเคลื่อนที่ไปยังสถานศึกษา และสถานประกอบการต่าง ๆ เพื่อให้

แรงงานสามารถสร้างผลิตภัณฑ์ได้เต็มประสิทธิภาพ

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นว่า ปัญหา อุปสรรค มาตรการต่าง ๆ รวมถึงประโยชน์ที่ลูกจ้างได้รับจากนโยบายปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นวันละ ๓๐๐ บาทนั้น สถานการณ์ของผู้ได้รับผลกระทบไม่รุนแรงแต่อย่างใด แต่ยังคงมีผู้ได้รับผลกระทบบางส่วน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นนี้เป็นหน้าที่ของภาครัฐบาลที่จะต้องดำเนินการแก้ไขต่อไป

พิจารณาเรื่อง การเตรียมความพร้อมของภาคอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๑. นายวีรนนท์ นิลदानวงศ์	รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
๒. นางสาวสมพิศ แน่นหนา	นักพัฒนาระบบราชการชำนาญการพิเศษ

สำนักโลจิสติกส์ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

๑. นางอนงค์ ไพจิตรประภาภรณ์	ผู้อำนวยการสำนักโลจิสติกส์ กรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่
๒. นายนคร ศรีมงคล	วิศวกรเหมืองแร่ชำนาญการพิเศษ
๓. นางอรพิน อุดมธนธีระ	นักวิชาการอุตสาหกรรมชำนาญการพิเศษ

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

๑. นางจินตนา ชัยยวรรณาการ	รองอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
๒. นางสาวรัมภาวรรณ อินทรรักษา	นักวิชาการพาณิชย์

กรมทางหลวง

๑. นายชัชวาลย์ บุญเจริญกิจ	อธิบดีกรมทางหลวง
๒. นายชัยธวัช พรหมศรี	ผู้อำนวยการสำนักบริหารโครงการทางหลวง
ระหว่างประเทศ
๓. นายสุรัชย์ ศรีเลณวัติ	ผู้อำนวยการสำนักแผนงาน
๔. นายทรงกลด กลิ่นหอม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นางชวนทัศน์ ประไพพิศ	ผู้เชี่ยวชาญ ๑๒
๒. นางสาวทัศนีย์ เกียรติกันยากร	ผู้อำนวยการกองวิเคราะห์นโยบายและแผน

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายกรกฎ ผดุงจิตต์	รองเลขาธิการสภาอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย
๒. นายภาคภูมิ ตีรนนท์	ผู้อำนวยการฝ่ายองค์กรระหว่างประเทศ

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๑. นางสาวพรวิสา ศรีนุกงษ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายการเงินการคลัง
ระหว่างประเทศ
๒. นางณัฐยา อัครมากรลักษณ์	ผู้อำนวยการส่วนความร่วมมืออาเซียน
๓. นางสาวจรัสพร เฉลิมเกียรติ	เศรษฐกรชำนาญการ สำนักการเงิน
การคลังอาเซียน

๔. นายเดชชัย กุลวงศ์

เศรษฐกิจปฏิบัติการ สำนักการเงิน
การคลังอาเซียน

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๑. นางลักขณา ตั้งจิตนบ

ผู้อำนวยการสำนักประสานด้าน
การต่างประเทศ

๒. นางอรรณนิศา แจ่มใจธรรม

หัวหน้าสำนักกลุ่มความร่วมมือในภูมิภาค

ผลการพิจารณา

การเตรียมความพร้อมของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเป็นที่ทราบว่า วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นการเริ่มต้นของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community : AC) คณะกรรมการธิการอยากทราบความคืบหน้า ของภาคประชาคมอาเซียนอุตสาหกรรมการผลิตได้มีการเตรียมความพร้อมอย่างไร ประสบปัญหาอุปสรรคหรือไม่อย่างไร สรุปได้ดังนี้

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ยุทธศาสตร์กระทรวงการคลังด้านการเงินการคลัง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ภายใต้เสาหลักประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มี ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยมีการเชื่อมโยงตลาดทุนไทย กับตลาดทุนอาเซียน จัดทำความตกลงยอมรับร่วมสาขาย่อยต่าง ๆ ด้านการเงินเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อช่วยลดอุปสรรคในการขยายธุรกิจระหว่างไทยกับอาเซียน เคลื่อนย้ายเงินทุนได้อย่างเสรี มีการเปิดเสรีการค้า บริการด้านการเงิน ใช้ระบบกำกับดูแลสถาบันการเงิน และบริการด้านการเงินที่ได้มาตรฐานพร้อมทั้ง เสริมสร้างความแข็งแกร่งของระบบกำกับดูแล มีการประสานนโยบายเศรษฐกิจกับอาเซียนและประเทศ นอกกลุ่ม นอกจากนี้ สนับสนุนประชาชนระดับฐานรากและ SMEs ให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน กำหนดทิศทาง ของรัฐวิสาหกิจเพื่อใช้ประโยชน์จากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และพัฒนาระบบการประเมินราคา ทรัพย์สินเพื่อสร้างความได้เปรียบในการบริการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน อำนวยความสะดวกทางการค้า และพิธีการศุลกากรให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว อำนวยความสะดวกในการขนส่ง สินค้าข้ามพรมแดนและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนากฎหมาย กฎ และระเบียบ โดยเร่งรัดการจัดทำอนุสัญญาความตกลง เพื่อยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน การปรับปรุงโครงสร้างองค์กร และพัฒนาระบบงานภายในกระทรวงการคลัง เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาศักยภาพมนุษย์ โดยพัฒนาความรู้ด้านภาษาต่างประเทศและพัฒนา เศรษฐกิจอย่างเสมอภาคมีการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ และการเงินแก่ประเทศสมาชิกใหม่

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ในฐานะ หน่วยงานประสานงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้ดำเนินการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การรวมกลุ่มของเสาเศรษฐกิจอาเซียน จำนวน ๔๑ หน่วยงาน เพื่อทราบความคืบหน้าการเตรียมความพร้อม ด้านกฎหมาย พบว่า ๑๖ หน่วยงาน อยู่ระหว่างดำเนินการปรับแก้กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการค้า ระหว่างประเทศ และ ๑๘ หน่วยงาน อยู่ในระหว่างดำเนินการรวบรวมข้อมูล รวมทั้ง ๗ หน่วยงานที่ไม่มี

การปรับ อาทิเช่น กระทรวงพลังงาน กรมเจ้าท่า เป็นต้น ในส่วนของกระทรวงพาณิชย์ กรมทรัพย์สินทางปัญญาอยู่ในระหว่างดำเนินการตามแผนงาน ติดตามประเมินผลการดำเนินการ เพื่อเตรียมการเข้าเป็นภาคี Madrid Protocol หรือพิธีสารมาดริดด้านการจดทะเบียนเครื่องหมาย และการเข้าเป็นภาคี Hague Agreement หรือความตกลงเฮก ด้านการจดทะเบียนสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศของ WIPO

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในมุมมองนั้น สินค้าอุตสาหกรรมภาษีเป็นศูนย์ ยกเว้นสินค้าทางเกษตร ปัญหาที่พบได้แก่

๑. ไม่สามารถใช้สิทธิประโยชน์ในกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เป็นศูนย์ได้ตามกฎที่เรียกว่า ถิ่นกำเนิดสินค้า

๒. การปรับปรุงการผ่านสินค้าของศุลกากร

๓. การดำเนินการด้านมาตรฐานร่วมกัน

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

การเตรียมความพร้อมของภาคอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมนั้น จะเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ ได้แก่ ทักษะด้านภาษา ความรู้ความเข้าใจตลาด การพัฒนาสินค้าให้เหมาะสมกับการตลาด และด้านเทคนิคการเจรจา ปัญหาสินค้าลอกเลียนแบบ ซึ่งสินค้าไทยเป็นที่ต้องการของตลาดในประเทศเพื่อนบ้าน เพราะเป็นสินค้าที่ได้มาตรฐานสากล แต่มักประสบปัญหาการลอกเลียนแบบสินค้า การรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ คือ การให้ความช่วยเหลือกันระหว่างผู้ประกอบการ ซึ่งมีประสบการณ์ในพื้นที่กับผู้ประกอบการไทยรายใหม่ที่ต้องการไปลงทุน โดยมีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นสื่อกลาง นอกจากนี้ การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท ทำให้แรงงานหายากขึ้นโดยเฉพาะแรงงานต่างด้าวที่สามารถว่าจ้างในราคาต่ำกว่า ๓๐๐ บาท กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงประสานกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมถึงการไปลงทุนในต่างประเทศ เพื่อลดต้นทุนแรงงาน

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

สสว.ดำเนินงานภายใต้กรอบคณะทำงานอาเซียนด้าน SMEs มี ๔ ประเด็น คือ

๑. ให้ไทยเป็นศูนย์กลางการลงทุนด้าน SMEs ของอาเซียน

๒. ดึงดูดการค้าการลงทุนจากประเทศอาเซียนและประเทศนอกภูมิภาคอาเซียนสู่ไทย

๓. สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ SMEs และเครือข่ายผู้ให้บริการที่จำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจ

ของ SMEs

๔. เพื่อเชื่อมโยงผู้ประกอบการ SMEs ไทยสู่อาเซียนและขยายโอกาสทางการค้าต่อผู้ประกอบการไทยสู่อาเซียน

นอกจากนี้ สสว. ยังมีการผลักดันในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้แก่

๑. การสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับ SMEs ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยพัฒนาเครือข่ายผู้ให้บริการ SMEs อาเซียน ๑๑ แห่ง จัดทำคู่มือการค้าการลงทุนในต่างประเทศ โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๒. การศึกษาการรวมกลุ่มผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการจัดทำนโยบายในการสนับสนุนและส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีแนวทางในการขยายและพัฒนาการนิคมอุตสาหกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยในพื้นที่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่เชื่อมโยงกับระเบียงเศรษฐกิจ อาทิ นิคมอุตสาหกรรมเชียงของ จังหวัดเชียงราย จะเชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจเหนือใต้ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่ตั้งด่านของอำเภอเชียงของ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมบริการโลจิสติกส์ ซึ่งจะเชื่อมโยงสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ ๔ เชียงของ-ห้วยทราย โดย กนอ.ร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรมบ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี เชื่อมโยงกับระเบียงเศรษฐกิจของตะวันออกและตะวันตก นิคมอุตสาหกรรมตั้งอยู่ที่บ้านทุ่งศาลา บ้านลำทราย เพื่อรองรับอุตสาหกรรมบริการโลจิสติกส์ และเชื่อมโยงโครงการทวาย สำหรับนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดเป้าหมายอื่น ๆ กนอ. จะคัดเลือกจังหวัดของศูนย์กลางของแต่ละกลุ่มจังหวัดกำหนดเป็น ๑ จังหวัดเป้าหมาย และปีพ.ศ. ๒๕๕๖ จะนำร่องทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดอุดรธานี จังหวัดนครพนม และจังหวัดนครราชสีมา

กรมทางหลวง

โครงสร้างพื้นฐานของกรมทางหลวงได้มีข้อตกลง และการลงนามร่วมกันในกลุ่มประเทศอาเซียน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการขนส่ง โดยกำหนดเป็นทางหลวงอาเซียน ๑๒ เส้นทางหลัก ข้อตกลงของกลุ่มประเทศอาเซียนมีมาตรฐาน ๒ เลนลาดยาง จนถึง ๔ ช่องจราจร ไทยได้พัฒนาเส้นทางเป็น ๔ ช่องจราจรปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จะของบประมาณเป็น ๔ ช่องจราจรทั้งหมด ในความพร้อมไทยมีความพร้อมมากกว่าประเทศในกลุ่มอาเซียน กรมทางหลวงมีแผนรองรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเศรษฐกิจชายแดน โดยศึกษาบริหารจัดการในการอำนวยความสะดวก พักผ่อนเรื่องน้ำหนักของรถบรรทุก การประชาสัมพันธ์ และพัฒนาโครงสร้างของกรมทางหลวง

สำนักโลจิสติกส์ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ และ Supply Chain ของภาคอุตสาหกรรม สำนักโลจิสติกส์ ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ เพื่อที่จะเพิ่มขีดความสามารถของประเทศโดยใช้เครื่องมือจัดการทางด้านโลจิสติกส์และ Supply Chain เป็นตัวขับเคลื่อน ปัจจุบันบริษัทเปลี่ยนแปลงอย่างมากทำให้ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ไว้ในอันดับที่ ๓๐ จากสถาบันการจัดการนานาชาติ กลุ่มเกณฑ์ชี้วัดที่ประเทศไทยต้องปรับปรุง ได้แก่ ประสิทธิภาพของภาคเอกชน ในประเด็นประสิทธิภาพและการเพิ่มผลิตภาพ โครงสร้างพื้นฐานและ

World Economic Forum (WEF) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั่วโลก ซึ่งไทยเป็นกลุ่มประเทศที่แข่งขันหรือขับเคลื่อนด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพ การลงทุนและการปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์ ได้รับการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันเป็นอันดับที่ ๓๙ ของโลก ส่วนธนาคารโลกในทุก ๒ ปี มีการจัดลำดับประสิทธิภาพการจัดการระบบโลจิสติกส์ของประเทศทั่วโลก โดยมีปัจจัยที่ถูกนำมาใช้เป็นตัวชี้วัด ได้แก่ กระบวนการศุลกากร โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่งระหว่างประเทศ ศักยภาพผู้ให้บริการโลจิสติกส์ การรักษาเวลา และการติดตามสินค้า โดยประเทศไทยได้เป็นอันดับที่ ๓๘ ของโลก

การดำเนินงานด้านพัฒนาโลจิสติกส์อุตสาหกรรม และการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับ AEC มีดังนี้

๑. การสร้างความเป็นมืออาชีพด้านการจัดการโลจิสติกส์ในสถานประกอบการของภาคอุตสาหกรรม
๒. การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยธุรกิจในโซ่อุปทานของ

ภาคอุตสาหกรรม

๓. สนับสนุนให้เกิดปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

๔. เป้าหมายการพัฒนาโลจิสติกส์อุตสาหกรรม

๕. ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศที่มีมูลค่าสูงถึงร้อยละ ๑๕ ของ GDP และรัฐบาลมีนโยบายลดลงร้อยละ ๓ ภายใน ๕ ปี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในยุคการค้าเสรีที่ไร้พรมแดน

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑. ควรมีการบูรณาการทั้งระบบและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประชุมร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องนี้
๒. ขอให้กรมทางหลวงทบทวนแผนการปฏิบัติการให้ชัดเจนว่าเส้นทางไหนมีความสำคัญ

โดยเฉพาะการเชื่อมโยงจังหวัดต่อจังหวัด

พิจารณาเรื่อง แผนงานโครงการเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการพัฒนาท่าเรือน้ำลึก
และนิคมอุตสาหกรรมทวาย

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมทางหลวง

๑. นายสถิตย์ เลหาเจริญยศ	รองอธิบดีกรมทางหลวงฝ่ายบริหาร
๒. นายสุรัชย์ ศรีเลณวัติ	ผู้อำนวยการสำนักแผนงาน
๓. นายบุญเกื้อ จันทบรรจง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๔. นายทรงกลด กลิ่นหอม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

กรมโยธาธิการและผังเมือง

๑. นางศันสนีย์ ศรีศุกรี	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิเคราะห์ผังเมือง
๒. นายสมเกียรติ สิริพิทักษ์เดช	วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ
๓. นางมณีกานต์ ชุมคง	วิศวกรโยธาชำนาญการ
๔. นางนธวรรณ รัชมีศร	นักผังเมืองปฏิบัติการ
๕. นางธนวดี เทพเคนทร์	นักผังเมืองปฏิบัติการ

การรถไฟแห่งประเทศไทย

๑. นายประจักษ์ มโนธัม	รองผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย
	หน่วยธุรกิจการเดินรถ
๒. นางสาวภัทรสุดา นมสาตร์	หัวหน้ากองการตลาดฝ่ายการพาณิชย์

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

๑. นายมงคล สกฤตแก้ว	รองผู้ว่าการนโยบายและแผน
๒. นายกิจจา ศรีพัฒน์วงษ์	ผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนระบบไฟฟ้า
๓. นางสาวจิราพร ศิริคำ	หัวหน้ากองวางแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้า
๔. นายสวาท ธรรมพงษ์	วิศวกร ๖

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

๑. นายวิโรจน์ บัวศรี	ผู้อำนวยการกองแผนงานระบบไฟฟ้า
๒. นายศรัณย์พงศ์ อาซิวสุนทร	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนระบบไฟฟ้า
๓. นายพิเชษฐ์ วงศ์เคี่ยม	หัวหน้าแผนกพยากรณ์ความต้องการไฟฟ้าภาค
๔. นายณัฐวุฒิ สิริแสงสว่าง	หัวหน้าแผนกโครงการภาค ๓ (ภาคกลาง)

การประปาส่วนภูมิภาค

๑. นางรัตนา กิจวรรณ	ผู้ว่าการการประปาส่วนภูมิภาค
๒. นายกฤษฎา คังขมณี	ผู้ช่วยผู้ว่าการการประปาส่วนภูมิภาค (ฝ่ายบริหาร)
๓. นายจักรพงษ์ คำจันทร์	ผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานโครงการ
๔. นายเอกรินทร์ ภูพงษ์	ผู้อำนวยการกองแผนงานโครงการ ๑
๕. นายพินพ ภูสวัสดิ์	นักวิเคราะห์ระบบงาน ๗

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นางชวนทัศน์ ประไพพิศ	ผู้เชี่ยวชาญ ๑๒
๒. นางจิตาภา มั่นในสังจธรรม	รักษาการตำแหน่งรองผู้ว่าการ
ฝ่ายยุทธศาสตร์และการเงิน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑. นายชาญวิทย์ อมตะมาตุชาติ	รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนา
การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๒. นางสาวพจณี อรรถโรจน์ภิญโญ	ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์
และการวางแผนพัฒนาพื้นที่
ที่ปรึกษาด้านการพัฒนาพื้นที่
๓. นายสมชาย ศักดาเวคีอิศร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๔. นางจิราภรณ์ ศรีจันทร์	

จังหวัดกาญจนบุรี

๑. นายทศพล แก้วประพาฬ	รองผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี
๒. นายอดุลย์ ร่วมสุข	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๓. นายธวัชชัย ฐิตวิวัฒน์วงศ์	วิศวกรชำนาญการ
๔. นายอนันท์ชัย ทองสินธุ์	ปลัดอำเภอ

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่อง แผนงานโครงการเพื่อการเตรียมความพร้อมรองรับการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย โดยได้เชิญหน่วยงานต่าง ๆ เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการธิการ

๑. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๒. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๓. กรมทางหลวง
๔. กรมโยธาธิการและผังเมือง
๕. การรถไฟแห่งประเทศไทย
๖. การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
๗. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
๘. จังหวัดกาญจนบุรี
๙. การประปาส่วนภูมิภาค

สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ตามแนวชายแดนฝั่งตะวันตก เพื่อรองรับโครงการท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวายเป็นการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศพม่า โดยเป็นการสร้างระบบเศรษฐกิจระหว่างทวายและกรุงเทพฯ สู่ประเทศเพื่อนบ้าน โครงการดังกล่าวจะส่งผลดีต่อประเทศไทย คือ ช่วยให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยเติบโตขึ้น ร้อยละ ๑.๙

ทำให้เกิดแหล่งวัตถุดิบอุตสาหกรรม เช่น เหล็กต้นน้ำ ซึ่งจะช่วยพัฒนาเขตอุตสาหกรรมตะวันออก ก่อให้เกิดการจ้างงานที่มากขึ้น ยกระดับอุตสาหกรรม สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ สร้างความมั่นคงทางพลังงานทั้งประเทศไทยและประเทศพม่า เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ช่วยพัฒนาการขนส่งโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมต่อไปยังเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และยุโรป เกิดสะพานทางเศรษฐกิจเชื่อมต่ออันเนื่องมาจากการขยายระบบโลจิสติกส์

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ประเทศไทยและประเทศพมามีการลงนามบันทึกความเข้าใจร่วมกัน (MOU) ซึ่งรัฐบาลไทยและรัฐบาลพม่าได้ตั้งคณะกรรมการ ทั้งในระดับนโยบายและในระดับปฏิบัติการ โดยในส่วนของรัฐบาลไทยได้ตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อศึกษารายละเอียดรูปแบบของโครงการดังกล่าว เช่น ด้านอุตสาหกรรม ด้านกฎระเบียบ ด้านการเงิน เป็นต้น ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างดำเนินการศึกษา เพื่อให้เกิดความชัดเจนเบื้องต้น

กรมโยธาธิการและผังเมืองมีการเตรียมแผนงานโครงการ โดยดำเนินงาน ดังนี้

ได้มีการวางผังเมืองในระดับอนุภูมิภาค และต่อเนื่องในเขตจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดนครปฐม ส่วนพื้นที่ จังหวัดกาญจนบุรี ได้ดำเนินการวางผังเมืองในพื้นที่บ้านพุน้ำร้อน นอกจากนั้น ยังได้ดำเนินการวางผังเมืองศูนย์ราชการชายแดน ซึ่งได้รับงบประมาณสร้างศูนย์ราชการชั่วคราว และเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔

การดำเนินงานในรูปแบบของผังเมืองรวมจังหวัดกาญจนบุรี ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ยังไม่มีการบังคับใช้ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนของการเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อออกกฎกระทรวงบังคับใช้ ในการดำเนินงานร่างผังเมืองรวมจังหวัดกาญจนบุรีนั้น ได้มีการประชุมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และปรึกษาอนุกรรมการผังเมืองในระดับจังหวัดตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีแผนงานจะตั้งนิคมอุตสาหกรรมที่บ้านพุน้ำร้อน บริเวณบ้านทุ่งศาลาและบ้านลำทราย ซึ่งเป็นนิคมอุตสาหกรรมด้านโลจิสติกส์ ไม่ได้มุ่งเน้นอุตสาหกรรมการผลิต ขณะนี้อยู่ในระหว่างการศึกษาโครงการและการขอใช้พื้นที่จากกองทัพ พื้นที่ของนิคมอุตสาหกรรมนี้มีพื้นที่ประมาณ ๓,๐๐๐ ไร่ และสามารถขยายพื้นที่ได้ถึง ๓,๕๐๐ ไร่ โดยในเฟสแรกจะใช้พื้นที่ประมาณ ๖๐๐ ไร่ ศักยภาพของพื้นที่สามารถเชื่อมต่อกับนิคมอุตสาหกรรมที่แหลมฉบัง กรุงเทพฯ และทวาย และอยู่ใกล้กับถนนมอเตอร์เวย์สายบางใหญ่-กาญจนบุรี

กรมทางหลวงมีแผนงานทั้งหมด ๓ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ การปรับปรุงทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๕๑๒ ลำทราย-พุน้ำร้อน ระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร โดยการสร้างและปรับปรุงถนนให้มีสภาพดีขึ้น ปรับปรุงทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๒๙ แยกบ้านเก่า-แควน้อย ปรับปรุงทางแยก และบูรณะถนนที่มีอยู่ให้ดีขึ้น และขยายเป็น ๒ ช่องจราจร ซึ่งทั้งสองเส้นทางคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ระยะที่ ๒ การสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง (มอเตอร์เวย์) หมายเลข ๘๑ สายบางใหญ่-

กาญจนบุรี ระยะทาง ๙๖ กิโลเมตร เริ่มต้นเส้นทางที่แยกบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี และสิ้นสุดที่จุดเชื่อมต่อ กิโลเมตรที่ ๘ ของทางหลวงหมายเลข ๓๒๔ (พนมทวน) ซึ่งขณะนี้คณะรัฐมนตรีอนุมัติร่างพระราชกฤษฎีกาเวนคืนที่ดินโครงการดังกล่าวแล้ว คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๕๙

ระยะที่ ๓ การพัฒนาทางหลวงเชื่อมต่อทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง (มอเตอร์เวย์) สายบางใหญ่-กาญจนบุรีไปยังบ้านพุน้ำร้อน กรมทางหลวงได้ดำเนินการจ้างวิศวกรที่ปรึกษาการศึกษา ซึ่งจะศึกษาแล้วเสร็จในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ทั้ง ๓ ระยะดังกล่าวคาดว่าจะแล้วเสร็จสมบูรณ์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑

การรถไฟแห่งประเทศไทย มีการเตรียมความพร้อมโดยมีโครงการสร้างทางรถไฟเชื่อม ระหว่างเมืองทวายของประเทศพม่าและบ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี โดยโครงการดังกล่าวจะเริ่มก่อสร้างในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ขนาดของรางรถไฟมีขนาด ๑.๔๓๕ เมตร และมีจุดขนถ่ายสินค้าที่บ้านพุน้ำร้อน รวมทั้งโครงการสร้างทางรถไฟสายหนองปลาตึก-บ้านเก่า-พุน้ำร้อน ซึ่งจะเริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓ เพื่อเชื่อมต่อการขนส่งสินค้ามายังกรุงเทพฯ ที่สถานีรถไฟบางซื่อ เชื่อมต่อไปยังท่าเรือแหลมฉบัง

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย มีแผนพัฒนาระบบส่งไฟฟ้าเพื่อรับซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าถ่านหินในทวาย โดยปัจจุบันจังหวัดกาญจนบุรีมีความต้องการใช้ไฟฟ้าประมาณ ๒๑๐ เมกะวัตต์ ซึ่งสถานีไฟฟ้า ที่จังหวัดกาญจนบุรีสามารถรองรับการใช้ไฟฟ้าได้ ๕๖๑.๒๕ เมกะวัตต์ ซึ่งเพียงพอต่อความต้องการใช้ไฟฟ้า และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก็ได้มีการประสานงานกับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในการศึกษาและจัดทำระบบส่งไฟฟ้าไปยังนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น

จังหวัดกาญจนบุรีมีการเตรียมความพร้อม โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย โดยให้หน่วยงานต่าง ๆ ลงพื้นที่เพื่อศึกษาข้อมูลข้อเท็จจริง เพื่อรองรับผลจากการตั้งนิคมอุตสาหกรรมทวาย ทั้งด้านวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว เป็นต้น โดยจังหวัดกาญจนบุรีได้ตั้งคณะกรรมการบูรณาการการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและไม่ซ้ำซ้อน

การประปาส่วนภูมิภาค ดำเนินการพัฒนาระบบน้ำประปาในประเทศไทย บริเวณบ้านน้ำพุร้อนในพื้นที่ ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี โดยอาศัยแหล่งน้ำดิบ คือ แม่น้ำแควน้อย ระบบผลิตขนาด ๓๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง วงเงินก่อสร้าง จำนวน ๒๔๔.๘๑๕ ล้านบาท และบริเวณบ้านห้วยกระเจา พื้นที่เทศบาลตำบลห้วยกระเจา อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี โดยอาศัยแหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำแควใหญ่ ระบบผลิตขนาด ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง วงเงินก่อสร้าง จำนวน ๔๗๙.๓๘๖ ล้านบาท ส่วนการพัฒนาประปาในเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายนั้น คาดว่าจะมีปริมาณการใช้น้ำเมื่อโครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน คาดว่าจะใช้เงินลงทุนประมาณ ๒๓,๐๐๐ ล้านบาท โดยแบ่งการลงทุนออกเป็น ๓ ระยะ รวมระยะเวลาดำเนินการ ๒๙ ปี

พิจารณาเรื่อง การดำเนินโครงการปรับปรุงระบบเชื่อมป้องกันอุทกภัยของนิคมอุตสาหกรรม
เขตประกอบการอุตสาหกรรมและสวนอุตสาหกรรม

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายพงษ์เทพ จารุอำพรพรรณ	รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
รักษาราชการอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
๒. นายศักดิ์ดา พันธกล้า	ผู้อำนวยการสำนักโรงงานอุตสาหกรรมรายสาขา ๑
๓. นางอารยา กวางทอง	วิศวกรชำนาญการพิเศษสำนักโรงงาน
อุตสาหกรรมรายสาขา ๑
๔. นายชัยพิสิษฐ์ รongทอง	วิศวกรปฏิบัติการ

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายจักรรัฐ เลิศโอภาส	รองผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๒. นายอัฐพล จิรวัดน์จรรยา	ผู้ช่วยผู้ว่าการสายงานปฏิบัติการ ๒

สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน

๑. นางปิยวดี โกศลานนท์	วิศวกรโครงการ บริษัทที่ดินบางปะอิน จำกัด
๒. นายทินกร พงษ์ญาติ	ช่าง ๖
๓. นายปมข เตพละกุล	วิศวกร

สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค)

๑. นายอรุณ แห่งถาวร	ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค)
๒. นายธนภุต โพธิ์ทอง	ช่าง ๙

สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร

๑. นายเรืองฤทธิ์ กุศลกรรมบถ	ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร
๒. นางประภาพรณัฐ รัชกาลาญจน์	ผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ
๓. นายอนุศักดิ์ จิวกานนท์	ผู้จัดการโครงการ
๔. นางพิมพ์ อนุสรศิริการ	ที่ปรึกษาวิศวกรรม

บริษัทสวนอุตสาหกรรมบางกะดี จำกัด

๑. นางสุจินต์ วาสสนิท	ผู้จัดการอาวุโส บริษัทสวนอุตสาหกรรมบางกะดี จำกัด
๒. นางกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร	ประธานกรรมการบริหาร
๓. นางกนิษฐา เมืองกระจำ	กรรมการผู้จัดการ
๔. นายกนก สุริยสัตย์	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ
๕. นายภิญโญ จินตพยุกุล	ที่ปรึกษา
๖. นายณรงค์ เจริญศรี	ผู้ออกแบบ บริษัทซีต้า จำกัด
๗. นางสาวสุภาวดี นาคสีทอง	ผู้ออกแบบและควบคุมงาน บริษัทซีต้า จำกัด

๘. นายยุทธนา ศรีพรหมมา

ผู้จัดการโครงการปั่นจั่นไทยจำกัด

บริษัทนวนคร จำกัด (มหาชน)

๑. นายนิพิฐ อรุณวงศ์ ณ อยุธยา

กรรมการผู้จัดการ

๒. นายภฤตชัย สุขเกษม

หัวหน้าส่วนวิเคราะห์ธุรกิจทั่วไป

๓. นายสายชล จันทะเกิด

วิศวกรโครงการ (บมจ. อิตาเลียนไทย)

๔. นายสุวัฒน์ อธิวรณ์

วิศวกรโยธา

บริษัทสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน)

๑. นายวิเชียร สงวนทรัพย์ากร

ผู้จัดการทั่วไป

๒. นายปรีดา งามเนียม

วิศวกรโครงการ

๓. นายอลงกต คชสาร

นายช่างโครงการบริษัทอิตาเลียนไทย

ดีเวลลอปเมนต์ จำกัด (มหาชน)

ผลการพิจารณา

หลังจากสิ้นสุดเหตุการณ์มหาอุทกภัยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ส่งผลให้เกิดความเสียหายอย่างมหาศาลต่อภาคอุตสาหกรรมซึ่งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรมจำนวน ๖ แห่ง ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดปทุมธานี ก่อให้เกิดแนวความคิดในการสร้างเขื่อนหรือพนังกั้นน้ำ เพื่อป้องกันอุทกภัยที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยความคืบหน้าตามข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ในการก่อสร้างปรากฏดังนี้

๑. นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) ก่อสร้างแล้วเสร็จ

๒. เขตอุตสาหกรรมนวนคร ก่อสร้างแล้วเสร็จ

๓. สวนอุตสาหกรรมโรจนะ ก่อสร้างไปแล้ว ร้อยละ ๙๘

๔. สวนอุตสาหกรรมบางกะดี ก่อสร้างไปแล้ว ร้อยละ ๙๗

๕. นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน ก่อสร้างไปแล้ว ร้อยละ ๘๙

๖. นิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร ยังไม่ได้เริ่มก่อสร้างเขื่อนถาวร เนื่องจากแบบยังไม่สมบูรณ์ โดยต้องดำเนินการรังวัดสอบเขตที่ดินใหม่ เพราะแนวคันดินชั่วคราวซึ่งสร้างหลังจากน้ำท่วมเคลื่อนไปรูกล้ำเข้าไปในแนวเขตที่ดินข้างเคียง

ในการก่อสร้างเขื่อนหรือพนังกั้นน้ำ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ สำหรับมาตรการช่วยเหลือผู้พัฒนานิคม โดยอนุมัติเงินอุดหนุนการดำเนินโครงการปรับปรุงระบบเขื่อนป้องกันอุทกภัยนิคมอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม ๖ แห่ง ซึ่งให้เป็นไปตามการคำนวณราคาตามแบบมาตรฐานของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในวงเงิน ๓,๒๓๖.๖๙๔ ล้านบาท ทั้งนี้ ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตกลงในรายละเอียดกับสำนักงบประมาณ ก่อนดำเนินการต่อไป รวมทั้งให้รับฟังความเห็นของกระทรวงการคลังและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปพิจารณาเพื่อประกอบการดำเนินการด้วย

ในการพิจารณาเงินอุดหนุนนั้น จะได้รับการอุดหนุน ๒ ใน ๓ ส่วนของราคากลาง ทั้งนี้ ต้องไม่เกินกว่ากรอบวงเงินอุดหนุนของแต่ละนิคมอุตสาหกรรม ตามมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งจะมีคณะกรรมการปรับปรุงระบบเชื่อมโยงกันอุทกภัยนิคมอุตสาหกรรมที่ ๑๖๗/๒๕๕๕ ในการพิจารณาเสนอความเห็นประกอบการอนุมัติการเบิกจ่าย ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ในการอนุมัติจ่ายเงินอุดหนุนตามงวดงานที่ก่อสร้างจริง นอกจากนั้นยังสามารถได้รับการสนับสนุนวงเงินสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำผ่านธนาคารออมสินอีก ในวงเงิน ๑ ใน ๓ ของราคาค่าก่อสร้าง

ผู้แทนจากนิคมอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรมทั้ง ๖ แห่ง ต้องการให้ภาครัฐพิจารณาให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติม ดังนี้

๑. การเร่งรัดการจ่ายเงินอุดหนุนให้มีความรวดเร็ว
๒. การหาแนวทางสนับสนุนส่วนต่างเงินอุดหนุนซึ่งพิจารณาจากราคากลางตามเกณฑ์ราชการ
๓. เงินอุดหนุนที่ได้รับควรได้รับการยกเว้นไม่นำมาคิดเป็นรายได้ ในการคำนวณภาษี

อนึ่ง ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตถึงการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนว่าต้องมีความละเอียดรอบคอบและดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

พิจารณาเรื่อง การจัดทำแบบงบประมาณและการนำแบบปฏิบัติการ เพื่อลดและขจัดมลพิษ
ในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดระยองไปสู่การปฏิบัติ

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

นายวิชัย ล้ำสุทธิ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยองเขต ๔

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายชุมพล ชีวะประภานันท์

รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

๒. นายเดชา พิมพ์พิสุทธิ

รักษาการผู้เชี่ยวชาญสำนักวิจัย

และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

๓. นายมงคล พุกษ์วัฒนา

ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีน้ำ

และสิ่งแวดล้อมโรงงาน

กรมควบคุมมลพิษ

๑. นางสาวอาระยา นันทโพธิเดช

รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

๒. นางสาวปรีเมษา เจริญนพคุณ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

๓. นายชยาวิรุฬห์ หวังเจริญรุ่ง

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

๔. นายปิ่นธรณ์ แก้วยอด

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. นายรัตน์ เลี้ยงสกุล

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

๒. นายวิษชากร อตุลทิสพิชร

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

๓. นางสาวโสภา รักสะอาด

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑. นายสมชาย ศักดาเวศิธร

ที่ปรึกษาด้านพัฒนาพื้นที่

และจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒. นายบุญชัย ฉัตรประเทืองกุล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายพีระวัฒน์ รุ่งเรืองศรี

รองผู้ว่าการสายงานท่าเรืออุตสาหกรรม

๒. นางสาวนลินี กาญจนามัย

รักษาการผู้อำนวยการปฏิบัติการ

สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

๓. นางสาวณิชนัน อิวสกุล

นักวิทยาศาสตร์

จังหวัดระยอง

๑. นายอาทิตย์ ละเอียดดี

ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมจังหวัดระยอง

๒. นายอภิพงศ์ ลัทธพงศ์

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ

๓. นายวีรพล แสงฉวี

เลขานุการนายกเทศมนตรีเมืองคู

๔. นายสุกิจ จันทน์มณี
๕. นายรุ่งทิวา พวงเพชร

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

๑. นายกิตติ เกียรติ์มนตรี
๒. นายสยมพร ลิ้มไทย
๓. นายอรุณ อิศรวิชิตชัยกุล
๔. นายสุริยะ ศิริวัฒน์

รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านการวางแผนและการ
วิเคราะห์นโยบาย
ผู้อำนวยการกองทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

สำนักงานเทศบาลนครระยอง

- นายดุสิต ธรรมศิริรักษ์

หัวหน้าฝ่ายบริการสิ่งแวดล้อม

สำนักงานเทศบาลเมืองมาบตาพุด

๑. นายพงศธร ถาวรวงศ์
๒. นางสาวกาญจนา เตลียะโชติ
๓. นางสาวปิยพัชร์ ณ บางช้าง

รองปลัดเทศบาลเมืองมาบตาพุด
ผู้อำนวยการสำนักการสาธารณสุข
และสิ่งแวดล้อม
ผู้ช่วยนักวิชาการสุขาภิบาล

สำนักงานเทศบาลเมืองบ้านฉาง

๑. นายอดิเทพ จริยะเวชวัฒนา
๒. นายชัยสิทธิ์ ศรีเมฆ
๓. นางสาวภัทรวดี ชื่นชิด

นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองบ้านฉาง
หัวหน้าฝ่ายการโยธา
หัวหน้าฝ่ายบริการสาธารณสุข

สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านฉาง

๑. นายสุชิน พูลศิริ
๒. นายเหรียญ นิธิ์
๓. นายสุทธา เหมสกล

นายกเทศมนตรีตำบลบ้านฉาง
อดีตนายกเทศมนตรีตำบลบ้านฉาง
ที่ปรึกษาพิเศษฯ

สำนักงานเทศบาลตำบลมาบข่า

๑. พันจ่าเอกจักรพันธ์ กรณี
๒. นางสาวพรทิพย์ ดังก่อ

เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ๖
รักษาการผู้อำนวยการกองสาธารณสุข
ผู้ช่วยเจ้าพนักงานสุขาภิบาล

สำนักงานเทศบาลตำบลเนินพระ

- นายกฤตยา สตาภิรมย์

ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานเทศบาลตำบลทับมา

๑. นายประเสริฐ วงษ์ศรี
๒. นางสาวพัชรา มากมี
๓. นางสาวมาลัย ไทประเสริฐ

นายกเทศมนตรีตำบลทับมา
ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
พยาบาลวิชาชีพ

ผลการพิจารณา

ตามที่มีการประกาศพื้นที่ควบคุมมลพิษในอำเภอมาบตาพุดและบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงในจังหวัดระยอง ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการแก้ไขปัญหา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนและประชาชน คณะกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนการโดยมีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรโดยเฉพาะด้านงบประมาณ

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ชี้แจงว่า แผนงานหรือโครงการภายใต้แบบการแก้ไขปัญหามาบตาพุด อย่างครบวงจร พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ (วงเงินงบประมาณรวม ๔,๓๔๗.๖๖๖๙ บาท) ประกอบด้วย ๘ แผนงาน ดังนี้ ๑. แผนงานลดและขจัดมลพิษต่อเนื่องมุ่งสู่สิ่งแวดล้อมสะอาด ๒. แผนงานยกระดับบริการสาธารณสุขเฉพาะโรคและคุณภาพชีวิต ๓. แผนงานยกระดับคุณภาพการศึกษา ๔. แบบแผนพัฒนาสู่อุตสาหกรรมนิเวศ ๕. แผนงานพัฒนากิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่ให้มีความหลากหลาย ๖. แผนงานพัฒนาขีดความสามารถด้านโครงสร้างพื้นฐานและจัดสรรการใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ๗. แผนงานส่งเสริมการใช้ผังเมืองรวมในการพัฒนาพื้นที่ ๘. การบริหารจัดการ

ผู้แทนจังหวัดระยองได้ชี้แจงว่า ได้จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ เรียบร้อยแล้ว โดยที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการ เพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดได้ส่งโครงการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมแบบครบวงจรจังหวัดระยอง (ระยะที่ ๒) โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง งบประมาณรวม ๕๗๕,๐๑๔,๖๙๗ บาท ขอรับการสนับสนุนงบประมาณแผ่นดิน (งบอุดหนุนเฉพาะกิจ ปี ๒๕๕๗) ได้นำเรื่องเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบผ่านสำนักงานนโยบายและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว

ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้ชี้แจงว่า ได้มีการปรับแผนจากแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษ จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔ เป็นแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ โดยใช้งบประมาณ ๕๕๐.๘ ล้านบาท รวมจำนวน ๑๗ โครงการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโครงการที่ต้องดำเนินการต่อเนื่องทุกปี

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ชี้แจงว่า กรมโรงงานอุตสาหกรรมรับผิดชอบการจัดทำแผนของโรงงานที่ตั้งในเขตควบคุมมลพิษและอยู่นอกนิคมอุตสาหกรรมจำนวน ๗ โรงงาน โดยมีโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา

ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษชี้แจงว่าโครงการในแผนปฏิบัติการ เพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ของกรมควบคุมมลพิษมีจำนวน ๒๓ โครงการใน ๗ แผนงาน งบประมาณตามแผนงานรวม ๑๗๕.๐๘๘๐๑ ล้านบาท ได้ดำเนินการตามแผนงานทุกโครงการ ตัวอย่างการดำเนินการแก้ไขปัญหาได้แก่ การลดมลพิษทางอากาศโดยการจัดการระบบจราจร และกำหนดให้จำหน่ายน้ำมันยูโร ๔ ในเขตพื้นที่ควบคุมมลพิษ จังหวัดระยอง

ผู้แทนเทศบาลจังหวัดระยองได้ชี้แจงว่า โครงการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียรวมอยู่ระหว่างประสานงานกับกรมโยธาธิการและผังเมืองในการขอเอกสารราคากลาง เพื่อดำเนินการแก้ไขระบบ

ผู้แทนเทศบาลเมืองมาบตาพุดได้ชี้แจงว่า แผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยอง ปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖ มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๒ โครงการ งบประมาณ ๕๒๘.๒๕ ล้านบาท ประสบปัญหาระบบบำบัดน้ำเสียรวมไม่สมบูรณ์ ต้องมีการแก้ไขปรับปรุงระบบ และต้องมีการเชื่อมต่อกับท่อน้ำทิ้งของชุมชนจึงจะแก้ไขปัญหาได้ ซึ่งอยู่ระหว่างรอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณ

ผู้แทนเทศบาลเมืองบ้านฉาง ได้ชี้แจงว่าได้เสนอของบประมาณ ประมาณ ๕๐๐ ล้านบาทแต่ยังไม่ได้รับงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหา และเสนอให้กำหนดพื้นที่ในผังเมืองรวมกำหนดให้พื้นที่ในเขตเทศบาลบ้านฉางเป็นพื้นที่สีเหลือง

ผู้แทนเทศบาลตำบลบ้านฉางได้ชี้แจงว่า เทศบาลตำบลบ้านฉางประสบปัญหาคลื่นทะเลกัดเซาะชายฝั่งและได้มีการดำเนินการของบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาแล้ว แต่ยังอยู่ในขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการซึ่งเชี่ยวชาญด้านการกัดเซาะชายฝั่ง

ผู้แทนเทศบาลตำบลเนินพระได้ชี้แจงว่า เทศบาลตำบลเนินพระมีแผนที่จะศึกษา ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียแต่ยังขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมขอให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและจังหวัดระยองจัดส่งรายละเอียดงบประมาณเกี่ยวกับแผนการแก้ไขปัญหามาบตาพุดอย่างครบวงจร เพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุด และพื้นที่โดยรอบในทุกมิติอย่างยั่งยืน (ระยะเวลา ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) วงเงินรวม ๔,๓๔๗.๖๖๖๙ ล้านบาท โดยขอให้แยกรายละเอียดงบประมาณตามรายหน่วยงาน เพื่อคณะกรรมการการการจะได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาหารือร่วมแก้ไขปัญหาในการประชุมโอกาสต่อไป

พิจารณาเรื่อง มาตรการในการบรรเทาผลกระทบของภาคอุตสาหกรรมการผลิต ต่อภาวะพลังงาน

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการธิการกำหนดให้มีการพิจารณาเรื่อง มาตรการในการบรรเทาผลกระทบของภาคอุตสาหกรรมการผลิตต่อภาวะวิกฤติพลังงาน โดยเชิญผู้เข้าร่วมชี้แจง คือ อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้ว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เข้าร่วมประชุมเพื่อแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความเห็นต่อคณะกรรมการ แต่เนื่องจากได้รับหนังสือแจ้งจากสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานว่า กระทรวงพลังงานได้กำหนดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการซ่อมแผนรองรับภาวะฉุกเฉินด้านพลังงานของประเทศ ประจำปี ๒๕๕๖ ในวันพุธที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๔๕ นาฬิกา ณ ศูนย์เอนเนอร์ยี คอมเพล็กซ์ กระทรวงพลังงาน ซึ่งผู้บริหารของกระทรวงพลังงาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขภาวะวิกฤติด้านพลังงาน ต้องเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการดังกล่าว ทำให้สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ไม่สะดวกที่จะเข้าร่วมประชุมในวันและเวลาดังกล่าวได้ ดังนั้นที่ประชุมจึงมีมติให้เลื่อนการพิจารณาเรื่องดังกล่าวไปในการประชุมคณะกรรมการครั้งต่อไป

ที่ประชุมได้หารือเกี่ยวกับการเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ได้ข้อสรุปว่า กำหนดจะเดินทางไปดูงาน ณ สาธารณรัฐเกาหลี และฮ่องกง ประมาณต้นเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ โดยจะศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคมหรืออุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) และศึกษาดูงานกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการร่วมมือกันในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการประกอบธุรกิจ โดยคำนึงถึงการจัดการทรัพยากรอย่างคุ้มค่าหรืออุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco-Industry) ทั้งนี้ เพื่อนำความรู้วิทยาการสมัยใหม่และวิธีการแก้ปัญหาในการดำเนินการมาเป็นแนวทางการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยรายละเอียดเกี่ยวกับกำหนดการเดินทางและสถานที่สำหรับศึกษาดูงานจะหารือในที่ประชุมคราวต่อไป

พิจารณาเรื่อง มาตรการในการบรรเทาผลกระทบ
ของภาคอุตสาหกรรมการผลิตต่อภาวะพลังงาน

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายวิโรจน์ เขาว์จิระพันธุ์	วิศวกรเชี่ยวชาญ
๒. นายศุภกิจ บุญศิริ	วิศวกรไฟฟ้าชำนาญการพิเศษ

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายจักรรัฐ เลิศโอภาส	รองผู้อำนวยการการนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย
๒. นายปมข เทพละกุล	วิศวกร ๗

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

๑. นายจรรยง วงศ์จันทร์พงษ์	ผู้อำนวยการฝ่ายควบคุมระบบกำลังไฟฟ้า
๒. นายจักรี ศิริมะณีวัฒนา	หัวหน้าแผนกแผนการผลิตระยะสั้น

สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

๑. นายนที ทับมณี	รองผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและ
แผนพลังงาน
๒. นางสาวจรรวรณ์ พิมสุวรรณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายหิน นววงศ์	กรรมการสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๒. นายรุ่งเรือง สายพวรรณ	ผู้อำนวยการ สถาบันพลังงาน
เพื่ออุตสาหกรรม
๓. นางสาวจุฑามาศ แก้วประเสริฐศรี	เจ้าหน้าที่บริหาร สถาบันพลังงาน
๔. นายเมธี ไชโย	วิศวกร โครงการ

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาเรื่อง มาตรการในการบรรเทาผลกระทบของภาคอุตสาหกรรมการผลิตต่อภาวะวิกฤตพลังงาน โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงข้อมูล ข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ ดังนี้ กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ผู้แทนจากสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน และผู้แทนจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้ชี้แจงมาตรการและแนวทางการบรรเทาผลกระทบ ของภาคอุตสาหกรรมจากกรณีสภาวะวิกฤตด้านพลังงานไฟฟ้าที่สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า จะหยุดส่งก๊าซธรรมชาติมายังประเทศไทย ในช่วงวันที่ ๕-๑๔ เมษายน ๒๕๕๖ เนื่องจากแหล่งผลิตยาดานาสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่าจะปิดทำการซ่อมบำรุงแท่นขุดเจาะ

ก๊าซธรรมชาติ ทำให้กำลังผลิตไฟฟ้าของโรงไฟฟ้าในกลุ่มภาคตะวันตกที่ใช้ก๊าซธรรมชาติหายไป ส่งผลให้กำลังผลิตไฟฟ้าที่พร้อมจ่ายในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๖ เหลือเพียง ๒๗,๐๖๗ เมกะวัตต์ รวมทั้งเป็นช่วงเวลาเดียวกับวันที่มีความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าสูงสุดในรอบปี ซึ่งทำให้ปริมาณไฟฟ้าสำรองของประเทศไทยลดลงเหลือเพียง ๗๐๐ เมกะวัตต์ ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ของความเสี่ยงต่อสถานการณ์วิกฤตพลังงาน ทำให้มีโอกาสสูงที่ไฟฟ้าอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการและอาจเกิดปัญหาไฟดับในบางพื้นที่ ซึ่งควรมีปริมาณไฟฟ้าสำรองไม่ต่ำกว่า ๑,๒๐๐ ถึง ๑,๕๐๐ เมกะวัตต์ จึงจะถือว่ามีความปลอดภัยต่อสถานการณ์ ดังนั้น เพื่อบรรเทาผลกระทบจากวิกฤตพลังงานไฟฟ้าในช่วงเวลาดังกล่าวอันอาจส่งผลต่อภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีสัดส่วนของการใช้พลังงานไฟฟ้ามากที่สุดถึงร้อยละ ๔๕ ของกำลังการผลิตทั้งประเทศ จึงได้มีมาตรการรองรับและเพิ่มความมั่นคงของระบบไฟฟ้า โดยได้ทำการประสานขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มปริมาณไฟฟ้าสำรองให้เพียงพอต่อความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้า ทั้งนี้ ปริมาณไฟฟ้าสำรองที่คาดว่าจะได้เพิ่มขึ้นมาจากทั้งแนวทางการผลิต (Supply Side) เพื่อรับซื้อไฟฟ้าเพิ่มจากโรงไฟฟ้าที่จำหน่ายได้ และแนวทางการใช้ไฟฟ้า (Demand Side) เพื่อลดหรือลดการใช้ไฟฟ้าจากผู้ประกอบการโรงงาน รวมทั้งจำนวนกำลังผลิตสำรองที่มีอยู่เดิมรวมกันจะทำให้ปริมาณไฟฟ้าสำรองมีเพียงพอต่อความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าในช่วงเดือนดังกล่าว

ผู้แทนจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ชี้แจงมาตรการในการบรรเทาผลกระทบของภาคอุตสาหกรรมต่อวิกฤตพลังงาน ซึ่งได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลและแนวทางการประหยัดพลังงานไฟฟ้า เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงงาน และผู้ที่สนใจสามารถใช้เป็นแนวทางดำเนินการลดใช้พลังงานไฟฟ้า โดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทั้งทางเว็บไซต์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม และจัดทำแผ่นพับจำนวน ๒๕,๐๐๐ ฉบับ รวมทั้งการรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ได้ถ่ายทอดความรู้และให้คำแนะนำการประหยัดพลังงานแก่โรงงาน โดยมุ่งเน้นกลุ่มสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ซึ่งมีจำนวนมาก ทั้งนี้ มาตรการต่าง ๆ ที่โรงงานมีส่วนร่วมในการประหยัดและผลที่คาดว่าจะประหยัดได้ มีการแจ้งกลับมาที่กรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อประมวลผลต่อไป

ผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้ชี้แจงว่า แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานไฟฟ้าที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๖ ได้ประสานงานขอความร่วมมือและประชาสัมพันธ์ไปยังสมาชิกสภาอุตสาหกรรมในเบื้องต้นจำนวน ๗๗ บริษัท แบ่งเป็น ๑๕ กลุ่มอุตสาหกรรม โดยให้ความร่วมมือลดการใช้พลังงานไฟฟ้าในช่วงเวลา ๑๒.๐๐ - ๒๐.๐๐ นาฬิกา ซึ่งคาดว่าจะสามารถลดความต้องการการใช้ไฟฟ้าได้ถึง ๖๐๐ เมกะวัตต์ โดยเฉพาะในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๖ ซึ่งมีปริมาณสำรองไฟฟ้าน้อยที่สุด ทั้งนี้ ได้มีการสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจภายในบริษัท เพื่อลดการใช้พลังงานไฟฟ้า โดยถือวิกฤตครั้งนี้เป็นโอกาสในการสร้างจิตสำนึกที่ดีในการลดใช้พลังงานในอนาคตต่อไป

ผู้แทนจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้ชี้แจงว่า แนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานไฟฟ้าที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๖ ได้ประสานงานขอความร่วมมือ

และประชาสัมพันธ์ไปยังการนิคมอุตสาหกรรมทั้ง ๓๗ แห่งทั่วประเทศ ซึ่งมีสถานประกอบกิจการโรงงานจำนวน ๔,๐๐๐ โรงงาน โดยให้ความร่วมมือลดการใช้พลังงานไฟฟ้าซึ่งคาดว่าจะสามารถลดความต้องการใช้ไฟฟ้าได้ถึง ๑๐๗ เมกะวัตต์

ที่ประชุมมีความเห็นว่า มาตรการในการบรรเทาผลกระทบของภาคอุตสาหกรรม ต่อภาวะวิกฤตพลังงานไฟฟ้าในช่วงวันที่ ๕-๑๔ เมษายน ๒๕๕๖ นั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีมาตรการเพื่อรองรับในการบริหารจัดการวิกฤตด้านพลังงานไฟฟ้า ให้มีปริมาณไฟฟ้าสำรองที่คาดว่าจะมีเพียงพอต่อความต้องการใช้ไฟฟ้าในช่วงระยะเวลาดังกล่าวโดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม แต่อย่างไรก็ตาม สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน ควรทบทวนแผนงานระยะยาวเพื่อแก้ไขปัญหาด้านพลังงานไฟฟ้าอันอาจเกิดขึ้นได้อีกในอนาคตรวมถึงการรณรงค์ให้ภาคประชาชนได้รับทราบ และสร้างความเข้าใจถึงปัญหาของสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานของประเทศ

พิจารณาเรื่อง แผนงบประมาณสำหรับแผนงาน/โครงการการแก้ไขปัญหา
มาตาพุดอย่างครบวงจร

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑. นายสมชาย ศักดาเวคีศรี	ที่ปรึกษาด้านการพัฒนาพื้นที่และ
จังหวัดชายแดนภาคใต้
๒. นางสาวสุนิสา บุญโยภาส	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

สำนักงานงบประมาณ

นายตรีศักดิ์ ขพานนท์	รักษาการนักวิเคราะห์งบประมาณเชี่ยวชาญ

กรมทางหลวงชนบท

๑. นายพิศักดิ์ จิตวิริยะวศิน	รองอธิบดีกรมทางหลวงชนบท
๒. นายสิริภพ จิงสมาน	ผู้อำนวยการสำนักแผนงาน

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

๑. นายสุวัฒน์ กิตติติกุล	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
๒. นางสาวนาฏอนงค์ เจริญสันติสุข	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

กรมควบคุมโรค

นางสาวนลินี ศรีพาง	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

สาธารณสุขจังหวัดระยอง

๑. นายแพทย์กฤษณ์ ปาลสุทธิ	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระยอง
๒. นางอารยา ผ่องแผ้ว	หัวหน้ากลุ่มงานอาชีวเวชศาสตร์ฯ
๓. นางสาวจิตรี สุขศรี	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

กรมควบคุมมลพิษ

๑. นางสาวอารยา นันทโพธิเดช	รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๒. นายพันศักดิ์ ธีรมงคล	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
๓. นายณัฐวัฒน์ ฤทธิ์เรืองนาม	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
๔. นายปณณธร แก้วยอด	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายศิริระ จันทรเจิด	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
๒. นางอรอนงค์ ทรงกิตติ	นักวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายพีระวัฒน์ รุ่งเรืองศรี	รองผู้ว่าการสายงานท่าเรืออุตสาหกรรม
๒. นายมานิต อินเมฆ	ผู้อำนวยการฝ่ายท่าเรืออุตสาหกรรม
๓. นางสาวณิชน อี๋สกุล	นักวิทยาศาสตร์

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

๑. นางสาวปริญญ์ ลิขิตสานต์	นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ
๒. นางสินีนาถ บุญเนตร	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ
๓. นางสาววันดี เอียดแก้ว	นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ

กรมประมง

๑. นายเข้มชาติ จิวประสาท	ผู้ตรวจราชการกรมประมง
๒. นายนาโนช รุ่งราตรี	ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑. นายโชคชัย เดชอมรธัญ	รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๒. นายกู้เกียรติ นิมเนียม	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการจัดการ
ด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วม
๓. นางสาวศิริรัตน์ จันทระ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

๑. นายอรุณ อิศรวิชิตชัยกุล	ผู้อำนวยการกองทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม
๒. นายสุริยะ ศิริวัฒน์	หัวหน้าฝ่ายการจัดการและควบคุมมลพิษ

สำนักงานเทศบาลเมืองมาบตาพุด

๑. นางสาวกาญจนา เติลียะโชติ	ผู้อำนวยการสำนักการสาธารณสุข
และสิ่งแวดล้อม
๒. นายสุพจน์ อติเรกเกียรติ	นักบริหารช่าง ๗
๓. นายธีรวัฒน์ วัณยศ	วิศวกรโยธา
๔. นายเจริญ ปาศร	หัวหน้าฝ่ายผังเมือง

สำนักงานเทศบาลเมืองบ้านฉาง

นางสาวภัทรวดี ชื่นจิต	หัวหน้าฝ่ายบริการงานสาธารณสุข

สำนักงานเทศบาลตำบลบ้านฉาง

๑. นายสุชิน พูลศิริ	นายกเทศมนตรีตำบลบ้านฉาง
๒. นายเหรียญ นิจริญ	อดีตนายกเทศมนตรี ๙
๓. นายปรมินทร์ แสงศักดิ์สิทธิธาร	หัวหน้าฝ่ายแบบแผนและก่อสร้าง

การประปาส่วนภูมิภาค

๑. นายทินกร ด่านพงศ์สุวรรณ	รองผู้ว่าการการประปาส่วนภูมิภาค
๒. นายสุรัชย์ เชื้อแพ่ง	ผู้อำนวยการสำนักปฏิบัติการ ๓
๓. นายจักรพงษ์ คำจันทร์	ผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานโครงการ
๔. นายจิรายุ ชยางศุ	ผู้อำนวยการกองแผนงานโครงการ ๒
๕. นายวิทยา สามสุวรรณ	ผู้อำนวยการกองแผนและวิชาการ ๗
๖. นายสุรวัฒน์ พลมณี	หัวหน้างานแผนงาน

การประสานส่วนภูมิภาค สาขาระยอง

๑. นายสฤกษ์ อัสนิจาริกจิต	ผู้ช่วยผู้อำนวยการประสานส่วนภูมิภาค เขต ๑
๒. นายไพฑูรย์ อรชร	ผู้จัดการประสานส่วนภูมิภาค จังหวัดระยอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑. นายอำนาจ วิทยานุกูล	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน
๒. นางณรี สุสุทธิ	รองผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน
๓. นางสุชาดา คล้ายทอง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๔. นางณัฐชยา เมื่อนไธสง	สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา

ศูนย์ความเป็นเลิศแห่งชาติด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและของเสียอันตราย

๑. ผศ.สมพร กมลศิริพิชัยพร	ผู้อำนวยการศูนย์ความเป็นเลิศแห่งชาติฯ
๒. ผศ. มนัสกร ราชกรกิจ	รองผู้อำนวยการศูนย์ความเป็นเลิศแห่งชาติฯ

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

นายสมฤทธิ์ พุทธธันบุตร	ผู้ประสานงาน

ผลการพิจารณา

สืบเนื่องจากปัญหามลพิษในเขตอุตสาหกรรมมาบตาพุด และบริเวณใกล้เคียง ซึ่งส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพอนามัยของประชาชนในบริเวณใกล้เคียง รวมทั้งภาพลักษณ์ของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดที่เรียกว่าอีสเทิร์นซีบอร์ด ต่อสายตาสาธารณชน ทำให้มองในแง่ลบว่าภาคอุตสาหกรรมนั้น ก่อให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม และชุมชนรวมทั้งมีผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่มีความประสงค์ขยายกิจการลงทุน ทำให้มีปัญหาไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งเป็นเหตุให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกาศกำหนดให้ท้องที่เขตตำบลมาบตาพุด ตำบลห้วยโป่ง ตำบลเนินพระ และตำบลทับมา อำเภอเมืองระยอง ทั้งตำบล ตำบลมาบตา อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ทั้งตำบล และตำบลบ้านฉาง อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ทั้งตำบล รวมทั้งพื้นที่ทะเลภายในเขต เป็นเขตควบคุมมลพิษทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าวทั้ง ๘ แห่ง ได้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง เทศบาลเมืองมาบตาพุด เทศบาลเมืองบ้านฉาง เทศบาลตำบลบ้านฉาง เทศบาลตำบลเนินพระ เทศบาลนครระยอง เทศบาลตำบลมาบตา และเทศบาลตำบลทับมา จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และดำเนินการตามข้อกำหนดในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งคณะกรรมการได้เดินทางไปศึกษาดูงานในเรื่องดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๑ - ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ โดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมถึงปัญหาอุปสรรคในการลดและขจัดมลพิษต่าง ๆ จึงได้ทราบข้อมูลเบื้องต้นว่าปัญหาลดและขจัดมลพิษในเขตดังกล่าว ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรดำเนินการได้ระยะหนึ่ง เนื่องจากงบประมาณยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างพอเพียง ทำให้ไม่สามารถนำแผนไปแก้ไขได้อย่างสัมฤทธิ์ผล ซึ่งทราบข้อมูลเบื้องต้นจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์) ว่าในการแก้ไขปัญหามลพิษเบื้องต้นได้แก้ไขปัญหาแบบแยกส่วนดำเนินการ ทำให้การแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพ

และประสิทธิผลเท่าที่ควร ต่อมา มีการจัดทำแผนการแก้ไขปัญหามาบตาพุดอย่างครบวงจรโดยมีงบประมาณ ๖,๓๖๓.๑๔ ล้านบาท คณะกรรมการได้รับทราบข้อมูลเพิ่มเติมว่า งบประมาณดังกล่าวยังจัดสรรไม่ครอบคลุมโดยได้รับการจัดสรรเพียงบางส่วนเท่านั้น คณะกรรมการจึงมีความเป็นห่วงในการจัดสรรงบประมาณดังกล่าว เพื่อให้การดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพปัญหาดังกล่าวควรได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง คณะกรรมการจึงมีมติเชิญตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง ในประเด็นการจัดทำแผนงบประมาณระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ ว่ามีปัญหาอุปสรรคหรือไม่ อย่างไร

ผู้แทนจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์) ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบในหลักการในการจัดทำแผนการแก้ไขปัญหามาบตาพุดอย่างครบวงจรเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยเสนอแผนการดำเนินงานระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์) ได้เชิญหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาหารือเพื่อบูรณาการโครงการทั้งหมด โดยมีงบประมาณที่ได้รับ จำนวน ๖,๓๖๓.๑๔ ล้านบาท ดังนี้

งบประมาณ ปี ๒๕๕๕ ได้รับ ๓๑๗.๗๔ ล้านบาท

งบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้รับ จำนวน ๒๗๘.๘๑ ล้านบาท

ส่วนงบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ชี้แจง

ผู้แทนจากสำนักงบประมาณ ได้กล่าวว่า การแก้ไขมลพิษของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด สำนักงบประมาณได้ให้ความสำคัญมาตลอด และได้มีการจัดสรรงบประมาณตามภารกิจของส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องับเรื่องดังกล่าว โดยมีการติดตามงบประมาณและมีการศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑

โครงการภายใต้แผนการแก้ไขปัญหามาบตาพุดอย่างครบวงจร ในร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จะเสนอคณะรัฐมนตรีวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๖

กระทรวงมหาดไทย งบประมาณ จำนวน ๓,๕๖๗.๗๓ ล้านบาท

ผู้แทนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กล่าวว่า แผนการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔ เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามาบตาพุดอย่างครบวงจร งบประมาณทั้งสิ้น จำนวน ๕๓๑,๗๖๒,๕๐๐ ล้านบาท

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ มี ๕ โครงการเป็นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ หลังจากได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้รับงบประมาณจากงบกลางและงบประมาณจากเงินกู้สำหรับโครงการการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการของไทยเข้มแข็ง ๒๕๕๕ งบประมาณ จำนวน ๓,๕๖๗.๗๓ ล้านบาท กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับจำนวน ๑,๗๖๘ ล้านบาท ส่วนที่ไม่ได้รับเป็นการประจำปีและหน่วยงานอื่น

ผู้แทนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง กล่าวว่า การขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการเร่งด่วนแก้ไขปัญหามาบตาพุด และบริเวณใกล้เคียงเป็นโครงการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมแบบครบวงจรจังหวัดระยอง ใช้งบประมาณ จำนวน ๕๗๕ ล้านบาท มีความจำเป็นต้อง

ดำเนินการระยะเร่งด่วน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อแก้ปัญหาปริมาณขยะที่มากขึ้นงบประมาณ ๑๗๗ ล้านบาท ส่วนที่เหลือจำนวน ๓๙๘ ล้านบาท ขอรับการสนับสนุนในปี พ.ศ. ๒๕๕๗

ผู้แทนจากเทศบาลเมืองมาบตาพุด ได้ชี้แจงว่า เทศบาลเมืองมาบตาพุดมีโครงการที่บรรจุในแผนการแก้ไขปัญหามลพิษอย่างครบวงจร ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – พ.ศ. ๒๕๕๙ มี ๑๒ โครงการ งบประมาณ ๙๔๓.๖๘ ล้านบาท แต่ยังไม่ได้รับงบประมาณ

ผู้แทนจากเทศบาลตำบลบ้านฉาง กล่าวว่า ในการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่มีผู้ชำนาญการ ทำให้การศึกษามีผลกระทบไม่แล้วเสร็จ ในปีพ.ศ. ๒๕๕๖ งบประมาณ ๕๐ ล้านบาท เทศบาลตำบลบ้านฉางยังไม่ได้รับงบประมาณ

การประสานงานภูมิภาค

ผู้แทนจากการประสานงานภูมิภาค กล่าวว่า การดำเนินงานภายใต้แผนการแก้ไขปัญหามลพิษอย่างครบวงจรปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ นั้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน การประสานงานภูมิภาคได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

แผนงานปรับปรุงระบบประปา งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ได้แก่ โครงการก่อสร้างปรับปรุงขยายระบบประปา การประสานงานภูมิภาคสาขาบ้านฉาง พื้นที่บ้านฉางและพื้นที่มาบตาพุด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ งบประมาณ ๒๘๐ ล้านบาท ดำเนินงานแล้วเสร็จ

ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ การประปาได้รับจัดสรรงบประมาณจากงบส่วนกลางโดยคณะทำงานพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งตะวันออก จำนวน ๔๐๐ กว่าล้านบาท ให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการก่อสร้างปรับปรุงเส้นท่อและขยายเขตจำหน่ายน้ำ ในพื้นที่ตำบลบ้านฉาง มาบตาพุดและพื้นที่จังหวัดระยอง ปัจจุบันดำเนินการแล้วเสร็จและกำลังดำเนินการให้ผู้ใช้น้ำมาขอติดตั้งมาตรน้ำ

แผนงานปรับปรุงระบบประปา งบประมาณรายได้ของการประปาส่วนภูมิภาค ได้แก่ งานก่อสร้างชุดสระพักน้ำดิบ และงานก่อสร้างวางท่อส่งน้ำดิบแม่น้ำระยอง พื้นที่มาบตาพุด และส่งมาที่การประปาส่วนภูมิภาคสาขาบ้านฉาง งบประมาณ ๔๗๙ ล้านบาท

แผนงานปรับปรุงระบบประปา งบประมาณเงินอุดหนุนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้แก่ โครงการก่อสร้างปรับปรุงขยายระบบประปา งบประมาณ ๗๑๒ ล้านบาท ขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินงาน

แผนงานปรับปรุงระบบประปา ระหว่างจัดทำและเสนอแผนงานเพื่อขอจัดสรรงบประมาณ ในปีพ.ศ. ๒๕๕๗ ได้แก่ โครงการก่อสร้างปรับปรุงขยายระบบประปาปากน้ำประแส โครงการก่อสร้างขยายเขตจำหน่ายน้ำสาขาบ้านฉาง รวมงบประมาณที่ขอจัดสรรเพิ่ม ๑๗๖ ล้านบาท

ผู้แทนจากเทศบาลมาบตาพุด ได้แสดงความคิดเห็นว่า ขอให้การประสานงานภูมิภาคจัดทำแท็งก์น้ำเพิ่มเติม เนื่องจากพื้นที่มาบตาพุดบางพื้นที่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ซึ่งผู้แทนจากการประสานงานภูมิภาคชี้แจงว่ากรณีดังกล่าวได้จัดทำไว้ในแผนฯแล้ว

กระทรวงสาธารณสุข งบประมาณ ๑,๖๒๑.๔๔ ล้านบาท

ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า การแก้ไขปัญหามลพิษครบวงจรด้านสาธารณสุข

ภายใต้แผนการแก้ไขปัญหาภัยพิบัติธรรมชาติ ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ได้เสนอโครงการในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มี ๑๗ โครงการ วงเงิน ๔๑๘ ล้านบาท แต่ได้รับบรรจุอยู่ในคำของบประมาณเพียง ๖ โครงการเท่านั้น จำนวน ๕๑.๕๘ ล้านบาท ได้แก่ โครงการพัฒนาศักยภาพโรงพยาบาลมาตาพุด โครงการพัฒนาศักยภาพเพื่อยกระดับการให้บริการโรงพยาบาลบ้านฉาง โครงการพัฒนาระบบบริการช่วยเหลือประชาชนในภาวะวิกฤตสุขภาพจิตในเขตพื้นที่มาตาพุดจังหวัดระยอง

ผู้แทนจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยอง กล่าวเพิ่มเติมว่า ตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้มีการขยายโรงพยาบาลมาตาพุดด้านอาชีวเวชศาสตร์ ขนาด ๒๐๐ เตียง ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ งบประมาณ ๙๖ ล้านบาท แต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่ได้รับงบประมาณ ซึ่งโครงการนี้จะแล้วเสร็จเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ และปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้จัดทำแผนงบประมาณเสนอไป ๑๖๑ ล้านบาทแต่สำนักงบประมาณมิได้จัดสรร เมื่อจะเปิดใช้ตึกดังกล่าวก็ยังมีขาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ส่วนบุคลากรมีพร้อมเนื่องจากได้รับจัดสรรจำนวน ๒๓๘ อัตรา ขอให้สำนักงบประมาณและกระทรวงสาธารณสุขได้ประสานร่วมกันโดยเฉพาะงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ได้จัดทำแผนงบประมาณเสนอไป

โรงพยาบาลบ้านฉางได้ของบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๔๘ ล้านบาทก็ไม่ได้รับจัดสรรเช่นกัน ซึ่งมีความเห็นว่าควรจะได้รับ การจัดสรรงบประมาณในการติดตั้งอุปกรณ์ ประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท

กระทรวงอุตสาหกรรม งบประมาณ ๙๑๕.๒๐ ล้านบาท

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ผู้แทนจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม กล่าวว่าปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้รับงบประมาณจากงบกลางจำนวน ๑๐ ล้านบาท มี ๓ โครงการ คือโครงการพัฒนาศูนย์วิชาการและองค์ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ๖ ล้านบาท โครงการศึกษาพัฒนาฐานข้อมูลการปลดปล่อยเคลื่อนย้ายมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม ดำเนินการร่วมกับกรมควบคุมมลพิษและใจก้า ๒ ล้านบาท โครงการสำรวจการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมที่มีขนาดเล็กกว่าเกณฑ์ที่กำหนด วงเงิน ๒ ล้านบาท ส่วนงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ขอจัดสรรงบประมาณวงเงิน ๘๒ ล้านบาท ในพื้นที่มาตาพุด ๑๐ พื้นที่

งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔ โครงการลดและขจัดมลพิษจังหวัดระยองวงเงิน ๒๕๐ ล้านบาท ได้รับแล้ว

งบประมาณที่ขอตั้งปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๗ โครงการตรวจวัดมลพิษพื้นที่นอกนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง เพื่อการเฝ้าระวัง เตือนภัย และการแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชน ในแผนของกรมโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีอยู่ในแผนการขอจัดสรรงบประมาณ

ประธานคณะกรรมการขอให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมไปจัดสรรงบประมาณในโครงการดังกล่าวโดยไม่ให้มีผลกระทบต่อโครงการอื่น ๆ งบประมาณ ๑๕ ล้านบาท ซึ่งผู้แทนจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมรับไปดำเนินการ

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ผู้แทนจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กล่าวว่า แผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ มี ๒๐ โครงการ วงเงิน ๕๕๐ ล้านบาทเป็นงบประมาณของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในแผนดังกล่าวมีการดำเนินการระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ซึ่งระยะยาวเป็นแผน ๕ ปี โดยในแผนปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ใช้งบประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท ส่วนที่เหลือ ๔๐๐ กว่าล้านบาท จะแบ่งออกเป็นแต่ละด้านจนครบ

โครงการพัฒนารูปแบบการจัดตั้งกลไกระดับชาติ และระดับจังหวัดเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการความปลอดภัย และกำกับภาวะฉุกเฉินในพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง เป็นโครงการเร่งด่วนที่ดำเนินการแล้วเสร็จ และโครงการศึกษาระบบเผื่อระวังการรั่วไหลของสารเคมีอันตราย และการเตือนภัยล่วงหน้าในกลุ่มนิคมอุตสาหกรรม และท่าเรืออุตสาหกรรม พื้นที่มาบตาพุดเป็นโครงการเร่งด่วนต่อเนื่องตามแผนงาน

โครงการ VOCs งบประมาณ ๔๒ ล้านบาท กำลังหาแหล่งเงินเป็นโครงการต่อเนื่องตามแผนงาน

กระทรวงศึกษาธิการ

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กล่าวว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง มีโรงเรียนในสังกัดที่อยู่ในเขตบริเวณนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จำนวน ๑๐ โรงเรียน และมีนักเรียน ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งสิ้น ๗,๗๑๙ คนในส่วนของโครงการภายใต้แผนการแก้ไขปัญหามาบตาพุดอย่างครบวงจร จำนวน ๔ โครงการ รวมวงเงินทั้งหมด ๖๗,๖๔๘,๐๐๐ ล้านบาท

งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๗ วงเงิน ๒๔,๐๘๒,๗๐๐ ล้านบาท

งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๘ วงเงิน ๒๑,๐๗๘,๒๐๐ ล้านบาท

งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๙ วงเงิน ๒๒,๔๘๗,๑๐๐ ล้านบาท

การของบประมาณจากส่วนกลางในงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ ไม่มีการบรรจุโครงการทั้ง ๔ โครงการไว้ในแผน เนื่องจากการศึกษาข้อมูลดำเนินงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์) ได้แจ้งการปรับปรุงแผนการแก้ไขปัญหามาบตาพุดอย่างครบวงจร โดยให้หน่วยงานดำเนินการจัดส่งโครงการที่มีความจำเป็น ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้นให้กับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดส่งโครงการโดยผ่านความเห็นชอบจากกระทรวงต้นสังกัด ซึ่งสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง ได้จัดทำโครงการแผนการแก้ไขปัญหามาบตาพุดอย่างครบวงจร รวม ๔ โครงการ ซึ่งงบประมาณที่จัดตั้งขออนุมัติเห็นว่าอาจจะไม่ได้รับตามที่ตั้งขอไป จะขออนำกลับมาปรับลดงบประมาณลง แต่มีอีกโครงการคือ โครงการป้องกันภัยจากมลพิษสู่บุคลากรในสถานศึกษา จากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนอันเนื่องมาจากมลพิษจากโรงงานในเขตบริเวณนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ของโรงเรียนทั้ง ๑๐ แห่ง พบว่าโรงเรียนได้รับผลกระทบจากโรงงานโดยรอบ ขนาดความรุนแรง ระดับ ๒ จะมีการแจ้งพยาบาลประจำโรงเรียน ๆ ละ ๑ คน

และมีการปรับปรุงห้องเรียนโดยการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ แต่การจ้างพยาบาลไม่มิงบดำเนินการในส่วนนี้อาจประสานกับกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่นในการดำเนินการเรื่องสุขภาพอนามัยของเด็กเหล่านี้

ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า มีความเห็นด้วยเวลาที่เกิดเหตุจะส่งเจ้าหน้าที่พยาบาลเข้าไปดูแลในโรงเรียน การที่โรงเรียนจ้างพยาบาลมาอยู่ประจำอาจทำให้เสียงบประมาณ

ศูนย์ความเป็นเลิศแห่งชาติด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและของเสียอันตราย งบประมาณ ๔๒.๒ ล้านบาท

ผู้แทนจากศูนย์ความเป็นเลิศแห่งชาติด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและของเสียอันตราย กล่าวต่อที่ประชุมว่า สืบเนื่องจากบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการแก้ปัญหาวิกฤตด้านสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่อุตสาหกรรมระหว่าง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมนักวิชาชีพไทยในอเมริกาและแคนาดา ได้มีการลงนามเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ โครงการจำแนกสัดส่วนแหล่งกำเนิดของสารอินทรีย์ระเหยในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง โครงการเครือข่ายนักวิชาการและการจัดการฐานความรู้สิ่งแวดล้อมเพื่อประชาชน และโครงการ VOCs งบประมาณที่ดำเนินการจะขอใช้งบประมาณจากโครงการเงินกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลัง กู้เงินเพื่อวางระบบบริหารจัดการน้ำและสร้างอนาคตประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งในประเด็นเงินกู้ผู้แทนจากสำนักงานงบประมาณได้ชี้แจงว่าขณะนี้ได้ปิดโครงการแล้ว

ส่วนงบประมาณตามแผนงานวงเงิน ๔๒ ล้านบาท ในปีพ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๑๗.๖๒ ล้านบาท ศูนย์ความเป็นเลิศแห่งชาติฯ ยังไม่ได้งบประมาณ

ที่ประชุมได้มอบหมายให้ กรมโรงงานอุตสาหกรรม ติดตามเรื่องเงินกู้ตามโครงการเงินกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อวางระบบบริหารจัดการน้ำและสร้างอนาคตประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๕ และขอให้กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมควบคุมมลพิษและการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ช่วยสนับสนุนงบประมาณแก่ศูนย์ความเป็นเลิศแห่งชาติฯ ด้วย

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผู้แทนจากกรมควบคุมมลพิษ กล่าวว่า โครงการของกรมควบคุมมลพิษตามแผนการแก้ไขปัญหา มาบตาพุดอย่างครบวงจร ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ จำนวน ๙ โครงการใน ๒ แผนงาน งบประมาณตามแผนรวม ๕๑.๗๔ ล้านบาท ได้ดำเนินการตามแผนทุกโครงการ ได้รับจัดสรรงบประมาณปีพ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๖ รวม ๑๘ ล้านบาท

ปีพ.ศ. ๒๕๕๗ ของงบประมาณ ๕ โครงการ เรื่องการตรวจสอบคุณภาพอากาศ น้ำ การสร้างศักยภาพการตอบโต้เหตุฉุกเฉินในพื้นที่เสี่ยงและการพัฒนาศักยภาพสิ่งแวดล้อม วงเงิน ๖๕ ล้านบาท ส่วนการขนถ่ายน้ำมันทางเรือจะมีการกำหนดค่ามาตรฐานในการดูแลขณะนี้ยังไม่ผ่านการดำเนินการเนื่องจากมีข้อจำกัดจากกรมเจ้าท่า ซึ่งประธานคณะกรรมการธิการขอให้กรมควบคุมมลพิษดูแลเรื่องนี้ด้วย

ส่วนเรื่องน้ำใต้ดินบางบ่อถ้ามีสารปนเปื้อนจะมีการติดสติ๊กเกอร์ เมื่อบ่อน้ำมีคุณภาพดีขึ้นจะนำสติ๊กเกอร์ออก แต่ขณะนี้กรมควบคุมมลพิษได้ร่วมมือกับกรมทรัพยากรน้ำบาดาลในการฟื้นฟู

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผู้แทนจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กล่าวว่า ภายใต้แผนงานแก้ไขปัญหาภัยพิบัติอย่างครบวงจร สวทช. มี ๒ โครงการที่รับผิดชอบคือ โครงการพัฒนาแบบจำลองการแพร่กระจายของสารอินทรีย์ระเหยในพื้นที่อุตสาหกรรม และโครงการพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการตรวจวัดคุณภาพน้ำในบรรยากาศ และผิวดินในพื้นที่ที่มามีภัยพิบัติและบริเวณใกล้เคียง วงเงิน ๒.๙๘ ล้านบาท งบประมาณอยู่ระหว่างการขอใช้เงินโครงการเงินกู้ ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน เพื่อการวางระบบบริหารจัดการน้ำและสร้างอนาคตของประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม นอกจากนี้เรื่องโครงการ VOCs ภายใต้แผนภัยพิบัติอย่างครบวงจรเป็นโครงการความร่วมมือจากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่ได้รับการสนับสนุนและร่วมมือจาก NEDO ประเทศญี่ปุ่น มีความร่วมมือทางงานวิจัยเดิมกับ สวทช. เป็นการติดตั้งระบบการตรวจวัด VOCs แบบต่อเนื่อง การติดตั้งเซนเซอร์ตรวจวัดก๊าซโอโซนและกลิ่นรวมทั้งพัฒนาระบบการวิเคราะห์ประมวลผลและการจัดเก็บข้อมูล เพื่อการวิจัยโดยเน้นการนำระบบการประเมินความเสี่ยงมาใช้กับข้อมูลการติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศด้วยระบบเซนเซอร์ งบประมาณจำนวน ๕๐ ล้านบาท แต่การจัดตั้งสถานีตรวจวัดใหม่ งบประมาณ ๔๒ ล้านบาทกว่าบาทได้มีความสำคัญจึงขอให้คณะกรรมการธิการช่วยผลักดันงบประมาณดังกล่าว

ประธานคณะกรรมการธิการจึงขอให้ สวทช. เสนอเรื่องดังกล่าวมายังคณะกรรมการธิการเพื่อจะได้มีหนังสือไปหารือกับกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อหาทางช่วยเหลือต่อไป

กระทรวงคมนาคม

ผู้แทนจากกรมทางหลวงชนบท กล่าวว่า สืบเนื่องจากจังหวัดระยองได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกับกรมทางหลวงชนบท เพื่อแก้ไขปัญหาภัยพิบัติอย่างครบวงจร โดยเสนอโครงการก่อสร้างสายห้วยโป่ง – หนองบอน อำเภอนิคมน้ำจืดพัฒนา จังหวัดระยอง ระยะทางทั้งสิ้น ๑๖.๗๕ กิโลเมตร ประกอบด้วย ๒ สายทาง คือ

๑. แยกสายนิคมสร้างตนเองสาย ๑๕ – บ้านห้วยโป่ง อำเภอนิคมน้ำจืดพัฒนา จังหวัดระยอง ระยะทาง ๑๐.๖๐๐ กิโลเมตร เป็นถนนของกรมทางหลวงชนบท ขนาด ๒ ช่องจราจร ผิวจราจรกว้าง ๖.๐๐ เมตร ไหล่ทางข้างละ ๑.๐๐ เมตร

๒. ถนนเทศบาลเมืองมาบตาพุด ระยะทาง ๖.๑๕๐ กิโลเมตร เป็นถนนของเทศบาลเมืองมาบตาพุด ขนาด ๔ ช่องจราจร

กรมทางหลวงชนบทจะดำเนินการสำรวจออกแบบสายนิคมสร้างตนเองสาย ๑๕ จากผิวจราจรลาดยางกว้าง ๖ เมตร ไหล่ทางข้างละ ๑ เมตร เป็นผิวจราจรกว้าง ๗ เมตร ไหล่ทางข้างละ ๒.๕๐ เมตร ส่วนถนนของเทศบาลเมืองมาบตาพุดซึ่งเป็นถนนขนาด ๔ ช่องจราจร จะดำเนินการสำรวจออกแบบ

จาก ๒ ช่องจราจร เป็น ๔ ช่องจราจร เมื่อสำรวจแล้วเสร็จจะขอจัดตั้งงบประมาณในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ปัจจุบันงบประมาณก่อสร้างและการสำรวจใช้งบประมาณรายจ่ายของกรมทางหลวง

กระทรวงแรงงาน

ผู้แทนจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กล่าวว่า ได้เสนอโครงการเฝ้าระวังและประเมินความเสี่ยงของสภาพแวดล้อมในการทำงานและโรคจากการทำงาน งบประมาณ ๑๑.๕๐ ล้านบาท มีการขอ งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๗

ผู้แทนจากกรมควบคุมโรค กล่าวเพิ่มเติมว่า กระทรวงแรงงานได้มีการเฝ้าระวังและประเมินความเสี่ยงของสภาพแวดล้อมในแรงงาน กรมควบคุมโรคมีการป้องกันควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพ จากการทำงานและโรคจากสิ่งแวดล้อมเหมือนกัน กรมควบคุมโรคและกรมโรงงานอุตสาหกรรมจะตรวจสภาพจากการทำงาน กรมควบคุมมลพิษ ตรวจสภาพภายนอกว่าอากาศมีสารปนเปื้อนอะไรเมื่อเข้าสู่ตัวคน กรมควบคุมโรค จึงมีโครงการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานสุขภาพและดัชนีชี้วัดสุขภาพพิษสารเคมีครบวงจร ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมชุมชน เดิมเกณฑ์มาตรฐานนำมาจากต่างประเทศ ขณะนี้กรมควบคุมโรค ได้จัดทำมาตรฐานสำหรับคนไทย ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงแรงงานนอกจากการเฝ้าระวังตรวจสอบสุขภาพแล้ว ได้จัดตั้งศูนย์ศึกษาวิจัยพิษวิทยาสารเคมี ภายใต้แผนงาน/โครงการการแก้ไขปัญหามลพิษอย่างครบวงจร นอกจากนี้เกณฑ์มาตรฐานน้ำดื่ม เนื่องจากน้ำดื่มที่อยู่ใกล้ที่ทิ้งกากขยะของเสียได้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน น้ำบริโภคแต่เป็นการผ่านสารเคมีบางตัว ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาแต่จะมีการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน เกณฑ์มาตรฐานน้ำดื่มอีกครั้ง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ผู้แทนจากกรมประมง กล่าวว่า ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันออก ได้ดำเนินการตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำทะเลที่ปล่อยลงสู่ทะเลจากการดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และผลกระทบที่จะปนเปื้อนกับสัตว์น้ำในบริเวณนั้น โดยเก็บตัวอย่างน้ำและสัตว์น้ำ เป็นประจำทุกเดือน กำหนดจุดเก็บตัวอย่างน้ำ ๑๓ จุด บริเวณชายฝั่งของนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด เพื่อวิเคราะห์คุณภาพน้ำทะเล ๖ พารามิเตอร์ สารอาหาร ๕ พารามิเตอร์ โลหะหนัก ๕ ชนิดในน้ำและ สัตว์น้ำ ซึ่งจะเน้นเรื่องการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและอาหารโดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงหอย ในเรื่องดังกล่าวเริ่มมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๕ ใช้งบประมาณรายจ่ายของกรมประมง ๑.๔ ล้านบาท

ประธานคณะกรรมการวิชาการ กล่าวว่า แผนงบประมาณสำหรับแผนงานภายใต้โครงการ การแก้ไขปัญหามลพิษอย่างครบวงจร บางหน่วยงานมีการจัดทำแผนงานแล้ว บางหน่วยงานไม่มีการจัดทำ แผนงาน ขอให้หน่วยงานที่ไม่มีการจัดทำแผนงบประมาณให้เร่งดำเนินการ และขอข้อมูลจากคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์) เกี่ยวกับการจัดทำแผนงบประมาณของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวว่ามีหน่วยงานไหนบ้างที่ดำเนินการ และหน่วยงานไหนที่ยังไม่มีการดำเนินการ เพื่อที่คณะกรรมการวิชาการจะช่วยผลักดันต่อไป

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกต สรุปได้ดังนี้

๑. การแก้ไขปัญหาตามมาตรการอย่างครบวงจรแต่ละหน่วยงาน ที่มีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวควรหาช่องทางการขอจัดตั้งงบประมาณในการดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะเรื่องขยะ น้ำและมลพิษต่าง ๆ ที่มีมากขึ้น
๒. การของบประมาณการแก้ไขปัญหา VOCs สามารถดำเนินการจากกองทุนสิ่งแวดล้อมได้ ซึ่งเสนอผ่านกรมควบคุมมลพิษ
๓. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งมาตรฐานน้ำดื่มจากใต้ดิน
๔. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับความปลอดภัย เรื่องสารเคมีที่มีอยู่ในอาหารทะเล

พิจารณาเรื่อง ความก้าวหน้าในการพัฒนาพลังงานทดแทนและมาตรการ
ในการประหยัดพลังงานของประเทศ

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กระทรวงอุตสาหกรรม

๑. นายวิฑูรย์ สิมะโชคดี	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
๒. นายวันชัย มณีโชติ	ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผน
๓. นายบุญชิต คงสุริยะภิญโญ	ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมรายสาขา ๕
๔. นายทินวัฒน์ แก้วสวี่	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายณัฐพล ธีรฐสมบุรณ์	อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
๒. นายเสรี อติภัทระ	รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน

๑. นายอำนาจ ทองสถิตย์	อธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
๒. นายธรรมยศ ศรีช่วย	รองอธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
๓. นายสัมฤทธิ์ เหมะ	ผู้อำนวยการสำนักวิจัยค้นคว้าพลังงาน

สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

๑. นายสิทธิโชคติ วันทวิน	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอนุรักษ์พลังงานและพลังงานทดแทน
๒. นายทิพากร พูลสวัสดิ์	ผู้อำนวยการกลุ่มอนุรักษ์พลังงาน
๓. นายฤกษ์ฤทธิ์ เคนหาราช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๔. นายสัญญา พิพัฒพรณรงค์	เจ้าหน้าที่สำนักงานนโยบายและแผน

ผลการพิจารณา

เนื่องจากการประชุมครั้งที่ ๕๑ วันพุธที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้มีการพิจารณาเรื่อง มาตรการในการบรรเทาผลกระทบของภาคอุตสาหกรรมการผลิตต่อภาวะวิกฤติพลังงาน เพื่อรับฟังมาตรการหรือแนวทางในการรับมือต่อสถานการณ์ช่วงระหว่างวันที่ ๕ - ๑๔ เมษายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นช่วงที่แหล่งจ่ายก๊าซธรรมชาติขาดานา สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า หยุดทำการทำให้ปริมาณก๊าซธรรมชาติที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้าหายจากระบบถึง ๑,๑๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน คณะกรรมการจัดการการอุตสาหกรรมได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจอื่น ๆ ดังนั้นในการประชุมครั้งนี้คณะกรรมการฯ จึงกำหนดให้มีการพิจารณาเพื่อรับฟังข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการในการแก้ไขปัญหาทั้งในระยะสั้นและระยะยาวของแต่ละหน่วยงาน และความคืบหน้าของมาตรการประหยัดพลังงานตามแผนการประหยัดพลังงาน

ผู้แทนจากสำนักนโยบายและแผนพลังงาน ได้ชี้แจงโดยสรุปว่าปี พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการนโยบายแห่งชาติ (กพช.) และคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบแผนปฏิบัติการอนุรักษ์พลังงาน ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๗๓) โดยมีเป้าหมายในการลดความเข้มการใช้พลังงานลงร้อยละ ๒๕ ในปีพ.ศ. ๒๕๗๓ และได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการบริหารนโยบายพลังงาน เพื่อกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการอนุรักษ์พลังงานขึ้น ซึ่งแผนปฏิบัติการอนุรักษ์พลังงาน ๒๐ ปี ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์สำคัญหลายประการที่มุ่งเน้น เช่น การสร้างความตระหนักทั้งการบังคับและสนับสนุน จูงใจในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้พลังงาน การให้ภาคเอกชนหรือบริษัทจัดการพลังงาน (ESCO) เป็นกลไกสำคัญในการอนุรักษ์พลังงาน และการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อผลิตสินค้าที่มีประสิทธิภาพพลังงานสูง แบ่งเป็นแผนระยะสั้น (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๙) แผนระยะกลาง (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) แผนระยะยาว (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๓) พิจารณาเป็นรายภาค คือ ภาคเศรษฐกิจ ภาคอุตสาหกรรม ภาคอาคารธุรกิจและบ้านพักอาศัย มีจำนวน ๓๔ มาตรการ ๖๗ โครงการ หากดำเนินการตามแผนปฏิบัติการอนุรักษ์พลังงานดังกล่าวได้ครบถ้วน จะสามารถประหยัดพลังงานในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ได้ ๓๘,๘๔๕ ktoe ซึ่งเกินกว่าเป้าหมายตามกรอบแผนอนุรักษ์พลังงาน ๒๐ ปี และลดการปล่อยก๊าซ CO₂ ได้ ๑๔๐ ล้านตัน ต่อปี ประหยัดค่าใช้จ่ายพลังงานได้ ๑.๑ ล้านล้านบาท ต่อปี

ผู้แทนจากกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน ได้ชี้แจงโดยสรุปว่า แผนพัฒนาพลังงานทดแทน ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๔) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ที่เน้นการสร้าง ความมั่นคงด้านพลังงานจากการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนด้วยการพัฒนาสู่สังคมคาร์บอนต่ำ เพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์พลังงานลม พลังงานน้ำ พลังงานชีวมวล ก๊าซชีวภาพ ขึ้นร้อยละ ๒๕ โดยกำหนดเป้าหมายให้บรรลุผลภายในปีพ.ศ. ๒๕๖๔ ประโยชน์ที่จะได้รับ คือ กำลังการผลิตไฟฟ้าจากกำลังงานทดแทน ๙,๒๐๑ เมกกะวัตต์ ลดการนำเข้าน้ำมัน ๕๗๔,๐๐๐ ล้านบาท และลดก๊าซ CO₂ ได้ ๗๖ ล้านตัน

ตัวแทนจากกระทรวงอุตสาหกรรมและกรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า โรงงานประเภทผลิตพลังงานไฟฟ้า โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับของเสีย โรงงานที่อาจมีปัญหามลพิษ โรงงานที่ต้องประเมินความเสี่ยง จะต้องผ่านการกลั่นกรองการพิจารณาอนุญาตจาก คณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาอนุญาตโรงงานบางประเภทที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม ก่อนที่จะมีการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาตขยายโรงงาน เพื่อลดปัญหาการคัดค้านการตั้งหรือประกอบกิจการโรงงานต่าง ๆ

คณะกรรมการได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรกำหนดบทลงโทษ หรือกฎเกณฑ์บังคับใช้มิให้ผู้ประกอบการที่ยังอยู่ระหว่างยื่นขอประกอบกิจการ สร้างโรงงานก่อนได้รับอนุญาตเพื่อป้องกันปัญหาระยะยาวและลดความขัดแย้งระหว่างชุมชนและผู้ประกอบการด้วย

พิจารณาเรื่อง การเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศ

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเดินทางไปศึกษาดูงานของคณะกรรมการการออกสู่สาธารณะ ณ สาธารณรัฐเกาหลี ในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ ว่ามีความเหมาะสมในเรื่องความปลอดภัยหรือไม่ อย่างไร เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบในคาบสมุทรเกาหลีที่อาจเกิดความรุนแรงระหว่างสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นเป็น ๒ ความเห็น คือ ความเห็นที่หนึ่งเห็นว่า เหตุการณ์ดังกล่าวไม่น่าจะเกิดขึ้นจริง การกระทำของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี น่าจะเป็นลักษณะของการข่มขู่เท่านั้น จึงไม่น่าจะกระทบกับความปลอดภัยในการเดินทางไปศึกษาดูงานที่สาธารณรัฐเกาหลีของคณะกรรมการ ความเห็นที่สอง เห็นว่า ยังไม่มีความมั่นใจในความปลอดภัย เหตุการณ์กระทบกระทั่งของทั้งสองประเทศอาจเกิดขึ้นได้ จึงน่าจะเดินทางไปศึกษาดูงานที่ประเทศอื่นที่อยู่ใกล้เคียง เช่น ประเทศเวียดนาม

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ได้ประชุมได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นเรื่องความเหมาะสมและความปลอดภัยของประเทศที่คณะกรรมการจะเดินทางไปศึกษาดูงานแล้ว เห็นว่าสาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่มีความเหมาะสมและเหตุการณ์ความไม่สงบในคาบสมุทรเกาหลี ไม่น่าจะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของคณะกรรมการ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๑๕ – ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เพื่อศึกษาดูงานศูนย์เทคโนโลยีของซัมซุง ณ ศูนย์เทคโนโลยี SAMSUNG D’LIGHT และศึกษาดูงานระบบขนส่งระบบรางรถไฟฟ้าความเร็วสูง รวมทั้งเข้าพบเอกอัครราชทูตไทยประจำสาธารณรัฐเกาหลี ณ สถานเอกอัครราชทูตไทย กรุงโซล เพื่อนำความรู้ที่ได้มาปรับใช้ในการพัฒนาประเทศไทยต่อไป

พิจารณาเรื่อง การเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศ

ผลการพิจารณา

สืบเนื่องจากคณะกรรมการได้เชิญบริษัทบริหารจัดการการเดินทาง เพื่อเข้านำเสนอกำหนดการและรายละเอียดในการเดินทางไปศึกษาดูงาน คือ บริษัท Royal Luxury Travel Co.,Ltd. ในการประชุมครั้งที่ผ่านมา ในการประชุมครั้งนี้ คณะกรรมการได้เชิญบริษัทบริหารจัดการการเดินทางอีก ๓ บริษัทเข้านำเสนอราคาบริการและรายละเอียดในการเดินทางไปศึกษาดูงาน ดังนี้

๑. บริษัท All in Travel Co., Ltd.
๒. บริษัท Sky Plus Travel Co., Ltd.
๓. บริษัท Planet Holidays Travel Co., Ltd.

หลังจากที่ผู้แทนของบริษัทบริหารจัดการการเดินทางดังกล่าวข้างต้น นำเสนอราคาบริการและรายละเอียดต่าง ๆ แล้ว คณะกรรมการพิจารณาแล้วมีมติเลือกใช้บริการของ บริษัท Sky Plus Travel Co., Ltd. เป็นผู้ดำเนินการนำคณะกรรมการเดินทางไปศึกษาดูงานครั้งนี้ เพราะเสนอราคาบริการ ค่าพาหนะสถานที่พักในราคาที่เหมาะสมที่สุด รวมทั้งมีประสบการณ์เคยให้บริการแก่หน่วยงานอื่นมาเป็นที่น่าเชื่อถือ

อนึ่ง กำหนดการศึกษาดูงานของคณะกรรมการ ณ สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่าง วันที่ ๑๕ - ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จากเดิม คณะกรรมการกำหนดเดินทางไปศึกษาดูงาน เกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่กับการพัฒนาอุตสาหกรรม ดังนี้

๑. วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ศึกษาดูงาน ณ ศูนย์เทคโนโลยี Samsung D'Light ของบริษัทซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ณ กรุงโซล

๒. วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ศึกษาดูงาน ณ บริษัท Korea Railroad Corporation สำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่ที่เมือง แดจอง และศึกษาดูงานระบบการขนส่งระบบราง (รถไฟความเร็วสูง High Speed Train)

อย่างไรก็ดี ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการได้รับแจ้งจากผู้ประสานงานการศึกษาดูงานของคณะกรรมการซึ่งอยู่ที่สาธารณรัฐเกาหลีว่า ในวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นหยุดของสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่ง บริษัท Korea Railroad Corporation ปิดทำการในวันดังกล่าว จึงส่งผลให้ต้องเปลี่ยนกำหนดการศึกษาดูงาน ณ บริษัท Korea Railroad Corporation จากวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และเปลี่ยนกำหนดการเดินทางศึกษาดูงาน ณ ศูนย์เทคโนโลยี Samsung D'Light ของบริษัทซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด จากวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ส่วนกำหนดการอื่นคงไว้ตามกำหนดการเดิม

พิจารณาเรื่อง ความเหมาะสมของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอนุมัติหรืออนุญาต
ในการย้ายสถานที่ตั้งและขยายกำลังการผลิตของโรงงานน้ำตาลในปัจจุบัน

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย

๑. นายสมศักดิ์ สุวดีภัก	เลขาธิการคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
๒. นายบุญถิ่น โคตรศิริ	ผู้อำนวยการสำนักบริหารอ้อยและน้ำตาลทราย
๓. นายวิรัตน์ ชัยฉกรรจ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

สหสมาคมชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย

๑. นายสุชัย ลิ้มสมมุติ	ประธานสหสมาคมชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย
๒. นายกิตติศักดิ์ พรพรมวินิจ	เลขาธิการสมาคมชาวดนบดิ
๓. นายเนาวรัตน์ อินทศิริ	รองเลขาธิการสมาคมชาวดนบดิ
๔. นายวิเชียร เทียงธรรม	เหรัญญิกสมาคมชาวดนบดิ
๕. นางสาวบุษบา เรืองสุข	เจ้าหน้าที่สำนักงานสหสมาคมชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย

สหพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย

๑. นายวิจิตร คำทา	ประธานสหพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย
๒. นายสุวัฒน์ อินทร์เจลิยว	รองประธานสหพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย
๓. นายวิชัย เปาวิมาน	รองประธานสหพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย
๔. นายปารเมศ โพธารากุล	เลขาธิการสหพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย
๕. นายนราธิป อนันตสุข	หัวหน้าสำนักงานสหพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย
๖. นายพนม ตะโกเมือง	ประชาสัมพันธ์สหพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย

ชมรมสถาบันชาวไร่อ้อยภาคอีสาน

๑. นายมนตรี วิษณุพรประสิทธิ์	เลขาธิการชมรมสถาบันชาวไร่อ้อยภาคอีสาน
๒. นางสาวศยามล บุคดาเหลา	พนักงานชมรมสถาบันชาวไร่อ้อยภาคอีสาน

ผลการพิจารณา

จากการร้องเรียนของสหสมาคมชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย สหพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย และชมรมสถาบันชาวไร่อ้อยภาคอีสาน โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ผู้แทนจากสหสมาคมชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย สหพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย และชมรมสถาบันชาวไร่อ้อยภาคอีสาน ได้ชี้แจงถึงปัญหาและอุปสรรคของหลักเกณฑ์การอนุมัติหรืออนุญาตในการย้ายสถานที่ตั้งและขยายกำลังการผลิตของโรงงานน้ำตาล ซึ่งกำหนดระยะห่างระหว่างโรงงานน้ำตาลไม่น้อยกว่า ๘๐ กิโลเมตร โดยเงื่อนไขดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่ปริมาณอ้อยมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี เนื่องจากเกษตรกรให้ความสนใจปลูกพืชอ้อยเพิ่มขึ้นจากเดิมและมีนโยบาย

ภาครัฐที่ให้การสนับสนุนส่งเสริมการปลูกอ้อย แต่โรงงานน้ำตาลที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ไม่สามารถรองรับปริมาณอ้อยได้ทันตามช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม ส่งผลให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยต้องขนย้ายผลผลิตไปยังโรงงานน้ำตาลในพื้นที่อื่น ๆ เกษตรกรต้องรับภาระค่าขนส่ง และอ้อยเสื่อมคุณภาพทำให้ค่าความหวานลดลง นอกจากนี้ โรงงานน้ำตาลที่มีกำลังการผลิตสูงจะต้องใช้ปริมาณอ้อยจำนวนมากในการผลิตน้ำตาล หากเครื่องจักรของโรงงานชำรุดจะส่งผลให้ปริมาณอ้อยจำนวนมาก ตกค้างเกิดความเสียหายต่อเกษตรกรชาวไร่อ้อย

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ได้ชี้แจงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การกำหนดระยะห่างระหว่างโรงงานน้ำตาลไม่น้อยกว่า ๘๐ กิโลเมตร มาจากเมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๐ ขณะนั้นปริมาณอ้อยมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการผลิตของโรงงานน้ำตาลในพื้นที่ และมีผลการศึกษาสนับสนุนถึงความเหมาะสมของระยะห่างดังกล่าวทั้งในด้านโลจิสติกส์ และการส่งเสริมการปลูกอ้อยเพื่อให้มีวัตถุดิบเพียงพอต่อการผลิตของโรงงานน้ำตาลในพื้นที่ ปัจจุบันข้อมูลอ้อยพบว่าปริมาณอ้อยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แต่โรงงานน้ำตาลในพื้นที่ที่มีจำนวนจำกัดทำให้เกษตรกรชาวไร่อ้อย ต้องการขอยกเลิกหลักเกณฑ์ระยะห่างระหว่างโรงงานน้ำตาล ทั้งนี้ ทางหน่วยงานได้ชี้แจงแนวทางการแก้ไขปัญหาในกรณีพื้นที่ใดมีปริมาณอ้อยหนาแน่น และต้องการตั้งโรงงานน้ำตาลขึ้นใหม่จะต้องพิสูจน์หรือแสดงหลักฐานให้เห็นถึงปริมาณอ้อยที่มีเพียงพอต่อการผลิตของโรงงานใหม่ โดยแจ้งเรื่องดังกล่าวมายังคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อพิจารณาหาข้อเท็จจริง ในการอนุมัติหรืออนุญาตในการย้ายสถานที่ตั้งและขยายกำลังการผลิตของโรงงานน้ำตาลในแต่ละพื้นที่ต่อไป

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นควรให้เสนอความคิดเห็น ของที่ประชุมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอนุมัติหรืออนุญาตในการย้ายสถานที่ตั้ง และขยายกำลังการผลิตของโรงงานน้ำตาลกำหนดระยะห่างระหว่างโรงงานน้ำตาลไม่น้อยกว่า ๘๐ กิโลเมตร เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนเกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน คณะกรรมการจะดำเนินการสรุปข้อมูลและแจ้งมติของที่ประชุม ไปยังกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าวต่อไป

มติที่ประชุม

ให้จัดทำหนังสือยืนยันมติถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อแจ้งให้ทราบถึงผลการประชุมเรื่อง ความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการอนุมัติหรืออนุญาตในการย้ายสถานที่ตั้งและขยายกำลังการผลิตของโรงงานน้ำตาลในปัจจุบัน

พิจารณาเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการรื้อรับน้ำมันดิบที่ทุ่นรับน้ำมันดิบ (Single Point Mooring)

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑. นายณัฐพล ณัฏฐสมบูรณ์	อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
๒. นางสมศรี สุวรรณจรัส	ผู้อำนวยการสำนักควบคุมวัตถุอันตราย
๓. นายสุระศักดิ์ วงษ์เหรียญทอง	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
๔. นายชัยอนันต์ อรุณฤกษ์ดีกุล	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
สำนักบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

๑. นายสมบัติ ภูวชิรานนท์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิจัยความหลากหลายทางชีวภาพ
๒. นายสุชาติ สว่างอารีย์รักษ์	นักวิชาการประมงชำนาญการ

กรมเจ้าท่า

๑. นายวีระศักดิ์ ตินโนเวช	ผู้อำนวยการสำนักรักษาความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ
๒. นางสาวดลหทัย โตธนะคุณ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
๓. นายทวีชัย โชคสมุทร	เจ้าพนักงานตรวจท่าชำนาญการ
๔. นายทวีพงษ์ จันทรงาม	เจ้าพนักงานตรวจท่าชำนาญการ

กรมธุรกิจพลังงาน

๑. นายสมมนึก บำรุงสาถี	รองอธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน
๒. นายจรชัย ผดุงสุภโกล	ผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัย
ธุรกิจน้ำมันเชื้อเพลิง
๓. นายสมบูรณ์ หน่อแก้ว	วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ

กรมควบคุมมลพิษ

๑. นายรังสรรค์ ปิ่นทอง	ผู้อำนวยการสำนักจัดการคุณภาพน้ำ
๒. นางสาวเชษฐกัญญา เฟ่งสวัสดิ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

บริษัทพีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)

๑. นายอนนต์ ศิริแสงทักษิณ	ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัทพีทีที
โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)
๒. นายอรรถวุฒิ วิจิตเศรษฐ	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ (Senior
Vice President) กิจการสัมพันธ์
๓. นางสาวสวณิตย์ บุญญาสุวัฒน์	ผู้จัดการส่วน (Division Manager)
หน่วยงานบริหารกลยุทธ์กิจการเพื่อสังคม

ผลการพิจารณา

จากเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา บริเวณห่างจากฝั่งท่าเรืออุตสาหกรรม มาบตาพุด ประมาณ ๑๐ ไมล์ทะเล ได้เกิดเหตุท่อส่งน้ำมันดิบของบริษัทพีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) ขนาด ๑๖ นิ้วแตกรั่ว บริเวณท่อที่แตกได้จมลงใต้ผิวน้ำ บริษัทได้รับแก้ไขด้วยการปิดวาล์วน้ำมัน ทันที แต่ยังคงมีน้ำมันบางส่วนหลงเหลืออยู่ในท่อจึงเป็นเหตุให้น้ำมันไหลลงสู่ทะเลและเคลื่อนตัวเข้าสู่ ชายหาดอ่าวพร้าวในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการการการอุตสาหกรรมได้เชิญหน่วยงาน เข้าร่วมประชุม เพื่อสอบถามความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหา รวมถึงแนวทางในการป้องกันปัญหาระยะยาว สรุปผลการประชุมได้ ดังนี้

ผู้แทนบริษัทพีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) ได้ชี้แจงว่า บริษัทได้ตั้งคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริงน้ำมันรั่วไหลลงทะเล สอบสวนข้อเท็จจริงแล้วสรุปผลได้ว่า เหตุที่น้ำมันรั่วไหลในทะเล เกิดจากท่อรั่ว และไม่พบปัจจัยภายนอกที่ทำให้ท่อแตก ในการกำจัดน้ำมันดิบโดยการนำสารกระจายคราบน้ำมันสลิคกอน (Slickgone) ไม่ได้ประสิทธิภาพเท่าที่ควรเนื่องจากสภาวะคลื่นลมแรง การปฏิบัติการ ทางอากาศล่าช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้ จากสรุปผลการสอบสวนคณะกรรมการได้ให้ข้อเสนอแนะหลาย ประการ เช่น บริษัทควรตั้งคณะทำงานสอบสวนสาเหตุการแตกของท่อ และคณะทำงานเพื่อประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ควรจัดทำแผนฟื้นฟูระยะยาว ควรทบทวนแผนโต้ตอบสภาวะฉุกเฉินและต้องซักซ้อม อย่างสม่ำเสมอ ควรมีการจัดทำแผนปฏิบัติการน้ำมันเมื่อขึ้นฝั่ง และมีการซ้อมแผนอย่างจริงจัง เป็นต้น ด้านการฟื้นฟู เยียวยา ได้มีการจัดตั้งคณะทำงานที่มีตัวแทนจากหน่วยงานภาครัฐ โดยมีรองผู้ว่าราชการ จังหวัดระยองเป็นประธานคณะทำงาน ซึ่งบริษัทได้ร่วมกับสำนักงานจังหวัดระยองเจรจาขอสรุปสำหรับการช่วยเหลือเยียวยากลุ่มผู้ประกอบการ โดยสามารถแบ่งกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ ๔ กลุ่มหลัก คือ ผู้ประกอบอาชีพประมง อาชีพโรงแรมร้านอาหาร ผลกระทบด้านสุขภาพ และกลุ่มอื่น ๆ นอกจากนี้ ได้มีการร่วมวางแผนฟื้นฟูธุรกิจท่องเที่ยวของเกาะเสม็ดร่วมกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยด้วย

ผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้ให้ข้อเท็จจริงสรุปผลการแก้ไขปัญหาได้ว่า หน่วยงานได้แต่งตั้งคณะทำงานประเมินสถานการณ์ แก้ไขและฟื้นฟูผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เข้าร่วม ซึ่งคณะทำงานได้มีการสำรวจผลกระทบต่อระบบนิเวศและทรัพยากรทางทะเล สรุปผลการสำรวจได้ว่า สภาพปะการังยังอยู่สภาพปกติ มีส่วนน้อยที่แสดงอาการผิดปกติ ปะการังบางส่วนที่มีสีซีดจางได้เก็บ ตัวอย่างไว้เพื่อวิเคราะห์หาสารปนเปื้อนปิโตรเลียมไฮโดรคาร์บอนที่อาจสะสมในเนื้อเยื่อต่อไปจาก การสำรวจล่าสุดวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ บริเวณอ่าวพร้าวไม่สามารถสำรวจได้เนื่องจากคลื่นลมแรง

ผู้แทนกรมเจ้าท่า ได้ให้ข้อเท็จจริงสรุปผลการแก้ไขปัญหาได้ว่า หลังจากเกิดเหตุหน่วยงานได้ขอ ความอนุเคราะห์กองทัพเรือและอากาศยานส่งกำลังเข้าช่วยฟื้นฟูแก้ไข ได้สั่งการให้นำเรือเด่นสุทธิซึ่งเป็น เรือขจัดมลพิษทางน้ำเนื่องจากน้ำมัน เข้าแก้ไขสถานการณ์ที่อ่าวพร้าวภายใน ๑๒ ชั่วโมง แต่คลื่นลมเป็น

อุปสรรคต่อการทำงานเป็นอย่างยิ่ง โดยปกติหน่วยงานได้ซ่อมแผนป้องกันและขจัดคราบน้ำมันร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ไม่สามารถซ่อมในสภาวะอากาศที่แปรปรวนผลการซักซ้อมจึงแตกต่างจากความเป็นจริง

ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ได้ให้ข้อเท็จจริงสรุปผลการแก้ไขปัญหาได้ว่า กรณีเกิดน้ำมันรั่วได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้น้ำและปะการังตลอดจนพื้นที่ชายฝั่ง แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ กรมควบคุมมลพิษได้ยกร่างแผนแก้ไขมลพิษและทรัพยากรธรรมชาติ แบ่งได้ ๗ ประเภท เช่น กลุ่มสมุทรศาสตร์ กลุ่มนิเวศน์ปะการัง กลุ่มนิเวศน์หญ้าทะเล เป็นต้น โดยแผนที่ทำการยกร่างจะเป็นแผนเชิงปฏิบัติเมื่อแผนแล้วเสร็จจะมีการประเมินค่าเสียหาย เพื่อแจ้งไปยังคณะกรรมการกำกับป้องกันน้ำมันแห่งชาติซึ่งตั้งคณะอนุกรรมการฟื้นฟูเยียวยา ค่าเสียหายให้แก่ผู้เดือดร้อนต่อไป

ผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน ได้ให้ข้อเท็จจริงสรุปผลการแก้ไขปัญหาได้ว่า เบื้องต้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ได้หารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดกระบวนการ เพื่อความปลอดภัย ๔ ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการออกแบบ ด้านทดสอบ และด้านการตรวจสอบ แต่เดิมท่อขนถ่ายน้ำมันมีได้อยู่ในภารกิจของกรมธุรกิจพลังงาน แต่ปัจจุบันทางหน่วยงานมีความเห็นว่ากรมธุรกิจพลังงานควรเพิ่มบทบาทในการเข้าไปดูแลท่อน้ำมันในทะเลด้วย และภายในระยะเวลาหนึ่งปีต่อจากนี้จะมีการประกาศกฎกระทรวงเพื่อกำหนดแนวทางในการเข้าไปดูแลท่อทางทะเลของกรมธุรกิจพลังงานต่อไป

ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ให้ข้อเท็จจริงสรุปผลการแก้ไขปัญหาได้ว่า ตามภารกิจของหน่วยงานมีหน้าที่ดูแลกากของเสียจากการปนเปื้อนซึ่งเป็นวัตถุอันตราย ซึ่งจากสถานการณ์ปัจจุบันบริษัท PTT ได้ขนย้ายกากและคราบน้ำมันไปทำลายอย่างถูกต้องตามประกาศ กระทรวงอุตสาหกรรม ว่าด้วยการขนย้ายวัตถุอันตรายทางบก โดยผ่านการตรวจสอบจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม แต่ประกาศฉบับดังกล่าวครอบคลุมการขนย้ายวัตถุอันตรายทางบกด้วยรถหรือพาหนะอื่นใดที่ไม่ใช่รถไฟเท่านั้น ดังนั้น กรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงได้หารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการออกประกาศเกี่ยวกับการขนย้ายวัตถุอันตรายทางน้ำหรือแม่น้ำ เนื่องจากยังเป็นเรื่องนี้ยังไม่มีหน่วยงานใดรับผิดชอบหรือดูแลอย่างจริงจัง

กรรมาธิการได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้แทนบริษัทพีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) ว่าการปฏิบัติการทางอากาศล่าช้าจึงทำให้เกิดปัญหามันปนเปื้อน ดังนั้น จึงควรหาสาเหตุของความล่าช้าดังกล่าว เพื่อการแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุด และควรเสนอในแผนฟื้นฟูเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีการแก้ไขปัญหา อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ควรมีให้พร้อมเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งหากหน่วยงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม ก็สามารถนำมาเป็นต้นแบบ ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นอีกในอนาคต ตลอดจนควรเตรียมความพร้อมในการตอบโต้กับปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพทั้งทางด้านกฎหมายและด้านบริหารจัดการ เพื่อแก้ไขปัญหาด้วย

พิจารณาเรื่อง รายงานผลการพิจารณาศึกษาแนวทางในการสนับสนุน
ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

คณะอนุกรรมการการศึกษาแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริม อุตสาหกรรมฮาลาล
ในคณะกรรมการวิชาการการอุตสาหกรรม

๑. นายอัศกุลการิม เต็งระเกีนา	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายอภิชาติ รัตตสาร	อนุกรรมการ
๓. นายธีระ อัครมาส	โฆษกคณะอนุกรรมการ
๔. นายปรัชญา ฉิมวิเศษ	โฆษกคณะอนุกรรมการ
๕. นายวิวัฒน์ สารศาลิน	โฆษกคณะอนุกรรมการ
๖. นายมีชัย ภัทรเปรมเจริญ	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
๗. นายพงษ์ศักดิ์ ฉายสุวรรณ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง

ผลการพิจารณา

ตามที่คณะกรรมการวิชาการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ได้มีมติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล เพื่อศึกษาแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล ทั้งการส่งออกในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการสร้างงาน สร้างรายได้ และส่งผลดีต่อภาคอุตสาหกรรม แต่เนื่องจากการจะพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลทั้งในประเทศและเพื่อการส่งออกในตลาดโลกมุสลิมนั้น จำเป็นต้องให้ความสนใจอย่างจริงจังและดำเนินกระบวนการผลิตอาหารฮาลาลให้ถูกต้องตามบัญญัติศาสนาอิสลาม และระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยหรือคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี และหากผู้ขอรับรองฮาลาลประสงค์จะใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลจะต้องได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายดังกล่าว จากคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ตามระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ. ๒๕๕๒ ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามการพัฒนาหรือส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลยังคงพบปัญหาและอุปสรรคที่ควรได้รับการแก้ไขและพัฒนาอย่างจริงจัง สรุปได้ดังนี้

สภาพปัญหา

๑. ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม ฮาลาลที่ผ่านมา ยังขาดแผนปฏิบัติการที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะสามารถนำไปพัฒนาแผนงานรองรับที่สอดคล้องกัน และอุตสาหกรรมฮาลาลของไทยยังไม่สามารถพัฒนา จนเกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรมขาดความเป็นเอกภาพและขาดผู้นำซึ่งเป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินการเรื่อง ฮาลาลอย่างแท้จริง รวมทั้งการจัดทำแผนส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลของแต่ละหน่วยงาน ในช่วงที่ผ่านมาเป็นการดำเนินการที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงการทำงานทุกภาคส่วน จึงทำให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

๒. ด้านบริหารจัดการ ปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบและเชื่อมโยงการพัฒนาฮาลาลทุกภาคส่วน

๓. ด้านกฎหมาย ภายใต้กฎหมายปัจจุบันระบบการรับรองฮาลาลของประเทศไทยยังไม่มีการแยกส่วนและกำหนดบทบาทที่ชัดเจน

๔. ด้านการประชาสัมพันธ์ การสร้างความรู้ ความเข้าใจและการตลาด

๕. ด้านการรับรองและพัฒนามาตรฐาน

๖. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ สถานประกอบการและบุคลากร กรณีการให้บริการของโรงพยาบาลจะพบปัญหาการสื่อสารกับกลุ่มลูกค้าจากกลุ่มประเทศอาหรับ เนื่องจากล่ามผู้แปลภาษาไม่มีความรู้ความเข้าใจศัพท์เทคนิคทางการแพทย์ หรือล่ามบางคนไม่มีมาตรฐานทางวิชาชีพจึงส่งผลให้การสื่อสารเกิดความไม่ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ สร้างความไม่เข้าใจให้กับลูกค้าชาวต่างประเทศ

๗. การดำเนินการในจังหวัดชายแดนภาคใต้ การพัฒนาแหล่งผลิตอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลอย่างครบวงจร ยังไม่สามารถให้มีความก้าวหน้าได้อย่างเต็มที่ ซึ่งปัญหามาจากความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ขาดระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของคณะกรรมการอาหาร

ในภาพรวมควรมีการออกกฎหมายที่ดำเนินการเกี่ยวกับด้านฮาลาล และการคุ้มครองผู้บริโภคด้านฮาลาลเป็นการเฉพาะโดยให้แยกส่วนและกำหนดบทบาทที่ชัดเจน และคณะอนุกรรมการได้มีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองผลิตภัณฑ์ที่ได้รับตราเครื่องหมายฮาลาล ต่อที่ประชุมเพื่อให้ผลักดันต่อไป

ที่ประชุมได้มีความเห็นด้วยและจะมีการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวอีกครั้ง เพื่อหาแนวทางในการผลักดันให้มีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองผลิตภัณฑ์ ที่ได้รับตราเครื่องหมายฮาลาลเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

พิจารณาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

๑. นายสมชาย หาญหิรัญ	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
๒. นายปรีดา อุตตะวินิจตระการ	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค
๓. นายพงษ์ศักดิ์ เลาสวัสดิ์ชัยกุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

๑. นางหิรัญญา สุนัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
๒. นายยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์	ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และ
นโยบายการลงทุน
๓. นายณฤตม์ เทอดสถีรศักดิ์	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
๔. นายศิริพันธ์ ยงวัฒนานนท์	นักวิชาการส่งเสริมการลงทุนปฏิบัติการ

กรมการจัดหางาน

๑. นายประวิทย์ เคียงผล	อธิบดีกรมการจัดหางาน
๒. นายบุญเลิศ ธีระตระกูล	ผู้อำนวยการกองวิจัยตลาดแรงงาน
๓. นายกิตติรัตน์ ภูมมะกาญจนะ	หัวหน้างานบริหารทั่วไป

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๑. นายนคร ศิลปอาชา	อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
๒. นางประชุมพร ชีวะประเสริฐ	ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และ
เครือข่ายพัฒนาฝีมือแรงงาน
๓. นายจิตรพงศ์ พุ่มสอาด	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการ
๔. นางสาวจิราพร ลิบลาวณิชย์	นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

นางปัทมา วีระวานิช	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแผนและกลยุทธ์
สำนักนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา |
|--------------------|--|

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นางสุวรรณี คำมั่น	รองเลขาธิการคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ |
|-------------------|--|

ผลการพิจารณา

สืบเนื่องจากนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศให้เกิดความมั่นคง รวมทั้งส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมผลิต เพื่อกระตุ้นให้เกิดความเจริญเติบโตและสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ แต่กลับพบว่าภาคอุตสาหกรรมผลิตเกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาสำคัญของ

ประเทศ คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม จึงมีความประสงค์ที่จะรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต ตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลอย่างเร่งด่วนต่อไป ดังนั้น ในการประชุมครั้งนี้จึงได้เชิญหน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เข้าร่วมประชุมชี้แจงต่อคณะกรรมการ สรุปได้ดังนี้

ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานในหลายภาคส่วน โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งพบว่า ภาคอุตสาหกรรมมีการขาดแคลนแรงงานทั้งสิ้นประมาณ ๓๘๑,๑๐๓ คน โดยเป็นการขาดแคลนแรงงานในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ๓๖๕,๘๕๙ คน และระดับปริญญาตรีขึ้นไป ๑๕,๒๔๔ คน และเมื่อพิจารณาจำนวนแรงงานที่ขาดแคลนจำแนกตามสาขาพบว่า อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เป็นอุตสาหกรรมที่มีการขาดแคลนแรงงานมากที่สุด จำนวน ๔๓,๕๒๐ คน โดยเป็นการขาดแคลนแรงงานในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ๔๐,๕๑๕ คน และระดับปริญญาตรีขึ้นไป ๓,๐๐๕ คน รองลงมา ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน และอุตสาหกรรมอาหาร พลาสติก ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ

สาเหตุหลักของการขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมนั้น มาจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศที่มีอัตราการเพิ่มของประชากรลดลง ทำให้โครงสร้างประชากรของประเทศที่เป็นวัยเด็กและวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่วัยผู้สูงอายุกลับมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้แรงงานใหม่ที่เข้าสู่ตลาดแรงงานไม่เพียงพอต่อการทดแทนแรงงานที่เกษียณอายุไป ประกอบกับ แรงงานที่จบใหม่มีทักษะและสมรรถนะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งบางส่วนมีทัศนคติในเชิงลบต่อการทำงานประเภท งาน ๓D คือ งานที่สกปรก (Dirty) งานที่อันตราย (Dangerous) และงานที่ตรากตรำ (Difficult) ซึ่งแรงงานไทยไม่นิยมทำงานในลักษณะดังกล่าว จึงจำเป็นต้องใช้แรงงานต่างด้าวทดแทน

ในช่วงปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๕ แนวโน้มความต้องการกำลังคนในระดับประถมศึกษา และต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีแนวโน้มลดลง ในขณะที่ความต้องการแรงงานในแรงงานระดับกลาง (ปวช. และ ปวส.) และระดับปริญญาตรีมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะตลาดแรงงานในระดับอาชีวศึกษา ประเภทช่างเทคนิคต่าง ๆ นั้น นับว่าเป็นกลุ่มที่ประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานเป็นอย่างมาก ในปัจจุบัน ทั้งนี้ เนื่องจากความต้องการแรงงานกลุ่มช่างเทคนิคในภาคอุตสาหกรรม มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อรองรับการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรม ประกอบกับแรงงานใหม่ที่จบการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาสายช่างเทคนิคที่เข้าสู่ตลาดแรงงานมีน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนผู้จบการศึกษา เนื่องจากในแต่ละปีจะมีจำนวนผู้จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งเป็นกลุ่มกำลังคนที่ภาคอุตสาหกรรมมีความต้องการว่าจ้างสูง แต่ผู้จบการศึกษาเหล่านี้ส่วนใหญ่มักเลือกเรียนต่อในระดับปริญญาตรี เนื่องจากค่านิยมทางการศึกษาที่เห็นว่า ควรศึกษาให้จบปริญญาตรี เพื่อหางานได้ง่ายและได้รับค่าตอบแทนสูงกว่าผู้ที่จบสายอาชีพ (อาชีวะ) แต่สภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกลับสวนทางกับความเชื่อและค่านิยมข้างต้น กลายเป็นว่าตลาดแรงงานมีความต้องการแรงงานที่จบสายวิชาชีพมากกว่า เนื่องจากผู้ที่จบสายวิชาชีพจะมีความขยันอดทนในการทำงาน และมีทักษะในทางปฏิบัติงานมากกว่าผู้ที่จบปริญญาตรี แต่เมื่อรัฐบาลประกาศนโยบายประกันรายได้แก่ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน

จึงส่งผลให้มีประชาชนหันไปศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีมากขึ้น ซึ่งทำให้ภาคอุตสาหกรรมขาดแคลนแรงงานระดับกลางมากขึ้นไปอีก นอกจากนี้ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาด้านคุณภาพแรงงานระดับอาชีวศึกษา เพราะในปัจจุบันมีการผลิตกำลังคนไม่สอดคล้องกับลักษณะงาน เมื่อได้รับกำลังคนเหล่านั้นเข้าทำงานแล้ว จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมเพิ่มทักษะก่อนปฏิบัติงานได้จริง ซึ่งถือเป็นการเสียเวลาและเสียโอกาสทั้งฝ่ายผู้ว่าจ้างและลูกจ้าง รวมทั้งส่งผลกระทบต่อการเพิ่มขีดความสามารถของสถานประกอบการในการแข่งขันในตลาดโลกในปัจจุบัน

สำหรับการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาวนั้น หน่วยงานภาครัฐ อาทิ กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นต้น ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการวางแผนทางเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เช่น กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน (กพร.) ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาแรงงาน และประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่กำหนดนโยบาย แนวทางมาตรการและการประสานงานเกี่ยวกับการพัฒนาแรงงานและการฝึกอาชีพของผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นรองประธาน อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นกรรมการและเลขานุการ ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาการขาดแคลนแรงงาน การยกระดับฝีมือแรงงาน จึงได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาแรงงานและประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ (กพร.ปช.) ขึ้น เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาแรงงาน และประสานงานการฝึกอาชีพแห่งชาติ เพื่อบริหารการพัฒนาการฟื้นตัวจากเศรษฐกิจ การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของนานาชาติ หรือกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งมีทิศทางนโยบายส่งเสริมการลงทุนในอนาคต โดยจะไม่มุ่งเน้นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้นอีกต่อไป แต่จะมุ่งเน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมฐานความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานในสังกัด จะได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการทำงานเชิงลึก เพื่อพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศต่อไป

ปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนใหญ่เป็นปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ การแก้ปัญหาดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญ หน่วยงานทุกภาคส่วน ควรเข้ามามีบทบาทในการบูรณาการ เพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน ทั้งในการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงานให้ประชาชนได้รับรู้ เช่น รายได้ของแต่ละอาชีพ อัตราการว่างงานของผู้ที่เรียนจบระดับการศึกษาต่าง ๆ การขาดแคลนแรงงานแต่ละสาขาอาชีพ ควบคู่ไปกับการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มของตลาดแรงงานในอนาคต เพื่อให้ผู้ที่กำลังศึกษาใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจว่า จะศึกษาต่อสาขาใด นอกจากนี้ยังต้องทำการปรับเปลี่ยนทัศนคติของสังคมไทยเกี่ยวกับการศึกษาจากการส่งบุตรหลานให้เล่าเรียนให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ มาเป็นส่งเสริมให้เยาวชนได้ศึกษาเล่าเรียนในสาขาที่เหมาะสมกับทักษะและความชอบของผู้เรียน ตลอดจนเลือกเรียนในสาขาที่ตลาดแรงงานมีความต้องการ เพื่อสร้างอนาคตที่มั่นคงให้กับผู้เรียนในระยะยาว อันจะเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานในอนาคตต่อไป

พิจารณาเรื่อง การติดตามความคืบหน้าโครงการครัวไทยสู่ครัวโลก

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๑. นางศรีนวล กรกชกร	รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
๒. นางนภาพร กำภูพงษ์	นักวิชาการอาหารและยาชำนาญการพิเศษ
๓. นางสาวจิฎาภาญจน์ พงศ์อนันต์เดช	นักวิชาการอาหารและยาชำนาญการ
๔. นางสาวณิชนัน เรืองอุดม	เจ้าหน้าที่สำนักอาหาร

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

๑. นางจรีภรณ์ บุญยวงศ์วิโรจน์	รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
๒. นางลัดดาวัลย์ โรจนพรหมทิพย์	ผู้อำนวยการสำนักคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร
๓. นางนันทิดา จ้อยพิงพร	นักจัดการงานทั่วไป

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ(องค์การมหาชน)

๑. นายศุภชัย หล่อโลหการ	ผู้อำนวยการสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ
๒. นายสุรอรธ ศุภจัตุรัส	ผู้จัดการฝ่ายกลุ่มธุรกิจชีวภาพ
๓. นายวิศรุต สุวรรณนา	ผู้ประสานงานโครงการ

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

๑. นายวิฑูรย์ สาระศาลิน	ผู้อำนวยการกองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร
๒. นางสาวพจนา เหลือโกศล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
๓. นายสุเมธี สิ้นหยกแดง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

๑. นายปณิธิ อุทัยรัตน์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการค้าและธุรกิจการเกษตรและอุตสาหกรรม
๒. นายชีพพล โรจนเสน	หัวหน้ากลุ่มงานครัวไทยสู่ครัวโลก
๓. นายสุพัต อ่อนแสงคุณ	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการค้าและธุรกิจการเกษตรและอุตสาหกรรม
๔. นางสาววนิดา ชุ่มวิจิตร	นักวิชาการพาณิชย์

สถาบันอาหาร

๑. นางสาวยุวภา ใจบุญ	ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารโครงการและกลยุทธ์
๒. นายวิชณู สายเสมา	เจ้าหน้าที่สถาบันอาหาร

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๑. นางวันเพ็ญ รัตนกั้วาล

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรม

เกษตรแปรรูป

๒. นางสาวภัทรศยา ศรีไพชรวรรณดี

นักวิชาการอุตสาหกรรมปฏิบัติการ

ผลการพิจารณา

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีพื้นฐานทางด้านเกษตรกรรมมาช้านาน สินค้าเกษตรก็เป็นสินค้าส่งออกหลักประเภทหนึ่ง ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาจะเป็นการส่งออกในรูปแบบของวัตถุดิบซึ่งได้ราคาค่อนข้างต่ำ รัฐบาลจึงได้มีแนวนโยบายในการดำเนินโครงการครัวไทยสู่ครัวโลก เพื่อส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีการส่งออกไปยังตลาดโลกในราคาที่สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปแบบของสินค้าแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรของไทย อันจะส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากยิ่งขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามบทบาทหน้าที่และภารกิจของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้เป็นไปตามโครงการครัวไทยสู่ครัวโลก สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) จัดทำโครงการพัฒนามาตรฐานการผลิตอาหารแปรรูปที่บรรจุในภาชนะพร้อมจำหน่ายเข้าสู่มาตรฐาน Primary GMP เพื่อคุ้มครองและยกระดับมาตรฐานการบริโภคของผู้บริโภค ให้ได้บริโภคอาหารที่ปลอดภัยและมีคุณภาพมาตรฐาน ตลอดจนการดำเนินการมาตรการที่เข้มงวดในการรับเรื่องร้องเรียนผ่านสายด่วน ๑๕๕๖ การตรวจจับ และทำลายผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้รับอนุญาตจาก อย. อีกด้วย

๒. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ดำเนินการตรวจสอบและควบคุมความปลอดภัยด้านอาหารภายในประเทศ และสินค้านำเข้า โดยมีห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐานสากล และมีการวิจัยพัฒนาการแปรรูปสมุนไพรให้เป็นอาหารเสริม ตลอดจนการควบคุมตรวจสอบให้มีการขายสินค้าในตลาดค้าส่งให้ได้คุณภาพ และสามารถตรวจสอบสารปนเปื้อนในอาหารที่จำหน่ายได้เอง จำนวน ๒๘ ตลาด ใน ๑๔ จังหวัด

๓. สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) มียุทธศาสตร์ในการสนับสนุนนโยบายครัวไทยสู่ครัวโลกในเชิงนวัตกรรม ด้วยการจัดทาระบบตรวจสอบคุณภาพวัตถุดิบ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ประกอบการวิจัยการแปรรูปอาหารเพื่อเพิ่มมูลค่า เช่น อาหารสุขภาพ (Functional Food) และอาหารทางการแพทย์ (Medical Food) เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้การจัดทำโครงการศูนย์รสชาติอาหารไทย (Thai Delicious Center) ซึ่งเป็นศูนย์พัฒนาและสร้างสูตรมาตรฐานรสชาติอาหารไทยให้ได้คุณภาพ ไม่ผิดเพี้ยนไปจากต้นตำรับดั้งเดิมของไทย

๔. สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติได้มีการดำเนินการตามแนวยุทธศาสตร์ครัวไทยสู่ครัวโลกเช่นการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับมาตรฐาน GAP ด้านพืช ประมง และปศุสัตว์ การรับรองฟาร์มมาตรฐานแบบกลุ่มการส่งเสริมการบริโภคและการใช้วัตถุดิบคุณภาพในรูปแบบ เครื่องหมาย Q เช่น ตลาดสด (Q Market) โครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัย (Q Restaurant) การจัดทำโปรแกรมใช้งานบนโทรศัพท์สมาร์ทโฟน (Q Application) เพื่อใช้สื่อสารระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบการ Q Restaurant เป็นต้น

๕. กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ มุ่งดำเนินการเพิ่มศักยภาพด้านการแข่งขันทางการตลาดของอาหารไทยในด้านต่าง ๆ เช่น การส่งเสริมภาพลักษณ์ของอาหารไทยในตลาดโลก การส่งเสริมร้านอาหารในไทยในต่างประเทศ การส่งเสริมอาหารไทยเพื่อให้บริการบนเครื่องบินการสนับสนุนสินค้าสำเร็จรูปพร้อมบริโภค (Ready to eat) โดยคงรสชาติความเป็นไทยให้ได้มากที่สุด

๖. สถาบันอาหาร จัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของไทย ให้เป็นครัวอาหารคุณภาพโลก (Thailand Food Quality to The World) ปี ๒๕๕๖ เพื่อยกระดับการผลิตอาหาร เพื่อการส่งออกให้มีคุณภาพ ปลอดภัย และมีคุณค่าทางโภชนาการที่เหมาะสม ตลอดจนการจัดทำคู่มือการบริหารจัดการและการจัดตั้งร้านอาหารไทยในต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล ซึ่งมีศักยภาพในการเติบโตด้านการบริโภค ตามแนวโน้มของประชากรชาวมุสลิมที่จะเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต

๗. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จัดทำโครงการ Thailand Food Valley เพื่อสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมอาหารกับหน่วยงานวิจัยหรือมหาวิทยาลัย และหน่วยงานส่วนท้องถิ่น เพื่อเชื่อมโยงการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและงานวิจัยมาช่วยสร้างมูลค่าเพิ่ม และความหลากหลายให้กับอุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร โดยมีพื้นที่นำร่องในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ และกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ และมีนโยบายที่จะขยายไปสู่พื้นที่อื่น ๆ ในอนาคต ทั้งนี้มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs เป็นหลัก

พิจารณาเรื่อง การเดินทางศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศ

ผลการพิจารณา

เนื่องจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๓ จะปิดสมัยการประชุมสามัญทั่วไปในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ (สมัยสามัญทั่วไปตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖) และจะเปิดสมัยการประชุมนิติบัญญัติอีกครั้ง ในวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ดังนั้น ที่ประชุมจึงได้ปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศในช่วงระยะเวลาปิดสมัยการประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเดินทางไปศึกษาดูงานด้านอุตสาหกรรมและเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม และเพื่อเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมและหาแนวทางมาตรการที่เหมาะสมในการจัดการอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพื่อศึกษาดูงานระบบบริหารจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ในภาคอุตสาหกรรม

ทั้งนี้ ที่ประชุมได้กำหนดช่วงระยะเวลาการเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศ ระหว่างวันที่ ๘ ถึง วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งในส่วนของสถานที่และประเทศที่จะเดินทางไปศึกษาดูงานในครั้งนี้ เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการเดินทางไปศึกษาดูงานของคณะกรรมการธิการ และเหมาะสมกับช่วงระยะเวลาอันมีอยู่อย่างจำกัด ในการนี้ ที่ประชุมจึงเห็นสอดคล้องกันว่าควรมอบให้ประธานคณะกรรมการธิการช่วยดำเนินการจัดเตรียมข้อมูล และวางแผนการเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศ พร้อมนำเสนอต่อที่ประชุม เพื่อพิจารณาในครั้งต่อไป

พิจารณาเรื่อง เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ สนับสนุน ส่งเสริม
และกำกับดูแลอุตสาหกรรมฮาลาล

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

ศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. รองศาสตราจารย์ วินัย ดะห์ลัน	ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล
๒. นางสาวสุลิดา หวังจิ	ที่ปรึกษาผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล
๓. นางสาวนิโรฟาร์ วรากุลสลาม	เจ้าหน้าที่สำนักงาน (เลขานุการบริหาร)

สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

๑. นายสมาน อาดัม	รองเลขาธิการคณะกรรมการกลางอิสลาม
แห่งประเทศไทย
๒. นายปรัชญา นิมิวิเศษ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ สถาบันมาตรฐานฮาลาล
แห่งประเทศไทย
๓. นางสาวฟาเต็น ปะแตปือแน	เจ้าหน้าที่สำนักงาน (เลขานุการบริหาร)

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๑. นางอรรชกา สีบุญเรือง	รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
รักษาการอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
๒. นางเน่งน้อย เวทยพงษ์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาระบบ
ส่งเสริมอุตสาหกรรม
๓. นางวรรณรัตน์ เนินใหม่	นักวิชาการอุตสาหกรรมปฏิบัติการ

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

๑. นายมาตยวงศ์ อมาตยกุล	นักวิชาการพาณิชย์เชี่ยวชาญ
๒. นายชีพพล โรจนเสน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
๓. นางสาวภาวิณี วันแฉะ	นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการวิชาการการอุตสาหกรรม ได้พิจารณาเรื่อง เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุน ส่งเสริมและกำกับดูแลอุตสาหกรรมฮาลาล สรุปผลการประชุมได้ ดังนี้

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ได้กล่าวว่า การออกประกาศ
และให้คำรับรองเกี่ยวกับกิจการศาสนาอิสลามนั้น คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย และ
คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม
มาตรา ๑๘ (๙) และมาตรา ๒๖ (๑๓) และได้เสนอความเห็นในกรณีนี้ที่คณะกรรมการต้องการตรากฎหมาย
เพิ่มเติมว่า ควรเสนอร่างกฎหมายให้องค์กรศาสนาได้พิจารณา เพื่อรับฟังความเห็นก่อนจะเสนอ
ร่างกฎหมายดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของรัฐสภาเพื่อความเหมาะสมและครอบคลุม

ผู้แทนจากศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กล่าวว่า หน่วยงานได้ดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีฮาลาลอย่างครบวงจร ภายใต้แนวทาง “ศาสนารับรอง วิทยาศาสตร์รองรับ” ซึ่งปัจจุบันการรับรองฮาลาลของประเทศไทยได้รับความเชื่อมั่นและยอมรับสูง แต่ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณส่งผลให้เกิดการสร้างเครือข่าย ภาคราชการและภาคเอกชนบางรายจึงขาดความรู้และความเข้าใจในคุณภาพเครื่องหมายฮาลาลไทยอย่างแท้จริง และหน่วยงานเห็นชอบด้วยหากจะมีการตรากฎหมายคุ้มครองตราฮาลาล เพื่อป้องกันปัญหาการละเมิดเครื่องหมายฮาลาล และจะเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากประเทศไทยอีกด้วย

ผู้แทนจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้แสดงความเห็นว่า ปัญหาสำคัญของฮาลาล คือ องค์กรศาสนาขาดงบประมาณและบุคลากรที่เพียงพอ และยังขาดการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนทราบและเข้าถึงการรับรองฮาลาลอย่างแท้จริง จึงเกิดปัญหาผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากประเทศไทยยื่นขอรับรองผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากประเทศอื่น

ผู้แทนจากกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ได้แสดงความเห็นว่า การตรากฎหมายควรพิจารณาผลกระทบอย่างรอบคอบเพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการ จนอาจมีผลต่อการแข่งขันในตลาดโลกได้ ส่วนกรณีปัญหาละเมิดเครื่องหมายฮาลาลนั้น ผู้เสียหายจะได้การคุ้มครองตามมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

มติที่ประชุม

ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองผลิตภัณฑ์ที่ได้รับตราเครื่องหมายฮาลาล พ.ศ. ให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยได้พิจารณา ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ร่างกฎหมายดังกล่าวมีความสมบูรณ์ เหมาะสมและเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่าย

พิจารณาเรื่อง การศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศของคณะกรรมการวิชาการ

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการวิชาการการอุตสาหกรรม ได้พิจารณาเรื่อง การศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศ โดยที่ประชุม ได้พิจารณาถึง ระยะเวลา ในการเดินทาง สถานที่ในการศึกษาดูงานและการเตรียมตัวในการเดินทางดังนี้

๑. กำหนดการเดินทาง

ที่ประชุมได้กำหนดการเดินทาง ในวันที่ ๖ - ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นช่วงที่ สภาผู้แทนราษฎร ปิดสมัยประชุม

๒. สถานที่ในการศึกษาดูงาน

ที่ประชุมกำหนดให้ศึกษาดูงานด้านอุตสาหกรรมอาหาร ณ ประเทศสหพันธรัฐรัสเซีย ราชอาณาจักรเบลเยียม และสาธารณรัฐฝรั่งเศส

ทั้งนี้ สำหรับสถานที่ในการศึกษาดูงานจะได้ประสานกับ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อให้ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานของประเทศที่จะเดินทางไปศึกษาดูงานอีกครั้ง

๓. การเตรียมตัวในการเดินทาง

ผู้ที่ร่วมเดินทางไปศึกษาดูงานต้องทำการขอวีซ่าของสาธารณรัฐฝรั่งเศส และราชอาณาจักรเบลเยียม โดยผู้ที่ใช้หนังสือเดินทางราชการ (พาสปอร์ตเล่มสีน้ำเงิน) ขอวีซ่าเฉพาะที่สาธารณรัฐฝรั่งเศส เท่านั้น ส่วนผู้ร่วมเดินทางที่ใช้หนังสือเดินทางแบบธรรมดา (พาสปอร์ตเล่มสีน้ำตาล) ต้องขอวีซ่าทั้ง สาธารณรัฐฝรั่งเศส และราชอาณาจักรเบลเยียม แต่ทั้งนี้ ผู้ร่วมเดินทางที่ใช้หนังสือเดินทางแบบธรรมดา (พาสปอร์ตเล่มสีน้ำตาล) สามารถขอวีซ่าที่ราชอาณาจักรเบลเยียมที่เดียวก็ได้ เนื่องจากสามารถใช้วีซ่าต่อไปยังสาธารณรัฐฝรั่งเศสได้

พิจารณาเรื่อง การศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศ ของคณะกรรมการธิการ

ผลการพิจารณา

ตามที่คณะกรรมการธิการ ได้มีมติกำหนดให้มีการเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ สหพันธรัฐรัสเซีย ราชอาณาจักรเบลเยียม และสาธารณรัฐฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ ๖ - ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ นั้น ที่ประชุมคณะกรรมการธิการ จึงได้เชิญผู้แทนจากบริษัทบริหารจัดการการเดินทางเข้าร่วมประชุม เพื่อนำเสนอข้อมูล รายละเอียดและกำหนดการเดินทางศึกษาดูงาน เพื่อที่ประชุมคณะกรรมการธิการจะได้พิจารณาเปรียบเทียบความเหมาะสมและตัดสินใจเลือกบริษัทที่จะเข้ามาบริหารจัดการการเดินทาง ซึ่งบริษัทที่ได้รับเลือกให้นำเสนอข้อมูลในการประชุมครั้งนี้ ได้แก่

๑. บริษัทกายสิทธิ์ แอสโซซิเอตส์ จำกัด
๒. บริษัทอิลิท โฮลิดีย์ แอนด์ เอเยนซี (ประเทศไทย) จำกัด

ในการนี้ การนำเสนอหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเดินทางทั้งสองบริษัทดังกล่าว อยู่ในระดับเดียวกัน ทั้งในเรื่องที่พัก อาหาร และการอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ให้กับคณะกรรมการธิการ

อนึ่ง ในการประชุมครั้งที่ผ่านมามีบริษัท Royal Luxury Travel Co., Ltd. ได้มานำเสนอข้อมูล รายละเอียดและกำหนดการเดินทางศึกษาดูงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการธิการ

มติที่ประชุม

ที่ประชุมคณะกรรมการธิการพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท Royal Luxury Travel Co., Ltd. มีความเชี่ยวชาญในการบริหารจัดการการเดินทาง มีอัตราค่าบริการที่เหมาะสม รวมทั้งยังมีประสบการณ์ด้านการบริการแก่คณะกรรมการธิการอันเป็นที่น่าเชื่อถือ จึงมีมติเลือก บริษัท Royal Luxury Travel Co., Ltd. เป็นผู้ดำเนินการนำคณะกรรมการธิการเดินทางไปศึกษาดูงานครั้งนี้

พิจารณาเรื่อง การขอต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองหินบริเวณเขาคุหา

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

๑. นายวัช ผลความดี	รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
๒. นายสกล อนันต์วณิชชา	ผู้อำนวยการสำนักพิจารณาสิทธิ
๓. นายดุสิต จันทรวงศ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ

จังหวัดสงขลา

๑. นายทวี จันทรวงศ์	อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา
๒. นายสัมพันธ์ เนตตกุล	นายอำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๑ สงขลา

นายธรรมศักดิ์ พงษ์ประเสริฐ	ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๑ สงขลา

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา

๑. นายทวี จันทรวงศ์	อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา
๒. นายพรเทพ จิตต์ภักดี	หัวหน้าฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เทศบาลตำบลคูหาใต้

นายชีราวุธ คงทอง	รองนายกเทศมนตรีตำบลคูหาใต้

เครือข่ายพิทักษ์สิทธิชุมชนเขาคุหา

๑. พระเอกชัย อิศระทะ	
๒. นายสุวรรณ อ่อนรักษ	
๓. นายบรรจง ทองเอื้อย	

บริษัทพีรพลมายนิ่ง จำกัด

๑. นายธม เหมพันธ์	ผู้จัดการบริษัท
๒. นายพยม พรหมเพชร	ที่ปรึกษาบริษัท

บริษัทแคลเซียม ไทยอินเตอร์ จำกัด

นายเจษฎา อธิเกิด	กรรมการบริษัท

ผลการพิจารณา

ตามที่คณะกรรมการจัดการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ได้รับแจ้งจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ว่าได้รับเรื่องร้องเรียนจากเครือข่ายพิทักษ์สิทธิชุมชนเขาคุหา อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา ความว่า ชาวบ้านที่อยู่อาศัย อยู่บริเวณการทำเหมืองหินเขาคุหาได้รับความเดือดร้อนจาก

การประกอบการทำเหมืองหิน ผลกระทบจากการระเบิดหิน ทำให้เกิดการสั่นสะเทือนและบ้านเรือนของประชาชนในบริเวณดังกล่าวแตกร้าว สวนผลไม้ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ได้รับความเสียหาย ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนในชุมชนเป็นจำนวนมาก และกล่าวอ้างอีกว่าการดำเนินการขออนุญาตต่ออายุประทานบัตรไม่เป็นไปตามกระบวนการที่ถูกต้องตามกฎหมาย และขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ คณะกรรมการได้เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าวได้มีการประชุมพิจารณา เพื่อรับทราบข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจากผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับกระบวนการ ขั้นตอนการต่ออายุประทานบัตรเหมืองหิน เขาควหา อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา รวมทั้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านสภาพแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่และความเสียหาย โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ผลกระทบต่อชุมชนและความเสียหายต่ออาคารบ้านเรือน และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเครื่องใช้พิกัดสิทธิชุมชนเขาควหา ผู้ร้องเรียนได้ให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการว่าการประกอบกิจการระเบิดหินในพื้นที่ตลอดระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชน เกิดความเสียหายต่ออาคารบ้านเรือนและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เศษหินจากการระเบิดหินปลิวโดนบ้านเรือนที่พังก่อภัย ความสั่นสะเทือนทำให้บ้านเรือนแตกร้าว ผลกระทบต่อสุขภาพกายโดยได้รับฝุ่นจากการใช้เครื่องจักรเจาะอัดระเบิด ผลกระทบด้านจิตใจ จากเสียงในการใช้เครื่องจักรทำงานหน้าเหมือง ผลกระทบต่อการทำมาหากินและการเกษตร วิถีชีวิตการทำมาหากินรอบ ๆ ภูเขา โดยการระเบิดหินทำให้ช่องน้ำจากภูเขาถูกปิดและเศษหินที่กระเด็นตกในนา กระบ่อการไถนา ผลกระทบต่ออาชีพการเลี้ยงสัตว์ เช่น เป็ด ไก่ วัว หมู การระเบิดทำให้สัตว์ตื่นกลัว และผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการระเบิดหิน เขาควหา มีลักษณะพิเศษมีลำน้ำ คลอง ไหลผ่านตลอดใต้ภูเขา ภายในมีภูเขาหินมีสายน้ำย่อยหลายสาย ซึ่งเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำแต่จากการระเบิดหินทำให้สัตว์น้ำบางชนิดหายไปและลดลงจำนวนมาก เพราะแหล่งที่อยู่อาศัยแหล่งเพาะพันธุ์หรืออนุบาลหมดสิ้นไป นอกจากนี้ ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนผู้ได้รับผลกระทบ สมควรให้ยกเลิกการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ฉบับขอต่อประทานเหมืองหินเขาควหาของ บริษัทพีรพลมายนิ่ง จำกัด โดยขอให้มีการตรวจสอบติดตามกรณีการต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองหินควหา เนื่องจากการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ของ บริษัทผู้ประกอบการนั้นไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนในการตัดสินใจ จึงทำให้เกิดความเคลือบแคลงและหวาดระแวง ทำให้ไม่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

๒. การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอต่ออายุประทานบัตร บริษัทพีรพลมายนิ่ง จำกัด ผู้ถูกร้องได้ให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการว่า ได้ประกอบกิจการโรงโม่หินตามประทานบัตรที่ ๒๗๖๕๔/๑๕๒๙๐ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๒ ระยะแรกอยู่ในชื่อของห้างหุ้นส่วนจำกัด พีรพลศิลา และได้โอนประทานบัตรเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้แก่ บริษัทพีรพลมายนิ่ง จำกัด ชนิดแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง เนื้อที่ ๑๖๕ ไร่ มีอายุ ๑๐ ปี ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ สิ้นอายุวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ขณะนี้ได้ขอต่ออายุประทานบัตรต่อไปอีก ๑๐ ปี ซึ่งมีหมู่บ้านใกล้เคียงได้แก่ หมู่ที่ ๕, ๗ และหมู่ที่ ๙ บริษัทได้ดำเนินการคำขอต่ออายุประทานบัตรอย่างถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบและกฎหมาย ส่วนในเรื่องแนวนโยบายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่มีผลกระทบนั้น บริษัทฯ ได้มีการจัดตั้งกองทุน และเยียวยาจ่ายค่าทดแทนด้วยดี ปัจจุบันบริษัทได้หยุดกิจการเนื่องจากประทานบัตรหมดอายุส่วนบริษัทแคลเซียมไทย อินเตอร์ จำกัด รับช่วงการทำเหมืองซึ่งได้ประกอบกิจการเป็นช่วง ๆ ไม่ต่อเนื่องจนสิ้นอายุประทานบัตรในวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ปัจจุบันก็ไม่ขอต่ออายุประทานบัตร

๓. การดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

ตัวแทนจากจังหวัดสงขลา กล่าวว่า จังหวัดสงขลาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับ ผลกระทบจากแรงสั่นสะเทือนของการทำเหมืองระเบิดหิน ทำให้บ้านเรือนเสียหาย จำนวน ๓๒๖ หลังคาเรือน คณะกรรมการจึงตั้งคณะทำงานขึ้นอีก ๓ ชุด ได้แก่

๓.๑ คณะทำงานประเมินขอบเขตที่อาจได้รับผลกระทบ จากแรงสั่นสะเทือนจากการทำเหมืองระเบิดหิน ตรวจสอบทบทวนระยะทางรัศมี ๘๕๐ เมตร จากหน้าเหมืองที่ใช้เป็นระยะทางที่จ่ายเงินให้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบถูกต้องหรือไม่

๓.๒ คณะทำงานตรวจสอบผลกระทบของวัตถุระเบิดหินบริเวณเขาควหาประเมินสถานที่เกิดเหตุที่ได้รับผลกระทบจากแรงสั่นสะเทือนของการระเบิดหินในระยะรัศมีนอกสุดที่ได้รับผลกระทบในรัศมีที่เกินกว่า ๘๕๐ เมตร

๓.๓ คณะทำงานประเมินราคาค่าเสียหายที่เกิดจากผลกระทบของวัตถุระเบิดจากการทำเหมืองระเบิดหิน ตรวจสอบประเมินราคาค่าเสียหายอาคารที่พักอาศัย ที่เกิดจากผลกระทบจากแรงสั่นสะเทือนของการระเบิดหิน ตามรายงานคณะทำงานชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒

๔. การเยียวยาผลกระทบต่อผู้ได้รับความเสียหาย

ผลการดำเนินงาน บริษัทพีรพลมายน์ จำกัด ได้จ่ายเงินช่วยเหลือเยียวยาแก่ประชาชน ซึ่งอยู่ในระยะไม่เกิน ๘๕๐ เมตร จากบริเวณระเบิดหิน ๙๓ หลังคาเรือน จากทั้งหมด ๑๐๓ หลังคาเรือน แต่ยังมีประชาชนซึ่งอยู่ในระยะไม่เกิน ๘๕๐ เมตร ซึ่งยังไม่ได้รับเยียวยา จำนวน ๑๐ หลังคาเรือน ส่วนเครือข่ายพิทักษ์สิทธิชุมชนเขาควหา ได้คัดค้านการต่ออายุประทานบัตรบริเวณเขาควหาดังกล่าวไปยัง นายกรัฐมนตรีอีกด้วย ส่วนเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) นั้นกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ปรับเปลี่ยนนโยบาย โดยดำเนินการในเชิงรุกมากขึ้น จากการกำกับดูแลเพียงอย่างเดียวเป็นการดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมในด้านต่าง ๆ ควบคู่กันไป เพื่อให้ผู้ประกอบการมีมาตรฐานการประกอบการที่ดี ปัจจุบันการขอต่ออายุประทานบัตรของเหมืองหินเขาควหาได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว

มติที่ประชุม

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบให้มีการทบทวนเกี่ยวกับการขอต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองหินเขาควหา โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรดำเนินการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ใหม่ เพื่อความรอบคอบและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ตลอดจนสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีส่วนรับรู้และตัดสินใจ รวมทั้งช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมและความเคลือบแคลงโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ชุมชน ที่จะต้องอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และชุมชนต่อไป

พิจารณาเรื่อง ขอรับทราบความคืบหน้าในการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งใหม่ไปทั่วภูมิภาค

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑. นายอัฐพล จิรวัดน์จรรยา	ผู้ช่วยผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๒. นางสาวทัศนีย์ เกียรติภัทราภรณ์	ผู้อำนวยการฝ่ายยุทธศาสตร์

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการประชุมพิจารณาเรื่อง ขอรับทราบความคืบหน้าในการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งใหม่ไปทั่วภูมิภาค โดยเรียนเชิญหน่วยงาน เข้าร่วมชี้แจงคือการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. แผนการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในประเทศ

ปัจจุบันการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีนิคมอุตสาหกรรมจำนวน ๔๘ แห่ง ซึ่งกระจายอยู่ทุกภูมิภาคของประเทศทั้ง ๑๕ จังหวัด ซึ่งมีแนวโน้มและแผนการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมแบ่งได้เป็น ๒ มิติ คือ

มิติที่ ๑ นิคมอุตสาหกรรมที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ร่วมดำเนินงานกับภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนให้เอกชนหรือองค์กรของรัฐเป็นผู้ลงทุน จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงานกับการนิคมอุตสาหกรรม เพื่อบริหารจัดการเขตพื้นที่สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม การค้าและบริการ ตลอดจนจัดให้มีบริการระบบสาธารณูปโภค สิ่งแวดล้อม และบริการต่าง ๆ ในนิคมอุตสาหกรรม เพื่อให้การประกอบอุตสาหกรรมมีมาตรฐานสากล มีความปลอดภัยต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรูปแบบของผู้ร่วมดำเนินงานคือ เป็นผู้พัฒนาที่ดิน พร้อมระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และเป็นผู้ให้บริการระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการอื่น ๆ

มิติที่ ๒ นิคมอุตสาหกรรมที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยดำเนินการเองมี ๒ แนวทางคือ ๑) นิคมอุตสาหกรรมภายใต้กลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster Base) เช่น นิคมอุตสาหกรรม Plastics Park นิคมอุตสาหกรรมอากาศยานและศูนย์ซ่อมอากาศยาน เป็นต้น และ ๒) นิคมอุตสาหกรรมภายใต้พื้นที่เป้าหมาย (Area Base) ที่มีการเชื่อมโยงกับระเบียงเศรษฐกิจ เช่น นิคมอุตสาหกรรมเชียงของ-ขุนหมิง นิคมอุตสาหกรรมน้ำพूरอน-ทวาย รวมทั้งนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดเป้าหมาย เป็นต้น

ทั้งนี้ ในปี พ.ศ.๒๕๕๗ ได้รับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดอุดรธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดนครพนม และจังหวัดนครราชสีมา รวมทั้งการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมบริการ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมสื่อบันเทิงครบวงจรในจังหวัดที่เหมาะสม

๒. โครงการที่ผ่านเกณฑ์การคัดกรองพื้นที่โครงการเบื้องต้น

ตามที่รัฐบาลได้มีแนวนโยบายการเพิ่มพื้นที่เพื่อการอุตสาหกรรมนั้น การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงได้กำหนดแผนงานเพื่อสนับสนุนตามแนวนโยบายดังกล่าว ซึ่งได้จัดทำประกาศเชิญชวนให้ภาคเอกชนเสนอพื้นที่ เพื่อจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขึ้น โดยมีมาตรการสนับสนุนจากการนิคมอุตสาหกรรม ได้แก่ การสร้างศูนย์บริการครบวงจรของนิคมอุตสาหกรรม ในพื้นที่ประมาณ ๕๐๐ ตร.ม. วงเงินไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท และยกเว้นค่ากำกับบริการ ๒ ปี รวมทั้งประชาสัมพันธ์โครงการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งการพัฒนาโครงการดังกล่าวแบ่งเป็น ๓ แนวทาง คือ

- ๑) พัฒนาพื้นที่กลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster)
- ๒) พัฒนาพื้นที่ด้านโลจิสติกส์ และการค้าชายแดน
- ๓) พัฒนาพื้นที่ตามพื้นที่เป้าหมาย (Area Base)

ทั้งนี้ ได้มีผู้เสนอโครงการทั้งสิ้นจำนวน ๒๘ โครงการ ซึ่งมีโครงการที่ผ่านเกณฑ์การคัดกรองพื้นที่โครงการเบื้องต้น มีจำนวน ๑๓ โครงการ แบ่งเป็นนิคมอุตสาหกรรมประเภทธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จำนวน ๖ โครงการ นิคมอุตสาหกรรมเชิงของ จำนวน ๒ โครงการ และนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๕ โครงการ ซึ่งในปัจจุบันอยู่ระหว่างการคัดเลือกพื้นที่เพื่อรับมาตรการการสนับสนุนจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๓. โครงการเมืองยาง (Rubber City) เป็นแนวทางการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งมีเป้าหมายหลักเพื่อเพิ่มอุปสงค์ยางพารา โดยการเพิ่มการใช้ยางในอุตสาหกรรม และการส่งเสริมการลงทุนใหม่ รวมทั้งการสร้างอุปสงค์ในสาขาใหม่ที่เกี่ยวข้องและต่อเนื่อง ทั้งนี้การนิคมอุตสาหกรรมมีแผนที่จะพัฒนาพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ระยะที่ ๓ เป็นนิคมอุตสาหกรรมเมืองยางเพื่อรองรับอุตสาหกรรมแปรรูปยางชั้นกลางและปลายน้ำ โดยมีอุตสาหกรรมเป้าหมาย (Target Industry) ได้แก่ ถุงมือยาง ถุงยางอนามัย ยางสำหรับรถยนต์ ท่อยาง แปรรูปน้ำยางข้น ไม้ยางพารา และอุตสาหกรรมสนับสนุนอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการนี้ โครงการเมืองยางคาดว่าจะสามารถเปิดดำเนินการได้ประมาณปี พ.ศ.๒๕๖๐

๔. การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economics Community : AEC) แนวทางการไปลงทุนต่างประเทศ (I-EA-T International) เป็นการดำเนินธุรกิจของบริษัทในเครือมีรูปแบบ Hybrid สามารถจำแนกได้ตามประเทศหรือตามลักษณะการให้บริการ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อเป็นตัวแทนของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในการลงทุนในต่างประเทศ ทั้งนี้ ได้มีโครงการนำร่องของ (I-EA-T International) ได้แก่ โครงการนิคมอุตสาหกรรมทวายเชื่อมโยงพุน้ำร้อน - ทวาย และโครงการนิคมอุตสาหกรรมโลจิสติกส์คลังสินค้ายูนิคานจนถึงจีนเชื่อมโยงเชียงของ - คุณหมิง

๕. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน เพื่อสร้างความเจริญเติบโตให้แก่เศรษฐกิจของประเทศ โดยนำแนวคิด “Industrial Ecology หรือ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” เข้ามาใช้ในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม เพื่อยกระดับนิคมอุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Estate & Networks)

ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน โดยมีเป้าหมายสูงสุด คือ อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนด้วยความผาสุกและยั่งยืน โดยมีข้อกำหนดคุณลักษณะมาตรฐานการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาให้เกิดความสมดุลใน ๕ มิติ ๒๒ ด้าน ดังนี้

๑) มิติกายภาพ คือ พื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ รวมทั้งอาคารของโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม

๒) มิติเศรษฐกิจ คือ เศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรม เศรษฐกิจท้องถิ่น และเศรษฐกิจชุมชน

๓) มิติสิ่งแวดล้อม คือ การบริหารจัดการทรัพยากร การบริหารจัดการพลังงาน ระบบการผลิตและผลิตภัณฑ์ มลภาวะทางน้ำ มลภาวะทางอากาศ กากของเสีย มลภาวะทางเสียง กลิ่น ฝุ่น ควัน เหตุเดือดร้อนรำคาญ ความปลอดภัยและสุขภาพ การพึ่งพาและเกื้อกูลซึ่งกันและกันของอุตสาหกรรม

๔) มิติสังคม คือ คุณภาพชีวิตและสังคมของพนักงาน คุณภาพชีวิตและสังคมของชุมชนโดยรอบ

๕) มิติการบริหารจัดการ คือ การบริหารจัดการพื้นที่อย่างมีส่วนร่วม การยกระดับการกำกับดูแลโรงงาน ส่งเสริมให้โรงงานเข้าสู่ระบบบริหารจัดการระดับสากลและระดับประเทศ การรณรงค์ส่งเสริมให้โรงงานประยุกต์ใช้นวัตกรรม และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการจัดทำรายงาน

มติที่ประชุม

แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการธิการต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

พิจารณาเรื่อง การนำเข้าสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานจากต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายภายในประเทศ

รายชื่อผู้มาแถลงข้อเท็จจริง

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

๑. นายวิรัตน์ อาชาอภิสิทธิ์	รองเลขาธิการสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
๒. นางเบญจมาพร เอกฉัตร	ผู้อำนวยการสำนักบริหารมาตรฐาน ๓

ผลการพิจารณา

ตามที่ปัจจุบันได้มีผู้ประกอบการบางราย ได้นำเข้าสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานมาจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคภายในประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานของสินค้าต่าง ๆ โดยผู้บริโภคอาจสำคัญผิดคิดว่าสินค้าเหล่านั้นเป็นสินค้าที่ได้มาตรฐาน เข้าลักษณะเป็นการหลอกลวงและเป็นการเอารัดเอาเปรียบผู้บริโภค ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบหรืออันตรายได้หากผู้บริโภคได้ใช้สินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานเหล่านั้น

คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม ซึ่งได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงต่อที่ประชุมคณะกรรมการ ถึงสถานการณ์ของสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งพบว่ามีข้อร้องเรียนด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑๒๙ เรื่อง และในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๗๗ เรื่อง ผลิตภัณฑ์ที่พบว่ามีข้อร้องเรียนจำนวนมากได้แก่ ของเล่นเครื่องใช้ไฟฟ้า เหล็กก่อสร้าง ซึ่งสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม (สมอ.) ได้กำหนดแนวทางการดำเนินการให้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์เป็นไปตามมาตรฐานดังนี้

๑. การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์

สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม ได้ประกาศมาตรฐานบังคับจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๗ มอก.

แบ่งเป็น

- ๑.๑ โยธาและวัสดุก่อสร้างจำนวน ๒๕ มอก.
- ๑.๒ ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และไอที จำนวน ๓๙ มอก.
- ๑.๓ เครื่องกล ยานยนต์จำนวน ๑๘ มอก.
- ๑.๔ เครื่องใช้โภคภัณฑ์ อาหาร เคมีภัณฑ์ ยาและเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ทางการแพทย์จำนวน ๒๖ มอก.

๒. การดำเนินการตามกฎหมาย

สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรมได้มีมาตรการในการตรวจสอบ และดำเนินการกับผู้กระทำความผิดได้บูรณาการการทำงานร่วมกับกองบังคับการปราบปรามกระทำความผิด เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (ปปบ.) และ กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) ในการตรวจควบคุมทั้งโรงงานและสถานที่จำหน่ายไม่ให้มีการกระทำฝ่าฝืนพระราชบัญญัติมาตรฐานการอุตสาหกรรม

๓. การกำหนดมาตรฐานรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สำหรับความคืบหน้าในการสร้างมาตรฐานอาเซียนร่วมกันในกลุ่มประเทศอาเซียนนั้น อยู่ในขั้นตอนการออกแบบเครื่องหมายมาตรฐานแล้ว และทำความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งในแต่ละ

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะมีความคืบหน้าในการวางมาตรฐานต่างกัน ซึ่งการรับรองมาตรฐานเครื่องใช้ไฟฟ้าจะมีความคืบหน้ามากที่สุด โดยแต่ละประเทศจะสร้างมาตรฐานสินค้าของตนโดยให้มีมาตรฐานสากลในกรณีที่ผลิตภัณฑ์ใดไม่มีการกำหนดมาตรฐานอาเซียน ก็จะใช้การรับรองของแต่ละประเทศ ซึ่งต้องปรับปรุงมาตรฐานการรับรองให้ได้มีการยอมรับร่วมกัน

๔. การกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) มีการขอ ๓ มั่นกว่าราย โดยผู้ขอยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่ให้ทำการตรวจสอบ ซึ่งจะมีอายุการรับรอง ๓ ปี และมีการตรวจติดตามผลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง สำหรับกรณีมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของผ้าคราม มีการแก้ไขความเป็นกรด-ด่าง จากค่า PH ๘ เป็น ๘.๕

การจดทะเบียนรถยนต์และนำเข้ารถยนต์ ปัจจุบันกรมการขนส่งทางบกได้มีการผ่อนผันให้มีการจดทะเบียน โดยไม่ต้องมีการรับรองจากสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรมก่อน หลังจากนั้นกรมการขนส่งทางบกจะแจ้งหมายเลขเครื่องยนต์ และทะเบียนรถยนต์ให้แก่สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรมต่อไป นอกจากนี้ยังให้การยอมรับการรับรองมาตรฐานจากต่างประเทศ ซึ่งจะต้องเป็นหน่วยงานของรัฐที่ให้การรับรองและต้องมีมาตรฐานที่เท่าเทียมหรือสูงกว่าของประเทศไทย

การศึกษาดูงานภายในประเทศ
ของคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม
สภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๔

ระหว่างวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ - ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖

การเดินทางไปศึกษาดูงาน
คณะกรรมการอาหารการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล
ระหว่างวันศุกร์ที่ ๙ ถึง วันเสาร์ที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ณ จังหวัดปัตตานี

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงาน

๑. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	กรรมการที่ปรึกษา
๓. นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	กรรมการ
๔. นายประสาธ ตันประเสริฐ	เลขานุการคณะกรรมการ
๕. นายอับดุลการิม เต็งระกินา	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๖. นางสาวอุบลรัตน์ บุญประสาธสุข	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์
๗. นายสุทธิชัย ธรรมประมวล	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการ
๘. นายสงกรานต์ สิงห์อำพล	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๙. นายพันธวัฒน์ พัฒนะพัฒนา	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๐. นายพิศณุ พลพีชน์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๑๑. นายนิรันดร์ แสนสอน	นิติกรปฏิบัติการ

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

วุฒิสภา

นายวรวิทย์ บารู	สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดปัตตานี
-----------------	------------------------------

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี

๑. นายอดุลย์ ทองมาก	อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
๒. นายรุชlanan อาสะอิดี	วิศวกรปฏิบัติการ
๓. นายแสอาแซ สมาชิก	เจ้าพนักงานทรัพยากรธรณีชำนาญการ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี

นายสุทัศน์ สิงห์โต	รักษาการหัวหน้าสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
--------------------	--

เทศบาลเมืองปัตตานี

๑. นายสมฤทธิ์ แนวพลัสทัต	รองนายกเทศมนตรี
๒. นายมนูญศักดิ์ ดาบเย็นนที	รองประธานสภาเทศบาล

องค์การบริหารส่วนตำบลบานา

จำสืบเอก ลือศักดิ์ ธรรมโสภณ	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
-----------------------------	---------------------------

สภาอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี

๑. นายวรุฒ ชคทิศ	ประธานสภาอุตสาหกรรม
๒. นายบุญเกียรติ ก่อเกียรติพิทักษ์	รองประธานสภาอุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

นายสืบศักดิ์ กลิ่นสอน

ผู้อำนวยการสถาบันฮาลาล

สำนักประชาสัมพันธ์จังหวัดปัตตานี

นายธรรมบุญ คีรีนารถ

สื่อมวลชน

คณะกรรมการอาหารการอุตสาหกรรมได้เดินทางไปศึกษาดูงาน เรื่อง อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี โดยมีตัวแทนจากภาคส่วนต่าง ๆ เข้าร่วมประชุม คือ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี สภาอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี สำนักงานคณะกรรมการอิสลามปัตตานี และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เพื่อร่วมประชุมพิจารณาถึงแนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล รวมทั้งศึกษาอุปสรรคปัญหาภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดปัตตานีในด้านต่าง ๆ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

จังหวัดปัตตานีตั้งอยู่ภาคใต้ของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๑,๐๕๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๑,๙๔๐.๓๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ ๑,๒๑๒,๗๒๓ ไร่ เป็นจังหวัดเดียวในกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ไม่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย เป็นจังหวัดที่มีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ และอารยธรรมเจริญรุ่งเรืองมาเป็นเวลานาน เพราะความเหมาะสมของที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ติดทะเล มีอ่าวที่สามารถกำบังคลื่นลม และเป็นที่พักจอดเรือซึ่งเป็นจุดพักทางของพ่อค้าและนักเดินเรือ มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เช่น สินแร่ เครื่องเทศ ของป่า และพืชพรรณธัญญาหารอื่น ๆ สามารถติดต่อค้าขายทางทะเลกับเมืองท่าอื่น ๆ บนคาบสมุทรมลายู และภูมิภาคใกล้เคียง โดยเป็นที่รู้จักในนามอาณาจักร ลังกาสู่กะ หรือ หลังกยาซุว ซึ่งปรากฏในเอกสารจีนมาตั้งแต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๑ หรือประมาณเกือบ ๒,๐๐๐ ปีที่ผ่านมา

จังหวัดปัตตานีมีโรงงานอุตสาหกรรมรวมทั้งสิ้น จำนวน ๕๙๖ โรงงาน เงินลงทุน จำนวน ๔,๐๖๑,๙๘๖,๓๘๐ บาท และมีจำนวนแรงงานทั้งสิ้น ๘,๘๖๓ คน อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดปัตตานี เป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ต่อเนื่องจากวัตถุดิบในพื้นที่เป็นหลัก เช่น อุตสาหกรรมจากการประมงทะเลและอุตสาหกรรมจากยางพารา

ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ มีอัตลักษณ์โดดเด่นในการเป็นศูนย์กลางเผยแพร่ศาสนาอิสลามในดินแดนอุษาคเนย์ ที่เรียกขานกันว่า “ระเบียงเมกะ” การครองตนตามวิถีอิสลามของชาวปัตตานีส่วนใหญ่ในปัจจุบัน เป็นจุดแข็งเชิงสัญลักษณ์ที่โลกมุสลิมให้การยอมรับ สามารถนำมาใช้ในการสร้างตราสัญลักษณ์ (Brand) เพื่อขยายตลาดสินค้าและบริการฮาลาลไปสู่ชาวมุสลิมทั่วโลกได้

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะมีปัจจัยที่เอื้ออำนวยรวมทั้งมีความพยายามในการสร้างอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลให้เกิดขึ้นโดยมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ เห็นชอบให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลโดยให้จังหวัดปัตตานีเป็นศูนย์กลางนิคมอุตสาหกรรมฮาลาลในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่สามารถดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จได้ ซึ่งปัจจัยสำคัญที่เป็นปัญหาในขณะนี้ คือ ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ ทำให้นักลงทุนไม่กล้าเข้ามาลงทุนอีกทั้งการเข้าไป

ดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อพัฒนาพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมในอำเภอปะนาเระก็ไม่สามารถทำได้เต็มที่ เนื่องจากปัญหาความไม่ปลอดภัยดังกล่าว

นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลจังหวัดปัตตานี

นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลจังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ อำเภอปะนาเระ และอำเภอสายบุรี มีพื้นที่รวม ๙๓๓ ไร่ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยร่วมกับบริษัทฟาตอนิ อินดัสทรี จำกัด จะพัฒนาพื้นที่ในเฟสแรก จำนวน ๑๗๐ ไร่ มีสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่โครงการประกอบด้วย พื้นที่สำหรับก่อสร้างโรงงาน อาคารสำนักงาน ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า ประปา ระบบบำบัดน้ำเสียและอาคารศูนย์บริการเบ็ดเสร็จครบวงจร

ระบบสาธารณูปโภครองรับพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ประกอบด้วย

๑. ถนนเข้าสู่พื้นที่โครงการ เชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข ๔๑๕๗ ระยะทาง ๑.๓๖๓ กิโลเมตร วงเงิน ๑๙.๙ ล้านบาท ปัจจุบันก่อสร้างแล้วเสร็จเพียงร้อยละ ๔๐ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ

๒. ระบบท่อน้ำจากแม่น้ำสายบุรี – พื้นที่โครงการนิคมอุตสาหกรรม ระยะทาง ๘.๘ กิโลเมตร วงเงิน ๑๒๕ ล้านบาท มีการก่อสร้างระบบท่อและโรงสูบน้ำเพิ่แล้วเสร็จ คงเหลือแต่ระบบจ่ายน้ำ

๓. ระบบไฟฟ้าและโทรศัพท์ ติดตั้งระบบจ่ายกระแสไฟฟ้าแล้วเสร็จ มีระบบโทรศัพท์ที่สามารถเปิดใช้งานได้ หากมีการก่อสร้างโรงงานในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม

ภายหลังจากการดำเนินการก่อสร้าง ที่ทำการศูนย์บริการครบวงจรเพื่อให้บริการนักลงทุนแล้วปรากฏว่ายังไม่มีเอกชนเข้าไปลงทุนในพื้นที่ จังหวัดได้เชิญชวนภาคเอกชน เช่น บริษัท เจริญโภคภัณฑ์ จำกัด บริษัทสหฟาร์ม จำกัด มาลงทุนในโครงการแปรรูปให้ครบวงจร เนื่องจากปัจจุบันในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังต้องนำเข้าไก่ ๑๘,๐๐๐ ตัว/วัน ซึ่งบริษัทสหฟาร์ม จำกัด มีความสนใจที่จะมาลงทุน แต่ขอศึกษาความเป็นไปได้ก่อน

เนื่องจากปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ดังกล่าว สภาอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานีได้เสนอทางเลือกอื่นในการดำเนินกิจการอาหารฮาลาล โดยการปรับปรุงเขตนิคมอุตสาหกรรมของจังหวัดปัตตานีที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว ให้พัฒนาเป็นแหล่งผลิตอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลต่อไป

เขตอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี

ประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๒ มอบหมายให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี จัดหาประโยชน์ในที่ดินของรัฐในท้องที่ตำบลบานา อำเภอเมืองปัตตานี พื้นที่ ๑,๔๓๖ ไร่ ๒ งาน โดยมีพื้นที่ตอนกลางของที่ดินที่จัดหาผลประโยชน์ ๙๓๙ ไร่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี ได้มอบหมายให้อุตสาหกรรมจังหวัดประสานงานกับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) จัดทำผังแม่บทเพื่อกำหนดประเภทอุตสาหกรรมและให้ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาพื้นที่ในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ขั้นตอนการเปิดให้เข้าพื้นที่ตามแผนแม่บทที่ได้ออกแบบไว้นั้นไม่ประสบความสำเร็จนัก เนื่องจากมีเพียงโรงงานอุตสาหกรรมประเภทปลาแป้น และแปรรูปสัตว์น้ำที่มาขอเช่าพื้นที่เพราะอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ ดังนั้นองค์กรบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี จึงผ่อนปรนการกำหนดประเภทกิจการอุตสาหกรรมที่ขอใช้พื้นที่ จึงเกิดอุตสาหกรรมพื้นบ้านจำนวนมากเข้ามาขอใช้พื้นที่ในช่วงระยะเวลาปี พ.ศ. ๒๕๓๐-๒๕๔๑ แต่ปรากฏว่ามีเพียงผู้เช่าที่ดิน ๒๐ ราย ที่ได้ดำเนินการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม ขณะนี้เปิดดำเนินการแล้ว ๑๙ โรงงาน พื้นที่รวม ๓๖๘ ไร่ เงินลงทุน ๖๔๐ ล้านบาท มีการจ้างงานตามโครงการประมาณ ๓,๐๐๐ คน ปัจจุบันองค์กรบริหารส่วนตำบลปัตตานีได้อนุมัติให้ผู้ขอเช่าเพิ่ม จำนวน ๑๒ ราย

เขตอุตสาหกรรมปัตตานีมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าแปรรูปอาหารจำนวนมากไม่น้อยและบริเวณใกล้เคียงประกอบด้วยท่าเทียบเรือปัตตานี (สะพานปลา) ซึ่งถือว่าเป็นคลังอาหารทะเลของจังหวัดปัตตานี แต่ปัจจุบันเขตอุตสาหกรรมมีสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการลงทุน เนื่องจากมีการลักลอบทิ้งขยะ มีการปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้ามาในเขตฯ สองข้างทางและพื้นที่ว่างมีต้นไม้รกทึบ มักเกิดอาชญากรรมบ่อยครั้งประกอบกับการผลิตอาหารนอกจากจะต้องมีความสะอาดจากระบบการผลิตเป็นหลักแล้วสภาพแวดล้อมทัศนียภาพของโรงงานและพื้นที่โดยรอบจะต้องถูกสุขอนามัย มีความปลอดภัย ไม่ก่อให้เกิดมลพิษ และต้องมีความสวยงาม ได้มาตรฐานเป็นที่เชื่อถือของผู้ลงทุนหรือลูกค้าด้วย

นอกจากนี้ยังมีปัญหาร่องน้ำตื้นเขินในการแก้ไขปัญหาร่องน้ำตื้นเขิน ควรมีการตั้งงบประมาณในการขุดลอกทุกปี เพื่อให้เรือใหญ่สามารถเทียบท่าได้ เนื่องจากปัจจุบันเรือใหญ่จะไปเทียบท่าที่จังหวัดสงขลา ทำให้เกิดต้นทุนในการขนส่งรวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่ได้จะนับเป็นผลผลิตของจังหวัดสงขลาแทนที่จะเป็นผลผลิตของจังหวัด

ปัตตานี หากปัญหาดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไขและส่งเสริม ผู้ลงทุนอาจย้ายฐานการลงทุนไปที่อื่น ดังนั้น จึงควรสนับสนุนเขตอุตสาหกรรมซึ่งมีอยู่แล้วให้ดีขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานีได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาแล้ว ดังนี้

๑. ก่อสร้างซุ้มประตูทางเข้า จำนวน ๓ ทางเข้า
๒. จัดทำระบบรักษาความปลอดภัย โดยวางระบบกล้องวงจรปิด จำนวน ๕ จุด จำนวน ๓๒ กล้อง
๓. ปรับปรุงภูมิทัศน์เกาะกลางถนนและสองข้างทาง
๔. จัดซื้อรถเก็บขยะแบบอัดท้าย จำนวน ๒ คัน

จากการรับทราบข้อมูลข้อเท็จจริง สภาพปัญหาของแต่ละพื้นที่ในเขตจังหวัดปัตตานี ที่ประชุมได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้อุตสาหกรรมการผลิตอาหารฮาลาลประสบผลสำเร็จได้ ดังนี้

๑. หากเลือกที่จะดำเนินการโครงการนิคมอุตสาหกรรมที่อำเภอปะนาเระ รัฐบาลต้องมีนโยบายที่ชัดเจน รวมทั้งหน่วยงานในพื้นที่ต้องมีความมุ่งมั่น และจริงจังในการผลักดันโครงการนิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล โดยต้องเร่งทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ โดยให้คนในพื้นที่และจังหวัดปัตตานีเป็นคนตัดสินใจว่าจะดำเนินการต่อไปหรือไม่อย่างไร และหากมีการก่อสร้างถนนที่เชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข ๔๑๕๗ ให้แล้วเสร็จก็จะสามารถแก้ไขปัญหาความไม่สงบได้

๒. ยกเลิกโครงการนิคมอุตสาหกรรมฮาลาลที่อำเภอปะนาเระ แล้วนำงบประมาณที่จะใช้ในโครงการดังกล่าวมาพัฒนาเขตอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานีที่มีอยู่แล้ว ให้เกิดความพร้อมและเหมาะสมในการผลิตอาหารฮาลาลแทน

๓. ดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมทั้ง ๒ เขตให้สามารถดำเนินการควบคู่กันไปได้ โดยตั้งศักยภาพของแต่ละพื้นที่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยยึดอัตลักษณ์ของจังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วโลกอยู่แล้วมาเป็นปัจจัยส่งเสริมที่สำคัญ

นอกจากนี้ที่ประชุมยังตั้งข้อสังเกตว่า การที่ไม่สามารถดำเนินกิจการอุตสาหกรรมฮาลาลในเขตนิคมอุตสาหกรรมอำเภอปะนาเระได้นั้น เนื่องจากมีความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์หรือไม่

หลังจากนั้นคณะเดินทางได้เดินทางไปศึกษาดูตัวอย่าง โรงงานอุตสาหกรรมที่ผลิตอาหารฮาลาลในเขตอุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี คือ บริษัทชัยเจริญมารีน จำกัด ซึ่งผลิตเนื้อปลาแช่เยือกแข็ง โดยจะคัดเนื้อปลาล้วน ๆ เพื่อส่งให้ถึงโรงงานผลิตปลาเส้นนำไปแปรรูปต่อไป รวมทั้งผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อปลา เช่น ลูกชิ้นปลา ไส้กรอก ปลาจืด เป็นต้น ซึ่งกระบวนการผลิตทำตามขั้นตอนตามหลักศาสนาอิสลาม

โรงงานบริษัทชัยเจริญมารีน จำกัด ดำเนินการผลิตครบวงจร คือ มีเรือประมงหาปลาเองเพื่อป้อนโรงงาน มีโรงงานผลิตและโรงงานปลาป่นเพื่อผลิตวัตถุดิบที่เหลือ การดำเนินงานและการตลาดประสบผลสำเร็จดี แต่มีปัญหา คือ การขาดแคลนแรงงาน ทั้งแรงงานฝีมือ และแรงงานจำเพาะซึ่งเป็นคนในพื้นที่ เนื่องจากปัญหาความไม่สงบ แรงงานจึงไม่กล้ามาทำงานโดยเฉพาะงานที่ทำเวลากลางคืน

การเดินทางไปศึกษาดูงาน
คณะกรรมการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง การประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
ระหว่างวันที่ ๑๖ ถึง วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ณ จังหวัดเชียงใหม่

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงาน

๑. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายโกศล ปัทมะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๓. นายประสาธน์ ตันประเสริฐ	เลขานุการคณะกรรมการ
๔. นายวรชัย เหมะ	โฆษกคณะกรรมการ
๕. นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	กรรมการที่ปรึกษา
๖. นางสาวอุบลรัตน์ บุญประสาธสุข	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ
๗. นายสมชาย นันทิเกียรติกุล	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๘. นายศักดิ์ชัย เข้มทอง	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๙. นายสงกรานต์ สิงห์อำพล	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๐. นายพิศณุ พลพีชน์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๑๑. นายนิรันดร์ แสนสอน	นิติกรปฏิบัติการ

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

สภาผู้แทนราษฎร

นายสงวน พงษ์มณี	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน
-----------------	-----------------------------------

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่

๑. นายวันชัย พิพัฒน์สมุทร	อุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่
๒. นายสุวิทย์ เกิดเพียร	วิศวกรชำนาญการ
๓. นายสงกรานต์ มูลวิจิตร	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑

นายประสงค์ นิลบรรจง	ผู้อำนวยการศูนย์
---------------------	------------------

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ ๑ เชียงใหม่

นายสมมาตร ตั้งสกุล	ผู้อำนวยการศูนย์
--------------------	------------------

สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๓ เชียงใหม่

นายไพรัตน์ เตชะวิวัฒนาการ	ผู้อำนวยการ
---------------------------	-------------

ศูนย์วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมโรงงานภาคเหนือ

นางนิชาภา แจงไพร	ผู้อำนวยการศูนย์
------------------	------------------

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน

นางจันทร์รัตน์ ปิยพัทธ์ไชย	หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน
----------------------------	-------------------------

ผลการศึกษางาน

คณะกรรมการอาหารการอุตสาหกรรม
สภาผู้แทนราษฎรได้เดินทางไปศึกษางาน
เรื่อง การประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมขนาด
กลางและขนาดย่อม (SMEs) ณ ศูนย์ส่งเสริม
อุตสาหกรรมภาคที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่ โดยมี
หน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม
ในจังหวัดเชียงใหม่ คือ สำนักงานอุตสาหกรรม
จังหวัดเชียงใหม่ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาคที่ ๑ ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ ๑
สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต ๓ และศูนย์วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมโรงงาน
ภาคเหนือ เข้าร่วมประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

จังหวัดเชียงใหม่อยู่ภาคเหนือของ
ประเทศไทย มีพื้นที่ประมาณ ๒๐,๑๐๗ ตาราง
กิโลเมตร หรือประมาณ ๑๒.๖ ล้านไร่ ผลิตภัณฑ์
มวลรวมจังหวัดในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มูลค่า
๑๒๖,๔๘๖ ล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ ๑.๒๘)
รายได้ประชากรเฉลี่ย ๗๙,๒๓๖ บาท/คน/ปี
(เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๙) มีจำนวนโรงงาน ๑,๓๙๗
โรงงาน เงินทุน ๓๒,๑๐๕ ล้านบาท การจ้าง
แรงงาน ๔๓,๒๒๕ คน แบ่งเป็น โรงงานจำพวกที่ ๒
จำนวน ๒๘๔ โรงงาน เงินทุน ๑,๔๗๖ ล้านบาท การจ้างงาน ๓,๔๕๓ คน โรงงานจำพวกที่ ๓ จำนวน
๑,๑๑๓ โรงงาน เงินทุน ๓๐,๖๒๙ ล้านบาท การจ้างงาน ๓๙,๗๗๒ คน

อุตสาหกรรมที่สำคัญในจังหวัดเชียงใหม่ คือ อุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร อุตสาหกรรม
อาหาร เครื่องดื่ม อุตสาหกรรมไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้และเครื่องเรือน ผลิตภัณฑ์โลหะ

ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดเชียงใหม่

๑. ส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีความปลอดภัยได้
มาตรฐาน

๒. ยกระดับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสู่
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์

๓. สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อเป็น
ของที่ระลึกเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว

๔. ส่งเสริมการประกอบการ
อุตสาหกรรมให้มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม
ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

หน่วยงานสำคัญที่มีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดเชียงใหม่ คือ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่

บทบาทและหน้าที่

๑. กำกับดูแลและดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน/แร่/พิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่/การควบคุมแร่ดีบุก/มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒. จัดทำ เสนอและประสานแผนพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมระดับจังหวัด ประสานการพัฒนาและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน

๓. ปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑

บทบาทและหน้าที่

มีหน้าที่ในการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ ให้มีขีดความสามารถและศักยภาพในการประกอบการสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการใหม่เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งและขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ ๑ เชียงใหม่

บทบาทและหน้าที่

๑. งานด้านสิทธิประโยชน์

๒. งานตรวจสอบ ติดตามสถานภาพของโครงการ ตรวจสอบตามเงื่อนไข งานส่งเสริมและดำเนินการ

๓. กำกับดูแลการทำงานโดยการอนุมัติการส่งออกวัตถุดิบ การปิดบัญชีวัตถุดิบ อนุมัติส่งออกเครื่องจักรโรงงาน EMT

๔. จัดอบรมสัมมนา สร้างองค์ความรู้ สร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสิทธิประโยชน์เครื่องจักร วัตถุดิบ ช่างฝีมือ ด้านงานตรวจสอบเปิดดำเนินการ ด้านกฎหมาย ระเบียบวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิของผู้ประกอบการ

๕. ให้บริการข้อมูลศึกษาสู่ทางการลงทุน จัดสัมมนาเผยแพร่นโยบาย SMEs เผยแพร่ทิศทางนโยบายภาครัฐด้านการลงทุนใหม่ ๆ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน เผยแพร่ภาวะการลงทุน สถิติการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ให้คำแนะนำชี้แนะการขอรับการส่งเสริมการลงทุน กิจกรรมต้อนรับคณะนักลงทุน นักศึกษาในต่างประเทศ นำคณะนักลงทุนในพื้นที่ภาคเหนือไปดูงานเพื่อเพิ่มศักยภาพสร้างเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๖. การปรับปรุงครุเพื่อความพร้อมด้านบริการที่ดี เช่น การประเมินผลโดยที่ปรึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) จัดจ้างทุกปี ประเมินผลความพึงพอใจของผู้มาติดต่อ เป็นต้น

๗. การให้บริการอื่น ๆ เช่น การประชาสัมพันธ์
ต่าง ๆ การนำคณะผู้ประกอบการในภาคเหนือไปดูงาน
ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

**สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการ
เหมืองแร่ เขต ๓ เชียงใหม่**

บทบาทและหน้าที่ มีการแบ่งอำนาจ หน้าที่
ตามกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

กลุ่มศึกษา วิจัยและเศรษฐศาสตร์แร่

๑. ตรวจสอบรายงานด้านธรณีวิทยา แหล่งแร่ และประเมินปริมาณสำรองและมูลค่าแร่ในพื้นที่
ประทานบัตร

๒. ตรวจสอบแผนงานการสำรวจแร่

๓. รวบรวมข้อมูล และสารสนเทศธรณีวิทยาแหล่งแร่

๔. ตรวจสอบให้ความเห็นด้านธรณีวิทยา แร่วิทยา

กลุ่มกำกับดูแลการประกอบการ

๑. ตรวจสอบกำกับดูแลสถานประกอบการทางด้านวิศวกรรม ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม
ตลอดจนให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

๒. ตรวจสอบให้ความเห็นด้านวิชาการวิศวกรรมเหมืองแร่ ประกอบการพิจารณาอนุญาตคำขอ
ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และกฎหมายโรงงานในส่วนโรงงานไม่บดหรือย่อยหิน

๓. ตรวจสอบให้ความเห็นทางด้านวิศวกรรมในกรณีอื่น ๆ เช่น เรื่องร้องเรียนคัดค้านการอนุญาต
หรือตามที่ได้รับมอบหมายเป็นกรณีพิเศษในการปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมาย

๔. ตรวจสอบประเมินและยกระดับมาตรฐาน สถานประกอบการในพื้นที่รับผิดชอบ

กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี

๑. ตรวจสอบ ระบุชนิดแร่ หรือคุณสมบัติแร่
ทางด้านกายภาพ

๒. ให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการในด้าน
การทดลองแต่งแร่ด้วยเทคนิคต่างๆ

๓. ให้ความเห็นด้านวิศวกรรมเหมืองแร่

๔. ตรวจสอบคุณสมบัติของวัตถุบดเชรามิก

กลุ่มส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑. ให้บริการตรวจ วิเคราะห์หาปริมาณธาตุหรือสารประกอบในตัวอย่างธาตุน้ำ
๒. ติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการเหมืองแร่และโรงงานโม่บดหรือย่อยหิน
๓. ส่งเสริมให้คำปรึกษา แนะนำ จัดฝึกอบรมให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม

ฝ่ายรังวัด

บทบาทและหน้าที่

๑. รังวัดขึ้นรูปพื้นที่คำขอประทานบัตร
๒. รังวัดขอบเขตพื้นที่และทำแผนที่ภูมิประเทศประกอบการตรวจสอบการทำเหมือง
๓. รังวัดและคำนวณหาปริมาตรของแร่ หิน ดินทราย

ฝ่ายบริหารทั่วไป

บทบาทและหน้าที่

จัดการงานเอกสาร สารบรรณ พัสดุ ครุภัณฑ์ สถานที่ งานบัญชี ค่าธรรมเนียม การเบิกจ่ายงบประมาณ งานจัดประชุมและประสานงานทั่วไป

ศูนย์วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมโรงงานภาคเหนือ

บทบาทและหน้าที่

๑. ให้บริการวิเคราะห์ทดสอบมลพิษอุตสาหกรรมและวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากโรงงานอุตสาหกรรม
๒. ศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคนิคและวิธีการวิเคราะห์ทดสอบ
๓. จัดทำแผนงานและแผนปฏิบัติการเพื่ออนุรักษ์ลำน้ำที่ได้รับผลกระทบจากโรงงานอุตสาหกรรม
๔. ขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกชน
๕. ต่ออายุหนังสืออนุญาตขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกชน
๖. ตรวจสอบกำกับดูแลห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เอกชน

ศูนย์วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมภาคเหนือได้ผ่านการประเมินความสามารถของห้องปฏิบัติการภายใต้ระบบการรับรองห้องปฏิบัติการของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ตามมาตรฐานข้อกำหนดทั่วไปว่าด้วยความสามารถของห้องปฏิบัติการทดสอบและปฏิบัติการสอบเทียบ มอก. ๑๗๐๒๕-๒๕๔๘ ISO/IEC ๑๗๐๒๕ : ๒๐๐๕ หมายเลขการรับรองที่ ทดสอบ ๐๑๘๕

ที่ประชุมได้ร่วมพิจารณาและแสดงความเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดทางภาคเหนือ ควรเน้นอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมดั้งเดิม โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เพราะมีภูมิประเทศสวยงาม มีศิลปวัฒนธรรมที่สืบทอดมายาวนาน อุตสาหกรรมจึงควรเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หรืออุตสาหกรรมในครัวเรือน เน้นทักษะฝีมือที่สืบทอดกันมายาวนาน ไม่ควรมีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่จะสร้างมลพิษให้กับจังหวัด ปัจจุบันมีสินค้าหัตถ์หลายบริษัทได้ว่าจ้างให้ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูนผลิตสินค้าให้เพราะมีทักษะฝีมือดี และหากมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมก็จะเป็นการส่งเสริมการขายสินค้าด้วยเช่นกัน

๒. ปัญหาการขาดแคลนแรงงานเป็นปัญหาที่สำคัญ ปัจจุบันมีการนำแรงงานต่างชาติเข้ามาทำงาน แต่ประสบปัญหาข้อกฎหมายที่ไม่สามารถทำงานในโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนได้ ขณะเดียวกันก็ไม่สามารถย้ายแรงงานต่างชาติข้ามจังหวัดได้ จึงเป็นข้อกีดกันให้เกิดการทุจริตของเจ้าหน้าที่ได้ การแก้ไขปัญหานี้คือการผ่อนปรนให้จนถึง ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่ในระยะยาวควรปรับปรุงแก้ไข กฎหมายและกฎ ระเบียบ ที่ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมประสบปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการขาดเงินทุนหมุนเวียน เพราะธนาคารไม่ปล่อยสินเชื่อจะมีแนวทางแก้ไขปัญหายังไง ซึ่งปัจจุบันกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมก็ได้ทำการช่วยเหลือด้านเงินทุนแก่ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมด้วย

๔. ในการส่งเสริมหรือพัฒนาอุตสาหกรรมนั้น ทุกหน่วยงานของกระทรวงอุตสาหกรรมต้องปฏิบัติภารกิจให้ครบทั้ง ๓ ด้าน คือ ๑. การกับดูแล ๒. การสนับสนุนส่งเสริม ๓. การให้บริการ เพราะปัจจุบัน บางกรมหรือบางหน่วยงานจะเน้นเพียงภารกิจใดภารกิจหนึ่งเท่านั้น ทำให้การพัฒนาไม่สมดุล อีกทั้งในการวางแผนพัฒนาด้านอุตสาหกรรมนั้นควรมีข้อมูลพื้นฐานที่ชัดเจน ครอบคลุมทุกด้าน เพื่อให้การพัฒนาสอดคล้องกับความเป็นจริง

๕. การพัฒนาอุตสาหกรรมที่สร้างสรรค์เป็นสิ่งที่ดี รวมทั้งการใส่ใจรักษาสิ่งแวดล้อมก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ภาคอุตสาหกรรมพัฒนาควบคู่ไปกับสังคมได้

หลังจากนั้นที่ประชุมได้ร่วมเดินทางไปศึกษาดูงานตัวอย่างโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จำนวน ๒ โรงงาน คือ

๑. บริษัทลานนาเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด

ผลิตภัณฑ์หลัก พืชผัก ผลไม้แช่แข็ง และอาหารพร้อมรับประทาน

วัตถุดิบหลัก ถั่วแระ, ถั่วแขก, มะม่วง, ผัก, ผลไม้ ฯลฯ

บริษัทลานนาเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นระบบธุรกิจการเกษตร ที่เน้นการผลิตและจำหน่ายผลไม้และผักหลากหลายชนิดในภาคเหนือของประเทศไทย โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีร่วมกับที่ดินอันอุดมสมบูรณ์มากในภาคเหนือของประเทศไทยและคำนึงถึงสุขภาพของประชาชนเป็นสำคัญ ดังนั้น สินค้าจากบริษัทจึงมีมาตรฐานและมีคุณภาพเป็นที่ไว้วางใจของผู้บริโภค

นางกชกร วงศ์วรรณ กรรมการผู้จัดการ ได้เสนอเรื่องราวร้องเรียนกรณีเจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการตรวจสอบ ปราบปราม จับกุม และดำเนินคดีคนต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมายและทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาต ได้เข้าทำการตรวจค้นภายในโรงงาน เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ มีลักษณะอุกอาจ เป็นการนำกองกำลังจำนวนมากเข้าตรวจค้นโดยไม่มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ทำให้กระบวนการผลิตหยุดชะงักเป็นเวลาประมาณ ๔๕ นาที คิดเป็นค่าเสียหายประมาณกว่า ๑ แสนบาท และเกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงซึ่งประเมินค่ามิได้อีก ซึ่งขณะทำการตรวจค้นนั้นมีลูกค้าต่างประเทศอยู่ด้วย

๒. บริษัทปีโปรดัคส์ อินดัสตรี จำกัด

ผลิตภัณฑ์หลัก น้ำผึ้ง เกสรผึ้ง

วัตถุดิบหลัก น้ำผึ้ง เกสรผึ้ง

กำลังการผลิต ๔๐๐ ตัน/ปี

ผลิตจริง ๓๐๐ ตัน/ปี

บริษัทปีโปรดัคส์ อินดัสตรี จำกัด ก่อตั้งเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๐ โดยเภสัชกรวีระพันธุ์และคุณศิริพร ตันติพงษ์ เพื่อประกอบกิจการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผึ้ง ภายใต้ปรัชญาการดำเนินธุรกิจ “คุณธรรม จริยธรรม นำธุรกิจ” และนโยบายคุณภาพขององค์กร คือ “ผลิตภัณฑ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อสุขภาพที่สะอาด ปลอดภัย และมีคุณภาพเป็นมาตรฐานสากล” ซึ่งทางบริษัทฯ ยึดมั่นตลอดมาในการบริหารและการจัดการที่ตระหนักถึงคุณภาพ มาตรฐานการผลิตสินค้าและการให้บริการควบคู่กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และองค์กรอย่างต่อเนื่อง

ด้วยเหตุนี้ บริษัทปีโปรดัคส์ อินดัสตรี จำกัด จึงมุ่งมั่นในการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากผึ้งโดยใช้พื้นฐานความรู้ทางด้านเภสัชกรรมและควบคุมการผลิตโดยใช้หลักทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประกอบกับเครื่องจักรที่ทันสมัย ทำให้ผลิตภัณฑ์ของทางบริษัทฯ ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตจากองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ เช่น ISO ๙๐๐๑ : ๒๐๐๐ GMP & HACCP Codex เพื่อมอบผลิตภัณฑ์ธรรมชาติที่มีคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยต่อผู้บริโภค (Green, Clean & Safety) นอกจากนั้นทางบริษัทฯ ยังเน้นการค้นคว้าวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อสรรสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์อาหารเสริมสุขภาพจากผึ้งอันเป็นเอกลักษณ์และสนองตอบต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างแท้จริง อันจะนำมาซึ่งการสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าสูงสุดและเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและระดับสากล

การเดินทางศึกษาดูงาน

คณะกรรมการการออกสหกรณ์ สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง ความเดือดร้อนของพระสงฆ์วัดถ้ำยอดทองจากการระเบิดหินของโรงโม่หิน
วันพฤหัสบดี ที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ณ วัดถ้ำยอดทอง อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงาน

๑. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	ประธานคณะกรรมการ
๒. พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	กรรมการที่ปรึกษา
๓. นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	กรรมการที่ปรึกษา
๔. นายทนายท เกียรติชูศักดิ์	กรรมการ
๕. นายประเมศวร์ งามพิเชษฐ์	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ
๖. นายประสาธน์ ต้นประเสริฐ	เลขานุการคณะกรรมการ
๗. นายสงกรานต์ สิงห์อำพล	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๘. นายพรพรหม ใสศรีเสถียร	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ
๙. นายทนิกร ผ่องลักษณ์	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ
๑๐. นายสุรชาติ บุญมามอญ	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ
๑๑. นายภคิน วรธรรมปริชา	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ
๑๒. นายพิศณุ พลพิสน์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๑๓. นางสาวสโรชา โพธิ์วัฒน์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๑๔. นางสาวอรยานี คัมภีร์	วิทยากรปฏิบัติการ
๑๕. นางสาวณิชาพัฒน์ อารีโชติอนันต์	นิติกรปฏิบัติการ
๑๖. นายพงศกร สุขชื่น	นิติกรปฏิบัติการ
๑๗. นางสาวพัชรา พวงประโคน	นิติกรปฏิบัติการ
๑๘. นางสาวอดิสร พรหมจรรย์	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
๑๙. นางกุสุมา ร้อยแก้ว	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

จังหวัดราชบุรี

๑. นายปิติธรรม จิตินันตรี	รองผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี
๒. นายสมศักดิ์ หวลกลสิน	ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่

๓. นายสัมฤทธิ์ พุ่มศรี

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรี

นายสุรพล ดลสุธรรม

อุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรี

สำนักงานเทศบาลตำบลทุ่งหลวง

๑. นายนครเศรษฐ์ เรืองพยุศักดิ์

นายกเทศมนตรีทุ่งหลวง

๒. นายประสิทธิ์ เกิดทรัพย์

รองนายกเทศมนตรีทุ่งหลวง

สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดราชบุรี

๑. นายศิริศักดิ์ ตาลบำรุง

รองผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนา
จังหวัดราชบุรี

๒. นายลือชา วงศ์เปี่ยม

ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคง

องค์การบริหารส่วนตำบลอ่างหิน

๑. นายสุวัฒน์ ชลธารานที

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอ่างหิน

๒. นายนิพนธ์ ดาราโชติ

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอ่างหิน

๓. นายประเทือง หมั่นชำนาญ

กำนันตำบลอ่างหิน

ผู้ร่วมชี้แจง

๑. พระอธิการวิรัตน์ อินทปญโญ

เจ้าอาวาสวัดถ้ำยอดทอง

๒. นายนาคม อธิสุวรรณจักร

ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว ส.ส. บุญยิ่ง นิติกาญจนา

๓. นายเกษม พลอยราม

ผู้ช่วย ส.ส. บุญยิ่ง นิติกาญจนา

๔. นายพันธุ์ แก้วนัย

๕. นายถวิล สัมคุณธรรมโม

๖. นางสาวชุติมา ก่อนกำเนิด

ผลการเดินทางศึกษาดูงาน

เนื่องด้วย พระอธิการวิรัตน์ อินทปญโญ เจ้าอาวาสวัดถ้ำยอดทองจังหวัดราชบุรีและอุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรีได้มีหนังสือร้องทุกข์มายังคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากได้รับความเดือดร้อนจากการขอระบดหินของโรงม่หินบริเวณใกล้วัดจนเกิดปัญหาฝุ่นละออง เสียง และมีสะเก็ดจากการระบดและหินซึ่งเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของวัด และในปัจจุบันได้มีการดำเนินการ

ขอประทานบัตรระบดหินของโรงม่หิน คณะกรรมาธิการการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าปัญหาความเดือดร้อนของวัดถ้ำยอดทองเป็นปัญหาที่สมควรได้รับการเยียวยาแก้ไข ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณา

เรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวของคณะกรรมการธิการได้รับทราบข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์

คณะกรรมการจึงได้กำหนดให้มีการศึกษางานเพื่อรับทราบปัญหาและข้อเท็จจริงของความเดือดร้อนที่ทางวัดถ้ำยอดทองได้รับ คณะกรรมาธิการได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนได้แก่ รองผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรม

พื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๗ อุตสาหกรรมจังหวัด ราชบุรี นายอำเภอปากท่อ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการการได้รับทราบข้อมูลข้อเท็จจริง
ดังนี้ วัดถ้ำยอดทอง ตั้งอยู่ที่ เลขที่ ๑๙๐ หมู่ที่ ๘ ตำบล
ทุ่งหลวง อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี โดยในช่วงปี
พ.ศ. ๒๕๔๘ เคยเกิดปัญหาในลักษณะเช่นเดียวกันนี้
กับวัดถ้ำยอดทองมาแล้วครั้งหนึ่ง แต่ปัญหาได้รับการ
แก้ไขโดยมีคำสั่งให้ยกเลิกการระเบิดหินในบริเวณใกล้
วัดไปแล้วครั้งหนึ่ง และต่อมาได้ทราบข่าวว่าจะมีการ
ดำเนินการขอประทานบัตรระเบิดหินบริเวณดังกล่าวอีก
ครั้งหนึ่งโดยผู้ขออนุญาต คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิลาเขง โดยระยะของแปลงที่ขอระเบิดหินกับวัดมีระยะห่าง
ประมาณ ๒๕๐ เมตรเท่านั้น คณะกรรมการการได้ลงพื้นที่สำรวจรอบบริเวณวัดถ้ำยอดทอง พบว่ามีก้อนหิน
ขนาดใหญ่ตกอยู่ในบริเวณวัด ตลอดจนมีการแสดงรูปภาพความเดือดร้อนเสียหายของบ้านเรือนใกล้เคียงที่
ได้รับผลกระทบจากการระเบิดหิน

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

หลังจากที่คณะกรรมการ ได้รับทราบ
ข้อมูล ข้อเท็จจริงของสภาพปัญหาในพื้นที่จาก
ผู้ร้องเรียนและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องแล้ว
คณะกรรมการเห็นว่าผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อน
จริง และเห็นว่าปัญหาดังกล่าวควรได้รับการแก้ไขอย่าง
เร่งด่วน จึงได้กำหนดการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่อง
ร้องเรียนดังกล่าว เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
ในวันพุธที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ โดยจะได้เชิญ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ
การเหมืองแร่ เขต ๗ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดราชบุรี
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรี สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดราชบุรี องค์กร
ปกครองท้องถิ่นในพื้นที่ วัดถ้ำยอดทองในฐานะผู้ร้องเรียน และห้างหุ้นส่วนจำกัด ศิลาเขง ในฐานะผู้ถูก
ร้องเรียน

การเดินทางศึกษาดูงาน
คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง การทิ้งน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรมลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ
วันพุธที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ณ ศาลากลางจังหวัดสมุทรปราการ

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงาน

๑. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	ประธานคณะกรรมการธิการ
๒. นายอดิศักดิ์ โกศลกุลกานนท์	รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่หนึ่ง
๓. นายวรชัย เหมะ	โฆษกคณะกรรมการธิการ
๔. นายทนายท เกียรติชูศักดิ์	กรรมการธิการ
๕. นายประสาธน์ ตันประเสริฐ	เลขานุการคณะกรรมการธิการ
๖. นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการธิการ คนที่หนึ่ง
๗. นายอับดุลการิม เต็งระกีน	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการธิการ คนที่สอง
๘. นายสิน ภูมิภา	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๙. นายสงกรานต์ สิงห์อำพล	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๑๐. นายพรพรหม สาครเสถียร	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๑๑. นายวรภวัฑ พุ่มนิมิตร	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๑๒. นายสมชาย นันทิเกียรติกุล	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๑๓. นายจำลอง พรหมสวัสดิ์	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๑๔. นางสมจิตร อัครพันธุ์	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๑๕. นายภคิน วรรณปรีชา	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการธิการ
๑๖. นายไพฑูรย์ ใจก้าวหน้า	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการธิการ
๑๗. นายสุรชาติ บุญมามอญ	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการธิการ
๑๘. นายทินกร ผ่องลักษณ์	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการธิการ
๑๙. นายพิษณุ สุขศิริภูรินนท์	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการธิการ
๒๐. นายสุรชัย ธีรโยธิน	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการธิการ
๒๑. นายพิศณุ พลพิษณุ	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๒๒. นางสาวสโรชา โพธิ์วัฒน์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๒๓. นายนิรันดร์ แสนสอน	นิติกรปฏิบัติการ
๒๔. นายจุลพงศ์ ศิริไพโรจน์	วิทยากรปฏิบัติการ
๒๕. นางสาวอรยานี คุ่มรักษา	วิทยากรปฏิบัติการ
๒๖. นางสาวณิชาพัฒน์ อารีไธตอินันต์	นิติกรปฏิบัติการ
๒๗. นายพงศกร สุขชื่น	นิติกรปฏิบัติการ
๒๘. นางสาวพัชรา พวงประโคน	นิติกรปฏิบัติการ
๒๙. นางสาวอดิสร พรหมจารี	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
๓๐. นางกุสุมา ร้อยแก้ว	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

จังหวัดสมุทรปราการ

นายปวิณ ชำนิประศาสน์

รองผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ

๑. นายประทวน สุทธิอำนวยเดช

อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ

๒. นายสุรเดช วุฒิชาติ

หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน

๓. นายดำรง โอกาส

หัวหน้าฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรม

๔. นายวรวิทย์ บำรุงศิลป์

เจ้าหน้าที่ตรวจโรงงาน

๕. นายธีรวิ ชีระประเสริฐ

เจ้าหน้าที่ตรวจโรงงาน

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรปราการ

๑. นายเก่งกาจ ศรีหาสาร

ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรปราการ

๒. นายเกรียงไกร บุญเลื่อน

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ

หัวหน้ากลุ่มงานสิ่งแวดล้อมฯ

ผลการเดินทางศึกษาดูงาน

เนื่องด้วยคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรมสภาผู้แทนราษฎร ได้รับทราบข่าวเรื่องโรงงานปล่อยน้ำทิ้งมีสีลงสู่ทะเลในเขตพื้นที่ปากอ่าวไทยจังหวัดสมุทรปราการจากการนำเสนอข่าวของทีมข่าวสกาย รีพอร์ต ซึ่งได้บันทึกภาพข่าวการปล่อยน้ำทิ้งมีสีไว้ได้ และเรื่องดังกล่าวอยู่ในความสนใจของประชาชนที่ต้องการให้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาไม่ให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรมจึงได้เดินทางศึกษาดูงาน ณ ศาลากลาง จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อรับฟังบรรยายสรุปข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

จากภาพข้างเป็นพื้นที่ของบริษัทคึกฤทธิ์ (ไทย) จำกัด (มหาชน) ตั้งอยู่ในซอยเทศบาลบางปู ๑๐๖ เลขที่ ๙๙ หมู่ ๓ ตำบลบางปู อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบกิจการฟอกย้อม พิมพ์และแต่งสำเร็จผ้า เมื่อ ๒ ปี ที่ผ่านมาโรงงานแห่งนี้ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO ๔๐๐๐ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมาแล้ว

ภายหลังจากทราบแหล่งที่มาของน้ำทิ้งส่วนราชการได้เข้าตรวจสอบพร้อมเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งส่งศูนย์วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมส่วนกลาง โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นฝ่ายตรวจผลวิเคราะห์คุณภาพน้ำทิ้ง พบว่าน้ำทิ้งมีลักษณะเป็นสีน้ำตาลเข้ม เป็นที่พึงรังเกียจ จึงได้แจ้งให้โรงงานปรับปรุงเรื่องสีของน้ำทิ้งที่ระบายออก

จากปัญหาดังกล่าว ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจึงได้ทำการสำรวจตรวจสอบในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการเพิ่มเติมพบว่า ยังมีการระบายน้ำทิ้งทะเล ทั้งชุมชนและโรงงานอีกหลายจุด เช่น บริเวณคลองตำหรุ ซอยเทศบาลบางปู ซอยบางเมฆขาว เป็นต้น ทุกโรงงานมีระบบบำบัดน้ำเสียใช้งานได้เป็นปกติ แต่บางแห่งพบปัญหาระบบระบายน้ำทิ้งชำรุด รั่วไหล ส่วนราชการจึงดำเนินคดีและมีคำสั่งแก้ไขอย่างเร่งด่วนต่อไป นอกจากนี้ ทางจังหวัดสมุทรปราการได้มีการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบโรงงานในจังหวัดสมุทรปราการ ตามคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการที่ ๑๔๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๕ ประกอบด้วย

๑. รองผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด	กรรมการ
๓. ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	กรรมการ
๔. นายอำเภอ ในพื้นที่ที่ตั้งโรงงาน	กรรมการ
๕. นายกเทศมนตรี หรือนายกองค้การบริหารส่วนตำบล พื้นที่ที่โรงงานตั้งอยู่	กรรมการ
๖. อุตสาหกรรมจังหวัด	กรรมการ
๗. หัวหน้าฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรม	กรรมการ

โดยคณะกรรมการดังกล่าวทำหน้าที่ติดตาม ประเมินผลการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมโดยได้กำหนดแผนการตรวจโรงงานที่มีการระบายน้ำทิ้งลงทะเลจำนวน ๔ โรงงานต่อวัน นอกจากนี้จะเน้นการประสานชุมชนและโรงงานในพื้นที่ให้สร้างความเข้าใจอันดี มีการตั้งโครงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมหรือธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วย

ต่อมาคณะกรรมการการอุตสาหกรรมได้เดินทางไปยังบริษัทคึกฤทธิ์ (ไทย) จำกัด (มหาชน) โดยมีนายสุรพล มาลัยรัตน์ ผู้จัดการฝ่ายความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมของบริษัท ได้มาสรุปผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาว่า หลังจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อนำไปตรวจสอบ แม้ผลการตรวจสอบจะพบว่าคุณภาพน้ำไม่เกินมาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนดก็ตาม

แต่น้ำยังมีสีเข้ม เป็นที่พึงรังเกียจทางบริษัทก็ได้มีนงนจอใจโดยได้ทำการปรับปรุงและลงทุนเพิ่มขึ้นอีกเดือนละ ๒ ล้านบาท เพื่อดำเนินการแก้ไขโดยใช้สารเคมีกำจัดสีของน้ำทิ้งจำนวน ๓ ชนิด คือ

สารโพลีเมอร์กำจัดสี (สาร De-Color)
สารส้ม (Aluminum Sulphate) และ สารโพลีเมอร์ (Polymer) เพื่อให้สีของน้ำออกมาใสขึ้น จากการดำเนินการทำให้สีของน้ำทิ้งจางลงกว่าเดิมมีลักษณะใกล้เคียงกับน้ำดื่มที่ใช้บริโภค โดยปัญหาที่เกิดขึ้นบริษัทได้มีการลักลอบปล่อยน้ำทิ้งลงทะเลแต่อย่างใด เพราะได้มีการขออนุญาตจากกรมเจ้าท่าอย่างถูกต้องแล้ว

จากนั้นคณะกรรมการได้สำรวจบ่อบำบัดน้ำทิ้งในแต่ละจุดของบริษัท เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า บริษัทได้มีการดำเนินการแก้ไขสีน้ำทิ้งด้วยสารเคมีดังกล่าวจริง แต่เพื่อความรอบคอบส่วนราชการยังคงต้องมีการเฝ้าระวังและตรวจสอบคุณภาพของน้ำอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากน้ำมีปริมาณสารเคมีเจือปนอยู่ในปริมาณมากอาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในระยะยาวได้

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. จังหวัดสมุทรปราการควรกำหนดกลไกให้ตัวแทนภาคประชาชนและฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรมได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมร่วมกัน เช่นการตั้งคณะทำงานธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการเฝ้าระวังมลพิษ เป็นต้น และควรเน้นสร้างจิตสำนึก ความรับผิดชอบให้แก่ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม

๒. ผู้ประกอบการโรงงานควรบริหารจัดการระบบระบายน้ำมิให้มีการลักลอบระบายน้ำทิ้ง โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน

๓. ทุกภาคส่วนควรปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด รััดกุม เพื่อให้เกิดความครอบคลุมในการบังคับใช้กฎหมายในอันที่จะสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

๔. ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เพื่อเป็นสื่อกลางให้ประชาชนในพื้นที่ได้ทราบถึงปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาของส่วนราชการและภาคเอกชน ซึ่งหากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ตามที่กล่าวข้างต้นจะทำให้ภาคประชาชนและโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน

การเดินทางศึกษาดูงาน
คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง ภาพรวมการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรม ปัญหาและอุปสรรคของโรงงานอุตสาหกรรม
ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ถึง วันเสาร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดภูเก็ต

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงาน

๑. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	ประธานคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม
๒. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่หนึ่ง
๓. นายโกศล ปัทมะ	รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่ห้า
๔. พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการธิการ
๕. นายทนายท เกียรติชูศักดิ์	กรรมการธิการ
๖. นายประสาธ ตันประเสริฐ	เลขานุการคณะกรรมการธิการ
๗. นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการธิการ คนที่หนึ่ง
๘. นายอับดุลการิม เต็งระกินา	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการธิการ คนที่สอง
๙. นายปกครอง ผาสุขยัต	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการธิการ
๑๐. นายสุทธิชัย ธรรมประมวล	ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการธิการ
๑๑. นายสมชาย นันทิเกียรติกุล	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๑๒. นายศักดิ์ชัย เข้มทอง	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๑๓. นายสงกรานต์ สิงห์อำพล	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๑๔. นายสุรชาติ บุญมามอญ	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการธิการ
๑๕. นายสุรนต์ ธวัชโยธิน	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการธิการ
๑๖. นายพิศิษฐ์ สุขศิริภูรินนท์	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการธิการ
๑๗. นางสาวภัทริรินทร์ ลือกาญจนาวนิช	ที่ปรึกษาประธานคณะกรรมการธิการ
๑๘. นายพิศณุ พลพีชน์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๑๙. นางสาวสโรชา โพธิ์วัฒน์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๒๐. นางสาวณิชาพัฒน์ อารีไชตอนันต์	นิติกรปฏิบัติการ
๒๑. นางสาวพัชรา พวงประโคน	นิติกรปฏิบัติการ
๒๒. นางทรงลักษณ์ วิมลชัยธีรสกุล	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
๒๓. นางสาวอดิสร พรหมจारी	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
๒๔. นางกุสุมา ร้อยแก้ว	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

ผลการเดินทางศึกษาดูงาน

ด้วยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๒ (๓๕) กำหนดว่า “คณะกรรมการการอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม รวมทั้งศึกษาผลกระทบอันเกิดจากอุตสาหกรรม” ประกอบกับคณะกรรมการการอุตสาหกรรมได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาคอุตสาหกรรมของไทย ซึ่งสถานการณ์ภาคอุตสาหกรรมไทยขณะนี้ควรได้รับการพัฒนาสนับสนุนและเพิ่มขีดความสามารถของภาคอุตสาหกรรมเพื่อนำไปสู่การต่อสู้ในระบบเศรษฐกิจโลกและรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งประเทศไทยมีข้อได้เปรียบเนื่องจากมีลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ตั้งทางเศรษฐกิจ (Economic Location) พื้นที่ในหลายจังหวัดของประเทศเป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติหลายชนิด จึงเป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตที่สำคัญของโลก ประเทศไทยจึงได้ประโยชน์ทั้งในแง่ของการจำหน่ายสินค้า และการค้นหาวัตถุดิบที่สำคัญต่อกระบวนการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่ต้องมุ่งแสวงหาแนวทางการพัฒนาใหม่ ๆ ดังนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมรวมถึงรับทราบปัญหา อุปสรรคและผลกระทบต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากภาคอุตสาหกรรม คณะกรรมการการอุตสาหกรรมจึงมีมติให้มีการเดินทางไปศึกษาดูงาน ณ จังหวัดภูเก็ต ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ถึง วันเสาร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ เพื่อศึกษาภาพรวมการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรม ปัญหาและอุปสรรคของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ต โดยจะนำข้อมูลที่ได้รับมาเป็นแนวทางในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ที่เน้นยกระดับภาคอุตสาหกรรมในประเทศ พร้อมกับการเร่งพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคมและอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

คณะกรรมการการอุตสาหกรรม ได้เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ บริษัทไทยแลนด์ สเมตติ้ง แอนด์รีไฟนิง จำกัด เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายโลหะผสม โลหะเจือ และผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับโลหะผสม และศึกษามาตรฐานการผลิตการควบคุมการผลิตสินค้าให้ได้คุณภาพ เป็นที่ยอมรับตามหลักสากล ซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศ

ความเป็นมาของบริษัทฯ เริ่มต้นตั้งแต่ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ บริษัทเหมืองแร่บุรพาเศรษฐกิจของไทยและบริษัทยูเนียนคาร์ไบด์คอร์ปอเรชั่น จำกัด จากสหรัฐอเมริกา ได้ร่วมกันก่อตั้งบริษัทไทยแลนด์ สเมลตติ้ง แอนด์รีไฟนิง จำกัด มีชื่อย่อว่า บริษัทไทยชาร์ก๊อ ภายในระยะเวลา ๒ ปี ทางบริษัทได้ก่อสร้างโรงงานจนสามารถเริ่มการถลุงแร่ดิบได้ โดยมีกำลังผลิตเบื้องต้น

๑๕,๐๐๐ ตัน/ปี และขยายเป็น ๓๘,๐๐๐ ตัน/ปี ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ บริษัททั้งสองขายหุ้นไทยชาร์ก๊อทั้งหมดให้แก่บริษัทบิลิตันปวี แห่งเนเธอร์แลนด์ ซึ่งบริษัทบิลิตันปวี ได้เข้าบริหารไทยชาร์ก๊อและทุ่มเทการพัฒนาบุคลากรอย่างจริงจัง กลายเป็นองค์กรที่เข้มแข็งโดยเฉพาะเมื่อราคาดีบุกโลกตกต่ำหลังการล่มของสภาดีบุกโลก ไทยชาร์ก๊อก็ยังสามารถประกอบกิจการได้ต่อไป แม้มีรายได้น้อยลงแต่บริษัทไม่ได้ลด

งบประมาณด้านการพัฒนาคนรวมทั้งการจัดการเรื่องมลภาวะที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการ จนกระทั่งใน พ.ศ. ๒๕๓๘ บริษัทAmalgamated Metal Corporation PLC (AMC) จากอังกฤษ และบริษัทEscoy Holding Berhad จากมาเลเซีย เข้าซื้อกิจการไทยชาร์ก๊อจากบริษัทเซลล์-บิลิตัน และดำเนินกิจการถลุงแร่ดีบุกมาถึงปัจจุบัน

หลังจากนั้น คณะกรรมการธิการได้เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ บริษัทไทยโอเซียน เวเนเจอร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ผลิตสินค้าเกี่ยวกับปลาทูน่าส่งออกทั้งในประเทศโซนตะวันตกและตะวันออก

เป็นบริษัทที่ใช้มาตรฐานในการควบคุมอย่างเคร่งครัดและมีพนักงานที่มีความรับผิดชอบในการควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ซึ่งบริษัทนี้ดำเนินการภายใต้ปรัชญาของการพัฒนาเพื่อให้องค์กรเติบโตและพัฒนาหลักการทำงานให้เป็นไปตามหลักสากล

ปัญหาและอุปสรรคของบริษัทไทยแลนด์ สเมลติ้ง แอนด์รีไฟนิง จำกัด

สถานการณ์การถลุงแร่ในปัจจุบันได้ลดลงอย่างต่อเนื่องเพราะต้องมีการนำเข้าโลหะที่ผ่านการถลุงแล้วจากประเทศอินโดนีเซียในปริมาณมากขึ้น เนื่องจากขาดแคลนแร่ดีบุกจึงทำให้ต้นทุนการผลิตสูงและคาดว่าจะภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ นี้ปริมาณการผลิตจะลดลงอีกเนื่องจากปี พ.ศ. ๒๕๕๔ สภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย

ปัญหาและอุปสรรคของบริษัทไทยโอเซียน เวนเจอร์ จำกัด

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ กิจการอยู่ในสภาวะขาดทุนจึงจำเป็นต้องขึ้นราคาสินค้า เนื่องจากปริมาณปลาที่มีจำนวนน้อยลงมากทำให้ต้องรับซื้อปลาจากต่างประเทศศรีลังกาซึ่งไม่ต้องเสียภาษี แต่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการขนส่งสูงและเสียภาษีนำเข้าจึงส่งผลให้ปริมาณการผลิตปลาลดลงอย่างต่อเนื่อง

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการ

หลังจากที่คณะกรรมการได้รับทราบปัญหาและอุปสรรคจากการเข้าเยี่ยมชมสถานประกอบการทั้งสองแห่งแล้ว มีความเห็นว่าการจะได้มาซึ่งแนวทางในการแก้ไขปัญหา หรือช่วยส่งเสริม สนับสนุน ผลักดัน ให้ภาคอุตสาหกรรมการผลิตของผู้ประกอบการและภาพรวมเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมของประเทศพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้นได้นั้น ต้องมีการหารือร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องหลายภาคส่วน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในลักษณะของโครงการส่งเสริมผู้ประกอบการต่าง ๆ เช่น โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันโครงการเพาะต้นกล้าอุตสาหกรรม โครงการสร้างขีดความสามารถอุตสาหกรรมในเชิงพาณิชย์ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เกิดกลไกในการพัฒนาและขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมของประเทศให้เติบโตได้อย่างต่อเนื่อง โดยคณะกรรมการเห็นควรหากจะมีการกำหนดระเบียบวาระการประชุมเพื่อเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหารือและพิจารณาข้อสรุป หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาของผู้ประกอบการอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

การเดินทางไปศึกษาดูงาน
คณะกรรมการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง อุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด (บ้านโพธิ์) จังหวัดฉะเชิงเทรา

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงาน

๑. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	ประธานคณะกรรมการ
๒. พลตำรวจโท พัทธ์ชัย จารุสมบัติ	กรรมการที่ปรึกษา
๓. นายทนายท เกียรติชูศักดิ์	กรรมการ
๔. นายประสาธน์ ตันประเสริฐ	เลขานุการคณะกรรมการ
๕. นายอับดุลการิม เต็งระกินา	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๖. นายปกครอง ผาสุขยัต	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ
๗. นายสุรพันธ์ ธวัชโยธิน	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๘. นายทินกร ผ่องลักษณ์	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์
๙. นายพรพรหม สาครเสถียร	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์
๑๐. นายพิษณุ สุขศิริภูรินนท์	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์
๑๑. นางสาวภัทริรินทร์ ลือกาญจนาวิชัย	ที่ปรึกษาประธาน
๑๒. นายประยุทธ อินทร์ตลาดชุม	ที่ปรึกษาประธาน
๑๓. นายพิศณุ พลพิษณุ	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๑๔. นายจุลพงษ์ ศิริไพโรจน์	วิทยากรปฏิบัติการ
๑๕. นางสาวอรยานี คุ่มรักษา	วิทยากรปฏิบัติการ
๑๖. นางสาวณิชาพัฒน์ อารีโซติอนันต์	นิติกรปฏิบัติการ
๑๗. นายพงศกร สุขชื่น	นิติกรปฏิบัติการ
๑๘. นางสาวอดิสร พรหมจारी	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

ผลการเดินทางไปศึกษาดูงาน

การเดินทางไปศึกษาดูงานของคณะกรรมการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ บริษัทโตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด (บ้านโพธิ์) จังหวัดฉะเชิงเทรา เรื่อง อุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดแนวทางและวัตถุประสงค์ของการศึกษาดูงานในครั้งนี้ เพื่อศึกษาระบบการผลิตยานยนต์ที่มีการพัฒนาเทคโนโลยียานยนต์อย่างมีประสิทธิภาพสูง และเทคโนโลยีที่ใช้พลังงานรูปแบบอื่น ๆ ในการขนส่งเพื่อแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

การศึกษาดูงานในครั้งนี้ คณะกรรมการธิการได้รับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับความเป็นมา ขั้นตอนการผลิตรถยนต์ไฮบริดและการบริการจัดการของบริษัท รวมทั้งเยี่ยมชมการผลิตรถยนต์ของบริษัทโตโยต้า มอเตอร์ประเทศไทย จำกัด (บ้านโพธิ์) จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

นายชัยปิติ ม่วงกุล ผู้อำนวยการฝ่ายรัฐกิจสัมพันธ์ เป็นผู้แทนของบริษัทโตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด (บ้านโพธิ์) จังหวัดฉะเชิงเทราได้กล่าวต้อนรับและบรรยายสรุปข้อมูลความเป็นมาของบริษัทโตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด ซึ่งก่อตั้งเมื่อวันศุกร์ที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๕ มีวิสัยทัศน์คือเป็นบริษัทแกนนำของโตโยต้า มอเตอร์ เอเชียแปซิฟิกและเครือข่ายโตโยต้า

ทั่วโลกและเป็นบริษัทที่ได้รับการยอมรับและยกย่องที่สุดในประเทศไทย โดยมีแนวทางและหลักการของบริษัท คือ ๑. เพื่อปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดยการท้าทายและเปลี่ยนแปลง ๒. เคารพและยอมรับผู้อื่น ๓. ยึดหลักความพึงพอใจของลูกค้า ๔. ทุ่่มเทเพื่อมาตรฐานสูงสุด และ ๕. รับผิดชอบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมและมีพันธกิจคือ สร้างความแข็งแกร่งในการปฏิบัติงาน และส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างเอเชียแปซิฟิกบรรลุลการเป็นผู้นำในด้านความพึงพอใจของลูกค้า และในด้านสัดส่วนการตลาดกำหนดให้ความปลอดภัยเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของกิจกรรม รากฐานของบริษัทและสร้างสังคมที่มีคุณภาพโดยการทำกิจกรรมที่มีคุณค่าเพื่อสังคม

บริษัทโตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย (Toyota Motor Thailand : TMT) ได้ดำเนินกิจการเป็นผลสำเร็จทั้งในประเทศไทย โดยสานต่อความสัมพันธ์นี้เรื่อยไปดังเช่นกว่า ๕๐ ปี ทั้งนี้ บริษัทสามารถผลิตรถยนต์ได้ถึงปีละกว่า ๕๕๐,๐๐๐ คันต่อปี จึงเป็นผู้ผลิตรายใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และยังเป็นผู้นำในระดับโลก บริษัทโตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายโตโยต้าทั่วโลก โดยเป็นผู้ผลิตหลักในแผนยุทธศาสตร์ เราจึงเป็นศูนย์กลางการผลิตรถยนต์ที่ป้อนผลิตภัณฑ์ให้กับตลาดประเทศไทย และส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศทั่วโลก

รถยนต์โตโยต้าระบบไฮบริดมีจุดเด่น คือ ๑.เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดมลภาวะจากการทำงานของเครื่องยนต์ที่ลดลง ๒.ประหยัดเชื้อเพลิงกว่าร้อยละ ๓๐ มอเตอร์ขับเคลื่อนช่วยแบ่งเบาภาระของเครื่องยนต์ ใช้พลังงานไฟฟ้าควบคุมระบบปรับอากาศ พวงมาลัยไฟฟ้า ระบบเบรก ทำให้ลดภาระของเครื่องยนต์ ๓. ตอบสนองต่อการขับขี่ได้รวดเร็ว เคลื่อนตัวด้วยมอเตอร์ขับเคลื่อนที่มีแรงบิดสูงตั้งแต่เริ่มทำงาน อัตราเร่งและการขับเคลื่อนที่ดีจากกำลังเครื่องยนต์ร่วมกับมอเตอร์ขับเคลื่อน ระบบควบคุมการขับเคลื่อนแบบอัจฉริยะ (VDIM) ควบคุมการทำงานของระบบต่าง ๆ ในรถยนต์ เพื่อการทรงตัวและสมรรถนะการขับขี่ที่ดี ๔. ลดเสียงรบกวนในห้องโดยสาร เครื่องยนต์ไม่ทำงานขณะจอดตรอเวลาเคลื่อนตัว ขณะขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ขับเคลื่อน จะไม่มีเสียงเครื่องยนต์

นอกจากนี้ บริษัทโตโยต้า ในฐานะผู้นำอุตสาหกรรมยานยนต์ที่ดำเนินธุรกิจในประเทศไทย ได้มีแนวคิดที่จะให้ทุกภาคส่วนธุรกิจได้มีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการตอบสนองสังคมในรูปแบบบูรณาการ ความรับผิดชอบจึงได้มีโครงการ “Toyota Eco Network เครือข่ายเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน” เพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมได้มีโอกาสแสดงพลังและความคิดสร้างสรรค์ในการร่วมดูแลสิ่งแวดล้อมไปด้วยกัน

การบูรณาการความรับผิดชอบต่อสังคมตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อตอบสนองพันธกิจของการดูแลและสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน บริษัทโตโยต้าจึงให้ความสำคัญกับการดำเนินธุรกิจด้วยการบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกกระบวนการทำงาน โดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการต้นน้ำ ซึ่งหมายถึงกระบวนการการจัดซื้อจากผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์โตโยต้า (Supplier) ต่อเนื่องมาถึงกระบวนการกลางน้ำ ซึ่งหมายถึงกระบวนการผลิตรถยนต์ในโรงงานประกอบรถยนต์โตโยต้าทุกแห่ง (Toyota) และสุดท้ายคือกระบวนการปลายน้ำ ซึ่งหมายถึงผู้แทนจำหน่ายรถยนต์โตโยต้า (Dealer)

ในการนี้ บริษัทโตโยต้าได้ดำเนินงานเพื่อมุ่งสู่ความเป็นโรงงานแห่งความยั่งยืนโดยมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาใช้ในกระบวนการผลิตซึ่งเมื่อรวมกับการจัดทำโครงการ "ป่านีเวในโรงงาน" และการจัดตั้ง "แหล่งเรียนรู้เชิง นิเวศ" จะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาระบบนิเวศในโรงงานอุตสาหกรรมให้ดียิ่งขึ้น โดยเมื่อต้นไม้ที่ได้ทำการปลูกมีการเติบโตขึ้นอย่างเต็มที่ตามธรรมชาติ จะส่งผลให้พื้นที่แห่งนี้มีสภาพที่เหมาะสมกับการเป็นบ้านของพืช สัตว์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ที่เคยอาศัยอยู่บริเวณโดยรอบโรงงานดังเช่นสภาพป่าตามธรรมชาติจริง ๆ โดยสิ่งมีชีวิตเหล่านี้จะเข้ามาเติมเต็มระบบนิเวศให้มีความสมบูรณ์ ทำให้อาคารโรงงานโตโยต้า บ้านโพธิ์จะเป็นแหล่งศึกษาข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมแก่ผู้เข้าเยี่ยมชมอย่างครบวงจร

จากนั้น คณะกรรมการการอุตสาหกรรมได้เดินเยี่ยมชมกระบวนการและขั้นตอนการผลิตรถยนต์ภายในโรงงานโตโยต้า เพื่อศึกษาขั้นตอนและเทคโนโลยีการผลิตรถยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการการผลิตรถยนต์ของโรงงาน

การเดินทางศึกษาดูงานในครั้งนี้ถือว่าได้ประโยชน์อย่างมากเพราะได้รับทราบถึงรายละเอียดข้อมูลแนวทางการผลิตรถยนต์ที่มีการพัฒนาเทคโนโลยียานยนต์ที่มีประสิทธิภาพสูง ประหยัดเชื้อเพลิง และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และทราบถึงกระบวนการบริหารจัดการการผลิตรถยนต์ รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรมตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการปรับปรุง พัฒนา และแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์และสอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่อันจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

การเดินทางศึกษาดูงาน
คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง อุตสาหกรรมการผลิตอัญมณีและเครื่องประดับ
วันศุกร์ที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ นิคมอุตสาหกรรมอัญธานี (เจมโมโพลิส)

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงาน

๑. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	ประธานคณะกรรมการธิการ
๒. พลตำรวจโท พัทธ์ชัย จารุสมบัติ	กรรมาธิการที่ปรึกษา
๓. นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการธิการ
๔. นายประสัท ตันประเสริฐ	เลขานุการคณะกรรมการธิการ
๕. นายปกครอง ผาสุขยี่ด	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการธิการ
๖. นายสุทธิชัย ธรรมประมวล	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๗. นายสงกรานต์ สิงห์อำพล	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๘. นายสุรชิต วัชรโยธิน	เลขานุการประจำคณะกรรมการธิการ
๙. นายพรรชศรณ์ สาครเสถียร	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการธิการ
๑๐. นายพิศณุ พลพีชน์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๑๑. นายจุลพงษ์ ศิริไพโรจน์	วิทยากรปฏิบัติการ
๑๒. นางสาวพัชรา พวงประโคน	นิติกรปฏิบัติการ
๑๓. นางสาวอดิสร พรหมจารี	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

นิคมอุตสาหกรรมอัญธานี

๑. นายสมชาย พรจินดารักษ์	ประธานสมาคมอัญมณีเครื่องประดับ และโลหะมีค่าแห่งประเทศไทย นายกสมาคมอัญมณีไทยและเครื่องประดับ
๒. นายเกษม นิทัศน์จารุกุล	เลขาธิการสมาคมอัญมณีไทยและเครื่องประดับ
๓. นางวิลาวณีย์ อดิชาติ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณี และเครื่องประดับแห่งชาติ
๔. นายกิตติ วงศ์จินดาเวศย์	ประธานชมรมอัญธานี กรรมการผู้จัดการ บริษัทมิติ โซมิส อินเตอร์ เนชั่นแนล จำกัด
๕. นายสุทธิพงษ์ ดำรงสกุล	กรรมการผู้จัดการ บริษัทไอ.จี.เอส. จำกัด (มหาชน) ประธานบริหารโครงการบางกอกเจมส์ แอนด์ จิวเวลรี่ แฟร์
๖. นายสำเริง พูนนาผล	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการสายงานบริหาร บริษัทไอ.จี.เอส จำกัด (มหาชน)

๗. นางนฤพล หนูปั้น

ผู้จัดการฝ่ายบริการธุรกิจ บริษัทไอจี.เอส. จำกัด (มหาชน)

๘. นายสรรัชชา พงษ์พานิช

ผู้จัดการฝ่ายพัฒนาธุรกิจ บริษัทไอจี.เอส. จำกัด (มหาชน)

ผลการเดินทางศึกษาดูงาน

นายสมชาย พรจินดารักษ์ ประธานสมาพันธ์อัญมณี เครื่องประดับและโลหะมีค่าแห่งประเทศไทย และนายกสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ ได้บรรยายภาพรวม ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย ดังนี้

ธุรกิจส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับของไทยได้รับผลกระทบมากที่สุดจากกรณีที่เศรษฐกิจในยุโรปมีปัญหา และอุตสาหกรรมเครื่องประดับโลกให้ชะลอตัวลงตามไปด้วย จึงจำเป็นที่อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับจะต้องได้รับการช่วยเหลือเยียวยาโดยเร่งด่วน เนื่องจากเป็นธุรกิจส่งออกที่นำรายได้เข้าประเทศจำนวนมากและเกี่ยวข้องกับคนเป็นจำนวนมากกว่า ๑.๒ ล้านคน

โดยวิกฤตยุโรปทำให้ยอดการส่งออกสินค้าอัญมณีไทยใน ๗ เดือนที่ผ่านมาติดลบถึงร้อยละ ๑๐ แต่รัฐบาลได้นำปัญหาดังกล่าวเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีและได้อนุมัติมาตรการทางภาษีโดยรับหลักการ ร่างพระราชกฤษฎีกาและร่างกฎกระทรวง รวม ๓ ฉบับ ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และการหักภาษี ณ ที่จ่าย สำหรับการนำเข้าเพื่อขายหรือการขายพลอย ทับทิม มรกต บุษราคัม โกเมน โอปอล นิล เพทาย หยก และอัญมณีที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เฉพาะที่ยังมิได้เจียระไน แต่ไม่รวมถึงสิ่งทำเทียมวัตถุดังกล่าวหรือที่ทำขึ้นใหม่ เพชร ไข่มุก และสิ่งทำเทียมเพชรหรือไข่มุกหรือที่ทำขึ้นใหม่ ให้แก่ผู้นำเข้าหรือผู้ขายที่เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาซึ่งมิใช่ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มิใช่นิติบุคคล ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

การให้การส่งเสริมนี้เท่ากับเป็นการช่วยเหลือผู้อยู่ในอาชีพนี้กว่า ๑.๒ ล้านคน และทำให้เกิดการส่งเสริม สร้างโอกาสในการส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับได้ดีขึ้นในอนาคต โดยยอดส่งออกปี ๒๕๕๔ ที่ผ่านมามีประมาณ ๓๗๔,๐๐๐ ล้านบาท และเชื่อว่าในอนาคตจะเพิ่มขึ้นสู่ระดับ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาทได้ไม่ยาก ส่วนของภาคผู้ประกอบการ ปัจจุบันมีการดำเนินงานผลักดันอุตสาหกรรมหลายเรื่อง ได้แก่ การรวมตัวกันในรูปแบบสมาคม และสมาพันธ์เพื่อให้มีอำนาจการเจรจาต่อรองทางการค้ามากขึ้น

อนึ่งก่อนหน้านี้ที่มีการทำเวิร์คช็อปเมื่อปลายเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ สมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ ได้ยื่นหนังสือต่อนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เพื่อให้การสนับสนุนและช่วยแก้ไขปัญหาอุปสรรคใน ๗ เรื่อง โดยมี ๔ เรื่องที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน คือ

๑. ปัญหากรณีผู้ประกอบการค้าอัญมณีในประเทศถูกตรวจสอบและถูกอายัดสินค้าจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขอให้กรมศุลกากรและเจ้าพนักงานตำรวจผ่อนปรนและเพิ่มความระมัดระวังในการตรวจสอบสินค้านำเข้า - ส่งออกอัญมณี เพื่อสร้างบรรยากาศอันดีในการประกอบธุรกิจอัญมณีไทย

๒. ขอให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาความสัมพันธ์ทางการทูต โดยการตั้งสถานกงสุลในประเทศโมซัมบิก ซึ่งเป็นประเทศที่เป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญของประเทศไทย

๓. การมีมาตรการประกันการชำระหนี้ของลูกค้านำเข้าต่างประเทศ เพื่อช่วยเหลือผู้ส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ (SMEs) ที่ส่งมอบสินค้าไปแล้ว แต่ไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากลูกค้าต่างประเทศได้

๔. รัฐบาลควรช่วยจัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) ให้แก่ผู้ประกอบการอัญมณีและเครื่องประดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs)

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการ

หลังจากที่คณะกรรมการได้ทราบสถานการณ์ปัจจุบันและสาเหตุของปัญหาในการส่งเสริมอัญมณีไทยแล้วได้แสดงความเห็นว่าหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและกรมศุลกากร ควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นธุรกิจอัญมณีในประเทศให้เติบโต และเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อย่างแข็งแกร่ง และการแข่งขันในเวทีระดับโลกต่อไป อันจะเป็นการสร้างรายได้อย่างมหาศาลให้แก่ประเทศไทย

การเดินทางศึกษาดูงาน

คณะกรรมการการออกสหกรณ์ สภาผู้แทนราษฎร

เรื่อง การติดตามความคืบหน้าการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง
ระหว่างวันที่ ๒๑- ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ณ นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด อำเภอมะนัง จังหวัดระยอง

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงาน

๑. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	ประธานคณะกรรมการการออกสหกรณ์
๒. นายธรา ปิตุเตชะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๓. นายโกศล ปัทมะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๔. นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ
๕. นายทนายท เกียรติชูศักดิ์	กรรมการ
๖. นายประสาธน์ ตันประเสริฐ	เลขานุการคณะกรรมการ
๗. นางสาวภทธีรินทร์ ลือกาญจนาภิเษ	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๘. นายพรพรหม ใสศรีเสถียร	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๙. นายสุรศักดิ์ ธวัชโยธิน	เลขานุการประจำคณะกรรมการ
๑๐. นายสงกรานต์ สิงห์อำพล	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ
๑๑. นายวิชัย วัฒนประภาภรณ์	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ
๑๒. นายพิเชษฐ์ สุขศิริภูรินนท์	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ
๑๓. นายประยุทธ์ อินทร์ตลาดชุม	ที่ปรึกษาประธาน
๑๔. นายพิศณุ พลพิณ	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๑๕. นางสาวสโรชา โพธิ์วัฒน์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๑๖. นางสาวอรยานี คัมภัก	วิทยากรชำนาญการ
๑๗. นางสาวณิชาพัฒน์ อารีโชติอนันต์	นิติกรปฏิบัติการ
๑๘. นายพงศกร สุขชื่น	นิติกรปฏิบัติการ
๑๙. นางสาวพัชรา พวงประโคน	นิติกรปฏิบัติการ

ตามที่คณะกรรมการการออกสหกรณ์ ได้เดินทางไปศึกษาดูงาน เรื่องการติดตามความคืบหน้า
การดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง ณ นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
จังหวัดระยอง และได้ร่วมประชุมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว สรุปผลได้ดังนี้

เนื่องจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้ประกาศกำหนดให้ท้องที่เขตตำบลมาบตาพุด
ตำบลห้วยโป่ง ตำบลเนินพระ และตำบลทับมา อำเภอมะนัง จังหวัดระยอง ทั้งตำบล ตำบลมาบตาพุด
จังหวัดระยอง ทั้งตำบล และตำบลบ้านฉาง อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ทั้งตำบล รวมทั้งพื้นที่ทะเล
ภายในเขต เป็นเขตควบคุมมลพิษ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าวทั้ง ๘ แห่ง
คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง เทศบาลเมืองมาบตาพุด เทศบาลเมืองบ้านฉาง เทศบาลตำบล
บ้านฉาง เทศบาลตำบลเนินพระ เทศบาลนครระยองเทศบาลตำบลมาบตาพุด และเทศบาลตำบลทับมาจะต้อง

จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษ เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและดำเนินการตามข้อกำหนดในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

ภายหลังจากที่ได้มีการอนุมัติโครงการหรือกิจกรรมจำนวน ๗๖ โครงการที่ดำเนินการในพื้นที่มาบตาพุดและพื้นที่ใกล้เคียง โดยไม่ได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ในมาตรา

๖๗ วรรค ๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กรณีเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ จนมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองและศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ ให้เพิกถอนใบอนุญาตที่ออกให้แก่โครงการหรือกิจกรรมที่ถูกกำหนดให้เป็นประเภทโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ซึ่งดำเนินการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๖๗ วรรค ๒ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ มีคำพิพากษานี้และให้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาของศาลปกครองกลาง ซึ่งแก้ไขโดยคำสั่งศาลปกครองศาลปกครองสูงสุด เป็นอันสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ มีคำพิพากษานี้ เว้นแต่โครงการหรือกิจกรรมที่ถูกกำหนดให้เป็นประเภทโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพที่ยังคงให้คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาดังกล่าวมีผลบังคับต่อไป จนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

จากการรับฟังข้อเท็จจริงจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับการนำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖ ไปใช้นั้นจะมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาสุขภาพประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหามลพิษ ชยะ การขาดแคลนน้ำประปา คุณภาพอากาศ คุณภาพน้ำ ในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง โดยมีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการดังนี้

๑. ปัญหาสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย มีการปิดสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยและขนถ่ายขยะมูลฝอยออกจากบ่อฝังกลบของเทศบาลเมืองมาบตาพุดและก่อสร้างสถานีขนถ่ายขยะเพื่อดำเนินการรวบรวมและขนถ่ายขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปกำจัดที่ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมแบบครบวงจรที่ตำบลทับมา อำเภอเมือง จังหวัดระยอง และได้เพิ่มศักยภาพของศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยดังกล่าวให้สามารถกำจัดขยะมูลฝอยได้ถึงปริมาณ ๒๐๐ ตัน/วัน

๒. ปัญหาการขาดแคลนน้ำประปา ดำเนินการแก้ไขโดยการก่อสร้างและขยายเขตจำหน่ายน้ำประปาในพื้นที่อำเภอเมืองระยอง และในพื้นที่เทศบาลมาบตาพุดและเทศบาลเมืองบ้านฉาง โดยความคืบหน้าของโครงการดำเนินการแล้วเสร็จร้อยละ ๙๐ ส่วนอีกร้อยละ ๑๐ จะดำเนินการในปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๗ นอกจากงบประมาณจากส่วนกลางแล้วนั้นยังได้มีการนำงบประมาณจากงบพัฒนา
จังหวัดระยอง และงบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก มาใช้ในโครงการดังกล่าวอีกด้วย

๓. ปัญหาคุณภาพอากาศซึ่งเกิดจากฝุ่นละออง ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซไนโตรเจน
ไดออกไซด์ และสารอินทรีย์ระเหยง่าย นอกจากนั้นยังเกิดจากกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมการใช้
เชื้อเพลิงในภาคคมนาคมขนส่ง หรือการใช้ตัวทำละลายในกิจการต่าง ๆ กรมควบคุมมลพิษและนิคม
อุตสาหกรรมมาบตาพุดรวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองได้ร่วมกันตรวจสอบคุณภาพอากาศ โดยมี
สถานีของกรมควบคุมมลพิษประจำอยู่
บริเวณรอบนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด
และรอบพื้นที่ที่ถูกประกาศให้เป็นเขต
ควบคุมมลพิษ อีกทั้งยังมีการจัดรถ
เคลื่อนที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
ระยองเพื่อตรวจสอบคุณภาพอากาศ
ครอบคลุมทั้ง ๘ องค์การปกครองส่วน
ท้องถิ่น ผลจากการดำเนินงานดังกล่าว
พบว่า แม้ปริมาณฝุ่นละอองจะลดลง

แต่ปริมาณสารอินทรีย์ระเหยง่าย เช่น สารเบนซิน ยังคงมีปริมาณสูงอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลา
เร่งด่วนที่มีการจราจรหนาแน่น ตลอดจนยังมีการจัดทำแนวป้องกันพื้นที่ทั้งในและนอกนิคมอุตสาหกรรม
มาบตาพุด โดยปลูกต้นไม้เพื่อเป็นการลดฝุ่นละอองที่จะกระทบต่อชุมชนโดยรอบ นอกเหนือไปจากนั้นยังม
ีการดำเนินโครงการรณรงค์ชาวสวนเขียวหรือธงธรรมบาลีสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะมอบให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมที่มี
การจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีส่วนร่วมกับชุมชน

๔. ปัญหาคุณภาพน้ำในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งมีคลองขากหมากรับน้ำทิ้งของโรงงาน
ต่าง ๆ ในพื้นที่นิคม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้มีการกำหนดคุณภาพน้ำที่จะทิ้งออกมา
โดยโรงงานแต่ละแห่งจะต้องติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำแบบออนไลน์เชื่อมโยงข้อมูลมายังศูนย์เฝ้าระวัง
คุณภาพน้ำและมีสถานีวัดคุณภาพน้ำใน
คลองขากหมาก ทั้งต้นคลองและท้าย
คลองก่อนทิ้งลงสู่ทะเล นอกจากนั้น
บริเวณท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุดยังมี
สถานีวัดน้ำอัตโนมัติอีก ๑ สถานี
ซึ่งเป็นระบบที่ทำงานแบบออนไลน์และ
แสดงผลเป็นปัจจุบัน ตลอดจนได้สุ่ม
ตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งของโรงงาน
อุตสาหกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ของนิคม
เป็นประจำทุกสัปดาห์

๕. ปัญหาสุขภาพของประชาชนที่อยู่ในเขตควบคุมมลพิษพบว่า ประชาชนเป็นโรคมะเร็งตับ มะเร็งหลอดอาหาร และมะเร็งปอด ซึ่งหน่วยงานทางด้านสาธารณสุขได้มีการเพิ่มจำนวนเตียง ในสถานพยาบาลให้มากขึ้น เพื่อรองรับผู้ป่วยแต่ยังติดขัดเรื่องงบประมาณ และในปัจจุบันกำลังดำเนินการ รวบรวมฐานข้อมูลของสารเคมีที่อาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ๑๐ อันดับแรกในแต่ละโรงงานมาเก็บเป็น ฐานข้อมูลของโรงพยาบาลเพื่อจะได้นำเอาข้อมูลสารเคมีที่จัดเก็บไว้มาใช้ได้อย่างทันท่วงที เมื่อเกิด เหตุการณ์รั่วไหลของสารเคมีจากโรงงานเหล่านั้น

หลังจากที่คณะกรรมการได้รับฟังข้อมูลข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และได้ร่วม อภิปรายและแลกเปลี่ยนความเห็นกันอย่างกว้างขวางแล้วนั้น ที่ประชุมได้มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖ ควรดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องจากงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ในแต่ละปีมีจำนวนไม่เพียงพอ จังหวัดระยองจึงควรนำงบประมาณของจังหวัดในส่วนของงบกลางมาช่วย สนับสนุน และรัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนแต่ละโครงการมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การนำ แผนปฏิบัติการข้างต้นไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การดำเนินการตามแผนงานโครงการต่าง ๆ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ ได้รับทราบเพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้โรงงานและชุมชนอยู่ร่วมกันได้ อย่างยั่งยืน

การเดินทางไปศึกษาดูงานของคณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริม
อุตสาหกรรมฮาลาล ในคณะกรรมการการอุตสาหกรรมสภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง มาตรฐานและการบริการฮาลาลเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาลของไทย
ในวันอังคารที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ณ โรงแรมเดอะแกรนด์ เฮอริเทจ เรสซิเดนซ์ กรุงเทพมหานคร
และโรงงาน บริษัท ไอบีเอฟ ฮาลาลฟู้ดจำกัด จังหวัดสมุทรปราการ

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงาน

๑. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายอัปดุลการิม เต็งระกีน	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓. นายปรัชญา นิมิวิเศษ	โฆษกคณะอนุกรรมการ
๔. นายวิวัฒน์ สาระศาลิน	โฆษกคณะอนุกรรมการ
๕. นายมีชัย ภัทรเปรมเจริญ	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
๖. นายโดม ฌอนอมบุรณ์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๗. นายพงษ์ศักดิ์ ฉายสุวรรณ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๘. นายอภิชาติ รัตตสาร	อนุกรรมการ
๙. นายอิศรา ศานติศาสน์	อนุกรรมการ
๑๐. รองศาสตราจารย์ปรกรณ์ ปรียากร	ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ
๑๑. นายวชิร สัตถะพร	ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ
๑๒. นายสุเมธี สิ้นหยกแดง	ผู้ติดตาม
๑๓. นายประยูร ลีลังามวงศา	ผู้ติดตาม
๑๔. นายพิศณุ พลพีชน์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๑๕. นางสาวอรยานี คัมรักษา	วิทยากรชำนาญการ
๑๖. นางสาวณิชาพัฒน์ อารีโชติอนันต์	นิติกรปฏิบัติการ
๑๗. นางสาวพัชรา พวงประโคน	นิติกรปฏิบัติการ

ผลการเดินทางศึกษาดูงาน

ตามที่คณะกรรมการการอุตสาหกรรมได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการศึกษาแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลขึ้น เพื่อศึกษาแนวทางในการสนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลทั้งการส่งออกในประเทศ และต่างประเทศ ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการสร้างงาน สร้างรายได้ และส่งผลดีต่อภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการดำเนินการตามบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ ในการศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลของประเทศไทย คณะอนุกรรมการจึงมีมติเดินทางไป

ศึกษาดูงานและรับฟังบรรยายสรุปเรื่อง “มาตรฐานและการบริการฮาลาลเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาลของไทย” จากผู้บริหารโรงแรมเดอะแกรนด์ เฮริเทจ เรสซิเดนซ์ กรุงเทพมหานคร

Economic Community : AEC) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้
หลังจากนั้นคณะอนุกรรมการได้เดินทางไปเยี่ยมชมและร่วมรับฟังบรรยายสรุปเรื่อง “มาตรฐานและการบริการฮาลาลเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาลของไทย” จากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของบริษัทไอบีเอฟ ฮาลาลฟู้ด จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทผู้นำในการผลิตอาหารตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามจากผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจะมีการจัดเตรียมวัตถุดิบที่มีคุณภาพมาตรฐานพร้อมตามหลักการอิสลามสำหรับการทำอาหารควบคู่กับการควบคุมคุณภาพจากหน่วยงาน HACCP และ GMP ที่ทำให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจในผลิตภัณฑ์ยิ่งขึ้น

ปัญหาและอุปสรรค

จากการเยี่ยมชมผู้ประกอบการทั้งสองแห่งแล้วไม่พบปัญหาหรืออุปสรรคใด แต่เพื่อให้ระบบอุตสาหกรรมฮาลาลเกิดการพัฒนาอย่างเข้มแข็งซึ่งปัจจุบันผลิตภัณฑ์ฮาลาลในปัจจุบันมีทั้งประเภทอาหารและการบริการ ล้วนแล้วแต่เป็นช่องทางหลักในการนำรายได้เข้าสู่ประเทศทั้งสิ้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เล็งเห็นว่า สิ่ง que กระทบต่ออุตสาหกรรมฮาลาลโดยตรง คือ เรื่องมาตรฐานผลิตภัณฑ์ฮาลาลและการ

โรงแรมแห่งนี้มีการบริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศอาเซียน กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง สถานทูตกลุ่มประเทศมุสลิม มุสลิมจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มสถาบันการศึกษา องค์กรมุสลิม และองค์กรทั่วไป โดยยึดหลักการในการให้บริการฮาลาลที่สอดคล้องกับหลักการของศาสนา คาดว่าในอนาคตจะเป็นศูนย์กลางที่พักร (HUB) ในประเทศไทยของกลุ่มประเทศอาเซียนตามข้อตกลงความร่วมมือของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asia

ขอให้เครื่องหมายรับรองฮาลาลที่ผู้ประกอบการบางรายมิได้ตระหนักถึงความสำคัญในทุกขั้นตอน กระบวนการผลิตให้มีความถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม และปราศจากสิ่งต้องห้าม (ฮาลาล) ในอาหาร รวมทั้งมิได้ดำเนินการตามกระบวนการขอรับรองและการขอให้เครื่องหมายรับรองฮาลาลอย่างถูกต้อง จึงส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์ฮาลาลจากประเทศไทยโดยตรง

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะจากคณะอนุกรรมการ

หลังจากที่คณะอนุกรรมการได้เข้าเยี่ยมชมสถานประกอบการทั้งสองแห่งแล้วมีความเห็นว่า ด้วยระบบการรับรองมาตรฐานฮาลาลของไทยยังขาดแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกัน รวมทั้งยังไม่มีข้อกำหนด บทบาทที่ชัดเจนและการถ่วงดุลกันของหน่วยงานรับรอง หน่วยงานตรวจสอบ และหน่วยงานสนับสนุน ที่จะทำให้การพัฒนาธุรกิจฮาลาลมีประสิทธิภาพมากขึ้นในทางปฏิบัติ ดังนั้น คณะอนุกรรมการจึงมี ข้อสังเกตว่าควรมีการออกกฎหมายด้านฮาลาลและคุ้มครองผู้บริโภคฮาลาล โดยเน้นกำหนดบทบาทของ หน่วยงานรับรอง หน่วยงานตรวจสอบและหน่วยงานสนับสนุนอย่างชัดเจน อีกทั้งควรจัดทำคู่มือแนว ปฏิบัติการรับรองตามมาตรฐานฮาลาลให้กับผู้ประกอบการมุสลิมรายใหม่ได้ทราบ ควบคู่กับการส่งเสริมการ ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของธุรกิจฮาลาลให้กับผู้ประกอบการในประเทศ ซึ่งจะมี ส่วนช่วยสร้างความเชื่อมั่นต่อสินค้าฮาลาลจากประเทศไทย และสิ่งที่ควรเร่งดำเนินการ คือ การเร่งจัดตั้ง องค์การบริหารจัดการเพื่อบูรณาการและพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลในภาพรวมของประเทศอย่างเป็นระบบ ครบวงจร โดยต้องศึกษาให้มีรูปแบบที่เหมาะสมกับประเทศไทยด้วย

การศึกษาดูงานต่างประเทศ
ของคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม
สภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๔

ระหว่างวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ – ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖

การเดินทางศึกษาดูงานต่างประเทศ
ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรม
คณะกรรมการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร
ณ สมาพันธรัฐสวิส และสาธารณรัฐฝรั่งเศส
ระหว่างวันที่ ๒๙ มิถุนายน ถึงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงาน

๑. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายธรา ปิตุเตชะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายโกศล ปัทมะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๖. พลตำรวจโท พัทธ์ชัย จารุสมบัติ	กรรมการที่ปรึกษา
๗. นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	กรรมการที่ปรึกษา
๘. นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ
๙. นายทาทายท เกียรติชูศักดิ์	กรรมการ
๑๐. นายประสาธ ตันประเสริฐ	เลขานุการคณะกรรมการ
๑๑. นายปกครอง ผาสุขยี่ด	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ
๑๒. นายสุทธิชัย ธรรมประมวล	ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการ
๑๓. นายพิศณุ พลพีชน์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๑๔. นายนิรันดร์ แสนสอน	นิติกรปฏิบัติการ
๑๕. นางอรุณณัฐรี เจิ้งที	ผู้ติดตามหมายเลข ๓
๑๖. นางสาวลินดา โอสถาวรนนท์	ผู้ติดตามหมายเลข ๕
๑๗. นางปริศนา งามสมภาค	ผู้ติดตามหมายเลข ๗
๑๘. นางชนิดา งามพิเชษฐ์	ผู้ติดตามหมายเลข ๘
๑๙. นางศิริมนต์ เกียรติชูศักดิ์	ผู้ติดตามหมายเลข ๙

ผลการเดินทางไปศึกษาดูงาน

จากสถานการณ์ปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาและเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว รวมถึงภาคส่วนอุตสาหกรรมที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ เป็นจำนวนมากเพื่อนำมาซึ่งการพัฒนากระบวนการผลิตให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน อีกทั้งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างสูงสุด

แต่ในขณะเดียวกันการพัฒนาอุตสาหกรรม ก็มีข้อจำกัดเกี่ยวกับองค์ความรู้ของภาคประชาชนและขอบเขตของการพัฒนาซึ่งเน้นการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ส่วนอุตสาหกรรมขนาดย่อมยังไม่มี การส่งเสริมที่ดีพอ

การเสริมสร้าง ความรู้ ความเข้าใจด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ควรส่งเสริมและผลักดันให้มีการถ่ายทอด ความรู้ ความเข้าใจถึงกระบวนการผลิตและการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม พร้อมทั้งเป็นช่องทางในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใน การส่งเสริมผลักดันภาคอุตสาหกรรม และเทคโนโลยี ดังนั้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาภาคธุรกิจอุตสาหกรรม อย่างเป็นรูปธรรม คณะกรรมการจึงได้จัดโครงการเดินทางไปศึกษาดูงานเพื่อศึกษากระบวนการผลิต และการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ณ สมาพันธรัฐสวิส และสาธารณรัฐฝรั่งเศสซึ่งเป็นประเทศที่มีอัตราการเจริญเติบโตทั้งภาคเศรษฐกิจ และภาคอุตสาหกรรมเจริญก้าวหน้า อาทิเช่น อุตสาหกรรมพลาสติก อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ อุตสาหกรรมด้านอื่น ๆ

เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อนำความรู้แนวทางวิทยาการสมัยใหม่ และวิธีการแก้ปัญหาในการดำเนินธุรกิจภาคอุตสาหกรรม การประกอบกิจการของผู้ประกอบการต่าง ๆ รวมถึงการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ ภายในประเทศอย่างเหมาะสม อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาธุรกิจภาคอุตสาหกรรมในประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

ศึกษาดูงาน ณ สมาพันธรัฐสวิส

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ คณะเดินทางพร้อมกันที่ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา และออกเดินทางจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG ๙๗๐ เวลา ๐๐.๓๐ นาฬิกา ของวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ เดินทางถึงสนามบินนครซูริค สมาพันธรัฐสวิส เวลา ๐๗.๓๐ นาฬิกา ซึ่งคณะเดินทางได้ศึกษาสภาพบ้านเมือง และความเป็นอยู่ของสมาพันธรัฐสวิสโดยสภาพส่วนใหญ่มีความเจริญรุ่งเรืองบ้านเมืองเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม ขณะที่คณะกรรมการเดินทางไปถึงนั้น สภาพอากาศเป็นช่วงฤดูร้อนและมีฝนตกบ้างทั่วไป

ศึกษาดูงาน ณ บริษัท Fragonard Parfumeur กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส

วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา คณะกรรมการการอุตสาหกรรมได้เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ บริษัท Fragonard Parfumeur ตั้งอยู่ที่เลขที่ ๙ Rue Scribe เขต ๙ กรุงปารีส เมื่อคณะกรรมการไปถึงได้รับการต้อนรับจากเจ้าหน้าที่ของบริษัทและได้รับฟังการบรรยายสรุปถึงความเป็นมาของบริษัทที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานในการผลิตน้ำหอม และขั้นตอนในการผลิตน้ำหอม รวมทั้งการจำหน่ายน้ำหอมให้เป็นที่ยอมรับจากประชาชนทั่วโลก

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. จากการเยี่ยมชมและทัศนศึกษาจะเห็นได้ว่า สมาพันธรัฐสวิส สามารถนำจุดเด่นหรือศักยภาพของตนเองมาใช้ได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นความงดงามของธรรมชาติอากาศที่บริสุทธิ์การตกแต่งบ้านเรือนด้วยระบบผังเมืองที่ดี ดูสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย ทำให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปถึงรู้สึกดี มีความสุขใจ เมื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ดีสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้แล้ว สิ่งหนึ่งที่นักท่องเที่ยวต้องซื้อกลับไป เพื่อเป็นของที่ระลึกหรือของฝาก นั่นคือ นาฬิกา ที่ผลิตในสมาพันธรัฐสวิสเป็นนาฬิกาที่มีชื่อเสียงมาก ราคาสูง สามารถทำรายได้ให้กับสมาพันธรัฐสวิสมาก

๒. ในสาธารณรัฐฝรั่งเศสนั้น ตั้งแต่อดีตการใช้น้ำหอมนั้นมีการใช้กันมานานมากซึ่งส่วนมากเริ่มมาจากในพระราชสำนักหรือขุนนาง น้ำหอมเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของคนสมัยนั้น ไม่ว่าจะเป็นในพิธีทางศาสนาหรือการชำระล้างร่างกาย โดยการทำน้ำหอมนั้นเป็นการนำวัสดุหรือเปลือกไม้ ใบไม้มาอบ หรือเผาเพื่อให้เกิดกลิ่น กระจายไปรอบ ๆ บริเวณ ซึ่งทำให้บรรยากาศดี ทำให้มีการผลิตน้ำหอมโดยมีการค้นคว้าหรือนำวัสดุทางธรรมชาติมาปรับปรุงหากกลิ่นใหม่ ๆ มาใช้กันอย่างแพร่หลายจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

สำหรับประเทศไทยก็มีการใช้น้ำหอมมาตั้งแต่อดีตกาล โดยเฉพาะในพระราชวังที่มีการนำวัสดุที่เป็นเปลือกไม้ ดอกไม้ หรือแม้แต่ยางไม้มาแช่น้ำ การอบ และการสกัดน้ำหอม ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาั้นเทคนิคและวิธีการสกัดนั้นจะเก็บไว้เฉพาะไม่ค่อยมีการสอนหรือสืบทอดการผลิตให้คนรุ่นหลัง นอกจากจะเป็นลูกหลานในตระกูลเท่านั้น ทำให้วิธีการผลิตน้ำหอมน้ำอบไทย ไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควร ซึ่งถ้ามีการสนับสนุนและให้คำแนะนำที่ถูกต้อง ทั้งทางด้านเทคนิคการผลิต การใช้วัตถุดิบการบรรจุหีบห่อที่ดึงดูดใจมีความทันสมัยแบบสากล รวมทั้งส่งเสริมตลาดการค้าต่างประเทศเป็นการนำน้ำหอมไทยสู่สากลอาจทำให้น้ำหอมไทยได้รับความนิยมทัดเทียมกับต่างประเทศได้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเดินทางไปศึกษาดูงาน

๑. สามารถนำหลักการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม และระบบการควบคุมการผลิตตลอดจนแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจภาคอุตสาหกรรมมาปรับใช้ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศ

๒. ก่อให้เกิดความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดีระหว่างไทยกับสมาพันธรัฐสวิส และสาธารณรัฐฝรั่งเศส

การเดินทางศึกษาดูงานต่างประเทศ
เพื่อการพัฒนาและเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม
คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร
ณ ประเทศญี่ปุ่น
ระหว่างวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงาน

๑. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	ประธานคณะกรรมการการ
๒. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	รองประธานคณะกรรมการการ คนที่หนึ่ง
๓. นายธรา ปิตุเตชะ	รองประธานคณะกรรมการการ คนที่สอง
๔. นายโกศล ปัทมะ	รองประธานคณะกรรมการการ คนที่ห้า
๕. นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	กรรมการที่ปรึกษา
๖. พลตำรวจโท พัทธ์ จารุสมบัติ	กรรมการที่ปรึกษา
๗. นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	กรรมการที่ปรึกษา
๘. นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการการ
๙. นายทนายท เกียรติชูศักดิ์	กรรมการ
๑๐. นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการ คนที่หนึ่ง
๑๑. นายปกครอง ผาสุขยัต	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการ
๑๒. นายสุทธิชัย ธรรมประมวล	ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมการการ
๑๓. นายพิศณุ พลพิษณุ	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๑๔. นางสาวอรยานี คุ่มรักษา	วิทยากรปฏิบัติการ
๑๕. นายพงศกร สุขชื่น	นิติกรปฏิบัติการ
๑๖. นางสาวพัชรา พวงประโคน	นิติกรปฏิบัติการ
๑๗. นางสาวอดิสร พรหมจารี	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
๑๘. นางสาวกุสุมา ร้อยแก้ว	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน
๑๙. นางอรุณณัฐรี เจ้งที	ผู้ติดตามหมายเลข ๓
๒๐. นางสาวลินดา ไอสถาวรนนท์	ผู้ติดตามหมายเลข ๔
๒๑. นางวรวรรณ บรรณวัฒน์	ผู้ติดตามหมายเลข ๕
๒๒. นางศิริรัตน์ จารุสมบัติ	ผู้ติดตามหมายเลข ๖
๒๓. นายประสิทธิ์ ยันตะพานิช	ผู้ติดตามหมายเลข ๖
๒๔. นางชนิดา งามพิเชษฐ์	ผู้ติดตามหมายเลข ๘

ผลการเดินทางไปศึกษาดูงาน

การเดินทางไปศึกษาดูงานต่างประเทศของคณะกรรมการการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร
ระหว่างวันที่ ๒๗ กันยายน ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ณ ประเทศญี่ปุ่น เพื่อพิจารณาศึกษาด้าน
การพัฒนาและเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม เรื่อง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco Industry)

ในครั้งนี้ ได้กำหนดแนวทางและวัตถุประสงค์ของการศึกษาดูงานเพื่อศึกษาองค์ความรู้ และข้อมูลด้านการบริหารจัดการโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการของภาคอุตสาหกรรมในภาพรวมหาแนวทางและมาตรการที่เหมาะสมในการจัดการอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพื่อศึกษาดูงานระบบบริหารจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่

การเดินทางศึกษาดูงานในครั้งนี้ถือว่าได้ประโยชน์อย่างมาก เพราะสามารถนำหลักการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม และระบบการควบคุมการผลิต ตลอดจนแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจภาคอุตสาหกรรมมาปรับใช้ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศ เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน และก่อให้เกิดความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดีระหว่างไทยกับประเทศญี่ปุ่น

การเดินทางไปศึกษาดูงานด้านการพัฒนาและเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม เรื่อง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Eco Industry) คณะกรรมการการอุตสาหกรรมได้ศึกษาดูงานจากสถานประกอบการจำนวน ๒ แห่ง คือ บริษัท Tokyo Waterfront Recycle Power Co.,Ltd และ บริษัท JFE Steel เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งได้รับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับความเป็นมา แนวทาง ขั้นตอนการผลิต และการบริหารจัดการของบริษัท รวมทั้งเยี่ยมชมสถานที่ทั้ง ๒ แห่ง ทั้งนี้ ได้มอบให้นายยุทธกะ โทมิโอกะ เป็นล่ามแปลภาษาเพื่อสื่อสารในการศึกษาดูงานครั้งนี้ โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. บริษัท Tokyo Waterfront Recycle Power Co.,Ltd เป็นบริษัทที่ประกอบกิจการรับกำจัดกากอุตสาหกรรมและขยะทางการแพทย์ โดยอยู่ภายใต้โครงการ Tokyo Super Eco Town ในเขตโอดะ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นโครงการของรัฐบาลกรุงโตเกียวที่ต้องการจะบริหารจัดการของเสียที่เกิดขึ้นในชุมชนทั้งในภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน โดยนำของเสียดังกล่าวมาบำบัดและในขณะเดียวกันก็สามารถใช้ประโยชน์โดยการนำกลับมาใช้ใหม่ในรูปพลังงาน วัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทั้งนี้ โครงการ Tokyo Super Eco Town มีการกำจัดขยะของเสียอุตสาหกรรม รีไซเคิลขยะพลาสติกและขยะอุตสาหกรรมทางการแพทย์ซึ่งเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า รีไซเคิลอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และรีไซเคิลเศษอาหารโดยการหมักก๊าซมีเทนรีไซเคิล

บริษัทประกอบกิจการตั้งแต่ ปี ค.ศ. ๒๐๐๖ (พ.ศ. ๒๕๔๙) โดยตั้งอยู่ใกล้กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เป็นบริษัทที่รับกำจัดขยะที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ ซึ่งสามารถกำจัดขยะได้ประมาณ ๕๕๐ ตันต่อวัน โดยคิดเป็นจำนวน ๑ ใน ๓ ของปริมาณขยะพลาสติกในกรุงโตเกียว ซึ่งบริษัทจะนำขยะที่ได้มาผ่านกระบวนการรีไซเคิล ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นอะลูมิเนียม หรือเหล็ก เป็นต้น กระบวนการในการกำจัดขยะอุตสาหกรรมนั้น บริษัทจะนำไปเผาที่โรงงาน โดยเผาที่เตาหลอม ซึ่งมีอุณหภูมิในการหลอมที่ ๖๐๐ องศาเซลเซียส เมื่อเผาได้จะเกิดเป็นแก๊ส จากนั้นจะทำการคัดเลือกเหล็กกับอะลูมิเนียมที่ถูกเผาแล้วนำไปละลาย โดยใช้

อุณหภูมิในการละลายที่ ๑๕๐ องศาเซลเซียส ความร้อนที่เกิดจากการเผาขยะ จะนำไปใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า โดยผลิตได้เฉลี่ยประมาณ ๑๕,๐๐๐ – ๑๖,๐๐๐ กิโลวัตต์ บริษัทนำกระแสไฟฟ้าที่ได้มาใช้ภายในบริษัท ประมาณ ๑ ใน ๓ ส่วนอีกจำนวน ๒ ใน ๓ นั้น บริษัทจะขายให้แก่ บริษัท TEPCO ซึ่งเป็นบริษัทที่ผลิตกระแสไฟฟ้าให้กรุงโตเกียวและเขตปริมณฑล บริษัทประกอบกิจการโดยมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และรัฐบาลญี่ปุ่นได้กำหนดมาตรฐานการดำเนินการไว้ ซึ่งบริษัทได้ประกอบกิจการโดยยกมาตรฐานให้สูงกว่าที่รัฐบาลกำหนดไว้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหามลพิษที่เกิดจากการเผาขยะอุตสาหกรรม ปัญหาขยะที่พบบ่อยและเป็นปัญหา คือ ขยะทางการแพทย์ ซึ่งเป็นขยะติดเชื้อ โดยขยะดังกล่าวมีการจำกัดเฉพาะให้ทำการกำจัดที่กรุงโตเกียว และการกำจัดนั้นต้องนำขยะมาใส่ในกล่องที่มีการจัดเตรียมไว้ แล้วเผาที่โรงงานตามขั้นตอนการดำเนินการต่อไป

บริษัทมีการลงทุนประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นเงินไทยประมาณ ๘,๐๐๐ ล้านบาท ผลิตกระแสไฟฟ้าได้ ๒๓ เมกะวัตต์ โดยขยะส่วนใหญ่บริษัทรับมากำจัดเพียงอย่างเดียว ไม่มีการเก็บขยะไว้ ค่าบำบัดขยะคิดเป็น ๓๐ บาทต่อกิโลกรัม หรือ คิดเป็นตันละ ๑๒,๐๐๐ บาท โดยตั้งแต่ก่อตั้งบริษัทมา ยังไม่มีการร้องเรียน เพราะก่อนก่อตั้งบริษัทนั้น ได้มีการหารือกับรัฐบาลญี่ปุ่น และมีการทำสัญญากันไว้

โดยบริษัทได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา จึงไม่มีปัญหาในการดำเนินงานแต่ประการใด ส่วนเรื่องการเก็บภาษีนั้น เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นไม่มีการคิดภาษีจากกากของเสียโดยตรง แต่จะคิดจากกำไรที่บริษัทประกอบกิจการได้เพียงอย่างเดียว หลังจากรับฟังบรรยายสรุปแล้วเสร็จคณะกรรมการได้เยี่ยมชมห้องปฏิบัติการจำลองกระบวนการจัดการกากอุตสาหกรรมภายในบริษัท

๒. บริษัท JFE Steel เป็นบริษัทอุตสาหกรรมผลิตเหล็ก ซึ่งจัดอยู่ในอันดับ ๒ ของประเทศญี่ปุ่นและอันดับ ๓ ของโลก โรงงานของบริษัท JFE Steel ที่คณะกรรมการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร เดินทางไปศึกษาดูงานในครั้งนี้ เป็นโรงงานที่ตั้งอยู่ที่เมืองชิบะ (Shiba) อยู่บริเวณอ่าวโตเกียว และห่างจากเมืองโตเกียวโดยการโดยสารรถไฟใช้ระยะเวลาประมาณ ๔๐ นาที โดยเมืองชิบะเป็นเขตอุตสาหกรรมของประเทศญี่ปุ่น การประกอบกิจการที่ชิบะเป็นการผลิตเหล็กที่มีคุณภาพสูงซึ่งมีได้จำกัดเฉพาะการใช้ในภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่ยังใช้ผลิตสินค้าที่มีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวันของมนุษย์อีกด้วย โรงงานของบริษัทที่เมืองชิบะนี้มีพื้นที่ ๓ ส่วน คือ ส่วนแรก East Plant มีเนื้อที่ประมาณ ๒.๐๕ ล้านตารางกิโลเมตร ส่วนที่สอง West Plant มีเนื้อที่ประมาณ ๓.๙๑ ล้านตารางกิโลเมตร และส่วนสุดท้าย Oihamma Area มีเนื้อที่ประมาณ ๑.๖๙ ล้านตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งสิ้นแล้วประมาณ ๗.๖ ล้านตารางกิโลเมตร

โรงงานของบริษัท JFE Steel ที่ชิบะเป็นโรงงานที่ประกอบการเกี่ยวกับการหลอมโลหะ ทั้งประเภทเหล็กกล้าทั่วไป สแตนเลส เหล็กสำหรับผลิตกระป๋อง เหล็กกล้าสำหรับผลิตรถยนต์ และเหล็กที่ใช้ทำท่อขนส่งที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาดใหญ่ การขนส่งสินค้าของบริษัทใช้ทางเรือ โดยมีท่าเรือของบริษัทเพื่อรองรับการส่งออก มีกำลังการผลิต ๔ ล้านตันต่อปี คิดเป็นร้อยละ ๐.๔ ของการผลิตเหล็กทั่วโลก บริษัท JFE Steel

มีความสัมพันธ์กับประเทศไทยยาวนาน บริษัทมีสำนักงานในประเทศไทยตั้งอยู่บริเวณถนนพระรามที่ ๔ และกำลังก่อสร้างโรงงานที่จังหวัดระยอง โดยโรงงานที่จังหวัดระยองจะนำเหล็กจากประเทศญี่ปุ่นมาแปรรูปเพื่อส่งให้กับโรงงานผลิตรถยนต์ในประเทศไทย และจะดำเนินการลงทุนในจังหวัดสมุทรปราการในอนาคต

มาตรการในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมด้านอากาศ ซึ่งโรงงานติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันฝุ่นโดยใช้ไฟฟ้า และดำเนินการควบคุมค่าสารอินทรีย์ระเหย (VOCs = Volatile Organic Compounds) และกรณีของเตาถ่านโค้กได้ดำเนินการควบคุมการประกอบการของโรงงานที่ชิบะประกอบการมาแล้วกว่า ๖๐ ปี โดยโรงงานตั้งอยู่ใกล้แหล่งน้ำ แหล่งชุมชน และอยู่ติดกับทางสรรพสินค้า เมืองชิบะมีประชากรประมาณ ๑ ล้านคน ดังนั้น การประกอบการของบริษัทจึงมีการเอาใจใส่ต่อสิ่งแวดล้อมอย่างดี โรงงานที่ชิบะได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาเยี่ยมชมโรงงานประมาณปีละ ๒๗,๐๐๐ คน พนักงานของโรงงานได้ลงพื้นที่เยี่ยมชมชุมชนเพื่อให้ความรู้แก่เยาวชน และในแต่ละปีโรงงานจะจัดเทศกาล JFE Shiba ซึ่งมีประชาชนเข้าร่วมในแต่ละปีไม่ต่ำกว่า ๔๐,๐๐๐ คน นอกจากนั้นโรงงานยังประกอบกิจการด้วยความเปิดเผยและโปร่งใส มีระบบควบคุมและตรวจสอบสิ่งแวดล้อมตลอด ๒๔ ชั่วโมงโดยจะแสดงข้อมูลเกี่ยวกับค่ามาตรฐานทางสิ่งแวดล้อมแบบ Real Time พร้อมให้ประชาชนในพื้นที่สามารถเข้าถึงข้อมูลเหล่านี้ได้ตลอดเวลาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตทำให้ประชาชนรอบ ๆ โรงงานอยู่อาศัยด้วยความสบายใจ นอกจากนั้นโรงงานยังอาศัยความร่วมมือกับท้องถิ่นคือ จังหวัดชิบะ ในการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

ประเทศญี่ปุ่นสามารถนำจุดเด่นหรือศักยภาพของตนเองมาใช้ได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงการ Tokyo Super Eco Town ซึ่งเป็นโครงการที่เน้นในเรื่องของการดูแลสิ่งแวดล้อม มีการบริหารจัดการของเสียที่เกิดขึ้นในชุมชนทั้งภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน โดยการนำของเสียดังกล่าวมาบำบัดและในขณะเดียวกันก็สามารถใช้ประโยชน์โดยการนำกลับมาใช้ใหม่ในรูปพลังงาน และอุตสาหกรรมเหล็กต้นน้ำก็เป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญเช่นกัน ประเทศไทยควรมีการสนับสนุนอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดเป็นอุตสาหกรรมเหล็กอย่างครบวงจร

ทิศทางของอุตสาหกรรมเหล็กต้นน้ำในประเทศไทย อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าถือว่าเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เฟอร์นิเจอร์ อาหารกระป๋อง (บรรจุภัณฑ์) เครื่องจักรกล และอุตสาหกรรมก่อสร้าง เป็นต้น และจากภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศที่มีการฟื้นตัวขึ้นทั้งธุรกิจภาคก่อสร้างและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ บรรจุภัณฑ์ เป็นต้น ทำให้ความต้องการใช้เหล็กในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยผลิตภัณฑ์เหล็กกำลังสำเร็จรูปซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตเหล็กมีการขยายตัวมากที่สุดรองลงมาคือเหล็กแผ่นเคลือบชนิดอื่น ๆ เหล็กแผ่นรีดร้อน รวมทั้งความต้องการใช้ของอุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศและการส่งออกที่เพิ่มมากขึ้นจึงทำให้อุตสาหกรรมเหล็กมีการใช้พลังงานที่เพิ่มสูงขึ้น

ปริมาณความต้องการใช้ภายในประเทศมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีแนวโน้มที่ลดลงโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมก่อสร้างและอุตสาหกรรมรถยนต์ รวมทั้งการผลิตเหล็กที่มุ่งเน้นในเรื่องของการก่อสร้างลดลงร้อยละ ๖๐ ซึ่งสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าคาดการณ์ว่าแนวโน้มตลาดการค้าเหล็กในประเทศจะดีขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นของโครงการเมกะโปรเจกต์และอุตสาหกรรมก่อสร้าง แต่อย่างไรก็ตามต้องพิจารณาสถานการณ์อื่น ๆ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าในไทยยังไม่มีผู้ผลิตครบวงจรโดยจะมีเพียงผลิตภัณฑ์เหล็กอุตสาหกรรมกลางน้ำและอุตสาหกรรมปลายน้ำเท่านั้น โดยการส่งออกในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้ามีแนวโน้มลดลงโดยเฉพาะตลาดหลัก คือ ประเทศอินเดีย สหรัฐอเมริกา และตลาดใหม่ที่สามารถส่งออก ได้แก่ ประเทศซาอุดีอาระเบีย เวียดนาม อินдия และมีการคาดการณ์ว่าในอนาคตจะมีการนำเข้าเหล็กชนิดต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเพราะปริมาณเหล็กคงคลังในประเทศไทยยังมีไม่มาก เนื่องจากไม่มีการกักตุนรวมทั้งมีกำลังการผลิตน้อยและขาดการส่งเสริมจากภาครัฐตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำอย่างเป็นระบบ

แนวโน้มของอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าไทย ภาวะอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้ามีแนวโน้มว่าจะทรงตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจโลกตลอดจนมาตรการเพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศของภาครัฐ เช่น มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (AD/CVD) และการสนับสนุนให้มีการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี (NTBs) เช่น มาตรการตรวจสอบมาตรฐานการนำเข้าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นการปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศและทำให้อุตสาหกรรมต่อเนื่องต่าง ๆ ที่ใช้เหล็กเป็นวัตถุดิบใช้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานและยังเป็นการสนับสนุนให้ผู้ผลิตเหล็กในประเทศพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ตนเองต่อเนื่อง

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะยังไม่มีการผลิตเหล็กขั้นต้นในระดับอุตสาหกรรม แต่ก็นับว่าเป็นอุตสาหกรรมที่น่าจับตามอง เนื่องจากเป็นโครงการที่มีความสำคัญ และจำเป็นต้องเกิดขึ้นภายใต้การสนับสนุนและการผลักดันจากภาครัฐเพื่อให้คุ้มค่ากับการลงทุนซึ่งจะทำให้อุตสาหกรรมเหล็กในประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมแบบครบวงจรต่อไป

การเดินทางศึกษาดูงานในครั้งนี้ จึงมีเป้าหมายเพื่อรับทราบข้อมูลและภาพรวมของกิจการในด้านต่าง ๆ เพื่อนำองค์ความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานของคณะกรรมการการอุตสาหกรรม ตลอดจนเสนอแนะแนวทางในการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมแบบบูรณาการ เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ในการเดินทางไปศึกษาดูงานให้กับประชาชน และผู้สนใจและเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหาภาคอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

การเดินทางศึกษาดูงานต่างประเทศ
เรื่อง การพัฒนาและเจรจาธุรกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรม : เทคโนโลยีสมัยใหม่
กับการพัฒนาอุตสาหกรรม
คณะกรรมการการอุตสาหกรรม สถาผู้แทนราษฎร
ณ สาธารณรัฐเกาหลี
ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖

รายชื่อคณะเดินทางศึกษาดูงาน

๑. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายธรา ปิตุเตชะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายโกศล ปัทมะ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๕. พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	กรรมการที่ปรึกษา
๖. นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	กรรมการที่ปรึกษา
๗. นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	กรรมการ
๘. นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ
๙. นายประสาธน์ ตันประเสริฐ	เลขานุการคณะกรรมการ
๑๐. นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑๑. นายอัฒลการิม เต็งระกินา	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๑๒. นายนิรันดร์ แสนสอน	นิติกรปฏิบัติการ
๑๓. นายพงศกร สุขชื่น	นิติกรปฏิบัติการ
๑๔. นางสาวพัชรา พวงประโคน	นิติกรปฏิบัติการ
๑๕. นางเต็มศิริ ชาญนุกูล	ผู้ติดตามหมายเลข ๑
๑๖. นางอรุณณัฐรี เจ้งที	ผู้ติดตามหมายเลข ๓
๑๗. นางสาวลินดา โอสธารนนท์	ผู้ติดตามหมายเลข ๔
๑๘. นางศิริรัตน์ จารุสมบัติ	ผู้ติดตามหมายเลข ๕
๑๙. ร้อยตำรวจตรี ประสิทธิ์ ยันตะพานิช	ผู้ติดตามหมายเลข ๕
๒๐. นางสาวกฤตพร จารุสมบัติ	ผู้ติดตามหมายเลข ๕
๒๑. นางชนิดา งามพิเชษฐ์	ผู้ติดตามหมายเลข ๘

ผลการเดินทางศึกษาดูงาน

ในการเดินทางศึกษาดูงานครั้งนี้ คณะกรรมการได้กำหนดการเดินทางศึกษาดูงานต่างประเทศ ณ สาธารณรัฐเกาหลี โดยเห็นว่าสาธารณรัฐเกาหลีเป็นประเทศที่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการประกอบการอุตสาหกรรมทั้งภาคการผลิตและภาคขนส่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถนำมา

ประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของไทย โดยเดินทางศึกษาดูงานครั้งนี้ คณะกรรมการการได้ศึกษาดูงาน จำนวน ๒ แห่ง คือ บริษัท Korea Rail Corporation หรือ Korail ณ สำนักงานใหญ่ เมืองแดจอง เพื่อศึกษาถึงระบบรถไฟความเร็วสูงและศูนย์เทคโนโลยี Samsung D'light ของบริษัทซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด ณ กรุงโซล เพื่อศึกษาถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จะพัฒนาให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

๑. บริษัท Korea Rail Corporation หรือ Korail

คณะกรรมการการและคณะได้ทดลองเดินทางโดยสารรถไฟความเร็วสูง KTX (Korea Train Express) จากกรุงโซลไปยังสำนักงานใหญ่ของ Korail ณ เมืองแดจอง ซึ่งมีระยะทางประมาณ ๑๖๐ กิโลเมตรใช้เวลาเดินทางประมาณ ๕๐ นาที เท่านั้น เมื่อเดินทางถึงสำนักงานใหญ่ของ Korail ณ เมืองแดจอง คณะกรรมการการได้รับการต้อนรับจากผู้บริหารระดับสูงของ Korail และฟังบรรยายสรุปถึงประวัติความเป็นมา ตลอดจนการให้บริการรถไฟความเร็วสูง ซึ่ง Korail เป็นผู้นำด้านการขนส่งโดยสารทางรถไฟของสาธารณรัฐเกาหลีและมุ่งสร้างความสะดวกสบายให้กับผู้โดยสาร ให้ได้รับความสะดวกปลอดภัย รวดเร็ว ส่งเสริมวัฒนธรรมในการเดินทางไปพักผ่อนยังเมืองต่างๆ และยังคงความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการการได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้บริหารของ Korail

และคณะผู้บรรยายในประเด็นที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบ ผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินการและแนวทางการแก้ไขปัญหา หลังจากได้รับฟังการบรรยายสรุปแล้ว คณะกรรมการการยังได้เข้าศึกษาดูงานระบบการทำงานในห้องควบคุมระบบรถไฟความเร็วสูง และบรรยากาศการทำงานของเจ้าหน้าที่ของ Korail และเดินทางกลับกรุงโซล โดยใช้รถไฟความเร็วสูง KTX

๒. ศูนย์เทคโนโลยี Samsung D'light

คณะกรรมการได้เดินทางไปศึกษาดูงานที่ศูนย์เทคโนโลยี Samsung D'Light โดยมีเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บริหารของศูนย์เทคโนโลยีคอยอำนวยความสะดวกในการบรรยายสรุปในรูปแบบ Presentation แสดงถึงวิวัฒนาการของ Samsung ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต จากนั้นได้พาคณะกรรมการเยี่ยมชมเทคโนโลยีต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น ๓ ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ ๑ เป็นชั้นที่แสดงถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้งานร่วมกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ของ Samsung

ชั้นที่ ๒ เป็นวิวัฒนาการของ Samsung และการจำลองการใช้ชีวิตยุคใหม่ เช่น ห้องโฮมเธียเตอร์ ห้องทำงานที่มีเทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้ เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ คอมพิวเตอร์ กล้องถ่ายรูป โทรทัศน์ โดยระบบไฟฟ้าทุกอย่างสามารถทำงานประสานกันทั้งหมด

ชั้นใต้ดิน เป็นส่วนที่แสดงผลภัณฑ์จาก Samsung อาทิเช่น โทรศัพท์ โทรทัศน์ กล้องถ่ายรูป และอื่น ๆ โดยสามารถทดลองใช้งานได้ นอกจากนี้ยังมีในส่วนของอุปกรณ์ต่าง ๆ อีกด้วย

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. หลังจากที่ได้คณะกรรมการได้รับฟังการบรรยายสรุปและทดลองโดยสารรถไฟความเร็วสูง KTX ของ Korail แล้ว คณะกรรมการเห็นว่า สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูงตามนโยบายของรัฐบาลไทยที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งในเรื่องของการบริหารจัดการ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกภายในรถไฟความเร็วสูง ตลอดจนการทำความเข้าใจกับประชาชนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของโครงการ เพื่อให้ประชาชนเกิดการยอมรับ และสนับสนุนโครงการดังกล่าว

๒. ศูนย์เทคโนโลยี Samsung D'light เป็นสถานที่ที่แสดงเทคโนโลยีและเปิดโอกาสให้ผู้เยี่ยมชมได้เรียนรู้ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่าง ๆ ในรูปแบบใหม่เป็นแหล่งรวมผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีของ Samsung ผู้ผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์รายใหญ่ของเกาหลี ซึ่งเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในประเทศไทยในปัจจุบัน การเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้สัมผัสทดลองใช้งานอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเต็มที่ จึงเป็นการเตรียมความพร้อมของประชาชนในการที่จะเรียนรู้ระบบต่าง ๆ เพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังช่วยให้ Samsung ได้เรียนรู้และทราบถึงความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น ในอันที่จะช่วยพัฒนาและผลิตเทคโนโลยีใหม่ ๆ ให้ตรงต่อความต้องการของผู้บริโภคสูงสุด

การสัมมนา

ของคณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม

สภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๔

ระหว่างวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ - ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖

การจัดสัมมนาของคณะกรรมการการการอุตสาหกรรม สถาผู้แทนราษฎร

จำนวน ๔๑ ครั้ง

๑. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ระหว่างวันเสาร์ที่ ๒๖ ถึง วันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ณ หอประชุมอำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง
๒. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ถึง วันศุกร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ณ ศาลาว่าการเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
๓. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๒ ถึง วันเสาร์ที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดนครราชสีมา
๔. การจัดสัมมนาเรื่อง “อุตสาหกรรมสีเขียวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อสร้างการยอมรับอุตสาหกรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๙ ถึง วันเสาร์ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ณ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
๕. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ในวันจันทร์ที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดยะลา
๖. การจัดสัมมนาเรื่อง “การส่งเสริมอาชีพการปลูกปาล์ม เพื่อการอุตสาหกรรม” ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๑๙ ถึง วันศุกร์ที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕ ณ เทิดไทรย์ฟาร์ม ตำบลวังใหญ่ อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย
๗. การจัดสัมมนาเรื่อง “เมืองอุตสาหกรรมน่าอยู่ สุวิทย์สิ่งแวดล้อม” ในวันเสาร์ที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดสมุทรปราการ
๘. การจัดสัมมนาเรื่อง “อุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน : เพื่อสร้างการยอมรับอุตสาหกรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน” ในวันเสาร์ที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ณ หอประชุมโรงเรียนสูงเนิน อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา
๙. การจัดสัมมนาเรื่อง “เมืองอุตสาหกรรมน่าอยู่ สุวิทย์สิ่งแวดล้อม” ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๒๐ ถึง วันจันทร์ที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดระยอง
๑๐. การจัดสัมมนาเรื่อง “การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นบ้านเชิงนิเวศ” ระหว่างวันเสาร์ที่ ๒๖ ถึง วันอาทิตย์ที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดนครราชสีมา
๑๑. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ในวันเสาร์ที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดยะลา
๑๒. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๕ ถึง วันอาทิตย์ที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ณ จังหวัดสกลนคร

๑๓. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ในวันอังคารที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดชลบุรี

๑๔. การจัดสัมมนาเรื่อง “อุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน : เพื่อสร้างการยอมรับอุตสาหกรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๐ ถึง วันเสาร์ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ หอประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลวังชัน อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์

๑๕. การจัดสัมมนาเรื่อง “พัฒนาการปลูกปาล์มน้ำมันเพื่อผลิตไบโอดีเซลเตรียมพร้อมรับ AEC” ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๒๓ ถึง วันศุกร์ที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ เทิดไทรย์ฟาร์ม ตำบลวังใหญ่ อำเภอสรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย

๑๖. การจัดสัมมนาเรื่อง “อุตสาหกรรมสีเขียวลดมลพิษเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” ในวันศุกร์ที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดฉะเชิงเทรา

๑๗. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน” ในวันอาทิตย์ที่ ๒๖ ถึง วันจันทร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ ตำบลหัวหวาย อำเภอดาคลี จังหวัดนครสวรรค์

๑๘. การจัดสัมมนาเรื่อง “ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายอย่างยั่งยืน” ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ ถึง วันศุกร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ จังหวัดนครราชสีมา

๑๙. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๔ กันยายน ถึง วันอาทิตย์ที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ ณ จังหวัดอุบลราชธานี

๒๐. การจัดสัมมนาเรื่อง “อุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน : เพื่อสร้างการยอมรับอุตสาหกรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน” ในวันอาทิตย์ที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๕ ณ จังหวัดตาก

๒๑. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ในวันศุกร์ที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ ณ กรุงเทพมหานคร

๒๒. การจัดสัมมนาเรื่อง “อุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน : เพื่อสร้างการยอมรับอุตสาหกรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๔ ถึง วันเสาร์ที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๕ ณ หอประชุมโรงเรียนรัฐราษฎร์รังสรรค์ อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา

๒๓. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร” ในวันเสาร์ที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๕ ณ จังหวัดสกลนคร

๒๔. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ในวันเสาร์ที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๕ ณ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

๒๕. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ในวันจันทร์ที่ ๑๗ ถึง วันอังคารที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ ณ จังหวัดนครราชสีมา

๒๖. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ในวันศุกร์ที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๕ ณ จังหวัดชลบุรี

๒๗. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๒๑ ถึง วันเสาร์ที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ ณ อำเภอชุมตาบง จังหวัดนครสวรรค์

๒๘. การจัดสัมมนาเรื่อง “เมืองอุตสาหกรรมน่าอยู่ สู่วิกฤตสิ่งแวดล้อม” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๒๑ กันยายน ถึง วันเสาร์ที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๕ ณ จังหวัดระยอง

๒๙. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)” ในวันอาทิตย์ที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๕ ณ จังหวัดสมุทรปราการ

๓๐. การจัดสัมมนาเรื่อง “ปลูกไม้ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง” ระหว่างวันจันทร์ที่ ๒๔ ถึง วันอังคารที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ณ จังหวัดสุโขทัย

๓๑. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปครบวงจร” วันพุธที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ณ จังหวัดสุโขทัย

๓๒. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๗ ถึง วันเสาร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ ณ จังหวัดนครราชสีมา

๓๓. การจัดสัมมนาเรื่อง การเตรียมความพร้อมของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๔ ถึง วันเสาร์ที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ ณ โรงแรม ชิตี้พาร์ค อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

๓๔. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปและพลังงานทดแทนจากผลผลิตทางการเกษตร” ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๔ ถึง วันศุกร์ที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ณ อำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา

๓๕. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปครบวงจร” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๒ ถึง วันเสาร์ที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จังหวัดนครสวรรค์

๓๖. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน” ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ณ จังหวัดชลบุรี

๓๗. การจัดสัมมนาเรื่อง “อุตสาหกรรมสีเขียวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อสร้างการยอมรับอุตสาหกรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน” ในวันจันทร์ที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ ณ จังหวัดสมุทรปราการ

๓๘. การจัดสัมมนาเรื่อง “การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปและพลังงานทดแทนจากผลผลิตทางการเกษตร” ในวันอาทิตย์ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ณ อำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา

๓๙. การจัดสัมมนาเรื่อง “การปรับตัวเพื่อรองรับภาคอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน” ในวันเสาร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ณ จังหวัดฉะเชิงเทรา

๔๐. การจัดสัมมนาเรื่อง “การแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม” ระหว่างวันศุกร์ที่ ๒๗ ถึง วันเสาร์ที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๖ ณ จังหวัดอุบลราชธานี

๔๑. การจัดสัมมนาเรื่อง “การปรับตัวเพื่อรองรับภาคอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน” ในวันเสาร์ที่ ๒๘ กันยายน ๕๖ ณ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

คณะกรรมการการอุตสาหกรรม
สภาผู้แทนราษฎร

การจัดสัมมนา เรื่อง พัฒนาการปลูกปาล์มน้ำมัน
เพื่อผลิตไบโอดีเซล เตรียมพร้อมรับ AEC
ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ ๒๓ ถึง วันศุกร์ที่ ๒๔
สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ เทิดไท้ฟาร์ม ตำบลวังใหญ่
อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย

คณะกรรมการการอุตสาหกรรม
สภาผู้แทนราษฎร

การจัดสัมมนา เรื่อง การพัฒนาอุตสาหกรรม
พลังงานทดแทนเพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงาน
ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๒๖ ถึง วันจันทร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕
ณ ตำบลหัวหวาย อำเภอตากลี
จังหวัดนครสวรรค์

คณะกรรมการการอุตสาหกรรม
สภาแทนราษฎร

จัดสัมมนา เรื่อง อุตสาหกรรมสีเขียวกับการส่งเสริม
การมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อสร้างการยอมรับ
อุตสาหกรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน
ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๔ ถึง วันเสาร์ที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๕
ณ อำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา

คณะกรรมการการการอุตสาหกรรม
สภาแทนราษฎร

การจัดสัมมนา เรื่อง การเตรียมความพร้อมของ
ภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ระหว่างวันศุกร์ที่ ๑๔ ถึง
วันเสาร์ที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ ณ โรงแรม ซิตี พาร์ค
อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

สรุปผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ
ศึกษาแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล
ในคณะกรรมการการอุตสาหกรรม สภาผู้แทนราษฎร

**สรุปผลการดำเนินงานของ
คณะกรรมการการศึกษาแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล
ในคณะกรรมการการอุตสาหกรรม สมาชิกผู้แทนราษฎร**

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการอุตสาหกรรม สมาชิกผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔๓ วันพุธที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมสมาชิกผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๒ (๓๕) คณะกรรมการการอุตสาหกรรมมีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งศึกษาผลกระทบอันเกิดจากอุตสาหกรรม ซึ่งการปฏิบัติภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนั้น คณะกรรมการมีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาปัญหาอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ แล้วรายงานคณะกรรมการภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดโดยอาศัยอำนาจตาม ข้อบังคับการประชุมสมาชิกผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๘ คณะกรรมการการอุตสาหกรรม จึงเห็นสมควรให้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการการศึกษาแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล ขึ้นเพื่อศึกษาแนวทางในการสนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลทั้งการส่งออกในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการสร้างงาน สร้างรายได้ และส่งผลดีต่อภาคอุตสาหกรรมของประเทศ โดยกำหนด ระยะเวลาการพิจารณาไว้ ๙๐ วัน ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการการอุตสาหกรรม สมาชิกผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕๔ ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้มีมติให้ขยายเวลาการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ตามที่ประธานคณะอนุกรรมการได้ขอขยายระยะเวลาการพิจารณาเพิ่มเติม ๓๐ วัน และภายหลัง การศึกษาพิจารณาแล้วเสร็จให้รายงานต่อคณะกรรมการการอุตสาหกรรม สมาชิกผู้แทนราษฎร คณะอนุ กรรมการการศึกษาแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล ประกอบด้วยคณะอนุกรรมการ และที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ ดังนี้

๑. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายอัปเดตการิม เต็งระกัณ	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓. นายธีระ อัครมาส	โฆษกคณะอนุกรรมการ
๔. นายปรัชญา ฉิมวิเศษ	โฆษกคณะอนุกรรมการ
๕. นายวิทวัสก์ สารศาณ	โฆษกคณะอนุกรรมการ
๖. นายมีชัย ภัทรเปรมเจริญ	เลขานุการคณะอนุกรรมการ
๗. นายโดม ธนอมบุรณ์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๘. นายพงษ์ศักดิ์ ฉายสุวรรณ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๙. นายอภิชาติ รัตสาร	อนุกรรมการ
๑๐. นายอิสรา ศานติศาสน์	อนุกรรมการ
๑๑. นายวชิร สัญญะพร	ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ
๑๒. นายสันติ บางอ้อ	ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ
๑๓. ศาสตราจารย์ พลโท สมชาย วิรุฬผล	ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ
๑๔. นายอมร วาณิชวิวัฒน์	ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ
๑๕. นายประสาน ศรีเจริญ	ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ
๑๖. รองศาสตราจารย์ ปกรณ์ ปรียากร	ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ
๑๗. นายอดุลย์ ปู่ทอง	ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ
๑๘. นายวิรัตน์ นิลตานวงศ์	ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ
๑๙. นางแนนน้อย เวทยพงศ์	ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ

๒๐. นางวิมลพร ธิติศักดิ์

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ

๒๑. นายประสิทธิ์ มะหะหมัด

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ

๑. วิธีการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการ

ในการดำเนินการพิจารณาศึกษาเรื่อง แนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการศึกษา ดังนี้

๑.๑ การประชุมเพื่อพิจารณาแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล

โดยเชิญหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงและให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาของคณะกรรมการ

๑.๒ ศึกษาข้อมูลจากเอกสารประกอบการพิจารณาของหน่วยงานต่าง ๆ

พระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐ ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๓๑๖/๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพธุรกิจและสินค้าฮาลาลแห่งชาติ นโยบายและแผนการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล ร่างยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพธุรกิจสินค้าและบริการฮาลาล ปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล เป็นต้น

๒. การเดินทางศึกษาดูงาน

คณะกรรมการฯ ได้เดินทางไปศึกษาดูงาน เรื่อง “มาตรฐานและการบริการฮาลาลเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาลของไทย” ในวันอังคารที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ณ โรงแรมเดอะแกรนด์เฮอริเทจเรสซิเดนซ์ กรุงเทพมหานคร และโรงงาน บริษัทไอบีเอฟ ฮาลาลฟู้ด จำกัด จังหวัดสมุทรปราการ

คณะกรรมการฯ ร่วมรับฟังบรรยายสรุปเรื่อง “มาตรฐานและการบริการฮาลาลเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาลของไทย” จากผู้บริหารโรงแรม เดอะแกรนด์ เฮอริเทจเรสซิเดนซ์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงแรมที่มีการบริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจาก กลุ่มประเทศอาเซียนกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง สถานทูตกลุ่มประเทศมุสลิม มุสลิมจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มสถาบันการศึกษา องค์กรมุสลิม และองค์กรทั่วไปโดยยึดหลักการในการให้บริการฮาลาลที่สอดคล้องกับหลักการของศาสนา และคาดว่าโรงแรมแห่งนี้จะเป็นศูนย์กลางที่พัก (HUB) ในประเทศไทยของกลุ่มประเทศอาเซียนตามข้อตกลงความร่วมมือของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asian Economic Community : AEC) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้

ต่อจากนั้นคณะกรรมการได้ร่วมรับฟังบรรยายสรุปเรื่อง “มาตรฐานและการบริการฮาลาล เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาลของไทย” จากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของบริษัทไอบีเอฟ ฮาลาลฟู้ด จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทผู้นำในการผลิตอาหารตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามจากผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจะมีการจัดเตรียมวัตถุดิบที่มีคุณภาพมาตรฐานพร้อมตามหลักการอิสลามสำหรับการทำอาหารควบคู่กับการควบคุมคุณภาพจากหน่วยงาน HACCP และ GMP ที่ทำให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจในผลิตภัณฑ์

๓. การประชุมของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้มีการประชุมจำนวน ๑๖ ครั้ง

๓.๑ เรื่องที่พิจารณาศึกษา

- ๑) พิจารณาตั้งตำแหน่งของคณะกรรมการและกรอบการดำเนินงาน
- ๒) พิจารณาหลักเกณฑ์และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล
- ๓) พิจารณามาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาล
- ๔) พิจารณาการจัดทำสรุปผลการศึกษาของคณะกรรมการ

สรุปสาระโดยสังเขปของเรื่องพิจารณา

๑. พิจารณาตั้งตำแหน่งของคณะกรรมการและกรอบการดำเนินงาน

จากการประชุมเลือกตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ของคณะกรรมการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๕ วรรค ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ สรุปผลการเลือกตั้งตำแหน่งได้ดังนี้

๑) นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	เป็นประธานคณะกรรมการ
๒) นายอับดุลการิม เต็งระกินา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
๓) นายธีระ อัครมาส	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๔) นายปรัชญา ฉิมวิเศษ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๕) นายวิฑูรย์ สารศาลิน	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๖) นายมีชัย ภัทรเปรมเจริญ	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๗) นายโดม ธนอมบุรณ์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๘) นายพงษ์ศักดิ์ ฉายสุวรรณ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๙) นายอภิชาติ รัตสาร	อนุกรรมการ
๑๐) นายอิสรา ศานติศาสน์	อนุกรรมการ

โดยกำหนดกรอบแนวทางเบื้องต้นในการดำเนินงานของคณะกรรมการการศึกษาแนวทางในการสนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล ดังนี้

๑. พิจารณาจุดแข็งและจุดอ่อน (SWOT) ปัญหาโอกาสของอุตสาหกรรมฮาลาล
๒. พิจารณาด้วยกฎหมายฮาลาลโดยเทียบเคียงต่างประเทศ เช่น ประเทศมาเลเซีย ประเทศออสเตรเลีย
๓. วิเคราะห์เปรียบเทียบคู่แข่งขั้นระหว่างประเทศต่าง ๆ ทั้งประเทศมุสลิมและประเทศที่ไม่เป็นมุสลิม
๔. กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนสนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลทั้งสินค้าและบริการมุ่งเน้นด้านการตลาดขายสินค้าและบริการทั้งตลาด AEC และตลาดโลก

ซึ่งคณะกรรมการมีความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับกรอบการดำเนินงานข้างต้นว่าควรกำหนดขอบเขตการศึกษาให้สอดคล้องกับระยะเวลาในการพิจารณาของคณะกรรมการ เนื่องจากกรอบเวลาการพิจารณาของคณะกรรมการมีจำกัด ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการเสนอแก่คณะกรรมการอุตสาหกรรมภายในเวลาที่กำหนด และประการสำคัญควรศึกษาแนวทางในการส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เกิดความเข้มแข็ง เพื่อขยายอุตสาหกรรมฮาลาลไปสู่ระดับประเทศในอนาคต ประกอบกับควรพิจารณาปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้อุตสาหกรรมฮาลาลไม่ประสบความสำเร็จ รวมถึงศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมฮาลาลที่จำเป็นต้องปรับปรุงเพื่อส่งเสริมการพัฒนาของอุตสาหกรรมฮาลาล เช่น การเพิ่มโทษในความผิดการใช้เครื่องหมายฮาลาลปลอมให้มีรูปแบบที่ชัดเจน เป็นต้น

๒. พิจารณาหลักเกณฑ์และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล

คณะกรรมการได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานอาหารฮาลาล มีองค์ประกอบสำคัญคือ กระบวนการผลิตตั้งแต่เริ่มต้นถึงสิ้นสุดจะต้องเป็น “ฮาลาล” ซึ่งหมายถึงที่ถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม ปราศจาก “ฮารอม” ซึ่งหมายถึง สิ่งที่ต้องห้ามตามบัญญัติศาสนาอิสลาม อาทิ วัตถุดิบ ส่วนประกอบ สารปรุงแต่ง สารพิษ สิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์อาหารที่ดี ถูกสุขอนามัย มีคุณค่าอาหารเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ สำหรับกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมฮาลาล ประกอบด้วย

๒.๑ พระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐

พระราชบัญญัตินี้ตั้งไว้ว่า ระเบียบอำนาจหน้าที่ขององค์กรหลักของศาสนาอิสลาม ได้แก่

๑) คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ซึ่งตามมาตรา ๑๘ (๙) กำหนดให้คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ออกประกาศและให้คำรับรองเกี่ยวกับกิจการศาสนาอิสลามและโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๘ (๙) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐

๒) คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด ซึ่งตามมาตรา ๒๖ (๒) กำหนดให้คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดกำกับดูแลและตรวจตราการปฏิบัติงานของคณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิดในจังหวัดและจังหวัดอื่นตามที่คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมอบหมาย

๓) คณะกรรมการอิสลามประจำมัสยิด ซึ่งอำนาจหน้าที่ในการออกประกาศหรือให้คำรับรองด้านเอกสารหรือผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลเป็นอำนาจของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

ในส่วนจังหวัดจะมีคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด จำนวน ๓๙ จังหวัด ซึ่งมีอำนาจในการตรวจรับรองฮาลาล แต่การใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยเท่านั้น

๒.๒ ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ. ๒๕๕๒

เป็นระเบียบที่ประกาศมาเพื่อให้การบริหารกิจการฮาลาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย พร้อมกำหนดมาตรการและวิธีการดำเนินการตรวจสอบ รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ฮาลาล และการใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน แต่เนื่องจากปัจจุบันพบว่าการละเมิดเครื่องหมายฮาลาลเป็นจำนวนมาก ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในมาตรฐานฮาลาลของประเทศไทย ประกอบกับพระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่มีการกำหนดบทลงโทษไว้อย่างชัดเจน แต่ภายหลังได้มีระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการดำเนินกิจการฮาลาล พ.ศ. ๒๕๕๒ ขึ้น โดยระเบียบดังกล่าวกำหนดโทษไว้ชัดเจน กล่าวคือ ผู้ได้รับการรับรองฮาลาลและหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายฮาลาล เมื่อถูกยกเลิกการรับรองฮาลาลหรือให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลหลังจากมีการวินิจฉัยถึงที่สุดแล้ว ไม่มีสิทธิขอให้รับรองและขอใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลใหม่อีกอย่างน้อย ๑ ปี และหากมีการกระทำความผิดซ้ำอีกหลังจากการรับรองหรือให้ใช้เครื่องหมายรับรองฮาลาลใหม่ คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยจะไม่รับพิจารณาการรับรองฮาลาลตลอดไป

๓. พิจารณามาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาล

ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบข้อมูลจากการประชุมร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนว่า รัฐบาลปัจจุบันได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพธุรกิจและสินค้าฮาลาลแห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกคณะกรรมการระดับชาติในการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นเลขาธิการ และผู้อำนวยการสถาบันอาหารเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ โดยมียุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพธุรกิจสินค้าและบริการฮาลาล ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- ๑) ยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการฮาลาล
- ๒) ยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพการตรวจรับรองฮาลาล
- ๓) ยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพการตลาดฮาลาลสู่สากล
- ๔) ยุทธศาสตร์พัฒนาศักยภาพการวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์ฮาลาล เพื่อสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมฮาลาลของประเทศ
- ๕) ยุทธศาสตร์บริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาอุตสาหกรรมธุรกิจและการค้าฮาลาล

นอกจากนี้ยังได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการภายใต้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพธุรกิจและสินค้าฮาลาลแห่งชาติ จำนวน ๔ คณะ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในคณะกรรมการดังกล่าวด้วย และจากการประชุมแต่ละหน่วยงานได้นำเสนอมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาลสรุปได้ ดังนี้

๑. หน่วยงานภายใต้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๑.๑ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

มีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการการส่งเสริมการผลิตและธุรกิจอาหารและร่วมเป็นเลขานุการในคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตและธุรกิจอาหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ นอกจากนี้ ยังได้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าอาหารไทยในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ โดยพิจารณาจากปัจจัยด้านแรงงาน พื้นที่มีอุดม การคมนาคม และการตลาด เป็นเกณฑ์การพิจารณา เพื่อดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าอาหารในแต่ละพื้นที่

๑.๒ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคอำนาจหน้าที่ดูแลเรื่องอาหารโดยตรง จึงเสนอว่าหากมีช่องทางควรผลักดันให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบอาหารก่อนที่จะมีการขอเครื่องหมายฮาลาลจากคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ตรฮาลาลควรต้องมีทะเบียนระบุตัวเลขให้ชัดเจนเพื่อประโยชน์และความสะดวกต่อการตรวจสอบ

๒. หน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงการต่างประเทศ

มีนโยบายในการส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลไทยไปสู่ตลาดต่างประเทศ เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้และคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในประเทศ ปัจจุบันได้ดำเนินการภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพธุรกิจและสินค้าฮาลาลแห่งชาติ โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) เป็นประธานกรรมการ และมีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นเลขานุการ ซึ่งมีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับชาติไว้ จำนวน ๕ ยุทธศาสตร์ โดยกระทรวงต่างประเทศได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ คือ การพัฒนาศักยภาพการตลาดฮาลาลสู่สากล

สำหรับประเด็นของการส่งเสริมผลิตภัณฑ์สินค้าฮาลาลไทย กระทรวงการต่างประเทศได้ให้ความสำคัญและมีการดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการผลิตในตลาดอาหารฮาลาลไทย และมีมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสินค้าฮาลาลไทยโดยแบ่งได้ ๕ รูปแบบ ดังนี้

๒.๑ สนับสนุนการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์สินค้า และเครื่องหมายฮาลาลไทยในต่างประเทศ โดยเน้นประชาสัมพันธ์ให้การรับรองฮาลาลไทยและจุดเด่นทางด้านวิทยาศาสตร์ฮาลาลไทย เป็นที่รู้จักและยอมรับของนานาประเทศ

๒.๒ ส่งเสริมและผลักดันให้สินค้าและบริการฮาลาลไทยได้รับการยอมรับในคุณภาพ และผ่านกระบวนการผลิตที่ถูกต้องตามหลักศาสนาและตามหลักมาตรฐานความปลอดภัยอาหารสากล

๒.๓ สร้างพันธมิตรกับกลุ่มความร่วมมือต่าง ๆ เพื่อขยายตลาดและพัฒนาช่องทางการเข้าถึงตลาด และส่งเสริมให้เกิดการเจรจาซื้อขายสินค้าบริการฮาลาลเพิ่มขึ้น

๒.๔ ส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทยแม้มิใช่ประเทศมุสลิมแต่ได้รับการยอมรับในความก้าวหน้าด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฮาลาล ตลอดจนอุตสาหกรรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๒.๕ ส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทยว่าเป็นประเทศที่เปิดกว้างและมีความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม

๓. หน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

๓.๑ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

กระทรวงอุตสาหกรรมได้มอบหมายให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลให้มีมาตรฐานและมีระบบการตรวจสอบเป็นที่ยอมรับ จึงนำไปสู่การดำเนินโครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมฮาลาลขึ้น และแม้ว่าจะประสบปัญหาความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ การนิคมอุตสาหกรรมยังคงนโยบายที่จะส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมฮาลาลในพื้นที่อื่นที่มีความเหมาะสมต่อไป และเพื่อเป็นการทดแทนการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดปัตตานีที่ไม่สามารถดำเนินการได้ จึงมีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลาแทน โดยในปัจจุบันได้มีการประสานกับจังหวัดสงขลาที่จะดำเนินการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ดังกล่าวแล้ว

๓.๒ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ดำเนินกิจกรรมยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมฮาลาลภาคการผลิตพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดย สสว. ได้ร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ โดยมุ่งเน้นพัฒนาให้เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลที่มีคุณภาพระดับสากล

๓.๓ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ดำเนินการเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพธุรกิจและสินค้าฮาลาลแห่งชาติ ซึ่งร่างยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพธุรกิจสินค้าและบริการฮาลาล มีเป้าประสงค์ ๓ ประการ คือ

- ๑) การเพิ่มมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ฮาลาลเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ๒) การส่งเสริมให้ประเทศไทยมีมาตรฐานฮาลาลที่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
- ๓) การขับเคลื่อนและการบริหารจัดการในการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลให้มีความเป็นเอกภาพและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๓.๔ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

มีภารกิจในการดูแลอุตสาหกรรมอาหารโดยภาพรวม แต่ได้วิเคราะห์ถึงการคุ้มครองการปลอมแปลงตราฮาลาลเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการส่งออกว่า ประเทศไทยต้องทำตราฮาลาลให้เป็นตราที่มีมาตรฐานเดียวและน่าเชื่อถือ (National Brand) พร้อมทั้งกำหนดนโยบายว่าตราฮาลาลควรครอบคลุมถึงตลาดในระดับใด

๓.๕ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

BOI ยังไม่มีนโยบายให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลเป็นการเฉพาะ ส่วนการประกอบกิจการในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่สินค้าที่ผลิตจะเป็นฮาลาลโดยสภาพอยู่แล้ว แม้ว่าจะอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมก็ได้รับสิทธิประโยชน์ตามประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่กำหนดไว้

๔. หน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงพาณิชย์

๔.๑ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ได้จัดกิจกรรมส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหาร เช่น การจัดงานแสดงสินค้าและอาหาร THAIFEX ซึ่งจะมีการจัดแบ่งโซนอาหารฮาลาล และรวบรวมสินค้าฮาลาลมาจัดแสดง ตลอดจนมีการจัดอบรมเพื่อให้ผู้ประกอบการมีความรู้ ความเข้าใจอุตสาหกรรมฮาลาลมากยิ่งขึ้น

๔.๒ กรมทรัพย์สินทางปัญญา

มีนโยบายและแผนงานในการคุ้มครองและมีการจัดการในการป้องปรามการละเมิดเครื่องหมายรับรองฮาลาลตามความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า (Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights-TRIPs) ที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก และตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้คุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาและตามนโยบายของรัฐบาล โดยช่วงที่ผ่านมาได้บูรณาการในการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาด้วยการจัดทำบันทึกความตกลงระหว่างภาครัฐและเอกชนรวม ๑๐ ฉบับ อาทิ บันทึกความตกลงว่าด้วยความร่วมมือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๑๓ หน่วยงาน บันทึกความตกลงว่าด้วยความร่วมมือปฏิบัติงานการป้องปรามการนำเข้าและส่งออกสินค้าละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน ๒๐ หน่วยงาน

๕. หน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงแรงงาน

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

มีแนวทางการส่งเสริมศักยภาพและฝีมือแรงงานโดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล ได้มีแผนงานระดับกรมเป็นหน่วยงานที่กำหนดอยู่ในยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศ เพื่อเร่งรัดการพัฒนาประเทศ และเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนโดยจัดทำ “โครงการฝึกอบรมผู้ประกอบการอาหารไทยรองรับครัวไทยสู่ครัวโลก” เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะการประกอบอาชีพด้านการประกอบอาหารไทย การประกอบอาหารฮาลาล อันเป็นการสนับสนุนให้อาหารไทยเป็นที่ยอมรับ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทย และมีแผนงานระดับพื้นที่ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติ ซึ่งปัจจุบันมีสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ๑๒ ภาค และระดับจังหวัดมี ๖๖ จังหวัด รวมเป็น ๗๘ หน่วยงานทั่วประเทศ เพื่อประสานงานและบูรณาการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ดำเนินการกิจพัฒนาฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด

๖. หน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

มีการเรียนการสอนวิชาอาหารฮาลาล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาสาขาคหกรรมด้านอาหารและโภชนาการ และกำหนดให้มีการบรรจุไว้ในทุกระดับชั้นของการศึกษา

๗. หน่วยงานภาคเอกชน

๗.๑ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าฮาลาลมาจากการขาดเอกภาพ และขาดผู้นำหลักในการดำเนินการอย่างแท้จริง จึงไม่มีองค์กรหลักในการบริหารจัดการที่เป็นระบบครบวงจรเพื่อผลิตสินค้าฮาลาล ดังนั้น แนวทางแก้ไขจึงควรกำหนดให้มีองค์กรที่เป็น

ผู้รับผิดชอบหลักในการส่งเสริม พัฒนาสินค้าฮาลาลและการรับรองมาตรฐานสินค้าฮาลาลเพียงองค์กรเดียว
รับผิดชอบครอบคลุมในทุกภารกิจ

๗.๒ สภาพการค้าแห่งประเทศไทย

ให้ความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล
ว่าควรส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าฮาลาลประเภทอาหาร ประเภทสินค้าผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และยา
รวมถึงประเภทสินค้าเครื่องสำอาง ตามลำดับ

๗.๓ สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย

ดูแลรับผิดชอบอุตสาหกรรมสิ่งทอและอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในภาพรวม ดังนั้น หาก
มีการส่งเสริม สนับสนุนสินค้าเครื่องนุ่งห่มประเภทฮาลาล ควรส่งเสริมด้านการค้า (Trade) เป็นหลัก
เพื่อสร้างตลาดให้สินค้าเครื่องนุ่งห่มประเภทฮาลาลของประเทศไทยเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปและสามารถจำหน่าย
เพื่อการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ แต่ไม่ควรดำเนินการขยายฐานการผลิตให้เพิ่มขึ้น เนื่องจากหากผลิต
สินค้าออกมาจำหน่ายเป็นจำนวนมาก แต่ขาดตลาดรองรับสินค้าประเภทดังกล่าวอาจส่งผลต่อยอด
การจำหน่ายสินค้า และควรสนับสนุนให้ผู้ประกอบการได้มีความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและ
สิ่งทออย่างต่อเนื่องและทั่วถึงเพื่อนำมาพัฒนากิจการของตน

๗.๔ ชมรมทอผ้ามุสลิม

ให้ความเห็นว่า การประกอบกิจการเครื่องนุ่งห่มประเภทฮาลาล ผู้ประกอบการส่วนใหญ่
ประกอบกิจการเป็นธุรกิจขนาดเล็กรูปแบบครอบครัวตามที่ตั้งชุมชนชาวอิสลาม ทั้งนี้ หากภาครัฐต้องการ
ส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการด้านธุรกิจ การผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์ ควรสนับสนุนด้าน
การฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการและควรมีศูนย์กระจายสินค้าเพิ่มขึ้นด้วย

๗.๕ กลุ่มทอผ้าชุมชนบ้านครัว

ให้ความเห็นว่า การจะสนับสนุน ส่งเสริม อุตสาหกรรมฮาลาลนั้น ควรมุ่งเน้นจัดทำตลาด
การค้าเพื่อให้สินค้าประเทศไทยเป็นที่รู้จักและยอมรับในตลาดระหว่างประเทศ และควรยกเลิกหรือ
ปรับปรุงบางส่วนของกฎ ระเบียบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามที่ได้กำหนดเรื่องการนำเข้าวัตถุดิบ
เส้นใยไหมเพื่อผลิตเป็นผ้า ทั้งนี้ ได้เสนอให้มีมาตรการเปิดเสรีการนำเข้าวัตถุดิบเส้นใยไหมจากต่างประเทศ
เพื่อให้ต้นทุนของวัตถุดิบในการผลิตลดลงและจะทำให้เกิดความสมดุลในการส่งออก

๗.๖ โรงพยาบาลรามคำแหง

โรงพยาบาลรามคำแหงได้ดำเนินการเพื่อรองรับการให้บริการต่อชาวมุสลิมที่เข้ารับการ
รักษากับทางโรงพยาบาล โดยให้แบ่งแยกห้องครัวเพื่อประกอบอาหารเป็นครัวฮาลาล โดยเฉพาะ
ซึ่งผู้ดำเนินการเป็นชาวมุสลิมทั้งหมด และมีเจ้าหน้าที่จากคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย
เป็นผู้ตรวจประเมินผลเดือนละครั้ง ทั้งนี้ ทางโรงพยาบาลเห็นว่าควรเพิ่มเติมศักยภาพให้แก่ล่าม
ผู้แปลภาษาเพื่อรองรับการให้บริการแก่ชาวต่างประเทศโดยเฉพาะแถบอาหรับ

๔. พิจารณาการจัดทำสรุปผลการศึกษาของคณะกรรมการ

หลังจากที่คณะกรรมการการศึกษาแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล
ได้พิจารณาศึกษาเป็นระยะเวลา ๔๐ วัน และมีการขอขยายระยะเวลาการพิจารณาเพิ่มเติม ๓๐ วัน เมื่อได้
พิจารณาเสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด จึงได้จัดทำรายงานผลการพิจารณาศึกษาเสนอต่อที่ประชุม
คณะกรรมการการอุตสาหกรรมในการประชุมครั้งที่ ๕๘ ในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งรายงานผลการ

พิจารณาดังกล่าวมีรายละเอียดสำคัญโดยสรุป กล่าวคือ การพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลในปัจจุบันรัฐบาล
ขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจฮาลาลของชาติอย่างเป็นระบบและ
ต่อเนื่องให้มีประสิทธิภาพประกอบกับภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรศาสนา ยังขาดการเชื่อมโยงและ
บูรณาการร่วมกันอย่างสมบูรณ์ อุตสาหกรรมฮาลาลของไทยจึงไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรมตาม
ศักยภาพของประเทศไทย โดยสามารถสรุปสภาพปัญหาได้หลายประการ ดังนี้

๑) **ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์** การขาดผู้นำในการดำเนินการเรื่องฮาลาลอย่างเป็นรูปธรรม
และจากการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อยครั้งจึงเกิดความไม่ต่อเนื่องในการบูรณาการเชื่อมโยง
การทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนธุรกิจฮาลาล

๒) **ด้านการบริหารจัดการ** ภาครัฐขาดหน่วยงานรับผิดชอบหลักและเชื่อมโยงการพัฒนา
ฮาลาลทุกภาคส่วนให้ดำเนินไปอย่างสอดคล้องและมีประสิทธิภาพ ทั้งยังขาดระบบการจัดเก็บข้อมูลสินค้า
และบริการฮาลาลของประเทศ

๓) **ด้านกฎหมาย** ภาครัฐขาดกฎหมายเฉพาะด้านฮาลาลและการคุ้มครองผู้บริโภคฮาลาล
ของประเทศ จึงส่งผลต่อความเชื่อมั่นของสินค้าฮาลาลทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ รวมทั้งยัง
ไม่มีการกำหนดบทบาทที่ชัดเจนและการถ่วงดุลกันของหน่วยงานรับรอง (Certification Body : CB) หน่วยงาน
ตรวจสอบ (Accreditation : AB) และหน่วยงานสนับสนุน (Supporting Body) ที่จะทำให้การพัฒนาธุรกิจ
ฮาลาลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในทางปฏิบัติ

๔) **ด้านการประชาสัมพันธ์ การสร้างความรู้ ความเข้าใจและการตลาด** ภาครัฐขาดการ
ประชาสัมพันธ์และสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของธุรกิจฮาลาล การโฆษณา มาตรฐานตรา
ฮาลาลของประเทศ เพื่อให้ผู้ประกอบการในประเทศได้ปรับเปลี่ยนและพัฒนาสู่ตลาดฮาลาลโลก และยัง
ขาดการสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs มุสลิม ในประเทศให้มีศักยภาพมากขึ้น

๕) **ด้านการรับรองและพัฒนามาตรฐาน** ระบบรับรองฮาลาลของไทยขาดแนวปฏิบัติ
ที่สอดคล้องกัน รวมถึงขาดการปรับปรุงกฎหมายให้มีความเหมาะสมกับการเปิดเสรีการค้าหรือเพื่อกำหนด
โทษอาญาแก่ผู้ละเมิดการรับรองฮาลาล

๖) **ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ สถานประกอบการและบุคลากร** ขาดการพัฒนา
ผู้ประกอบการฮาลาลและขาดการลำดับความสำคัญผลิตภัณฑ์ที่จะพัฒนาเป็นสินค้าฮาลาลหลักของ
ประเทศ

๗) **การดำเนินการในจังหวัดชายแดนภาคใต้** เกิดปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ทำ
ให้การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมยังไม่ประสบความสำเร็จ ประกอบกับขาดการบริหารจัดการระบบ
โลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและปัจจัยสนับสนุนการลงทุนด้านต่างๆ

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

๑. หลักเกณฑ์และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล

๑.๑ ก่อนที่จะมีการเสนอร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับกิจการฮาลาลเข้าสู่การพิจารณาของ
สภาผู้แทนราษฎร ควรมีการรวบรวมข้อมูลและประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะจาก
คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เพื่อให้อุตสาหกรรมฮาลาลเกิดการพัฒนาและสร้างความมั่นใจ
ให้แก่ผู้ประกอบการว่า เมื่อได้รับการรับรองมาตรฐานจากฮาลาลประเทศไทยแล้วจะได้รับการยอมรับจาก
นานาชาติ

๑.๒ หน้าที่การคุ้มครองผู้บริโภคปัจจุบันเป็นของคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ซึ่งกำหนดบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนให้ได้รับการเพิกถอนใบอนุญาตภายในระยะเวลา ๑ ปีเท่านั้น ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างจริงจัง ดังนั้น จึงควรกำหนดบทบาทและบทลงโทษที่แก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมมากกว่านี้

๒. มาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาล

๒.๑ จากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อการลงทุนในพื้นที่ จึงก่อให้เกิดอุปสรรคและปัญหาต่อการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาศักยภาพสินค้าฮาลาลในรูปแบบอุตสาหกรรมฮาลาลไทย ดังนั้น จึงควรขับเคลื่อนส่งเสริมการผลิตสินค้าฮาลาลไทยในรูปแบบครัวเรือนแทน โดยอาจขยายพื้นที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลไปยังจังหวัดอื่น ๆ อย่างสอดคล้องกับศักยภาพในแต่ละพื้นที่ และอยู่ใกล้แหล่งชุมชนเพื่อความปลอดภัยและสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการทดแทนฐานการผลิตที่อยู่ในพื้นที่ภาคใต้ได้และควรมีการชดเชยโอกาสหรืองบประมาณเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างพื้นที่ด้วย

๒.๒ เครื่องหมายฮาลาลไม่ได้รับถึงองค์ประกอบวัตถุดิบหรือส่วนผสมจนหลากหลายเช่นเดียวกับสินค้าชนิดอื่น ๆ ที่ระบุบนฉลาก อย. ผู้บริโภคจึงตัดสินใจเลือกสินค้าจากความเชื่อมั่นทางศาสนา ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเช่น สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจึงควรหาแนวทางปรับมาตรฐานในการควบคุมดูแลคุ้มครองผู้บริโภคสินค้าฮาลาล เพราะปัจจุบันมีการละเมิดตราฮาลาลเป็นจำนวนมากส่งผลให้ผู้บริโภคเกิดความไม่มั่นใจต่อการออกเครื่องหมายฮาลาลจากคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

๒.๓ กรณีเงื่อนไขการรับสิทธิประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ควรพิจารณาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ลงทุนในประเภทกิจการฮาลาลได้รับสิทธิประโยชน์ตามประเภทกิจการ หากพิจารณาสนับสนุนให้ผู้ประกอบการกิจการฮาลาลรับสิทธิประโยชน์ตามเขตพื้นที่อาจไม่สอดคล้องต่อการขยายประเภทกิจการฮาลาลในพื้นที่อื่น ๆ เช่น ประเภทกิจการโรงพยาบาลในรูปแบบฮาลาล โรงแรมฮาลาล และกิจการฮาลาลอื่น ๆ ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ชุมชนซึ่งอาจไม่อยู่ในเขตพื้นที่ที่กำหนดการรับสิทธิประโยชน์ไว้ เป็นต้น

๒.๔ แนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมฮาลาล ควรมุ่งเน้นประเด็นการพิจารณาให้ความสำคัญเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สินค้าฮาลาล จำนวน ๓ ประเภท คือ ประเภทสินค้าอาหาร ประเภทสินค้าผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และยา และประเภทสินค้าเครื่องสำอาง เนื่องจากมีความสำคัญในการดำเนินชีวิตของชาวมุสลิม แต่ผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่มห่มเป็นสินค้าที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ดังนั้น การรับรองเครื่องหมายฮาลาลให้กับเครื่องนุ่มห่มจึงมีความจำเป็นน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์สินค้าทั้ง ๓ ประเภทข้างต้น

๒.๕ กรณีศักยภาพของล่ามผู้แปลภาษาของโรงพยาบาลไม่มีความรู้เกี่ยวกับศัพท์เทคนิคทางการแพทย์ส่งผลต่อการสื่อสารกับผู้รับบริการที่เป็นชาวต่างประเทศ โรงพยาบาลจึงควรคัดเลือกบุคลากรผู้เป็นล่ามแปลภาษาให้ตรงกับความต้องการเพื่อนำมาปฏิบัติหน้าที่ หรือโรงพยาบาลอาจจัดจ้างแพทย์ผู้ซึ่งจบการศึกษาจากต่างประเทศตะวันออกกลาง ซึ่งสามารถรักษาพยาบาลและสื่อสารภาษาอาหรับได้

๒.๖ การส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการมุสลิมจาก ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้เติบโตขึ้นเป็นผู้ประกอบการระดับใหญ่ขึ้น ผู้ประกอบการประเภทนี้จะมีเครือข่ายกับ

ตลาดการค้าแถบอาหรับ ถ้าส่งเสริมผู้ประกอบการเหล่านี้จะส่งผลดีต่อการเจาะตลาดมุสลิมของประเทศไทย ซึ่งตลาดปัจจุบันแบ่งได้ ๓ ประเภท คือ ตลาดบน (อาหรับ) ตลาดกลาง (อาเซียน) ตลาดล่าง (แอฟริกา) ดังนั้น การจัดทำแผนควรต้องกำหนดกลุ่มเป้าหมายว่าจะเจาะตลาดสินค้าระดับใด

๒.๗ ปัจจุบันมีความพยายามผลักดันให้เกิดการใช้เครื่องหมายรับรองของต่างประเทศ ทั้งที่ประเทศไทยควรได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากผลิตภัณฑ์สินค้าของตนเองที่ส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ดังนั้น เมื่อประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจึงควรเตรียมการเป็นแผนระยะยาว ในการจัดทำแบรด์ร่วมกันตามโครงการร่วมมือทางเศรษฐกิจ ๓ ฝ่าย (IMT- GT) ในอนาคตและควรเพิ่มการกำหนดมิติเร่งด่วนของแผนดำเนินการเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เพื่อดำเนินการพัฒนายอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์

๓. **ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์** ควรกำหนดแผนการดำเนินงาน (Roadmap) เป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ที่ชัดเจนเพื่อหน่วยงานที่มีภารกิจส่งเสริมฮาลาลได้นำไปผลักดันหรือเป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลของประเทศในทิศทางเดียวกัน

๔. **ด้านการบริหารจัดการ** ควรมีนโยบายในการจัดตั้งหน่วยงานฮาลาลของประเทศ ซึ่งภาครัฐควรสนับสนุนงบประมาณโดยผ่านหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้น และควรแยกหน่วยงานตรวจสอบและรับรองเป็นการเฉพาะ โดยอาจเทียบเคียงมาตรฐานอื่น ๆ เพื่อดำเนินงานที่มีความสอดคล้องทั้งมาตรฐานสินค้า และมาตรฐานของผู้ให้การรับรอง

๕. **ด้านกฎหมาย** ควรออกกฎหมายด้านฮาลาลและคุ้มครองผู้บริโภคฮาลาล โดยเน้นกำหนดบทบาทของหน่วยงานรับรอง หน่วยงานตรวจสอบและหน่วยงานสนับสนุนอย่างชัดเจน

๖. **ด้านการประชาสัมพันธ์** การสร้างความรู้ ความเข้าใจและการตลาด ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของธุรกิจฮาลาลให้กับผู้ประกอบการในประเทศ ซึ่งจะมีส่วนช่วยสร้างความเชื่อมั่นต่อสินค้าฮาลาลจากประเทศไทย รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการมุสลิมให้เติบโตเพื่อการสร้างเครือข่ายกับตลาดการค้าโลกมุสลิม

๗. **ด้านการรับรองและพัฒนามาตรฐาน** ควรจัดทำคู่มือแนวปฏิบัติการรับรองตามมาตรฐานฮาลาล ศึกษาผลกระทบของการเปิดเสรีการค้า และกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ละเมิดตราฮาลาลอย่างเป็นรูปธรรม

๘. **ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์** สถานประกอบการและบุคลากร เร่งสร้างผู้ประกอบการมุสลิมรายใหม่ รวมทั้งพัฒนาผู้ประกอบการมุสลิมเดิมให้เข้าถึงแหล่งทุนและเติบโตได้ และควรจัดลำดับความสำคัญของผลิตภัณฑ์ฮาลาลโดยใช้ตลาดเป็นตัวนำ

๙. **การดำเนินการในจังหวัดชายแดนภาคใต้** กำหนดแนวทางส่งเสริมกิจการฮาลาลทั้งในระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และระดับชุมชน ตามศักยภาพของพื้นที่โดยให้มีการบูรณาการเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาลครบวงจรในเชิงอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นผลิตภัณฑ์จากแพะและแกะ ส่วนกรณีการตั้งนิคมอุตสาหกรรม ควรพิจารณาความเป็นไปได้ของพื้นที่ที่มีศักยภาพและมีความปลอดภัยที่กระจายไปยังพื้นที่ทั้ง ๓ จังหวัด เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุน